

ಶ್ರೀಃ

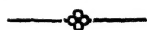
ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಭಗವತ್ಪ್ರಬಂಧಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ಎಂಬ

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕ - ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

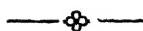

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಭಗವದ್ವಿರಚಿತವಾದ—(೧) ಕನ್ನಡಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(೨) ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾತ್ಮಕ—ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳಿ

(೩) ಕನ್ನಡತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸಮೇತ

(ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ-ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯರತ್ನಾವಳಿ-ಸಹಿತ)

ಇನೆಯ ಸಂಚಿಕೆ

ಪ ಇ ಜ್ಞ ಮ ಶ ತ ಕ

(ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

ಬಿಂಗಳೂರು

ವೆ ಬಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಯವರೆ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು

೧೦ ಸಂಚಿಕೆಗಳುಳ್ಳ
ಸಮಗ್ರ-ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ರಯ
ರೂ 6-0-0

1931

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬೆಲೆ
12 ಅಣೆ

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಣೋಪಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

(ಪಂಚಮ ಶತಕ)

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಭಗವದ್ವಿರಚಿತ—ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಹಿತ.

ಶ್ರೀಮಾಢ ಜಯತಿ ಕಲ್ಕೀನ್ದೋ ನಾರಸಿಂಹಃ ಪರಾತ್ಪರಃ |

ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ಕೃತಾವತರಣೋ ಹರಿಃ ||

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪ್ರಥಮದಶಕ.

(ಕೈಯಾರ್‌ಶಕ್ಕರತ್ತು—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅನುಭವಪ್ರಕಾರವು
ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.)

- (೧) ಕೈಯಾರ್‌ಶಕ್ಕರತ್ತೆ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ ಯೆಪ್ಪೆಪ್ಪು,
ಪೊಯ್ಯೇ ಕೈವೈಶೋಲ್ಲಿ ಪ್ಪುಳಮೇ ಪುಳಮೇ ಯಾಡಿ,
ಮೆಯ್ಯೇ ಪೆರ್‌ಪೊಳಿನೈ ವಿಧಿವಾಯ್‌ಕ್ಕಿಪ್ಪು ಕಾಪ್ಪಾರಾರ್,
ಐಯೋ ಕಣ್ಣಿಪಿರಾನತ್ತೆಯೋ ವಿನಿಪ್ಪೋನಾಲೇ.

ಪು|| ಕೈ-ಹಸ್ತದೊಡನೆ, ಆರ್-ಸೇರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಶಕ್ತರಮ್-ಚಕ್ರವನ್ನು
 ಧರಿಸಿರುವ, ಎ ಕರುಮಾಣಿಕೈಮೇ-ನನ್ನ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು
 ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ (ನಟಿಸುತ್ತ), ಪೊಯ್ಯೇ-ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ರೋರಿಸು
 ವಂತೆ, ಕೈಮೈಶೋಲ್-ಕೃತ್ರಿಮವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಪುಟಮೇ ಪುಟಮೇ-
 ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಮೇಲೆ ಒಂದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅಡಿ-ಸರ್ವದಾ ಸಂಚ-
 ರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಮೆಯ್ಯೇ-ಸಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತರು ಹೊಂದುವ ಸತ್ಥಲ
 ವನ್ನೇ, ಸೆಂಪೊಯ್ಯಿನ್ನೇ-ಹೊಂದಿದೆನು. ವಿಧಿ-ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು,
 ವಾಯ್-ಕೈನು-ಈಪ್ರಕಾರ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಆರ್-ಯಾರು, ಕಾಪ್ಪಾರ್-
 ತಡೆದು ಅಡ್ಡಮಾಡುವರು? ಕಣ್ಣು-ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ,
 ಪಿರಾ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನೀನು, ಇನಿ-ಇನ್ನುಮೇಲೆ (ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ), ಪೊನಾಲೇ-ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆಯೋ? ಐಯೋ-
 ಆಯೋ!, ಆಪ್ಪಯೋ-ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಹೋಗು-ನೋಡೋಣ
 (ನೀನು ಹೋಗಲಾರೆಯೆಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹಸ್ತೇನೋಧೃತಚಕ್ರ ! ನೀಲಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಮಿಥ್ಯೋಕ್ತಿಭಿ-
 ಸ್ಸುತ್ವಾ ತ್ವಾಮಹಮಸ್ತಿ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯೇಷ್ಟೇವಾತ್ರ ಸಕ್ತಸ್ಸದಾ |
 ಏವಂ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿರಪ್ಯಹಹ ! ಸಮ್ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ ಸತ್ಯಂ ಫಲಂ !
 ಭಾಗ್ಯಂ ವಾರಯಿತುಂ ಪ್ರಭುಃ ಕ ಇಹ? ಕಿಂ ಕೃಷ್ಣಾಸಿ ಗನ್ತುಂ ಪ್ರಭುಃ? ||

ತಾ|| (“ನಾನು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಟಿಸಿದರೂ
 ನೀನು ಕೃಪಾಪರವಶನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಇದು
 ವಿಧಿಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಿ?”
 — ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು
 ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) “ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿ
 ಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!”—ಎಂದು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಭೂತ
 ವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲೇ ಅನವ-
 ರತ ಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು ಹೊಂದುವ ಉತ್ತಮ
 ಫಲವನ್ನೇ ನಾನು ಹೊಂದಿದೆನು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗಿ (ವಿಧಿತೂಪ-
 ವಾಗಿ) ಹೀಗೆ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾರು ತಡೆಯಬಲ್ಲರು? ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆ?
ನೋಡು. (ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.)

(೨) ಪೋನಾಯ್ ಮಾಮರುದಿನ್ನುಡುವೇ ಯೇಪೊಲ್ಲಾ
ಮಣಿಯೇ,

ತೇನೇ ಯಿನ್ನುಮುದೇ ಯೆಷ್ಟೆಣ್ಣೆ ತಿಲಕೂತ್ತು ಚೊಲ್ಲ,
ತಾನೇಲೆಮ್ಮರುಮಾನವನೆನ್ನಾಕಿ ಯೊಳಿನ್ನಾಡ್,
ವಾನೇ ಮಾನಿಲಮೇ ಮುಹ್ಮು ಮುಹ್ಮುಮೆನ್ನುಳ್ಳನವೇ.

ಪೃ|| ಮಾ - ಮಹಾಕಾಯಗಳೊಡನೆ ಅಸುರಾವಿಷ್ಣುವಾದ, ಮರುದಿ -
ಯಮಳವೃಕ್ಷಗಳ, ನಡುವೇ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪೋನಾಯ್-ಹೋದವನೇ!, ಪೊಲ್ಲಾ
-ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ, ಎಮಣಿಯೇ-ನನ್ನ ರತ್ನವೇ!, ತೇನೇ-ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ
ಮಧುರ ರಸಮಯನೇ, ಇವ ಅಮುದೇ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಉಜ್ಜೀವನ
ರೂಪಿಯಾದವನೇ, ಎನೆನೇ-ಎಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ, ತಿಲಕೂತ್ತು-ಕೆಲವು ನಟಿ
ನೋಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲ-ಹೇಳಲು, ಎಮ್ ಪೆರುಮಾ-ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅವ-ಅವನು, ತಾನೇಲ್-ತಾನು ಮಾಡಿದಹಾಗೆಯೇ ಯಥಾರ್ಥ
ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎ-ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆ, ಆಕಿಯೊಳ್ಳಿನ್ನಾಡ್-ಅನ್ತರ್ಭೂತ
ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ವಾನೇ-ಆಕಾಶವೂ, ಮಾನಿಲಮೇ-ಮಹಾಪೃಥಿವಿಯಾದ ಲೀಲಾ
ವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ಮುಮ್-ಮತ್ತು ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ಮುಮ್-ಎಲ್ಲವೂ,
ಎ ಉಳ್ಳನ-ನನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಿರುವಂತೆ ಆಗಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ! ಯುಗ್ಮಾರ್ಜುನಮಧ್ಯಗೆ! ಪ್ರಿಯಮಣೇ! ಮೇ ದಿವ್ಯಮಧ್ವಾತ್ಮಕ!
ಶ್ರೀನಾಥಾಮೃತರೂಪಭಾಗಿತಿ ಬಹುಪ್ರೇಮೋಕ್ತಿಭಿಸ್ತಂ ಸ್ತುವತ್ |
ಮಿಥ್ಯಾ೭ಹಂ ನಟನೈಶ್ಚ ಹಂತ | ಫಲಭಾಜ್ಯಯ್ಯೇವ ನಾಥೋ ಮಮ
ಸ್ವೈರಂ ಭಾತಿ ಧರಾದ್ಯುಲೋಕಪರಮಾವ್ಯೋಮಾದಿಭಿಶ್ಚಾಖಿಲ್ಯಃ ||

ತಾ|| “ಎಲೈ! ಯಮಳಾರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಿ
ದವನೇ! ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯರತ್ನವೇ! ಮಧುವಿನಂತೆ ನನಗೆ ಮಧುರ
ತಮನೇ! ಅಮೃತದಂತೆ ನನಗೆ ಸಂಜೀವನಭೂತನೇ!”—ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ನಟನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲು, ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಅವನು

ಅ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆಯೇ ತಾನು ತನ್ನ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿ-ನಿತ್ಯವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಅನುಭಾವ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

(೩) ಉಳ್ಳನ ಮಹಿಮಾಳವಾ ಪುಷ್ಪಮೇ, ತಿಲಮಾಯಂ ಶೋಲ್ಲಿ,
ವಳ್ಳಲ್ ಮಣಿವಣ್ಣನೇ ಯೈಷ್ಠೀ ಯುನ್ಮೈಯುಂ
ವೆಚ್ಚಕ್ಕುಮ್,

ಕಳ್ಳಮನಮ್ ತವಿರ್ನ್ದೇ ಯುನ್ಮೈ
ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಣುಯ್ ನೊಡ್ಡಿನ್ದೇ,
ವೆಳ್ಳತ್ತಣ್ಣುಕ್ಕಡನ್ದಾಯಿನಿಯುನ್ಮೈ ವಿಟ್ಟೇಕೊಳ್ಳನೇ.

ಪ್ರ|| ಉಳ್ಳನ-ಅನ್ತರ್ಗತವಾದವುಗಳು, ಮಹಿಮಾ-ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಕೃತವಿಷಯಗಳಾಗಿ, ಉಳವಾ-ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಪುಷ್ಪಮೇ-ಖಂಡಾದುಪರಿ ತಲದಲ್ಲಿ ಬಹಿರ್ಭೂತನಾಗಿ, ವಳ್ಳಲ್-ಉದಾರನಾಗಿರುವವನೇ, ಮಣಿವಣ್ಣನೇ-ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ, ತಿಲಮಾಯಮ್-ಕೆಲವು ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೋಲ್ಲಿ-ಹೇಳಿ, ಉನ್ಮೈಯುಮ್ - ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನಿನ್ನನ್ನೂ, ವಳ್ಳಕ್ಕುಮ್-ವಳ್ಳಿಸುವಂತೆ, ಕಳ್ಳಮ್-ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ಮನಮ್-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ತವಿರ್ನ್ದು-ತ್ಯಜಿಸಿ, ಉನ್ಮೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಉಯ್ ನೊಡ್ಡಿನ್ದೇ - ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆನು. ವೆಳ್ಳಮ್-ಕ್ಷೇರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಣ್ಣುಕ್ಕಡನ್ದಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ಇನಿ-ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು ಫಲಿಸಿದವೇಲಿ, ಉನ್ಮೈವಿಟ್ಟು-ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಕೊಳ್ಳೇ-(ನಶ್ವರವಾದ) ಯಾವುದನ್ನು ನಾನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷುದ್ರೇಷ್ಟೇವ ಕಿಲೇತರೇಷು ವಿಷಯೇಷ್ವಾಸೀನ್ಮತಿರ್ಮೇ ಹರೇ !

ಮಿಥ್ಯಾಽಹಂ ನಟನೈರುದಾರಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಚ ತ್ವಾಂ ಸ್ಮೃತ್ವಾ |

ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ಯ ಚ ವಜ್ಞಕೋಽಭವಮಹೋ ! ತಾಂ ದುರ್ದಶಾಂ ಸಸ್ಮತ್ಪಜ್ಞ

ಧನ್ಯೋಽಹಂ ತವ ದರ್ಶನೇನ ಹಿ ಸುಧಾಮೋಽಧೀನ್ದ್ರ ! ನಾನ್ಯದ್ಭಜೇ ||

ತಾ|| ನಾನು ಕ್ಷುದ್ರವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಿಥಾ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲುದ್ಯಕ್ತನಾಗಿ —“ಉದಾರಸ್ವಭಾವನೇ ! ಮಣಿವರ್ಣನೇ !”—

ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳಂ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಉಜ್ಜೀ ವಿಸಿದೆನು. ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈಪ್ರಕಾರ ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನು?

(೪) ಎೞ್‌ಕೊಳ್ಳನುನ್ನೈವಿಟ್ಟೆನ್ನುಮ್, ವಾಶಕ್ಕಬ್ಬಳ್ಳಾ

ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್,

ವೞ್‌ಕಳ್ಳನೇೞ್ ಮನತ್ತೈವಿ ವಲಿತ್ತು ಕ್ಕಣ್ಣಿನಿ ರ್ ಕರನ್ನು,
ನಿೞ್‌ಕಣ್ ನೆರುಬ್ಬಿವೈತ್ತೇ ಯಿನದಾವಿಯೈ ನೀಕ್ಕಕಿಲ್ಲೇೞ್,
ಎೞ್‌ಕಣ್ ಮಲಿನಮುತ್ತುನ್ನೈವಿ ಕ್ಕೂವಿಯುರುಳಾಯ್

ಕಣ್ಣಿನೇ.

ಪ್ರ|| ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ವಿಟ್ಟು-ಬಿಟ್ಟು, ಎೞ್-ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು, ಕೊಳ್ಳ-ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು?, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂಬ, ವಾಶಕ್ಕಬ್ಬಳ್ಳಾ-ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್-ಹೇಳಿಯೂ, ವಲ್-ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಆತ್ಮಾಪಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪವುಳ್ಳ, ಕಳ್ಳನೇ - ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು, ಮನತ್ತೈ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ವಲಿತ್ತು-ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿನಿರ್-ಕಣ್ಣಿನಿರನ್ನು, ಕರನ್ನು-(ವಿಷಯ ವಾಸನಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ) ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಮನತ್ತೈ-ಆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ನೀೞ್‌ಕಣ್-ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ, ನೆರುಬ್ಬಿವೈತ್ತು-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎನದು ಆವಿಯೈ-ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವನ್ನು, ನೀಕ್ಕಕಿಲ್ಲೇೞ್-(ಸಂಸಾರಬಂಧದಿಂದ) ನಿವೃತ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ) ಎೞ್‌ಕಣ್ ಮಲಿನಮ್-ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು, ಅತ್ತು-ಭೇದಿಸಿ, ಎನ್ನೈ-ಅಶಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಕಣ್ಣಿನೇ - (ಶೋಕಾಕ್ರಾಂತರಾದವರನ್ನು-“ಮಾಶುಚ್ಚಿ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ) ಕೃಷ್ಣನೇ!, ಕೂವಿಯುರುಳಾಯ್-(ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ) ಕರೆದುಕೋ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ಕಾಂಕ್ಷೇಽದ್ಯ ವಿನಾ ಭವಂತಮಿತಿ ಚ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಮೃಷಾ ತೇ ಸ್ವಯಂ ಕುರ್ವನ್ ವಜ್ಜಕ ಆಸಮದ್ಯ ಮನಸಿ ಸ್ಫೈರ್ಯೇಣ ಚಾಶ್ರುಸ್ರವೈಃ |
ನಾತ್ಮಾನಂ ಹಿ ನಿವಾರಯಾಮಿ ವಿಷಯಾನ್ಮದ್ಯಪ್ಸಿಮಾಲಿಂಘ್ಯತಾ
ತ್ವಂ ಮಾಮಾಹ್ವಯ ಕೃಷ್ಣ ! ನಾನ್ಯಶರಣೋಽಸ್ಮೀತ್ಯೇವ ಸತ್ಯಂ ಬ್ರುವೇ||

ತಾ|| “ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನು?”—ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಯೂ, ಮಹಾ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ನೀರನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮೋಚ್ಛೇದನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು ನೀನೇ ಭೇದಿಸಿ, ಎಲೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೋ.

(೫) ಕಣ್ಣು ಪಿರಾನ್ಯೈ ವಿಣ್ಣೋರ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ ಯಮುದೈ .
 ನಣ್ಣಿ ಯುಮ್ ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್ ನಡುವೇಯೋರುಡಮ್ಪಿಲಿಟ್ಟು,
 ತಿಣ್ಣ ಮುನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ ವೃಕಯಿರ್‌ಹಾಲ,
 ಪುಣ್ಣೈ ಮತ್ತಾಯವರಿಂದನ್ನೈ ಪೊರ ವೈತ್ತಾಯ್ ಪುಷಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣು-ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ (ಅವತರಿಸಿ), ಪಿರಾನ್ಯೈ-(ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ-ಎಂದು ಹೇಳಿ) ಉಪಕರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ವಿಣ್ಣೋರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ-ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿ ದರ್ಶನೀಯನಾದವನನ್ನು, ಅಮುದೈ, ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾದವನನ್ನು, ನಣ್ಣಿ ಯುಮ್ - ಸವಿಸಾಸಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿಯೂ, ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್-(ಭೋಗಾಲಾಭದಿಂದ) ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಇರುವವರಂತೆಯೇ ಆದೆನು. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ-) ನಡುವೇ-ಜೀವಾತ್ಮ-ಪರಮಾತ್ಮರ ಮಧ್ಯೆ, ಓರ್ ಉಡಮ್ಪಿಲ - ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಇಟ್ಟು-ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ-ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ, ವಲಕಯಿರ್‌ಹಾಲ-ಮಹಾ ಪಾಶಗಳಿಂದ, ತಿಣ್ಣ ಮ್-ದೃಢವಾಗಿ, ಅಮುನ್ನು ಕಟ್ಟಿ-ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ಪುಣ್ಣೈ ಮತ್ತಾಯ - ಆನ್ತರದೋಷವನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ, ವರಿಂದ್-ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದಿಸಿ-ಎನ್ನೆ-ನನ್ನನ್ನು, ಪುಷಮೇ-ಬ ಹೈವಿಷಯದಲ್ಲೇ (ಸಂಸಾರದಲ್ಲೇ), ಪೊರ ವೈತ್ತಾಯ್ ಮಗ್ನವಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಈ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಭುನುಚ್ಯುತಂ ದಿವಿ ಮಹಾಸೂರೇಂದ್ರಸೇವ್ಯಂ ಶುಭಂ
 ಮಾಣಿಕ್ಯಂ ಮಧುರಾನ್ಯತಂ ಚ ಮನಸಾ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಿ ನ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಮ್ |
 ಮಧ್ಯೇ ಮಾಮಿಹ ದೇಹಬಂಧಕಲಿತಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಹಾಸಾತಕೈಃ
 ಪಾಶೈರ್ಮಾಂ ವ್ರಣಪೀಡಿತಂ ಚ ಪರಿತಪ್ತೃಃ ಬಹಿರ್ಮಾಂ ನೃಧಾಃ ||

ತಾ|| ಕೃಷ್ಣ ರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಸಂಸೇವ್ಯ ನಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಡುವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ—ನಿನಗೂ ನನಗೂ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ನಾನಾ ಕರ್ಮಪಾಶಗಳಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅನ್ತರದೋಷವು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟು, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಸಾರಾಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಕೃಪೆಯುಂಟಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು.)

(೬) ಪುಟಮುಖ ಕೃಟ್ಟಿಕೋಣ್ಡಿರುವಲ್‌ವಿನೈಯಾರ್

ಕುಮ್ಮೈಕ್ಕುಮ್,

ಮುತ್ತುಮುತ್ತು ಯಾಕ್ಕೈ ಪುಕ್ಕಲೋಡಿಯ

ಕೃಣ್ಣುಕೋಣ್ಣೋಡಿನೈಕೊ,

ನಿಱಮುಡೈ ನಾಲತಡಮೋಳ್ ಶೆಯ್ಯವಾಯ್

ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈಕ್ಕಣ್,

ಅಱಮುಯಲಾಡಿಯಿರುಕ್ಕೈ ಕರುಮೇನಿ

ಯಮ್ಮಾತನ್ನೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಪುಟಮ್-ಹೊರಗೆ ಯಾವುದೂ, ಅಱ-ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಕಟ್ಟಿಕೋಣ್ಡು-ಬಂಧಿಸಿ, ಇರು - (ಪುಣ್ಯಪಾಪರೂಪವಾಗಿ) ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾದ, ವಲ್‌ವಿನೈಯಾರ್-ಪ್ರಬಲವಾದ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳವರು, ಕುಮ್ಮೈಕ್ಕುಮ್-ಪೀಡಿಸುವ ಸ್ಥಲವಾದ, ಮುತ್ತುಮುತ್ತು-ದೇವಾದಿ ಜಾತಿ ಕ್ರಮವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ಆಕ್ಕೈ-ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಪುಕ್ಕಲ್-ಪ್ರವೇಶವನ್ನು, ಒಡ್ಡಿಯ-ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ನಿಱಮ್ - ದರ್ಶನೀಯವಾದ ರೂಪವನ್ನು, ಉಡೈ-ವಡೆದಿರುವ, ನಾಲ ತಡಮ್‌ತೋಳ್ - ನಾಲ್ಕು ಸುವೃತ್ತವಾದ ಬಾಹುಗಳನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯವಾಯ್-ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈಕ್ಕಣ್-ಕೆಂಪಾದ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಅಱಮ್ ಮುಯಲ್ ಆಡ್ಡಿ-ರಕ್ಷಣ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ತನಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅಮ್ ಕೈ-ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ (ವಡೆದಿರುವ), ಕರುಮೇನಿ ಅಮ್ಮಾ ತನ್ನೈ-ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣು ಕೋಣ್ಣು ಒಡ್ಡಿನೈ-ಸಾರ್ವತ್ಕರಿಸಿ ಧನ್ಯನಾದೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಚ ಮಾಂ ನಿಬದ್ಧ್ಯ ಹಿ ಬಹುದ್ವಂದ್ವಾದಿಭಿಃ ಪಾತಕೈ-
ಸ್ಸಂತಪ್ತಂ ಚ ಶರೀರಸತ್ತಿರಹೋ ! ಹಂತ ! ವ್ಯಧಾತ್ತಾಂ ದಶಾಮ್ |
ಅದ್ಯಾತೀತ್ಯ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಮಣಿನಿಭಂ ಬಿಂಬಾಧರಂ ತ್ವಾಂ ಹರಿಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷಂ ಶುಭಚಕ್ರಪಾಣಿಮತುಲಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಸ್ತಿ ಧನ್ಯಃ ಪುಮಾನ್ ||

ತಾ|| ಸುತ್ತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಪುಣ್ಯಪಾವರೂಪ ದ್ವಿವಿಧ ಕರ್ಮಶೃರಿಂದ
ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡಲು ಆಸ್ಪದವಾದ (ದೇವಾದಿ ಜಾತಿವಿಶಿಷ್ಟವಾದ) ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ಶ್ಯಾಮಳವರ್ಣನಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪ
ವನ್ನೂ, ಚತುರ್ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ಬಿಂಬಾಧರವನ್ನೂ, ಲೋಚನಪದ್ಮಗಳನ್ನೂ,
ರಕ್ಷಣೋದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಾನು ಧನ್ಯ
ನಾದೆನು (ನನಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶರೀರ ಸಮೃದ್ಧವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವಂತೆ ನಿನ್ನ
ವಿಗ್ರಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೭) ಅಮೃತಾಭಿಪ್ರೀತಾನವನೇವ್ವಿಡತ್ತಾನ್ ಯಾನಾರ್,

ಎವ್ಮಾ ಪಾವಿಯರ್ಕ್ಕುಮ್ ವಿದಿವಾಯ್ಕ್ಕಿಷ್ಟು

ವಾಯ್ಕ್ಕುಮ್ ಕಣ್ಣೀರ್,

ಕೈಮ್ಮಾ ತುನ್ನೊಚಿತ್ತಾಯ್ಕ್ಕಿಷ್ಟು ಕೈತಲೈವೂಶಲಿಟ್ಟೇ,

ಮೆಯ್ಮಾಲಾಯೊಚಿನ್ನೇನೆಯ್ವಿರಾನುಮೆನ್ನೇಲಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಅಭಿ-ಚಕ್ರಹಸ್ತನಾದ, ಪಿರ್ವ-ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ, ಅಮೃತ-
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅವ-ಅವನು, ಎವ್ವಿಡತ್ತಾನ್-ಎಲ್ಲಿಯವನು ?, ಯಾನ್-ನಾನು,
ಆರ್-ಎಷ್ಟರವನು ? ಕೈಮ್ಮಾ-ಗಜೇಂದ್ರನ, ತುನ್ನು-ಕ್ಲೇಶವನ್ನು, ಒಗ್ಗಿತ್ತಾಯ್-
ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ !, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಕೈ-ಹಸ್ತವು, ತಲೈ-ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ,
ವೂಶಲಿಟ್ಟೇ-ಉದ್ದೋಷಿಸಿಯೇ, ಮೆಯ್ಮಾಲ್-ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವ
ನಾಗಿ, ಆಯೊಗ್ಗಿನ್ನೇ-ಆಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಎಮ್ ಪಿರ್ವ-ನನ್ನ (ಮಹೋಪಕಾರಕ)
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಎಮೇಲಾನ್-ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನಾದನು. (ಆದುದರಿಂದ)
ಎ-ಮಾ-ಪಾವಿಯರ್ಕ್ಕುಮ್ - ಎಷ್ಟು ವಹಾವಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ,
ವಿದಿ-ಭಗವತ್ಕೃಪಾರೂಪವಾದ ವಿಧಿಯು, ವಾಯ್ಕ್ಕಿನ್ನು-ಫಲಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,
ವಾಯ್ಕ್ಕುಮ್ ಕಣ್ಣೀರ್-ಫಲಿಸಿಯೇ ಫಲಿಸುವುದು, ಕಾಣಿರಿ.

ಶ್ರೀಃ

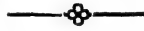
ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಭಗವತ್ಪ್ರಬಂಧಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ಎಂಬ

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕ - ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

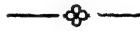

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಭಗವದ್ವಿರಚಿತವಾದ—(೧) ಕನ್ನಡಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(೨) ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾತ್ಮಕ—ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳಿ

(೩) ಕನ್ನಡತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸಮೇತ

(ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ-ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯರತ್ನಾವಳಿ-ಸಹಿತ)

ಇನೆಯ ಸಂಚಿಕೆ

ಪ ಇ ಜ್ಞ ಮ ಶ ತ ಕ

(ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

ಬಿಂಗಳೂರು

ವೆ ಬಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಯವರೆ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು

೧೦ ಸಂಚಿಕೆಗಳುಳ್ಳ
ಸಮಗ್ರ-ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ರಯ
ರೂ 6-0-0

1931

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬೆಲೆ
12 ಅಣೆ

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಣೋಪಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

(ಪಂಚಮ ಶತಕ)

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಭಗವದ್ವಿರಚಿತ—ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಹಿತ.

ಶ್ರೀಮಾಢ ಜಯತಿ ಕಲ್ಪೀನೋ ನಾರಸಿಂಹಃ ಪರಾತ್ಪರಃ |

ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ಕೃತಾವತರಣೋ ಹರಿಃ ||

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪ್ರಥಮದಶಕ.

(ಕೈಯಾರ್‌ಶಕ್ಕರತ್ತು—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅನುಭವಪ್ರಕಾರವು
ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.)

- (೧) ಕೈಯಾರ್‌ಶಕ್ಕರತ್ತೇಢ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ ಯೆಣ್ಣೆಪ್ಪು,
ಪೊಯ್ಯೇ ಕೈವೈಶೋಲ್ಲಿ ಪ್ಪುಳಮೇ ಪುಳಮೇ ಯಾಡಿ,
ಮೆಯ್ಯೇ ಪೆಢ್‌ಶೋಡಿನೇ ವಿಧಿವಾಯ್‌ಕ್ಕಿಪ್ಪು ಕಾಪ್ಪಾರಾರ್,
ಐಯೋ ಕಣ್ಣಿ ಪಿರಾನೆತ್ತೆಯೋ ವಿನಿಪ್ಪೋನಾಲೇ.

ಪು|| ಕೈ-ಹಸ್ತದೊಡನೆ, ಆರ್-ಸೇರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಶಕ್ತರಮ್-ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಎ ಕರುಮಾಣಿಕೈಮೇ-ನನ್ನ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ (ನಟಿಸುತ್ತ), ಪೊಯ್ಯೇ-ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ರೋರಿಸುವಂತೆ, ಕೈಮೈಶೋಷ್-ಕೃತ್ರಿಮವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಪುಷಮೇ ಪುಷಮೇ-ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಮೇಲೆ ಒಂದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅಡಿ-ಸರ್ವದಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಮೆಯ್ಯೇ-ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತರು ಹೊಂದುವ ಸತ್ಫಲವನ್ನೇ, ಪೆಂಪ್ರೊಳ್ಳಿನೇ-ಹೊಂದಿದೆನು. ವಿಧಿ-ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು, ವಾಯ್‌ಕೈನ್-ಈ ಪ್ರಕಾರ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಆರ್-ಯಾರು, ಕಾಪ್ಪಾರ್-ತಡೆದು ಅಡ್ಡಮಾಡುವರು? ಕಣ್ಣ-ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ, ಪಿರಾ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನೀನು, ಇನಿ-ಇನ್ನುಮೇಲೆ (ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ), ಪೋನಾಲೇ-ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆಯೋ? ಐಯೋ-ಆಯೋ!, ಅಪ್ಪಯೋ-ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಹೋಗು-ನೋಡೋಣ (ನೀನು ಹೋಗಲಾರೆಯೆಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹಸ್ತೇನೋಧ್ಧೃತಚಕ್ರ ! ನೀಲಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಮಿಥ್ಯೋಕ್ತಿಭಿ-
ಸ್ಸುಸ್ತಾ ತ್ವಾನ್ವಮಹಮಸ್ಮಿ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯೇಷ್ಟೇವಾತ್ರ ಸಕ್ತಸ್ಸದಾ |
ಏವಂ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿರಪ್ಯಹಹ ! ಸಮ್ಪ್ರಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ ಸತ್ಯಂ ಫಲಂ !
ಭಾಗ್ಯಂ ವಾರಯಿತುಂ ಪ್ರಭುಃ ಕ ಇಹ? ಕಿಂ ಕೃಷ್ಣಾಸಿ ಗನ್ತುಂ ಪ್ರಭುಃ? ||

ತಾ|| (“ನಾನು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಟಿಸಿದರೂ ನೀನು ಕೃಪಾಪರವಶನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಇದು ವಿಧಿಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಿ?” — ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶರಾರಮುನಿವರರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) “ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!”—ಎಂದು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲೇ ಅನವರತ ಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು ಹೊಂದುವ ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನೇ ನಾನು ಹೊಂದಿದೆನು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗಿ (ವಿಧಿಕೂಪವಾಗಿ) ಹೀಗೆ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾರು ತಡೆಯಬಲ್ಲರು? ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆ?
ನೋಡು. (ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.)

(೨) ಪೋನಾಯ್ ಮಾಮರುದಿನ್ನುಡುವೇ ಯೇಪೊಲ್ಲಾ
ಮಣಿಯೇ,

ತೇನೇ ಯಿನ್ನುಮುದೇ ಯೆಷ್ಟೆಣ್ಣೆ ತಿಲಕೂತ್ತು ಚೊಲ್ಲ,
ತಾನೇಲೆಮ್ಮರುಮಾನವನೆನ್ನಾಕಿ ಯೊಳಿನ್ನಾಡ್,
ವಾನೇ ಮಾನಿಲಮೇ ಮುಹ್ಮು ಮುಹ್ಮುಮೆನ್ನುಳ್ಳನವೇ.

ಪೃ|| ಮಾ - ಮಹಾಕಾಯಗಳೊಡನೆ ಅಸುರಾವಿಷ್ಣುವಾದ, ಮರುದಿ -
ಯಮಳವೃಕ್ಷಗಳ, ನಡುವೇ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪೋನಾಯ್-ಹೋದವನೇ!, ಪೊಲ್ಲಾ
-ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ, ಎಮಣಿಯೇ-ನನ್ನ ರತ್ನವೇ!, ತೇನೇ-ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ
ಮಧುರ ರಸಮಯನೇ, ಇವ ಅಮುದೇ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಉಜ್ಜೀವನ
ರೂಪಿಯಾದವನೇ, ಎನೆನೇ-ಎಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ, ತಿಲಕೂತ್ತು-ಕೆಲವು ನಟಿ
ನೋಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲ-ಹೇಳಲು, ಎಮ್ ಪೆರುಮಾ-ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅವ-ಅವನು, ತಾನೇಲ್-ತಾನು ಮಾಡಿದಹಾಗೆಯೇ ಯಥಾರ್ಥ
ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎ-ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆ, ಆಕಿಯೊಳ್ಳಿನ್ನಾಡ್-ಅಂತರ್ಭೂತ
ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ವಾನೇ-ಆಕಾಶವೂ, ಮಾನಿಲಮೇ-ಮಹಾಪೃಥಿವಿಯಾದ ಲೀಲಾ
ವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ಮುಮ್-ಮತ್ತು ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ಮುಮ್-ಎಲ್ಲವೂ,
ಎ ಉಳ್ಳನ-ನನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಿರುವಂತೆ ಆಗಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ! ಯುಗ್ಮಾರ್ಜುನಮಧ್ಯಗೆ! ಪ್ರಿಯಮಣೇ! ಮೇ ದಿವ್ಯಮಧ್ವಾತ್ಮಕ!
ಶ್ರೀನಾಥಾಮೃತರೂಪಭಾಗಿತಿ ಬಹುಪ್ರೇಮೋಕ್ತಿಭಿಸ್ತಂ ಸ್ತುವತ್ |
ಮಿಥ್ಯಾಽಹಂ ನಟನೈಶ್ಚ ಹಂತ | ಫಲಭಾಜ್ಯಯ್ಯೇವ ನಾಥೋ ಮಮ
ಸ್ವೈರಂ ಭಾತಿ ಧರಾದ್ಯುಲೋಕಪರಮಾವ್ಯೋಮಾದಿಭಿಶ್ಚಾಖಿಲ್ಯಃ ||

ತಾ|| “ಎಲೈ! ಯಮಳಾರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಿ
ದವನೇ! ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯರತ್ನವೇ! ಮಧುವಿನಂತೆ ನನಗೆ ಮಧುರ
ತಮನೇ! ಅಮೃತದಂತೆ ನನಗೆ ಸಂಜೀವನಭೂತನೇ!”—ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ನಟನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲು, ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಅವನು

ಆ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆಯೇ
ತಾನು ತನ್ನ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿ-ನಿತ್ಯವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು
ನನಗೆ ಅನುಭಾವ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

(೩) ಉಳ್ಳನ ಮಹಿಮಾಳವಾ ಪುಷ್ಪಮೇ, ಶಿಲಮಾಯಂ ಶೋಲ್ಲಿ,
ವಳ್ಳಲ್ ಮಣಿವಣ್ಣನೇ ಯೈಷ್ಠೀ ಯುನ್ಮೈಯುಂ
ವಳ್ಳಮನಮ್ ತವಿರ್ನ್ದೇ ಯುನ್ಮೈ
ಕೃಣ್ಣುಕೊಣ್ಣುಯ್ ನೊಡ್ಡಿನ್ದೇ,
ವೆಳ್ಳತ್ತಣ್ಣುಕೃಡನ್ದಾಯಿನಿಯುನ್ಮೈ ವಿಟ್ಸೇಕೊಳ್ಳನೇ.

ಪ್ರ|| ಉಳ್ಳನ-ಅನ್ತರ್ಗತವಾದವುಗಳು, ಮಹಿಮಾ-ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ
ಪ್ರಾಕೃತವಿಷಯಗಳಾಗಿ, ಉಳವಾ-ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಪುಷ್ಪಮೇ-ಖಂಡಾದುವರಿ
ತಲದಲ್ಲಿ ಬಹಿರ್ಭೂತನಾಗಿ, ವಳ್ಳಲ್-ಉದಾರನಾಗಿರುವವನೇ, ಮಣಿವಣ್ಣನೇ-
ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ, ಶಿಲಮಾಯಮ್-
ಕೆಲವು ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೋಲ್ಲಿ-ಹೇಳಿ, ಉನ್ಮೈಯುಮ್ - ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ
ನಿನ್ನನ್ನೂ, ವಳ್ಳುಕ್ಕುಮ್-ವಳ್ಳಿಸುವಂತೆ, ಕಳ್ಳಮ್-ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ,
ಮನಮ್-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ತವಿರ್ನ್ದು-ತೃಪಿಸಿ, ಉನ್ಮೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಣು
-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಉಯ್ ನೊಡ್ಡಿನ್ದೇ - ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆನು. ವೆಳ್ಳಮ್-ಕ್ಷೇರ
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಣ್ಣುಕೃಡನ್ದಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ಇನಿ-ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು
ಫಲಿಸಿದವೇಲಿ, ಉನ್ಮೈವಿಟ್ಟು-ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಕೊಳ್ಳ- (ನಶ್ವರವಾದ)
ಯಾವುದನ್ನು ನಾನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷುದ್ರೇಷ್ಟೇವ ಕಿಲೇತರೇಷು ವಿಷಯೇಷ್ವಾಸೀನ್ಮತೀರ್ಮೇ ಹರೇ !
ಮಿಥ್ಯಾಽಹಂ ನಟಿನ್ಮೈರುದಾರಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಚ ತ್ವಾಂ ಸ್ಮುವಃ |
ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ಯ ಚ ವಜ್ಞಕೋಽಭವಮಹೋ ! ತಾಂ ದುರ್ದಶಾಂ ಸನ್ತ್ಯಜಃ
ಧನ್ಯೋಽಹಂ ತವ ದರ್ಶನೇನ ಹಿ ಸುಧಾಮೋಽಧೀನ್ದ್ರ ! ನಾನ್ಯದೃಶೇ ||

ತಾ|| ನಾನು ಕ್ಷುದ್ರವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಿಥಾ
ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲುಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು —“ಉದಾರಸ್ವಭಾವನೇ ! ಮಣಿವರ್ಣನೇ !”—

ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳಂ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಉಜ್ಜೀ ವಿಸಿದನು. ಸ್ವೇರಾರ್ಣವಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈಪ್ರಕಾರ ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನು?

(೪) ಎೞಕೊಳ್ಳನುನ್ನೈವಿಟ್ಟೆನ್ನುಮ್, ವಾಶಕಬ್ಬಳ್ಳ

ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್,

ವೞಕಳ್ಳನೇೞ ಮನತ್ತೈವಿ ವಲಿತ್ತು ಕಣ್ಣಿನಿ ರ್ ಕರನ್ನು,
ನಿೞಕಣ್ ನೆರುಬ್ಬಿವೈತ್ತೇ ಯಿನದಾವಿಯೈ ನಿಕ್ಕಕಿಲ್ಲೇೞ,
ಎೞಕಣ್ ಮಲಿನಮುತ್ತುನ್ನೈವಿ ಕ್ಕೂವಿಯುರುಳಾಯ್

ಕಣ್ಣಿನೇ.

ಪ್ರ|| ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ವಿಟ್ಟು-ಬಿಟ್ಟು, ಎೞ-ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು, ಕೊಳ್ಳ-ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು?, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂಬ, ವಾಶಕಬ್ಬಳ್ಳ-ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್-ಹೇಳಿಯೂ, ವಲ್-(ಅನಾದಿಸಿದವಾಗಿ ಆತ್ಮಾಪಹಾರವಂ ಮಾಡಿ) ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪವುಳ್ಳ, ಕಳ್ಳನೇ - ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು, ಮನತ್ತೈ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ವಲಿತ್ತು-ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿನಿರ್-ಕಣ್ಣಿನಿರನ್ನು, ಕರನ್ನು-(ವಿಷಯ ವಾಸನಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ) ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಮನತ್ತೈ-ಆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ನಿೞಕಣ್-ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ, ನೆರುಬ್ಬಿವೈತ್ತು-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎನದು ಆವಿಯೈ-ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವನ್ನು, ನಿಕ್ಕಕಿಲ್ಲೇ-(ಸಂಸಾರಬಂಧದಿಂದ) ನಿವೃತ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ) ಎೞಕಣ್ ಮಲಿನಮ್-ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು, ಅತ್ತುತ್ತು - ಛೇದಿಸಿ, ಎನ್ನೈ - ಅಶಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಕಣ್ಣಿನೇ - (ಶೋಕಾಕ್ರಾಂತರಾದವರನ್ನು-“ಮಾಶುಚಃ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ) ಕೃಷ್ಣನೇ!, ಕೂವಿಯುರುಳಾಯ್-(ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ) ಕರೆದುಕೋ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ಕಾಂಕ್ಷೇಽದ್ಯ ವಿನಾ ಭವಂತಮಿತಿ ಚ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಮೃಷಾ ತೇ ಸ್ವಯಂ ಕುರ್ವಣ ವಜ್ಜಕ ಆಸಮದ್ಯ ಮನಸಿ ಸ್ಫೈರ್ಯೇಣ ಚಾಶ್ರುಸ್ರವೈಃ |

ನಾತ್ಮಾನಂ ಹಿ ನಿವಾರಯಾಮಿ ವಿಷಯಾನ್ಮದ್ಯುಷ್ಟಿಮಾಲಿನ್ಯಹಾ

ತ್ವಂ ಮಾಮಾಹ್ವಯ ಕೃಷ್ಣ ! ನಾನ್ಯಶರಣೋಽಸ್ಮೀತ್ಯೇವ ಸತ್ಯಂ ಬ್ರುವೇ||

ತಾ|| “ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸು ವೆನು?”—ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಯೂ, ಮಹಾ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ನೀರನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮೋಚ್ಛೇದನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು ನೀನೇ ಛೇದಿಸಿ, ಎಲೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೋ.

(೫) ಕಣ್ಣು ಪಿರಾನ್ಯೈ ವಿಣ್ಣೋರ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ ಯಮುದೈ .
 ನಣ್ಣಿ ಯುಮ್ ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್ ನಡುವೇಯೋರುಡಮ್ಪಿಲಿಟ್ಟು,
 ತಿಣ್ಣ ಮುಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ ವೆಕ್ಕಯಿರ್‌ಠಾಲ,
 ಪುಣ್ಣೈ ಮತ್ತಾಯವರನ್ನೆನ್ನೈ ಪೊರೆ ವೈತ್ತಾಯ್ ಪುಱಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣು-ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ (ಅವತರಿಸಿ), ಪಿರಾನ್ಯೈ-(ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ-ಎಂದು ಹೇಳಿ) ಉಪಕರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ವಿಣ್ಣೋರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ-ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿ ದರ್ಶನೀಯನಾದವನನ್ನು, ಅಮುದೈ, ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾದವನನ್ನು, ನಣ್ಣಿ ಯುಮ್ - ಸವಿಸಾಸಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿಯೂ, ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್-(ಭೋಗಾಲಾಭದಿಂದ) ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಇರುವವರಂತೆಯೇ ಆದೆನು. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ-) ನಡುವೇ-ಜೀವಾತ್ಮ-ಪರಮಾತ್ಮರ ಮಧ್ಯೆ, ಓರ್ ಉಡಮ್ಪಿಲ್ - ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಇಟ್ಟು-ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ-ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ, ವಲಕ್ಕಯಿರ್‌ಠಾಲ-ಮಹಾ ಪಾಶ ಗಳಿಂದ, ತಿಣ್ಣ ಮ್-ದೃಢವಾಗಿ, ಅಮುಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ-ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ಪುಣ್ಣೈ ಮತ್ತಾಯ - ಆನ್ತರದೋಷವನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ, ವರನ್ನು-ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದಿಸಿ-ಎನ್ನೆ-ನನ್ನನ್ನು, ಪುಱಮೇ-ಬ ಹೈವಿಷಯದಲ್ಲೇ (ಸಂಸಾರದಲ್ಲೇ), ಪೊರೆ ವೈತ್ತಾಯ್ ಮಗ್ನವಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಈ ಬನ್ದದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಭುಮಾಚ್ಯುತಂ ದಿವಿ ಮಹಾಸೂರೇಂದ್ರಸೇವ್ಯಂ ಶುಭಂ
 ಮಾಣಿಕ್ಯಂ ಮಧುರಾನ್ಯತಂ ಚ ಮನಸಾ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಿ ನ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಮ್ |
 ಮಧ್ಯೇ ಮಾಮಿಹ ದೇಹಬಂಧಕಲಿತಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಹಾಪಾತಕೈಃ
 ಪಾಶೈರ್ಮಾಂ ವ್ರಣಪೀಡಿತಂ ಚ ಪರಿತಪ್ತಿಸ್ಥಂ ಬಹಿರ್ಮಾಂ ನೃಧಾಃ ||

ತಾ|| ಕೃಷ್ಣ ರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಸಂಸೇವ್ಯ ನಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಡುವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ—ನಿನಗೂ ನನಗೂ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ನಾನಾ ಕರ್ಮಪಾಶಗಳಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅನ್ತರದೋಷವು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟು, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಸಾರಾಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಕೃಪೆ ಯುಂಟಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು.)

(೬) ಪುಟಮುಖ ಕೃಟ್ಟಿಕೊಣ್ಣಿರುವಲ್ಪವಿನೈರಾರಾ

ಕುಮೈಕ್ಕುಮ್,

ಮುತ್ತುಮುತ್ತು ಯಾಕ್ಕೆ ಪುಕಲೋಡಿಯ

ಕೃಣ್ಣುಕೊಣ್ಣೊಡ್ಡಿನೇ,

ನಿಟಮುಡೈ ನಾಲತಡಮೋಳ್ ಶೆಯ್ಯವಾಯ್

ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈಕ್ಕಣ್,

ಅಟಮುಯಲಾಡಿಯಿರುತ್ತಕ್ಕು ಕರುಮೇನಿ

ಯಮ್ಮಾತನ್ನೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಪುಟಮ್-ಹೊರಗೆ ಯಾವುದೂ, ಅಟ-ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಕಟ್ಟಿಕೊಣ್ಣು-ಬಂಧಿಸಿ, ಇರು - (ಪುಣ್ಯಪಾಪರೂಪವಾಗಿ) ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾದ, ವಲ್ಪವಿನೈ ಯಾರ್-ಪ್ರಬಲವಾದ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳವರು, ಕುಮೈಕ್ಕುಮ್-ಪೀಡಿಸುವ ಸ್ಥಲವಾದ, ಮುತ್ತುಮುತ್ತು-ದೇವಾದಿ ಜಾತಿ ಕ್ರಮವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ಆಕ್ಕೆ-ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಪುಕಲ್-ಪ್ರವೇಶವನ್ನು, ಒಡ್ಡಿಯ-ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ನಿಟಮ್ - ದರ್ಶನೀಯವಾದ ರೂಪ ವನ್ನು, ಉಡೈ-ವಡೆದಿರುವ, ನಾಲ ತಡಮ್‌ತೋಳ್ - ನಾಲ್ಕು ಸುವೃತ್ತವಾದ ಬಾಹುಗಳನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯವಾಯ್-ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈ ಕ್ಕಣ್-ಕೆಂಪಾದ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಅಟಮ್ ಮುಯಲ್ ಆಡ್ಡಿ-ರಕ್ಷಣ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ತನಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅಮ್ ಕೈ-ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ (ವಡೆದಿರುವ), ಕರುಮೇನಿ ಅಮ್ಮಾ ತನ್ನೈ-ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು ಒಡ್ಡಿನೇ-ಸಾರ್ವತ್ಕರಿಸಿ ಧನ್ಯನಾದೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಚ ಮಾಂ ನಿಬದ್ಧ್ಯ ಹಿ ಬಹುದ್ವಂದ್ವಾದಿಭಿಃ ಪಾತಕೈ-
ಸ್ಸುನ್ತಪ್ತಂ ಚ ಶರೀರಸತ್ತಿರಹೋ ! ಹಂತ ! ವ್ಯಧಾತ್ತಾಂ ದಶಾಮ್ |
ಅದ್ಯಾತೀತ್ಯ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಮಣಿನಿಭಂ ಬಿನ್ಬಾಧರಂ ತ್ವಾಂ ಹರಿಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷಂ ಶುಭಚಕ್ರಪಾಣಿಮತುಲಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಪಿ ಧನ್ಯಃ ಪುಮಾನ್ ||

ತಾ|| ಸುತ್ತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಪುಣ್ಯಪಾವರೂಪ ದ್ವಿವಿಧ ಕರ್ಮಶ್ಯರಿಂದ
ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡಲು ಆಸ್ಪದವಾದ (ದೇವಾದಿ ಜಾತಿವಿಶಿಷ್ಟವಾದ) ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ಶ್ಯಾಮಳವರ್ಣನಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪ
ವನ್ನೂ, ಚತುರ್ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ಬಿನ್ಬಾಧರವನ್ನೂ, ಲೋಚನಪದ್ಮಗಳನ್ನೂ,
ರಕ್ಷಾಣೀದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಾನು ಧನ್ಯ
ನಾದೆನು (ನನಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶರೀರ ಸಮೃದ್ಧವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವಂತೆ ನಿನ್ನ
ವಿಗ್ರಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೭) ಅಮೃತಾಭಿಷ್ಠಿರಾನವನೇವ್ವಿಡತ್ತಾನ್ ಯಾನಾರ್,

ಎಮೃತ ಪಾವಿಯರ್ಕ್ಕುಮ್ ವಿದಿವಾಯ್ಕ್ಕಿಷ್ಟು

ವಾಯ್ಕ್ಕುಮ್ ಕಣ್ಣೀರ್,

ಕೈಮ್ಮಾ ತುನ್ಬೊಳಿತ್ತಾಯ್ಕ್ಕಿಷ್ಟು ಕೈತಲೈವೂಶಲಿಟ್ಟೇ,

ಮೆಯ್ಯಾಲಾಯೊಳಿನ್ನೇನೆಮ್ಮಿರಾನುಮೆನ್ನೇಲಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಅಭಿ-ಚಕ್ರಹಸ್ತನಾದ, ಪಿರಾ-ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ, ಅಮೃತಾ-
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅರ್ಪ-ಅವನು, ಎವ್ವಿಡತ್ತಾನ್-ಎಲ್ಲಿಯವನು ?, ಯಾನ್-ನಾನು,
ಆರ್-ಎಷ್ಟರವನು ? ಕೈಮ್ಮಾ-ಗಜೇಂದ್ರನ, ತುನ್ಬು-ಕ್ಲೇಶವನ್ನು, ಒಡ್ಡಿತ್ತಾಯ್-
ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ !, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಕೈ-ಹಸ್ತವು, ತಲೈ-ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ,
ವೂಶಲಿಟ್ಟೇ-ಉದ್ಘೋಷಿಸಿಯೇ, ಮೆಯ್ಯಮ್ಮಾಲ್-ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವ್ರೇಮವುಳ್ಳವ
ನಾಗಿ, ಆಯೊಳಿನ್ನೇ-ಆಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಎಮ್ ಪಿರಾನ್-ನನ್ನ (ಮಹೋಪಕಾರಕ)
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಎಮೇಲಾನ್-ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನಾದನು. (ಆದುದರಿಂದ)
ಎ-ಮಾ-ಪಾವಿಯರ್ಕ್ಕುಮ್ - ಎಷ್ಟು ಪಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ,
ವಿದಿ-ಭಗವತ್ಕೃಪಾರೂಪವಾದ ವಿಧಿಯು, ವಾಯ್ಕ್ಕಿನ್ನು-ಫಲಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,
ವಾಯ್ಕ್ಕುಮ್ ಕಣ್ಣೀರ್-ಫಲಿಸಿಯೇ ಫಲಿಸುವುದು, ಕಾಣಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಚಕ್ರೇ ಸ ಪ್ರಭುರನ್ನಿರಾಪತಿರಹೋ ! ಸೂರೀಂದ್ರನಾಥಃ ಕೃವಾ ?
 ಕ್ಯಾಹಂ ? ಹಸ್ತಿಮಹಾರ್ತಿನಾಶನಕರೇತ್ಯೇವಂ ಕಿಲೋದ್ಘೋಷಯತ್ |
 ತದ್ಭಕ್ತಿಂ ಪರಮಾಂ ಗತೋಽಸ್ಮಿ ಸುದೃಢಾಂ ಸತ್ಯಾಂ ಸ ನಾಥೋ ಮಯಿ
 ಪ್ರೀತಶ್ಚಾಸ್ತಿ ! ವಿಧೇರನಾಗ್ರಹಬಲಾತ್ ಸ್ಯಾತ್ಸದ್ಗತಿಶ್ಚಾಫಿನಾಮ್ ||

ತಾ|| ಚಕ್ರಹಸ್ತನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ತಮನಾದವನು ? ನಾನು
 ಎಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಪ್ಪನಾದವನು ? (ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ ?) “ಗಜೇ
 ನ್ದ್ರನ ಕ್ಲೇಶನಾಶಕನೆ !” — ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟ (ವೃಥಾ ನಟನ
 ದಿಂದಲೂ ಕೂಡ) ನಾನು ಅವನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾದೆನು ನನ್ನ
 ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಕೂಡ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತನಾದನು ಆದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಹಾ
 ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಭಗವತ್ಕೃಪೆಯು ಫಲಿಸುವಾಗ, ಯಾವ
 ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಫಲಿಸಿಯೇ ಫಲಿಸುವುದು — ಇದು ಸತ್ಯ

(೮) ಮೇಲಾತ್ತೇವರ್‌ಕಳುಮ್ ನಿಲತ್ತೇವರುಮ್ ಮೇವಿ
 ತೊತ್ತುಮ್,
 ಮಾಲಾರ್ ಎನ್ನಿನನಾಳಡಿಯೇ ಮನತ್ತೇ ಮನ್ನಿನಾರ್;
 ಶೇಲೇಯ ಕಣ್ಣಿ ಯರುಮ್ ಪೆರುಂಶೆಲ್ವಮುಮ್
 ನನ್ನಕ್ಕಳುಮ್,
 ಮೇಲಾತ್ತಾಯ್ ತನ್ನೈಯುಮವರೇ ಯಿನಿ ಯಾವಾರೇ.

ಪ್ರ|| ಮೇಲಾಮ್-ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾದ, ತೇವರ್‌ಕಳುಮ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ,
 ನಿಲಮ್-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ, ತೇವರುಮ್-ಭಾಗವತರೂ, ಮೇವಿ-ವಿಕೀ
 ಭವಿಸಿ (ಸೇರಿ), ತೊತ್ತುಮ್-ಅನುಭವಿಸುವಂತಹ, ಮಾಲಾರ್-ಸರ್ವಾಧಿಕನಾದ
 ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಇನಸಾಳ್-ಈಗ, ಎನ್ನು-ಬಂದು, ಅಡಿಯೇ-ದಾಸಭೂತನಾದ
 ನನ್ನ, ಮನತ್ತೇ-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮನ್ನಿನಾರ್-ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದನು. ಇನಿ-ಇನ್ನು
 ಮೇಲೆ, ಶೇಲೇಯಾಕಣ್ಣಿ ಯರುಮ್-ರಮಣೀಯನೇತ್ರರಾದ ಸ್ತ್ರೀಗಳೂ, ಪೆರುಮ್
 ಶೆಲ್ವಮುಮ್-ಮಹಾಸವ್ನತ್ತೂ, ನಲ್ ಮಕ್ಕುಳುಮ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯರಾದ ಪುತ್ರರೂ,
 ಮೇಲಾಮ್-ಪ್ರಿಯಹಿತಪರರಾಗಿ ಮಹೋನ್ನತರಾದ, ತಾಯ್‌ತನ್ನೈಯುಮ್-
 ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೂ, ಅವರೇ-ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, ಆವಾರೇ-ಆಗಿ ನಿಲ್ಲುವನಷ್ಟೆ. !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದಿವ್ಯಾಸ್ತೂರಿಗಣಾಶ್ಚ ಭಕ್ತವಿವಹಾ ಭೂಮ್ಯಾಂ ಯಮೇವಾಚ್ಯುತಂ
 ಸಮ್ಪ್ರಾಪ್ತಾಶ್ಚರಣಂ ಸ ಭಾತಿ ಹೃದಯೇ ದಾಸಸ್ಯ ಮೇ ಸುಸ್ಥಿರಃ |
 ರಮ್ಯಾ ಮೇ ತರುಣೀಗಣಾಶ್ಚ ಸುಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಸುತಾಸ್ಸದ್ಗುಣಾ
 ಮಾತಾ ಚಾಪಿ ಪಿತಾ ಸ ಏವ ಚ ಮಮ ಶ್ರೀಶಃ ಕಿಲೇತಃಪರಮ್ ||

ಉದ್ಧರ್ವಲೋಕದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ, ಈ ಲೋಕದ ಭಾಗವತರೂ—ಎಲ್ಲರೂ
 ಸೇರಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.
 ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅವನೇ ರಮಣೀಯನೇತ್ತರಾದ ರಮಣೀಮಣಿಗಳೂ,
 ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯವೂ, ಸತ್ಸಂತಾನಗಳೂ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೂ ಆಗಿ ನಿಲ್ಲುವನಲ್ಲವೇ!
 (ಅವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಪ್ರಾಪ್ಯವಲ್ಲ, ಅವನೇ ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧವೆಂದೂ
 ಭಾವವು)

(೯) ಆನಾರಾರ್ ತುಣೈಯೈ ಸ್ವಲ್ಪೈನೀರಕ್ಕಡಲುಳುನ್ನುಮ್,
 ನಂವಾಯ್ ಪೋಲ್ ಪಿಱವಿಕ್ಕಡಲ-ಳ್-ನಿಷ್ಟು ನಾನ್ ತುಳಬ್ಬಿ,
 ತೇವಾನ್ ಕೋಲತ್ತೊಡುಮ್ ತಿರುಚ್ಚಕ್ಕರಮ್
 ಶಬ್ಬೆನೊಡುಮ್,
 ಆನಾವೆಷ್ಟರುಳ್ ಶೆಯದಡಿಯೇನೋಡುಮಾನಾನೇ.

ಪ್ರ|| ತುಣೈ-ಸಹಾಯಭೂತರಾಗಿ, ಆವಾರ್-ಆಗುವರು, ಆರ್-ಯಾರು ?
 ಎನ್ನು-ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಲ್ಪೈನೀರ್-ಅಲೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇರುವ ನೀರುಳ್ಳ, ಕಡ
 ಲುಳ್-ಸಮುದ್ರ ದೊಳಗೆ, ಅಘುನ್ನುಮ್-ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ, ನಾನಾಯ್
 ಪೋಲ್-ಹಡಗಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಪಿಱವಿಕ್ಕಡಲುಳ್-ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,
 ನಿನ್ನು-ನಿಂತು, ನಾನ್-(ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅಶಕ್ತನಾದ) ನಾನು, ತುಳಬ್ಬಿ-ನಡುಗು
 ತ್ತಿರಲು, (ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ) ತೇವು ಆರ್-ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ,
 ಕೋಲತ್ತೊಡುಮ್-ದಿವ್ಯರೂಪದೊಡನೆ, ತಿರುಚ್ಚಕ್ಕರಮ್ ಶಬ್ಬೆನೊಡುಮ್-ಚಕ್ರ
 ಶಂಖಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಆ ಆ ಎನ್ನು-ಐಯೋ! ಐಯೋ! ಎಂದು, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ದು-
 ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ಅಡಿಯೇನೋಡುಮ್-ದಾಸನಾದ ನನ್ನೊಡನೆ, ಆನಾನ್-ಕೂಡಿದನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೋ ವಾ ವೇಽಪ್ಪಿ ಸಹಾಯ ಇತ್ಯಕಮಹೋ ! ಸಂಸಾರಪಾಧೋನಿಧೌ
ಮಗ್ನಃ ಪೋತ ಇವಾಮ್ಬುಧೌ ಚ ಸುನುಹಾಕಲೋಲಮಾಲಾಕುಲೇ |
ಆಸಂ ಕಮ್ಪಿತ ಏವ ತತ್ರ ಚ ಮಯಿ ಪ್ರೀತ್ಯಾಽಽವಿರಾಸೀದ್ಧರಿ-
ಶೃಂಜ್ಞಂ ಚಕ್ರಮುದಾರದಿವ್ಯವಪುಷಾ ಬಿಭ್ರದ್ವಯಾವಾರಿಧಿಃ ||

ತಾ|| ನನಗೆ ಸಹಾಯಭೂತರಾಗಿ ಯಾರು ಆಗುವೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡು-
ತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಹಡಗಿನಂತೆ, ಸಂಸಾರಾಮ್ಬುಧಿ
ಮಗ್ನನಾದ ನಾನು ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತ ನಡುಗುತ್ತಿರಲು,
ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಾದಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪದೊಡನೆ ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದು
“ಅಯ್ಯೋ”-ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇ-
ಷಿಸಿದನು.

(೧೦) ಆನಾನಾಳುಡ್ಡೆಯಾನೆಷ್ಟೆ.∴ದೇ ಕೊಣ್ಣುಕನ್ನ ವನ್ನ

ತಾನೇ ಯಿನ್ನರುಳ್ ಶೆಯ್ದೆನ್ನೈ ಮುಹ್ಮವುಮ್

ತಾನಾನಾಳ್,

ವಿನಾನಾಯಾಮೈಯುಮಾಯ್ ನರತಿಬ್ಬ ಮುಮಾಯ್

ಕ್ಕುಳಾಯ್,

ಕಾನಾರೇನಮುಮಾಯ್ ಕ್ಕುಟಿಯಾಮಿನ್ನೈಮ್

ಕಾರವಣ್ಣನೇ.

ಪ್ರ|| ವೀರ್ ಆಯ್-ಮತ್ಸ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಅಮೈಯುಮ್ ಆಯ್ - ಕೂರ್ಮ-
ವಾಗಿಯೂ, ನರತಿಬ್ಬ ಮುಮ್ ಆಯ್-ನರಸಿಂಹನಾಗಿಯೂ ಕುಳಾಯ್-ವಾಮನ-
ನಾಗಿಯೂ, ಕಾನಾರ್ ಏನಮುಮಾಯ್-ನನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ವಠಾಹವಾಗಿಯೂ,
ಇನ್ನಮ್-ಇನ್ನೂ, ಕಟ್ಟಿ-ಕಲ್ಪಿಯೂ, ಆಮ್-ಆಗುವಂತಹ, ಕಾರವಣ್ಣ-ನೀಲ
ಮೇಘವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, (ನನ್ನನ್ನು) ಆಳ್-ದಾಸನಾಗಿಮಾಡಿ, ಉಡೈ-
ಯಾ-ಪಡೆದಿರುವವನಾಗಿ, ಆನಾ-ಆದನು, ಎನ್ನು-ಎಂಬ, ಆ.∴ ದೇ-ಆ ಉಕ್ತಿ-
ಮಾತ್ರವನ್ನೇ, ಕೊಣ್ಣು-(ವ್ಯಾಜವೆಂದು) ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಉಕನ್ನು-ಅತಿಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತ-
ನಾಗಿ, ವನ್ನ-ಬಂದು, ತಾನೇ-ತಾನು ಒಬ್ಬನೇ, ಇರ್ ಅರುಳ್ - ಭೋಗ್ಯವಾದ
ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಶೆಯ್ದು-ಮಾಡಿ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, ತಾ- ತಾನು,
ಮುಹ್ಮವುಮ್-ಸಕಲಾವತಾರ ವೈಭವವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ, ಆನಾ- ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾನಾತ್ಮಾ ಕಮಲಾಕೃತಿಶ್ಚ ನರಸಿಂಹಾತ್ಮಾ ಸ್ವಯಂ ವಾಮನೋ
ಭೂತ್ವಾ ಚಾಪಿ ವನೇ ವರಾಹನಪುಷಾ ಭಾವೀ ಚ ಕಲ್ಪಿಃ ಪುನಃ |
ಏವಂ ನೀಲಪಯೋದವರ್ಣ ಇಹ ಮಾಂ ದಾಸ್ಯೇ ತು ಧೃತ್ವಾ ಹರಿ-
ಭಾಸ್ಯಾನಿತ್ಯಪಿ ಮದ್ವಚೋಹೃತಮನಾಸ್ಸರ್ವಾತ್ಮಕೋ ಮೇಽ ಭವತ್ ||

ತಾ|| “ ಮತ್ಸ್ಯ-ಕೂರ್ಮ-ನಾರಸಿಂಹ-ವಾಮನ-ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಅವ
ತರಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಕಲ್ಪಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸುವವನಾದ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡನು ”—ಎಂಬೀ ಉಕ್ತಿ
ಯನ್ನೇ ವ್ಯಾಜಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಂದು ಕೃಪಾಪೂರ್ಣ
ನಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಕಲಾವತಾರ ವೈಭವವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದನು

(೧೧) ಕಾರ್ವಣ್ಯ ಕಣ್ಣ ಪಿರಾಣ್ ಕಮಲತ್ತಡಬ್ಬಣ್ಣ ಕ ತನ್ನೈ,
ಏರ್ ವಳವೊಣ್ ಕ್ಕುನಿಕ್ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ ಶೊನ್ನು
ಶೀರ್ವಣ್ಣ ಪೊಣ್ ತಮಿಳ್ ಕಳಿವೈ ಗಾಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್
ಆರ್ವಣ್ಣ ತ್ತಾಲ್ಪುರೈಪ್ಪಾರಿಕ್ಕಿಳ್ ಪುಕುವಾರ್ ಪೊಲಿನ್ನೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣ-ಕೃಷ್ಣ ನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪಿರಾಣ್-ಸ್ವಾಮಿಯು, ಕಾರ್ವಣ್ಯ-
ಕಾಳಮೇಘವರ್ಣನಾದ, ಕಮಲತ್ತಡಮ್ ಕಣ್ಣ ತನ್ನೈ-ತಾವರೆಯಂತೆ ವಿಶಾಲ
ವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಏರ್ವಳಮ್-ಏರುಗಳ (ವೃಷಭ
ಗಳ) ಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳ, ಒಣ್ಣಕ್ಕನಿ-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ಕುರುಕೂರ್-
ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಶಡಕೋಪ್-ಶ್ರೀಶರಾರಿಮುನಿಯು, ಶೊನ್ನು-
ರಚಿಸಿದ, ಶೀರ್ವಣ್ಣಮ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಛಂದಸ್ಸುಳ್ಳ, ಒಣ್ಣ-ಅರ್ಧಪುಷ್ಪಿಯಿಂದ
ರಮ್ಯವಾದ, ತಮಿಕ್ಕಳ್ - ದ್ರಾವಿಡವದ್ಯರೂಪವಾದ, ಇವೈ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ -
ಈ ಸಹಸ್ರಗಾಥಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್ - ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಆರ್ವಣ್ಣ
ತ್ತಾಲ್ - ಅಮೃತಪಾನಮಾಡುವಂತೆ, ಉರೈವ್ವಾರ್ - ಪರನಮಾಡಬಲ್ಲವರು,
ಪೊಲಿನ್ನು - ಆವಿರ್ಭೂತ ಸ್ವರೂಪ ಗುಣಾದ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಡಿಕ್ಕಿಳ್-
ಅವನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಪುಕುವಾರ್-ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಂ ನೀಲಪಯೋದವರ್ಣಮಪಿ ತಂ ನಾಥಂ ಸರೋಜಾಮೃಕಂ
ಸ್ತೋತುಂ ಶ್ರೀಕುರುಕೇಶ್ವರಕೃರಿಸ್ತವಸ್ತುನಾಹಾದ್ಭುತಂ |
ದಿವ್ಯಂ ದ್ರಾವಿಡಮುತ್ತಮಂ ಚ ದಶಕಂ ತತ್ರೇದಮತ್ಯಾದರಾ-
ದ್ಯೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ತು ಪಠಂತಿ ತೇ ಕಿಲ ಹರೇಃ ಪಾದಾನ್ಮುಜಂ ಪ್ರಾಪ್ನುಯುಃ ||

ತಾ|| ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು (ಸೋತ್ರರೂಪವಾಗಿ), ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಭರಿತವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಶರಾರಿಮುನಿಯು ರಚಿಸಿದ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯವಾಗಲಿವೆ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅನ್ಯತವಾನಮಾಡುವಂತೆ ಪರಿಸಬಲ್ಲವರು ಅವಿಭೂತ ಸ್ವರೂಪಗುಣಾವಿವಿಶಿಷ್ಟರಾಗಿ ಆ ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವರು

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಆದ್ಯೇ ಮುನಿಸ್ಯ ಶತಕಸ್ಯ ತು ಪಞ್ಚಮಸ್ಯ
ಶ್ರೇಯಸ್ಸ್ಯ ಕೀಯಹಿತಬೋಧನಮಿಕ್ಷಮಾಣಃ |
ಏತದ್ವಿರೋಧಿಬಹುಳಸ್ಯ ಮಮಾತ್ರ ಹೇತು-
ಶ್ಚಾರೇಃ ಕೃನ್ವೇವ ಮಹತೀತಿ ಶಶಂಸ ಭೂಯಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಚಕ್ರಸ್ಥಾಯತ್ಕರತ್ವಾತ್ಸೃಜನವಶತಯಾ ರಕ್ಷಣೋದ್ಯುಕ್ತಭಾವಾ—
ದ್ವೈತ್ಯತ್ವಾತ್ ಸ್ವಾತ್ಮದಾನಾದಮಲತನುತಯಾ ಶ್ರೀಗಜೇಂದ್ರಾವನಾಚ್ಚ |
ನಾನಾಬಂಧುತ್ವಯೇವೇಗಾದ್ವಿಪದಿ ಸಖಿತಯಾ ವ್ಯಾಜಮಾತ್ರಾಭಿಲಾಷಾತ್
ಕಾರುಣ್ಯಾಧೀನವೃತ್ತಿಂ ಕಮಲದೃಶಮವೈತ್ ಕಾರಿಸೂನುಃ ಕೃತಾರ್ಥಃ ||

(ಈ ಪ್ರಥಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಮೊದಲನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ನಟನರೂಪವಾದ ಕೃತ್ರಿಮವಚನಗಳಿಂದಲೂಕೂಡ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ಫಲವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೃಷ್ಟರಾಗಿ, ತಮಗೆ ಅವನು ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧುನಾಗಿಯೂ, ಮಹೋಪಕಾರಕನಾಗಿಯೂ, ಅತ್ಯಂತ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿಯೂ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, “ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವೆನು?” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನು ತನ್ನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪೆಚ್ಚುಮ ಶತಕದಲ್ಲಿ—ದ್ವಿ ತೀಯಗಶಕ.

(ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಧ್ವಂಸಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವು ಸ್ಥಿಪ್ತವಾಗಿಯೇ ಬರುವುದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರಿಂದ ಕೃತಯುಗಧರ್ಮವು ಭಾಗವತೋತ್ತಮರಿಂದ ಅನುಷ್ಠೇಯವಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಆನಂದಪರೀವಾಹಜನಕವಾಗುವುದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ)

(ಅವತಾರಿಕಾ—)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಆತ್ಮಸ್ತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಡೆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವುದೆಂತಲೂ, ಕೃತಯುಗವು ಶಾಂತಿ ಪುಷ್ಟಿ ತುಷ್ಟಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳೊಡನೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಾಗ್ರಗಣ್ಯರಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ, ಅವರ ಭಗವತ್ಸಂಕೀರ್ತನ - ಸಸಂಭ್ರಮ ನರ್ತನಾದಿಗಳಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರವಾಹಭರಿತವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗುವುದೆಂತಲೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಕೆಲವರು ಆದಿಶೇಷನ ಭವಿಷ್ಯದವತಾರವಾದ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರಸೂಚಕವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುಗವು ಮುಗಿದು ಕೃತಯುಗವು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಅವರ ಅವತಾರ ಕಾಲವು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೯೩೯ (ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ—1017), ಅವರ ನಿರ್ವಾಣಕಾಲವು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೧೦೫೯ (ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ—1131)—ಎಂದು “ಧೀರ್ಲಬ್ಧಾ”, “ಧರ್ಮೋ ನಷ್ಟಃ”—ಎಂಬೀ ಅಕ್ಷರಸಂಖ್ಯಾ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಪೂರ್ವಿಕರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಅವರು ೧೨೦ ವರ್ಷಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ಇದ್ದರೆಂದು ಗುರುಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಆದಿಶೇಷನ ಅವತಾರವಾದುದರಿಂದ

ಭಗವಂತನ ನಿಯಮನದಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಸ್ಥಾಪಕಾಗ್ರೇಸರರಾಗಿ ಅನೇಕಮಂದಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ದಿವ್ಯದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿ, ಉಭಯ ವೇದಾಂತಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಸೂತವಾಗಿ ನಡೆದುಬರುವಂತೆಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಮಠಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲೂ ಇತರ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅನೇಕಸಹಸ್ರ ಶಿಷ್ಯವರಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಕಾಲಾನಂತರ ಈ ದರ್ಶನಸ್ಥಾಪನಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ೭೪ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಿದರೆಂದು ಅವರ ಚರಿತ್ರದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಗೋಷ್ಠೀ ಸಮೃದ್ಧಿಯು ಇವರ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಕೃತಯುಗವು ಆರಂಭಿಸಿ ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಮುಖ್ಯ ಭಾವವು ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರ ಕಾಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸಿ ಆಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಪರೈವಸಿತವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು ಸಕಲ ಕಲಿದೋಷ ನಿರ್ಮೂಲನವನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೀ ಪರಾಶರ-ವ್ಯಾಸ-ಶುಕಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಭಾವಿಜ್ಞಾನ ಸೂಚಕವಾದ ಪುರಾಣವಚನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿ ರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವು ಈ ಕಲಿಯುಗದ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಅನ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (“ಕತೌ ಪಂಚಸಹಸ್ರಾಂತೇ”-ಎಂಬಂತೆ) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದೆಂತಲೂ, ಈ ಅವತಾರವ್ಯಕಾಶವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕಲಿಯುಗನಾಶವಾಗಿ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗುವುದೆಂತಲೂ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪುರಾಣವಚನಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—

- (೧) “ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮಮುಖ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಭವನೇ ವಿಷ್ಣುಯಶಸಃ ಕಲ್ಕಿಃ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ||”
- (೨) “ಕೃತಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತದಾ ಪ್ರಜಾಸೂತಿಶ್ಚ ಸಾತ್ವಿಕೇ ||”
- (೩) “ಯದಾ ಚಂದ್ರಶ್ಚ ಸೂರ್ಯಶ್ಚ ತಥಾ ತಿಷ್ಠೇ ಭೃಹಸ್ಪತಿಃ |
ಏಕರಾಶೌ ಸಮೇಷ್ಯಂತಿ ತದಾ ಭವತಿ ತತ್ ಕೃತಮ್ ||”

(ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ—IV, 24,
ಶ್ರೀ ಭಾಗವತ —XII, 2)

ಮತ್ತು (೪) “ಕಲಾ ಪಂಚಸಹಸ್ರಾನ್ಮೇ ವಿಷ್ಣು ಸ್ತೃಷ್ಠೈತಿ ಮೇದಿನೀಮ್ ||” — ಇತ್ಯಾ ದಿಪ್ರಮಾಣವಚನಗಳು ಇನ್ನಹ ವಚನಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ ನಾರಸಿಂಹಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ನಾನೇ ಈಗ ಕಲಿಯುಗದ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಅನ್ತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ—“ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾಢಿಸಿ” — ಎಂಬ ಗೀತಾವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಧರ್ಮನಿರ್ಮೂಲನವಂ ಮಾಡಿ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಸ್ತಿ ತುಸ್ತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ತಮನಾದ ಕೃತಯುಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲು ಬದ್ಧದೀಕ್ಷನಾಗಿ, “ಕೃತೇ ಚ ನಾರ ಸಿಂಹಸ್ಪೃತ ” ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ನಾನೇ ನಾರಸಿಂಹಾರ್ಯನೆಂದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಭಯಂಕರ ಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ನಾನು ಕಲಿಧ್ವಂಸಿಯಾದ ತಿರುಮಂಗೈಯ್ಯಾಸ್ವರೂಪ ಅವತಾರ ನಕ್ಷತ್ರವಾದ ಕೃತ್ತಿಕಾ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಗ್ನಿನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ) ವೃಶ್ಚಿಕಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಅವತಾರವು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೧೭೭೯ ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಸಂವತ್ಸರ-ವಿಾನಮಾಸ ಕೃತ್ತಿಕಾದ್ವಿತೀಯವಾದ-ಭಾನುವಾರ-ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಘಂಟೆ ಸಮಯ-ವೃಶ್ಚಿಕಲಗ್ನವೆಂದು (about 10 p m on 7th April 1867) ನಿರ್ಣೀತವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ನನ್ನ ಜಾತಕವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಜ್ಯೋತಿಷಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವತಾರಯೋಗ-ಪಾರಿಜಾತಯೋಗ ಪರ್ವತಯೋಗ-ಕಾಹಳಯೋಗ-ಸುಖಯೋಗ-ಉತ್ತಮಯೋಗ-ಗಜ ಕೇಸರಿಯೋಗ-ಶ್ರೀನಾಥಯೋಗ-ಸಾರಸ್ವತಯೋಗ-ವರಿಸ್ಯಯೋಗಾದಿ ರಾಜಯೋಗಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಬರುವ ನನ್ನ ದೈನಂದಿನ ನಾನುಭವಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಕಲಿಪುರುಷಖಂಡನವಂ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ದಿವ್ಯಸೂರಿನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣವು ನನಗೆ ಅನನ್ದಸಂವತ್ಸರ (1915ನೇ ಇಸವಿ)-ಮಾಘಮಾಸ-ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದ ಸಪ್ತಮಿ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ ನನ್ನ ಯೋಗೇಶ್ವರತ್ವಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಅವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” — ಎಂಬ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರೇ—ಹಿಂದಿನ ದಶಕದ ೧೦ ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ (“ಅನಾನಾಳುಡೈಯಾ” — ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ) ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವು ಕ್ಷಪ್ರವಾಗಿಯೇ ಬರುವುದೆಂದು ತಾವೇ ಸೂಚಿಸಿ, ಅನಂತರ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರೇಣ ಈ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ಭಗವದವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ

ಹಿಂದೆ ಉದಾಹೃತವಾದ ಪುರಾಣವಚನಗಳಲ್ಲಿ—ಶಂಬಲಗ್ರಾಮನೆಂಬ ಧಾ
ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿ-ಮೇಲುಕೋಟೆ-ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವೆಂಬ ನನ್ನ ಅವತಾರಸ್ಥಲ
(ಶಂ-ಸುಖಂ, ಆನಂದಃ; ಶಂಬಲಗ್ರಾಮಃ=ಆನಂದವಿಮಾನಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ತಿರುನಾರಾ
ಯಣಪುರ). ವಿಷ್ಣುಯಶಸ್ಸೆಂಬ ನಾನಾಧೇಯವು ದರ್ಶನಸ್ಥಾಪಕಾಚಾರ್ಯ
ರಾದ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. (ಈ ವಿವರ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತದ ಉಪೋದ್ಭುತದಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ
ಇರುತ್ತೇನೆ.) ಈ ನನ್ನ ಅವತಾರಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಕಾಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ರವಿ-ಚಂದ್ರ-
ಗುರುಗಳು ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪ್ರವೇಶವಂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದೇ ಕೃತ
ಯುಗಾರಂಭ ಸಮಯವೆಂದು ಪುರಾಣವಚನಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸ
ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ದ್ವಾದಶ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ರವಿ-ಚಂದ್ರ-ಗುರುಗಳು ಪುಷ್ಯ
ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಕರ್ಕಟರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ರವಿ
ಚಂದ್ರ-ಗುರುಗಳ ಸಹಪ್ರವೇಶವು ಯಾವಾಗ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು
ಜ್ಯೋತಿಷಿಕರಿಂದ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ ಕಳೆದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಧವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರವಿಚಂದ್ರ-
ಗುರುಗಳು ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲೂ
ಅಷಾಢ ಕೃ ೩೦ ದಿನ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಸಹಪ್ರವೇಶವು ಯಾವಾಗ ? ವಿಚಾರಿಸಿರಿ.
ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಿಳೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಅರ್ಧವನ್ನೇ ನಾನು ಪ್ರಕಾಶ
ಪಡಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಪಂಡಿತರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕ ಪರಿಗ್ರ
ಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಪರಾಶರ-ವ್ಯಾಸ-ಶುಕಾದಿ ಮುನಿವರೈರೂ, ಶ್ರೀ
ಶತಾಂಮುನಿವರೈರೂ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೂ, ನಾಥ-ಯಾಮುನ-ಯತಿವ
ರಾದ್ರಾಚಾರ್ಯವರೈರೂ ನನಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಈ ಅರ್ಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಇರುವುದ
ರಿಂದ ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ—

ಶ್ರೀಶತಾಂಮುನೀಂದ್ರೇಣ ಪೂಲಿಕೇತಿ ಪ್ರಬಂಧತಃ |

ಕೀರ್ತಿತೋಽಸ್ಮೀತ್ಯಹಂ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರತಿಜಾನೇಽದ್ಯ ಕಲ್ಪಿರಾಟ್ ||

ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿಃ ||

(೧). ಪೊಲಿಕಪೊಲಿಕಪೊಲಿಕ ಪೋಯಿಲ್

ವಲ್ಲಯಿರ್ಚ್ಚಾಪಮ್,

ನಲಿಯುಮ್ ನರಕಮುನೈನ್

ನಮನುಕ್ಕಿಜ್ಜಿಯಾದೊಪ್ಪುಮಿಲ್ಲೈ,

ಕಲಿಯುಮ್ ಕೆಡುಮ್ ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಣೈ

ಕಡಲ್ವಣ್ಣೈ ಪೊದಬ್ಬಳ್ ಮಣ್ಣೇಲ್,

ಮಲಿಯು ಪುಕುನ್ದಿ ಶೈಪಾಡಿಯಾಡಿಯುಡಿದರ ಕ್ಕಣ್ಣೋಮ್

ಪು|| (ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನಿಂದ ಅನುಗೃಹೀತರಾಗಿ ಸನ್ನುಷ್ಟರಾದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರ ಗೋಪೀಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಕಡಲ್ವಣ್ಣೈ—ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಸ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ ನೀಲವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅವರಿಚ್ಚೆನ್ನಮಹಿಮನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ, ಪೊದಬ್ಬಳ್—(ಬಿಟ್ಟವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳ) ಪ್ರಾಣಿಗಳು (ಭಾಗವತರು), ಮಣ್ಣೇಲ್—ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಮಲಿಯು—ಸಮೃದ್ಧಿಯೊಡನೆ (ಅನೇಕ ಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿ), ಪುಕುನ್ದಿ—ಬಂದುಸೇರಿ, ಇಶೈ—ಭವದ್ಗುಣಸಂಕೀರ್ತನರೂಪವಾದ ಗಾನದಲ್ಲಿ, ಪಾಡಿ—ಹಾಡಿ, ಆಡಿ—ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ ನರ್ತನಮಾಡಿ, ಉಬ್ಬಿದರ—ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವುದನ್ನು, ಕಣ್ಣೋಮ್—ಕಂಡೆವು. (ಆದುದರಿಂದ) ವಲ್ ಉಯಿರ್ ಶಾಪಮ್—ಪ್ರಬಲವಾದ (ಅವಿದ್ಯಾದಿರೂಪವಾದ) ಆತ್ಮವಿನಾಶಕವಾದ ಶಾಪವು, ಪೋಯಿಲ್—ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ನಲಿಯುಮ್—ಹಿಂಸಿಸುವ, ನರಕಮುಮ್—ನರಕಗಳೂ, ನೈವ್ವ—ಶಿಥಿಲವಾದುವು. (ಆದುದರಿಂದ) ನಮನುಕ್ಕಿ—ಯಮನಿಗೆ, ಇಬ್ಬು—ಈ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾದು ಒನುಮ್—ಯಾವುದೊಂದು ಕೆಲಸವೂ, ಇಲ್ಲೈ—ಇಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಮ್—(ಕಲಿಯುಗದ) ಕಾಲದೋಷವೂ, ಕೆಡುಮ್—(ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ) ನಶಿಸಿದೋಗುವುದು ಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣೈ—(ನೀವೇ) ಕಣ್ಣು ಕೊಳ್ಳಿರಿ. (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೀವೇ ನೋಡುವಿರಿ—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ವಸ್ತಿ! ಸ್ವಸ್ತಿ! ಭವತ್ಯನಾರತಮಪಿ ಸ್ವಸ್ತೃಸ್ತು ನಿತ್ಯಂ ಸತಾಂ

ವಿಷ್ಣೋಸ್ತದ್ಗುಣಸಾಗರಸ್ಯ ಸುಗುಣಾಃ ಗಾಯಂತಿ ನೃತ್ಯಂತಿ ತೇ |

ಭೂನ್ಮಾಮತ್ರ ಮಹಾಶಯಾಸ್ತು ಪರಿತಃ! ಪಾಪಂ ಪ್ರಣಷ್ಟಂ ಸ್ವಯಂ!

ನೈವ ಸ್ಯಾದಿಹ ನಾರಕಂ! ನ ಚ ಯಮೋ! ನಶ್ಯೇತ್ ಕಲಿಃ ಪಶ್ಯತ ||

ತಾ|| ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಸ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ, ನೀಲವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಮಹಿಮನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಭಾಗವತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿ ಬಂದು ನೇರಿ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ ರೂಪವಾದ ಗಾನವಂ ಮಾಡಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನರ್ತನದೊಡನೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡೆವು ಅವಿದ್ಯಾದಿರೂಪವಾದ ಮಹಾಶಾಪವು (ಜೇತನರಿಗೆ ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು) ಈಗ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ನರಕಗಳೆಲ್ಲಾ (ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ) ಶಿಥಿಲವಾದುವು. ಯಮನಿಗೆ ಈ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಾಂಶವೇ ಇಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದ ಕಾಲದೋಷವೂ ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿಹೋಗುವುದು ನೀವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುವಿರಿ—(ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದರ್ಥಸೂಚಕ).

(೨) ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್

ಕಣ್ಣುಕ್ಕಿನಿಯನ ಕಣ್ಣೋಮ್,

ತೋಣ್ಣೀರೆಲ್ಲೀರುಮ್ ವಾರೀರ್ ತೋಯುದುತೋಯದು

ನಿಷ್ಟಾರತ್ನಮ್,

ವಣ್ಣಾರ್ ತಣ್ಣಮ್ ತುಚ್ಛಾಯಾಕ್ ಮಾದವಕ್

ಪೂದಬ್ಬಳ್ ಮಣ್ಣೇಲ್,

ಪಣ್ತಾಕ್ ಪಾಡಿನ್ರಿಡಿ ಪ್ಪರನ್ನು ತಿರಿಕ್ಪಿನವೇ.

ಪ್ರ|| ವಣ್ಣು-ಭ್ರಮರಗಳಿಂದ, ಆರ್-ಪೂರ್ಣವಾದ, ತಣ್ ಆಮ್-ಶೀತಳವಾಗಿಯೂ ರಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ತುಚ್ಛಾಯಾ - ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಮಾದವಕ್ - ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪೂದಬ್ಬಳ್-ದಾಸಭೂತರಾದ ಜೇತನರು, ಮಣ್ಣೇಲ್ - ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ, ಪಣ್ತಾಕ್-ಗಾನವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ನುಪಾಡಿ-ನಿಂತು ಹಾಡಿ, ಆಡಿ- (ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ) ನರ್ತನಮಾಡಿ, ಪರನ್ನು-ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ತಿರಿಕ್ಪಿನನ-ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದಾರೆ. ಕಣ್ಣುಕ್ಕು-ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಇನಿಯನ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು, ಕಣ್ಣೋಮ್-ಕಂಡೆವು. ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್ - (ಕಂಡೆವು ಕಂಡೆವು ಕಂಡೆವು) ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿ

ದೆವು ತೊಲ್ಲುದು ತೊಲ್ಲುದು-ಹೀಗೆ ಪ್ರೀತಿಸರವಶರಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆ ಸರ್ವೇ
ಶ್ವರನ ಸೇವಯಂಮಾಡಿ, ನಿನ್ನು-ನಿಂತು, ಅರ್ಹತುಮ್-ಹರ್ಷದೊಡನೆ ಕೋಲಾ
ಹಲವಂ ಮಾಡೋಣ ತೊಣ್ಣೀರ್-ಬಕ್ತವರ್ಯೇ !, ಎಲ್ಲೀರುಮ್‌ವಾರೀರ್
ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭಕ್ತಾ ಭೂಮಿತಲೇಽತ್ರ ದಿವ್ಯತುಲಸೀಮಾಲಾಙ್ಘಿತಂ ಮಾಧವಂ

ಗಾಯಂತೈವ ಹಿ ನರ್ತನೈಶ್ಚ ಪರಿತಸ್ಸಜ್ಜಾರಶೀಲಾ ಆಪಿ |

ದೃಷ್ಟಂ ದೃಷ್ಟಮಿದಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟಮತುಲಂ ಭೋಗ್ಯಂ ಸಮೃದ್ಧಂ ಪರಂ

ತಂ ನನ್ತುಂ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಥಯಿತುಂ ಭಕ್ತಾಸ್ಸಮಾಗಚ್ಛತ ||

ತಾ|| ದಿವ್ಯತುಲಸೀಮಾಲಾಧರನಾದ ಮಾಧವನನ್ನು ಕುರಿತು ದಾಸಭೂತ
ರಾದ ಜೀತನರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗಾನವಂಮಾಡಿ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತ,
ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದಾರೆ ನಮ್ಮ ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಸಕಲ ಸಮೃತ್ಸಮೃ
ದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಕಂಡೆವು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಂಡು ಕಂಡು ಕಂಡು
ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೇವೆ ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರೀತಪರವಶರಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ
ಆವನ ಸೇವೆಯಂಮಾಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಕೋಲಾಹಲವಂ ಮಾಡೋಣ ! ಬಕ್ತಾ
ಗ್ರೀಸರೇ ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ (ಈಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಿ
ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ)

(೨) ತಿರಿಯುಮ್ ಕಲಿಯುಗಮ್ ನೀದ್ಗಿ ತ್ತೇವರ್‌ಕಳ್

ತಾಮುಮ್‌ಪುಕುನ್ದು,

ಪೆರಿಯಕಿತಯುಗಮ್ ಪ್ಪೊಪ್ಪೇರಿನ್ಪವಳ್ಳಮ್ ಪೆರುಕ,

ಕರಿಯುಮುಕಿಲ್‌ವಣ್ಣ ನೆಮ್ಮಾಳ್ ಕಡಲ್‌ವಣ್ಣ ಕ್ಕೊದಬ್ಬಳ್

ಮಣ್ಣೇಲ್,

ಇರಿಯು ಪ್ಪುಕುನ್ದಿಶೈಪಾಡಿ ಎದ್ಗುಮಿಡದ್‌ಒಣ್ಣನವೇ

ಪ್ರ|| ತಿರಿಯುಮ್ - (ಜೀತನರ ಸ್ವಭಾವವು) ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಕಲಿಯುಗಮ್ - ಕಲಿಯುಗವು, ನೀಬ್ಬ-ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಾಶಹೊಂದಿ, ತೇವರ್ ಕಳ್-ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೂ, ತಾಮುಮ್-ತಾವೇ, ಪುಕುನ್ನು-(ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪೆರಿಯ-(ಯುಗಾಂತರ ವಿಚ್ಛೇದವಿಲ್ಲದೆ) ಏಕಾಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾದ, ಕಿತಯುಗಮ್-ಕೃತಯುಗವು, ಪ್ಪುಣಿ-ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಪೇರಿನ್ಬವೆಳ್ಳಮ್ - (ಭಗವದನುಭವದಿಂದ ಉಂಟಾದ) ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾನಂದ ಸಮುದ್ರವು, ಪೆರುಕ-ಉತ್ಕಟ ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ, ಕರಿಯ ಮುಕಿಲ್ವಣ್ಣ - ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮವರ್ಣನಾದ, ಎಮ್ಮಾ - ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕಡಲ್ವಣ್ಣ - ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಸ್ವಭಾವನಾಗಿ ಅನವಧಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಭರಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ಪೂದಬ್ಬಳ್-ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು, ಮಣ್ಣೀಲ್-ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ, ಇರಿಯ-ಪ್ರೀತಿ ಕೋಲಾಹಲವುಂಟಾಗುವಂತೆ, ಪುಕುನ್ನು-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಇತ್ಯೆವಾಡಿ-(ಹರ್ಷದಿಂದ) ಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಎಬ್ಬುಮ್-ಸರ್ವದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ, ಇಡಮ್ ಕೊಣ್ಣವ-ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ (ಅದುದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ-ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಮಾಡುವಂತೆ ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶೀಲವ್ಯತ್ಯಯಕಾರಿ ತತ್ಕಲಿಯುಗಂ ನಷ್ಟಂ ಸ್ವಯಂ ಸೂರಯ-
ಸ್ಸರ್ವೇ ಚಾತ್ರ ಭುವಿ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಚ ಮಹದ್ವಿಷ್ಣಂ ಯುಗಂ ಸಂಶ್ರಿತಾಃ |
ಪ್ರಖ್ಯಾತಂ ಕೃತಮೇವ ನೋದಭರಿತಾ ನೀಲಾಬ್ಜವರ್ಣಂ ಹರಿಂ
ತಂ ನಾಥಂ ಗುಣಸಾಗರಂ ಹಿ ಪರಿತೋ ಗಾಯಂತಿ ಭಕ್ತಾ ಭುವಿ ||

ತಾ|| ಜೀತನರ ಶೀಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಪಡಿಸುವ ದುಷ್ಟವಾದ ಕಲಿಯುಗವು ನಷ್ಟವಾಗಿ, ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಕೃತಯುಗವು ಬೆಳೆಯುವಂತೆಮಾಡಿ, ಭಗವದನುಭವದಿಂದ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಅನಂದಸಮುದ್ರವು ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ—ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ (ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣನಿಧಿಯಾದ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ—ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ ಗಾನಮಾಡುತ್ತ ಸರ್ವದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬನ್ನಿರಿ—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(೪) ಇಡಬ್ಬೊಳ್ ಶಮಯತ್ತೈಯೆಲ್ಲಾ ಮೆಡುತ್ತ

ಕಳ್ಳೆವನಪೋಲೇ

ತಡಜ್ಜಡಲ್ ಪಳ್ಳಿ ಪೆರುಮಾತನ್ನುಡೈ

ಪ್ಪೊದಜ್ಜಿಳೆಯಾಯ್,

ಕಿಡನ್ನು ಮಿರುನ್ನು ಮೆಱುನ್ನು ಮ್ ಕೀದಮ್ ಪಲಪಲಪಾಡಿ,

ನಡನ್ನು ಮ್ ಪಱನ್ನು ಮ್ ಕುನಿತ್ತು ಮ್ ನಾಟಕಮ್

ಶೆಯ್ ಕಿನ್ ನವೇ.

ಪ್ರ|| ಇಡಬ್ಬೊಳ್ - ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸತಕ್ಕ, ಶಮಯತ್ತೈ - ದುರ್ಮತಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಮ್-(ಸರ್ವಸಮವಾಗಿ) ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಎಡುತ್ತ-ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ, ಕಳ್ಳೆವನಪೋಲೇ-ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ, ತಡಮ್ ಕಡಲ್ ಪಳ್ಳಿ - ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರೀತಿಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ, ಪೆರುಮಾತನ್ನುಡೈ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದ, ಪೊದಜ್ಜಿಳೆಯಾಯ್ - ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರೇ ಸರ್ವರೂ ಆಗಿ, ಕಿಡನ್ನು ಮ್-ಆಯಾಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಶಯನಮಾಡಿಯೂ, ಇರುನ್ನು ಮ್ - ಕುಳಿತುಕೊಂಡೂ, ಎಱುನ್ನು ಮ್ - ನಿಂತುಕೊಂಡೂ, ಪಲಪಲ ಕೀದಮ್ ಪಾಡಿ-ಅನೇಕ ಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ನಡನ್ನು ಮ್-(ದರ್ಶನೀಯರಾಗಿ) ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸಿಯೂ, ಪಱನ್ನು ಮ್-ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ (ಗಗನದಲ್ಲಿ) ಮೇಲೆ ಹಾರಿಯೂ, ಕುನಿತ್ತು ಮ್-ನರ್ತನಮಾಡಿಯೂ, ನಾಟಕಮ್ ಶೆಯ್ ಕಿನ್ ನ- (ಈ ಪ್ರಕಾರ) ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. (ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ-ಎಂದ ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರತತಾಂ ಚ ದುರ್ಮತತತಿಂ ಚೋನ್ಮೂಲಯನ್ತೋ ಯಥಾ
ತೇಽವಿಾ ಭಕ್ತಗಣಾಸ್ತಥಾಽಬ್ಧಿಶಯನಂ ನಾಥಂ ಸ್ತುವನ್ತೋ ಹರಿಮ್ |
ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಭವಂತಿ ಹಂತ ! ಶಯಿತಾಸ್ತತ್ರೋಪವಿಷ್ಟಾಸ್ಥಿತಾ
ಗೀತೈಸ್ತೈರ್ವಿವಿಧೈಶ್ಚರಂತಿ ಪರಿತೋ ನೃತ್ವೈಶ್ಚ ನಾಟ್ಯಾನ್ವಿತಾಃ ||

ತಾ|| ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ದುರ್ಮತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವಂತೆ, ಪ್ರೀತಾಬ್ಧಿಶಾಯಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರೇ ಸರ್ವತ್ರ

ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಶಯನೋಪವೇಶ ಸ್ಥಿತಿಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಾನಾವಿಧ ಗಾನಗಳೊಡನೆ ಸಂಚರಿಸಿ, ಹರ್ಷಪರವಶರಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತ, ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಲೂ ನಾಟ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ (ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಸೇರಿರಿ—ಎಂದು ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಮಾಡುವ ಭಾವವು)

(೫) ಶಿಯಾಕಿನ್ದದೇವಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣೆ ಒಕ್ಕಿನದಿವ್ಯಲಕತ್ತು,

ವೈಕುನ್ದನ್ದ ಪೂದಬ್ಬಳೇಯಾಯ್

ಮಾಯತ್ತಿನಾಲೆಬ್ಬುಮ್ ಮನ್ನಿ,

ಐಯಮೊಪ್ಪಿಲ್ಲೈ ಯರಕ್ಕರಶುರರ್ ಪಿಱ್ಱಿನ್ನೀರುಳ್ಳೀರೇಲ್,

ಉಯ್ಯುಮ್‌ವಕ್ಕೈಯಿಲ್ಲೈ ತೊಣ್ಣೀರೊಡ್ಡಿ

ಪೆಯರ್‌ತ್ತಿಡುಮ್ ಕೊಣ್ಣೆ.

ಪ್ರ|| ಶಿಯಾಕಿನದು-(ಇವರುಗಳು) ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ದೇವಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣೆ-ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ, ಒಣ್ಣೆ ಒಕ್ಕಿನದು-ಒಂದೇ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಈಗ ತೋರುತ್ತಿದೆ. (ಎನೆಂದರೆ-) ಇವುಲಕತ್ತು-(ನಾಸ್ತಿ ಕೃಭೂಯಿಷ್ಯವಾಗಿದ್ದ) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ವೈಕುನ್ದಪೂದಬ್ಬಳೇ-(ಈಗ ಸರ್ವತ್ರ) ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣನಾಧನ ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರೇ, ಆಯ್-ಸರ್ವರೂ ಆಗಿ, ಮಾಯತ್ತಿನಾಲ್ - ಅಶ್ವತ್ಥಕರ ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ, ಎಬ್ಬುಮ್ ಮನ್ನಿ - ಸರ್ವಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ನಿರಂತರವಾಸವು ಮಾಡಿ, ಅರಕ್ಕರ್ ಅಶುರರ್-ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಸುರರಾಗಿಯೂ, ಪಿಱ್ಱಿನ್ನೀರ್ ಉಳ್ಳೀರೇಲ್ - ಹುಟ್ಟಿದವರು ನೀವು ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ತೊಣ್ಣೀರ್ - (ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಇತರ ವಿಷಯಚಸಲರಾಗಿರುವವರೇ!, ಕೊಣ್ಣು-(ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ) ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ಉಬ್ಬಿಪೆಯರ್‌ತ್ತಿಡುಮ್-ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಕೃತಯುಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಾಲವ್ಯತ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಉಯ್ಯುಮ್‌ವಕ್ಕೈ ಇಲ್ಲೈ-(ಆದುದರಿಂದ) ನಿಗೆ ಬದುಕುವ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಐಯಮ್-ಸಂದೇಹವು, ಒಣ್ಣು ಇಲ್ಲೈ-ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. (ಆದುದರಿಂದ ನೀವೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ-ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತತ್ತ್ವಂ ಭಾತಿ ಹಿ ಪಶ್ಯತೋ ಮನು ಶುಭಂ ತ್ವೇಕಂ ಪರಂ ಸರ್ವತೋ
 ವೈಕುಣ್ಣಸ್ಯ ಹರೇಸ್ತು ಭಕ್ತನಿವಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವೃತ್ತಾ ಸ್ವಯಮ್ |
 ಹತ್ವಾ ಚಾಪ್ಯಸುರಾಂಸ್ತು ವೋ ಭುವಿ ಭವಾ ಪಾಪಾ ವಿಪರ್ಯಾಸತಃ
 ಕಾಲಂ ಚಾತ್ರ ಹಿ ಭೇದಯಂತಿ ಭವತಾಂ ನಾತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಶ್ಚಾನ್ಯದ್ಭಾವಮ್ ||

ತಾ|| ಈಗ ನಾನು ಸರ್ವತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿನೋಡಿದರೆ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವವು
 ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ— ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಈಗ ಸರ್ವತ್ರ ಶ್ರೀ
 ವೈಕುಣ್ಣನಾಧನ ಭಕ್ತರೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ
 ವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಸರ್ವ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಅಸುರರನ್ನೂ ಧ್ವಂಸ
 ಮಾಡುತ್ತಿದಾರೆ. ಎಲೈ ವಿಷಯಲಂಪಟರಾದ ನಾಸ್ತಿಕರೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಇವರು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟು ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಕೃತಯುಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು.
 ನಿಮಗೆ ಬದುಕುವ ದಾರಿಯೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾದ ಮಾತು.
 (ಆದುದರಿಂದ ನೀವುಗಳಿಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ನಾಸ್ತಿಕ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಕರಾಗಿ
 ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ—ಎಂದುಭಾವವು)

(೬) ಕೋಷ್ಟಯಿರುಣ್ಯಮ್ ವಿಶಾದಿಽಕೈಪತಿ ತೀಯನವೆಲ್ಲಾಮ್,
 ನಿಷ್ಟಿವೈಲಕಿಲ್ ಕಡಿವಾನ್ ನೇಮಿಪ್ಪಿರಾನ್ ತಮರ್

ಪೋನ್ನಾರ್,

ನಷ್ಟಿಶೈಪಾಡಿಯುಮ್ ತುಳ್ಳಿಯಾಡಿಯುಮ್

ಚಾಲಮ್ ಪರನ್ನಾರ್,

ಶೆಷ್ಟು ತೋಡುಮಯ್ಯಿ ತೋಣ್ಣೀರ್ ಶಿನ್ದೈಯೈ

ಚ್ಚೆನ್ನಿ ಉತ್ತಿಯೇ.

ಪ್ರ|| ಕೊನ್ನ - ಕೊಂದು, ಉಯಿರ್ ಉಣ್ಣುಮ್-ವ್ರಾಣವನ್ನು ತಿನ್ನುವ,
 ವಿಶಾದಿ-ವ್ಯಾಧಿಯು, ಪಕೈ-ಶತ್ರುವು, ಪತಿ - ಹಸಿವು (ವೊದಲಾದ), ತೀಯನ
 ಎಲ್ಲಾಮ್-ಕ್ರೂರವಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಇ ಉಲಕಿಲ್-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ನಿನ್-
 ನಿಂತು, ಕಡಿವಾನ್-ಧ್ವಂಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನೇಮಿಪ್ಪಿರಾನ್-ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ
 ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ತಮರ್-ಭಕ್ತರು, ಪೋನ್ನಾರ್-ಹೋಗುತ್ತಿರುವವರಾಗಿ, ನನ್
 ಇಶೈಪಾಡಿಯುಮ್-ದಿವ್ಯವಾದಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಯೂ, ತುಳ್ಳಿಆಡಿಯುಮ್-ನೇಲೆ

ಹಾರುತ್ತ ನರ್ತನಮಾಡಿಯೂ, ಫಾಲಮ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ, ಪರಸ್ಪಾರಾಕಳ್-
ವ್ಯಾಪಿಸಿದರು ತೊಣ್ಣೀರ್-ಇತರ ವಿಷಯಚಪಲರಾದ ನೀವು, ಶಿನ್ದೈಯೈ-ಅನ್ಯಪರ
ವಾದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಶೆಮ್-ನಿಱುತ್ತಿ-ಉಚಿತವಾದ ಭಾಗವತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಶೆಮ್-ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತೊಡ್ಡುದು-ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಉಯ್
ಮ್-ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ. (ಅವರೇ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರಕರೆಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹತ್ವಾ ಪ್ರಾಣವಿನಾಶಕಾಃ ಕಿಲ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಶ್ಚ ವೈರೀ ಕ್ಷುಧಾ
ಚೇತಿ ಕ್ರೂರಗಣಾ ಭುವೀತಿ ಹಿ ಹರೇಶ್ಚಿತ್ರಚಕ್ರಪಾಣೇರ್ವಿಭೋಜಃ |
ಭಕ್ತಾಸ್ತದ್ಗುಣಗಾನನೃತ್ಯಸಹಿತಾಸ್ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಪ್ಪಾರಿಣೋ
ದೃಶ್ಯಂತೇ ಚಪಲಾಸ್ತು ಯೂಯಮಪಿ ತಾ ನತ್ವಾಸ್ತ ಚೋಜ್ಜೀವಿತಾಃ ||

ತಾ|| ಪ್ರಾಣವಿನಾಶಕಗಳಾದ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ, ವೈರಿ, ಕ್ಷುತ್ತು—ಮುಂತಾದ
ಕ್ರೂರವಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭ್ರಂಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವ
ರನ ಭಕ್ತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ—ದಿವ್ಯಗಾನವಂ ಮಾಡು
ತ್ತಲೂ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇಹಾರಿ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ
ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇದಾರೆ ದೇವತಾನ್ತರ—ವಿಷಯಾನ್ತರ-ಚಪಲರಾದ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ
ನಿಮ್ಮ ಚಪಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇನ್ನಹ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೃಢ
ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆಹೋಗಿ, ಅವರನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ (ಅವ
ರೊಡನೆ ಸೇರಿ ನೀವೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ)

(೨) ನಿಱುತ್ತಿ ನುಮ್ಮುಳ್ಳೆತ್ತುಕ್ಕೊಳ್ಳುಮ್
ದೆಯ್ವುಬ್ಬಿಳುಮೈ ಯುಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳು,
ಮುಱುತ್ತು ಮವನೋಡೇ ಕಣ್ಣೀರ್
ಮಾರ್ಕಣ್ಣೆಯನುಮ್ ಕರಿಯೇ,
ಕುಱುತ್ತ ಮನಮೊಪ್ಪುಮ್ ವೇಣ್ಣಾ
ಕಣ್ಣನಲ್ಲಾಲ್ ದೆಯ್ಯುಮಿಲ್ಲೈ
ಇಱುಪ್ಪಡೆಲ್ಲಾ ಮವಕ್ ಮೂರ್ತಿಯಾಯಮರ್ಕ್ಕೇ
ಯಿಱುಮಿನೇ.

ಪ್ರ|| ನುಮ್-ನಿಮ್ಮ ಉಕ್ಕತ್ತು-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿಜುತಿ-ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೊಳ್ಳುಮ್-ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ದೈಯ್ಯಜ್ಞ-ಇತರ ದೇವತೆಗಳು ಉಮ್ಮೈ-ನಿಮ್ಮನ್ನು, ಉಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳುಮ್-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ, ಅವನೋಡೇ ಮುತ್ತು-ತಮಗೂ ಫಲಪ್ರದತ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಯಲ್ಲವೇ (ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. (ಇದಕ್ಕೆ) ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನುಮ್-ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನೂ, ಕರಿ-ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದಾನೆಂಬುದನ್ನು, ಕಣ್ಣೀರ್ - ನೀವು ಕಂಡಿರಿ. (ಆದುದರಿಂದ) ಕುತ್ತು-ದೇವತಾನ್ತರ ಭಜನದಿಂದ ಮಲಿನವಾದ, ಮನಮ್-ಮನಸ್ಸು, ಒನುಮ್ ವೇಣ್ಣಾ-ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, (ಅಂತಹ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ). ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಾಲ್ ದೈಯ್ಯಮಿಲ್ಲೈ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೆ ಪರದೈವವೇ ಇಲ್ಲ. (ಆದುದರಿಂದ) ಇಯ್ಯಪ್ಪದುಮ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ - ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಅವಮೂರ್ತಿಯಾಯವರ್ಕ್ಕೇ-ಅವನ ಮೂರ್ತಿ ಭೂತರಾದವರಿಗೇ (ಎಂದರೆ-ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವ ಆ ಕೃಷ್ಣನಿಗೇ), ಇಯ್ಯಮಿ-ಸಮರ್ಪಿಸಿರಿ. (ಅಗ್ನೀನ್ದಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಸಮಾರಾಧ್ಯನು-ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ- ಗಾ-ರ ||)—

ಯುಷ್ಮಾಕಂ ಹೃದಯಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸುದೃಢಾ ಯಾ ದೇವತಾಸ್ಮಾ ಅಪಿ
ಶ್ರೀಶಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಫಲಪ್ರದಾಸ್ತದಿಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಪ್ತೇ ಮೃಕಣ್ಣಾತ್ಮಜಃ |
ದೃಷ್ಟೈವಂ ಬತ! ನಿಶ್ಚಿತೇ ಹಿ ಮಲಿನಂ ಮಾಽಪ್ಸೇವ ಚಿತ್ತಂ ತು ವಃ!
ಕೃಷ್ಣಾನ್ನೈವ ಪರಮ್ತು ದೈವಮಖಿಲಂ ತದ್ವಿಗ್ರಹೇಷ್ವರ್ಯತಾಮ್ ||

ತಾ|| ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೃಢವಾಗಿ ವಶೀಕರಿಸಿ (ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯುವ) ದೇವತಾನ್ತರಗಳೂ ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗೋಣವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನೇ—ಎಂದು ನೀವು ಕಂಡಿರುತ್ತೀರಿ (ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಿಗೆ ರುದ್ರನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ರಕ್ಷಿಸಲಾರದೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?) ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಂಚಲಪಡಿಸದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಭಜಿಸಿರಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೈವವೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಅವನೇ ಸರ್ವಕರ್ಮ

ಸಮಾರಾಧ್ಯನಾದುದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರಿ.

(೮) ಇಹುಕ್ಕುಮಿತ್ರೈಯಿಱುತ್ತುಣ್ಣ ವೆವ್ವುಲಕುಕ್ಕುಮ್
ತತ್ಕರ್ಮೂರ್ತಿ

ನಿಱುತ್ತಿನಾಕ್ ದೆಯ್ಯಬ್ಬಿಳಾಕ ವತ್ತೆಯ್ಯನಾಯಕತಾನೇ,
ಮುಱುತ್ತಿರುಮಾರ್ವನವತತ್ ಪೂದಬ್ಬಿಳ್ ಕೀದಬ್ಬಿಳ್ ಪಾಡಿ
ವೆಱುಪ್ಪಿಱಿ ಘಾಲತ್ತು ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಮೇವಿ ತೊಯ್ಯುಮಯ್ಯಿನೀರೇ

ಪ್ರ|| ಇಹುಕ್ಕುಮ್ - ಕರ್ತವ್ಯವಾದ, ಇತ್ರೈ-ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಇಱುತ್ತು-ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಉಣ್ಣ-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎವ್ವುಲಕುಕ್ಕುಮ್ - ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಿಗೂ, ತತ್ಕರ್ಮೂರ್ತಿ-ತನ್ನ ಶರೀರಭೇದಗಳನ್ನೇ, ದೆಯ್ಯಬ್ಬಿಳ್ವಾಕ ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳೆಂದು, ನಿಱುತ್ತಿನಾ-ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನು (ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನು), ಅತ್ತೆಯ್ಯ ನಾಯಕ ತಾನೇ - ಆ ಸರ್ವದೇವತಾನಾಯಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಅಲ್ಲವೇ! (ಆದುದರಿಂದ) ಮುಱು-ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನೆವನ್ನು, ತಿರುಮಾರ್ವ - ನಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ, ಅವತತ್-ಅವನ, ಪೂದಬ್ಬಿಳ್ - ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು, ಕೀದಬ್ಬಿಳ್ ಪಾಡಿ - ನಾನಾಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಘಾಲತ್ತು - ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಂಸಾರಿಕವಾದ, ವೆಱುಪ್ಪಿಱಿ ಇನಿ-ದೂಖವು ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಮಿಕ್ಕಾರ್ - ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀರ್ - ನೀವುಗಳೂ, ಮೇವಿ - ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತೊಯ್ಯದು ಉಯ್ಯಿ-ಅವರನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ. (ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ನೀವೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ-ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕರ್ತವ್ಯಾಮುಪಿ ಕೃತ್ಯಸನ್ನತಿಮುಖಾ ದೇವಾ ಭಜನ್ತು ಸ್ವಯಂ
ಚಾರಾಧ್ಯಾ ಜಗತೀತಿ ಮೂರ್ತಿಸರಣಿಂ ಸ್ವೀಯಾಂ ಹರಿಸ್ಥಾಪಯುಕ್ |
ದೇವಾನಾಮಧಿದೇವ ಏನ ಜಯತಿ ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷಾತ್ ತಂ
ಗೀತ್ಯರ್ನೈತ್ತಯುತಾ ಭಜನ್ತಿ ವಮಲಾಸ್ತಾ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಧನ್ಯಾಸ್ತುಭೋಃ||

ತಾ|| ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿ ಸಕಲಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ತನ್ನ ಶರೀರಾಂಶಭೂತರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಸಕಲಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಆರಾಧ್ಯರಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ, ಸರ್ವದೇವಾಧಿ ದೇವನಾದ ಅವನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷಸ್ಥಲನಾದ

ಆ ಸರ್ವೋತ್ಕರನ ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಈ ಲೋಕದ ಸಾಂಸಾರಿಕ ದುಃಖಗ್ರಸ್ತರೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವುಗಳೂ ಅವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತ, ಅವರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ.

(೯) ಮೇವಿ ತೊತ್ತುದುಯ್ಯಿ ನೀರ ಕಳ್ಳೆ ವೇದಪ್ಪನಿದವಿರುಕ್ಕೈ,
 ನಾವಿಲ್ ಕೊಣ್ಣುಚ್ಚು ತಕ್ಕ ತನ್ನೈ ಚಾನವಿದಿ ಪಿಡ್ಡೆಯಾಮೇ,
 ಪೊವಿಲ್ ಪುಕ್ಕೈಯುಮ್ ವಿಳಕ್ಕುಮ್ ಶಾನ್ದಮುಮ್
 ನೀರುಮ್ ಮಲಿನ್ದು,
 ಮೇವಿ ತೊತ್ತುಮಡಿಯಾರುಮ್ ಪಕವರುಮ್
 ಮಿಕ್ಕದುಲಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ವೇದಮ್-ವೇದದಲ್ಲಿ, ಪುನಿದ-ಪಾವನತಮವಾದ, ಇರುಕ್ಕೈ-ಶ್ರೀ ಪುರುಷಸೂಕ್ತನಾರಾಯಣಾನುವಾಕಾದಿ ಬುಗ್ಗಿಶೇಷಗಳನ್ನು, ನಾವಿಲ್ ಕೊಣ್ಣು-ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುತ್ತ, (ಪಠಿಸುತ್ತ), ಚಾನವಿಧಿ-ಭಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಯಾದೆಯು, ಪಿಡ್ಡೆಯಾಮೇ-ತಪ್ಪದಂತೆ, ಪೊವಿಲ್-(ಆರಾಧನೋಪಕರಣವಾದ) ಪುಷ್ಪದೊಡನೆ, ಪುಕ್ಕೈಯುಮ್-ಭೂಪವನ್ನೂ, ವಿಳಕ್ಕುಮ್-ದೀಪವನ್ನೂ, ಶಾನ್ದಮುಮ್-ಚಂದನವನ್ನೂ, ನೀರುಮ್-ಅಭಿಷೇಕಾದಿ ತೀರ್ಥವನ್ನೂ, ಮಲಿನ್ದು-ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅಚ್ಚುತಕ್ಕ ತನ್ನೈ-ಅಚ್ಚುತನನ್ನೇ, ಮೇವಿ-ಅನನ್ಯಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತೊತ್ತುಮ್-ಆರಾಧಿಸಿ (ಸೇವಿಸಿ) ಕೃತಾರ್ಥರಾದ, ಅಡಿಯಾರುಮ್-ಶೇಷಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರನ್ನೂ, ಪಕವರುಮ್-ಅವನ ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದ ಮುನಿವರೈರನ್ನೂ, ಉಲಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕದು-ಈ ಲೋಕವು ಈಗ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. (ಅದುದರಿಂದ) ಮೇವಿ-ಅವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತೊತ್ತುದು-ಸೇವಿಸಿ, ನೀರ್-ನೀವುಗಳೂ, ಉಯ್ಯಿಕ್ಕಳ್-ಉಜ್ಜೀವಿತರಾಗಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ || ೨) -

ನೇದಸ್ಥಾಮಸಿ ಸೂಕ್ತಿಸಂತತಿನುಮಿ ವಾಚಾ ಪಠಂತಿ ಸ್ವಯಂ
ಶುದ್ಧಂ ಭಕ್ತಿಯುತಾತ್ಮ್ಯ ಧೂಪಕುಸುಮೈರ್ದೀಪೈಶ್ಚ ಗಂಧೋದಶೈಃ |
ಆರಾಧ್ಯಾಚ್ಯುತಮೇವ ದಾಸ್ಯನಿರತಾಃ ಕೇಚಿತ್ತ್ವ ಯೋಗಾನ್ವಿತಾ
ದೃಶ್ಯಂತೇ ಭುವಿ ತಾಕ್ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಭವತ ಪ್ರಾಪ್ಯಾನಿಹೋಜ್ಜೀವಿತಾಃ ||

ತ|| ನೇದದಲ್ಲಿ ಪಾವನತಮವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಪಠನಮಾಡುತ್ತ,
ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತರೀತ್ಯಾ ಪುಷ್ಪ-ಧೂಪ-ದೀಪ-ಚಂದನ-ತೀರ್ಥಾದಿ ಸಕಲೋಪಕರಣ
ಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಅಚ್ಯುತನನ್ನೇ ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವ ಭಾಗವ
ತೋತ್ತಮರೂ ಅವನ ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲೇ ಸಕ್ತರಾದ (ಯೋಗನಿಸ್ತರಾದ)
ಮುನಿವರೈರೂ ಈಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ತುಂಬಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ
ನೀವುಗಳೂ ಅವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತ ಅವರಂತೆಯೇ ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು
ದಿಂದ ಉಜ್ಜೀವಿತರಾಗಿರಿ

(೧೦) ಮಿಕ್ಕವುಲಕುಕಳ್ ತೋಟುಮ್ ಮೇವಿ ಕ್ಕಣ್ಣಿ ಕ್ಕ
ತಿರುಮೂರ್ತಿ,

ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡಯನುಮಿನ್ನಿರನುಮ್ ಮುದಲಾಕ್ಕ
ತೋಕ್ಕವಮರ-ಕುಡ್ಡಾಬ್ಬಿಳಿಬ್ಬುಮ್ ಪರಂದನ ತೋಣ್ಣೀರ್,
ಬಕ್ಕ ತೋಡುಕ್ಕಿಹ್ನಿರಾಕಿಲ್ ಕಲಿಯುಗದೋಪ್ಪಮಿಲ್ಲೈಯೇ

ಪ|| ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡು - ನಗ್ನನಾದ ರುದ್ರನೊಡನೆ, ಅಯನುಮ್ -
ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಇನ್ನಿರನುಮ್-ಇಂದ್ರನೂ, ಮುದಲಾಕ - ಮೊದಲಾಗಿ, ತೋಕ್ಕ-
ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿದ, ಅಮರ-ದೇವತೆಗಳ, ಕುಡ್ಡಾಬ್ಬಿಳ್-ಸಮೂಹಗಳು, ಕಣ್ಣಿ-
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ತಿರುಮೂರ್ತಿ - ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು, ಮೇವಿ-ಆಶ್ರಯಿಸಿ,
ಮಿಕ್ಕ - ಭೋಗ್ಯಭೋಗೋಪಕರಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಉಲಕುಕಳ್
ತೋಟುಮ್-ಲೋಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಎಬ್ಬುಮ್-ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಂದನ-ವ್ಯಾಪಿಸಿ
ಪರಿವ್ರಾಣ-ಸಮ್ಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾದುವು ತೋಣ್ಣೀರ್-
ಚವಲರಾದವರೇ, ಬಕ್ಕ-ನೀವೂ ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅವರ
ತೋ-ಅವನನ್ನೇ ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕಿಠ್ಠಿರಾಕಿಲ್-ಶಕ್ತರಾದ
ದೇವತಾನ್ತರ ಭಜನರೂಪವಾದ ಕಲಿಯುಗ (ದೋಷವು),

ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. (ನಿಮಗೆ ದೇವತಾಂತರ ಭಜನದೋಷವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸರ್ವಸಮೃದ್ಧವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದೆಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದುದ್ರಕ್ವಾಪಿ ಚತುರ್ಮುಖತ್ವತನ ಖಶ್ವಾನ್ಯೇಽಪಿ ದೇವಾಸ್ವಯಂ
ಕೃಷ್ಣಂ ಶ್ರೀಶಮಿನಂ ಪ್ರಪದ್ಯ ಶರಣಂ ಲೋಕೇಷು ಸರ್ವತ್ರ ಚ |
ಪ್ರಾಪ್ತಾಸ್ಸಮುದನುತ್ಪನ್ನಾಂ ಕಿಲ ತಥಾ ಹೇ ! ಚಕ್ಷುಃಪಾಶಂ ಹರಿಂ
ಯೂಯಂ ಚ ಪ್ರಣಮೇತ ಜೇತುಲಿಯುಗಂ ನೈವಾಸ್ಮಿ ಕುತ್ರಾಪಿ ನಃ ||

ತಾ|| ನಗ್ನನಾದ ರುದ್ರನೂ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಇಂದ್ರನೂ, ಇತರ ದೇವತೆಗಳೂ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯವಾಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ, ಸರ್ವಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಸಕಲ ಸಮೃದ್ಧವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇತರ ವಿಷಯಚಪಲರಾದ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ (ನಿಮ್ಮ ಚಾಪಲ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅವನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಕಲಿಯುಗದೋಷವು ನಿಶ್ಚೇಷನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ನೀವೂ ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆನಂತ ಸರ್ವಸಮೃದ್ಧವೃದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆ ಯುವಿರಿ—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(೧೧) ಕಲಿಯುಗನೊಪ್ಪಮಿಷ್ಟಿಕೇ ತನ್ನಡಿಯೊರ್ಕ್ಕರುಳ್ಳ
ಶೆಯ್ಯುಮ್,
ಮಲಿಯುಮ್ ಶುಡರೊಳಿಮೂರ್ತಿಮಾಯುಪ್ಪಿರಾಳ್
ಕಣ್ಣಿ೯ತನ್ನೈ,
ಕಲಿವಯಲ್ ತೆನ್ನಿ೯ಕುರುಕೂರ್ಕ್ಕಾರಿಮಾ೯ಶಡಕೋಪಿ೯
ಬಲಿಪುಕಡಾಯಿರತ್ತಿಪ್ಪತ್ತುಳ್ಳತೆ೯ ಮೂಶುಕ್ಕುವೆ.೯.

ಪ್ರ|| ತ-ತನಗೆ, ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು-ದಾಸಭೂತರಾದವರಿಗೆ, ಕಲಿಯುಗಮ್-ಕಲಿಯುಗವು, ಒಳುಮ್ ಇನಿಕ್ಕೇ-ಏಕದೇಶವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಆರುಳ್ಳಶೆಯ್ಯುಮ್-ಕೃಪೆಮಾಡುವ (ಕಲಿಯುಗದೋಷವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಕೃತಯುಗವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸುವ), ಮಲಿಯುಮ್ ಶುಡರ್-ಒಳಿಮೂರ್ತಿ-ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾದ ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಯಾದ, ಮಾಯುಪ್ಪಿರಾಳ್ - ಅಶ್ವತ್ಥ ಗುಣಜೀಷ್ಠಿತ ಗಳುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕಣ್ಣಿ೯ತನ್ನೈ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ಕಲಿವಯಲ್-

ಸವ್ಯದ್ಧ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ತೇನೇಕುರುಕೂರ್-ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಕಾರಿ ಮಾಘ-ಕಾರಿಯೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಮಾಘನೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳ, ಶಡಕೋಪೇ - ಶರಾರಿಮುನಿಯು (ರಚಿಸಿರುವ), ಒಲಿಪುಕ್ಕು-ಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಆಯಿರತ್ತು-ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇಷ್ಟತ್ತು-ಈ ದಶಕವು, ಉಳ್ಳತ್ತೈ-(ಪಠನಮಾಡುವವರ) ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ, ಮಾಘ ಅಪ್ಪುಕ್ಕುಮ್-(ದೇವತಾನ್ತರ ಭಜನಾದಿ ದೋಷರೂಪವಾದ) ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಛೇದಿಸಿ ನಾಶಪಡಿಸುವುದು. (ಸಕಲವಿಧ ಹೃದಯದೋಷವೂ ಶಾಂತವಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭಕ್ತಾನಾಂ ನ ಭವೇದ್ಯಥಾ ಕಲಿಯುಗಃ ತ್ರಾತಾ ತಥಾ ಶ್ರೀಹರಿಃ
ಕೃಷ್ಣೋ ಭಾತಿ ದಯಾನಿಧಿಶ್ಚ ಸರಮಂ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚ ಮಯಿಾ ಪ್ರಭುಃ |
ಸ್ತೋತುಂ ತಂ ಶರಜಿತ್ನಹಸ್ರಮವದತ್ಕಾರೀತಸೂನುರ್ಮುನಿ
ಮಾರ್ಣಾಖ್ಯಸ್ತದಿದಂ ಚ ತತ್ರ ದಶಕಂ ದೋಷಚ್ಛಿದಂತಹೃದಿ ||

ತಾ|| ತನ್ನ ದಾಸಭೂತರಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದ ಏಕದೇಶವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ (ಸಕಲ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ) ದಿವ್ಯ ಕೃತಯುಗಧರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ (ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿ-ಸಾರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸುವ) ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು (ದಕ್ಷಿಣ ಕುರುಕಾಪುರಿ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಕಾರಿಮಾಘನೆಂಬ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರರು ರಚಿಸಿದ ಸುಪ್ರಖ್ಯಾತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವು (ಪಠನ ಮಾಡಬಲ್ಲ) ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ವವಿಧ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಕಲ ಸವ್ಯತ್ಸವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಆತ್ಮೋಪವೇಶವಿಭವೈಶ್ಯಮಿತಾಘೃಪ್ತ
ಮಾರಬ್ಧವೈಷ್ಣವಸಮೃದ್ಧಿಸಮಿಧ್ಯಮಾನಮ್ |
ಆಲೋಕರ್ಯಾ ಪ್ರತಿತಲಂ ಕಲಿನಾಽಪ್ಯಧ್ಯಮ್ಯ
ಮಾಕಾಸ್ತ ಮಬ್ಜಲಮುಮುಷ್ಯ ಮುನಿದ್ವಿತೀಯೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಸಾಧೋಧಿಪ್ರಾಧಕಾನೌ ಸರಸಕುಲಸಿಕಾಲಂ ಕೃತೌ ದಾತ್ಯಭಾವೇ
ವೈಕುಣ್ಣತ್ವೇ ಚ ಚಕ್ರಪ್ರಹರಣವರಿತಾದೇವತಾಸ್ಥಾಪನಾದೌ |
ಸ್ವಾನುಮುಚ್ಯಾವನೇಽಭೋ ! ಸಕಲಸುನುನೇ ಸದ್ವಿರರ್ಮ್ಯಜ್ಯಭಾವೇ
ನಿತ್ಯಾಸಕ್ತೌಸ್ವಭಕ್ತೌರ್ಜಗದಘಟಮನಂ ಪ್ರಾಹ ಕೃಷ್ಣಂ ಶರಣಿಃ ||

(ಈ ದ್ವಿತೀಯದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಎರಡನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಿಮುನಿವರರು—ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಸರ್ವತ್ರ ಭಾಗವತರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಭಗವತ್ಸಂಕೀರ್ತನವಂ ಮಾಡಿ
ನರ್ತನಮಾತ್ರಿದಾರಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಯು ಹೀಪ್ರವಾಗಿಯೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ
ಫಲಿಸುವುದರಿಂದ ಕಲಿಯುವ ನಷ್ಟವಾಗಿ ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸೂತನಾದ ಸುಹಾ
ಕೃತಯುಗವೇ ಬರುವುದೆಂದು ಶ್ರೀ ಭಗವದಾವಿರ್ಭಾವವನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತ (ಪುರಾ
ಣೋಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ಭಗವತ್ತನ ಅವತಾರವನ್ನೇ) ಪರಮಾನಂದ
ಸಮೃದ್ಧಿ ಪರೀವಾಹಜನಕವಾಗುವುದೆಂದು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು—ತಮ್ಮ
ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

[ಈ ದಶಕವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಗವತ್ತನ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕವತಾರ ವೈಭವವನ್ನೇ
ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀ ಶರಣಿಪ್ರಭೃತಿ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿರುವ
ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿನಾರಸಿಂಹನಾದ ನಾನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಳು
ವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಂ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕು—ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಃ]

ಶ್ರೀಃ

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ತೃತೀಯದಶಕ.

(ಮಾಶಱುಶೋದಿ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಭಗವಂತನ ವಿಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಸಹಿಸ
ಲಾರದೆ ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ಪಡೆದು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಪ್ತಿಯಾಗಿ ಮಡಲೂರಿ
ಸಾಹಸಕೃತ್ಯವಂ ಮಾಡುವ ತನ್ನ ದಶೆಯನ್ನು ನಾಯಕಿಯು ಸಖಿಗೆ
ಹೇಳುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ)

(೧) ಮಾಶಱುಶೋದಿ ಯೆೞಶೆಯ್ಯವಾಯ್ ಮಣಿಕ್ಕುನತ್ತೈಯ್ಯ,
ಅಶಱುಶೀಲನೈ ಯಾದಿಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ ನಾಡಿಯೈ,
ಪಾಶಱವೆಯಾದಿ ಯಃಪಿವಿಡ್ಡನೈ ನಾಳೈಯಮ್,
ಏಶಱುಮೂರವರ್ ಕವೈ ತೋಱಿ ಯೆೞಶೆಯ್ಯುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಮಾಶು ಅಱು-ಮಾಲಿನ್ಯವು ಇಲ್ಲದ, ಶೋದಿ-ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನಾದ,
ಶೆಯ್ಯವಾಯ್-ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ವಕ್ತವುಳ್ಳ, ಎೞಮಣಿಕ್ಕುನತ್ತೈ-ನನ್ನ ಮಾಣಿಕ್ಕು
ಪರ್ವತ ಸದೃಶನನ್ನು, ಅಶು ಅಱು-ದೋಷರಹಿತವಾದ, ಶೀಲನೈ-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ
ವನನ್ನು, ಅದಿಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ - (ತಾನೇ ಮೊದಲುಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ) ಅದಿ
ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ನಾಡಿಯೈ-ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹುಡುಕಿ, ಪಾಶು - ಶರೀರದ ಒಳ್ಳೆ
ಕಾನ್ತಿಯೂ, ಅಪ್ರವೆಯಾದಿ-ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಅಪಿವು - ಜ್ಞಾನವೂ, ಇನ್ದ-ಕ್ಷೇಣ
ವಾಗಿ, ಎನೈನಾಳೈಯಮ್ - ಎಷ್ಟುಕಾಲದವರೆಗೆ ನಾವು ಇರುವೆವು ? ತೋಱಿ-
ಸಖಿಯೇ !, ಏಶು ಅಱುಮ್-ನಿನ್ನದದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ, ಊರವರ್-ವಾರಜನರ,
ಕವೈ-ಕೋಲಾಹಲವು (ನಿಂದಾ ವಚನವು), ಎೞಶೆಯ್ಯಮ್ - ನಮಗೇನು
ಮಾಡುವುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಣಿಕ್ಯಾದ್ರಿಮುಮುಂ ಪ್ರಭುಂ ಮಮ ಹರಿಂ ಬಿಂಬಾಧರಂ ಶ್ರೀಧರಂ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಲಮಾದಿಮೂರ್ತಿಮನಘಂ ಸೌಶೀಲ್ಯವಾರಾನ್ನಿಧಿಮ್ |
ಅನ್ವಿಷ್ಯಾನಿಶಮಸ್ತಿ ಹಂತ ! ನಿತರಾಂ ಭ್ರಾಂತಾ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ಶಿತಾ !
ಕಿಂ ಮೇ ಸ್ಯಾತ್ಸಖಿ ! ನಿನ್ದನೈಕಮನಸಾಂ ಜಲ್ಪೈರ್ಜನಾನಾಂ ಭುವಿ ? ||

ತಾ|| ನಿರ್ಮಲ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಲನಾಗಿಯೂ, ಬಿಂಬಾಧರನಾಗಿಯೂ, ಮಾಣಿಕ್ಯಾದ್ರಿ ಸದೃಶನಾಗಿಯೂ, ದೋಷರಹಿತ ಶೀಲನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಅದಿ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ನಾನು ಸಂಚರಿಸಿದುದರಿಂದ, ನನ್ನ ಶರೀರದ ಕಾಂತಿಯೂ ನಷ್ಟವಾಯಿತು, ನನ್ನ ಜ್ಞಾನವೂ ಕ್ಷೀಣವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಇರಬಲ್ಲೆವು ? ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ ! ನಿಂದನದಲ್ಲಿ ಸಕ್ತರಾದ ಊರಿನವರ ಕೋಲಾಹಲ ಶಬ್ದವು (ಹರಟೆಯು) ನಮಗೇನು ಮಾಡುವುದು ? (ಅದರಿಂದ ನಮಗೇನು ಉಂಟಾಗುವುದು ?—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೨) ಏಕಶಯ್ಯಮೂರವರ್ಕವೈ ತೋಷಿ ಯಿನಿನಮೈಶ್ವ,
ಏಕಶಯ್ಯ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣನನ್ನರೈ ನಿತ್ರೈಕೊಣ್ಣಾಡ್,
ಮುಕ್ತಶಯ್ಯ ವೂಮೈಯಿನ್ದ ಮೇನಿ ಮೆಲಿನೆಯಾದಿ,
ಏಕಶಯ್ಯವಾಯುಮ್ ಕ. ಏಱ್ಕಣ್ಣಮ್
ಪಯಪ್ಪೂರ್ಂದನೇ.

ಪ್ರ|| ಶಯ್ಯ ತಾಮರೈ - ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಇರುವ, ಕಣ್ಣು-ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎ-ನನ್ನವನಾಗಿ (ನನಗೆ ಭವ್ಯನಾಗಿ), ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ನಿತ್ರೈ ಕೊಣ್ಣಾಡ್ - ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಹರಿಸಿದನು. ಮು-ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ, ಶಯ್ಯಮಾಮೈ-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಶರೀರಕಾಂತಿಯೂ, ಇನ್ದ-ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಮೇನಿ-ಶರೀರವೂ, ಮೆಲಿವು ಎಯಾದಿ - ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಎ-ನನ್ನ, ಶಯ್ಯ ವಾಯುಮ್ - ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ವಕ್ರವೂ, ಕರುಮ್ ಕಣ್ಣಮ್ - ನೀಲವಾಗಿದ್ದ ನೇತ್ರವೂ, ಪಯಪ್ಪು - ಬಿಳುಪಾಗಿ ವೈವರ್ಣ್ಯವು, ಊರ್ಂದ - ಹರಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಆದುವು. ತೋಳ್ಳಿ-ಸಖಿಯೇ !, ಇನಿ - ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ನಮೈ-ನಮ್ಮನ್ನು, ಊರವರ್ ಕವೈ-ಊರಿನವರ ನಿಂದಾವಚನವು, ಎಕಶಯ್ಯಮ್ - ಏನುಮಾಡ ಬಲ್ಲುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪದ್ಮಾಕ್ಷಃ ಕಿಲ ಮಾಂ ವಿಜಿತ್ಯ ನಿತರಾಂ ಭಾತಿ ಸ್ವಯಂ ಚೋಜ್ಜ್ವಲ-
ಸ್ತತ್ಸಂಶ್ಲೇಷವಿವರ್ಜಿತಾಽಸ್ಮಿ ವಪುಷಿ ಗ್ಲಾನ್ಯಾ ಭೃಶಂ ಕರ್ಶಿತಾ |
ವಕ್ತ್ರೇ ನೇತ್ರಯುಗೇ ಚ ಮೇ ಧವಳತಾ ಚಾಸ್ತ್ಯೇವ ವೈವರ್ಣ್ಯತಃ |
ಕಿಂ ವಾ ಸ್ಯಾತ್ಸಖಿ! ನಃ ಪ್ರಜಲ್ಪವಚನೈರ್ಲೋಕೇ ನೃಣಾಂ ಮೌಢ್ಯತಃ?||

ತಾ|| ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ನನಗೆ ಭವ್ಯನಾದಂತೆ ಇದ್ದು ನನ್ನನ್ನು
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ನನ್ನ ಶರೀರಕಾಂತಿಯೂ ನಷ್ಟವಾಗಿ, ನನ್ನ
ಶರೀರವೂ ಕೃಶವಾಗಿ, ನನ್ನ ಬಿಂಬಾಧರವೂ ನೀಲನೇತ್ರವೂ ಬಿಳುಪೇರಿ ವೈವರ್ಣ್ಯ
ವಂ ಹೊಂದಿ, ನಾನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಊರಿನವರ ಹರಟೆಯು
(ನಿಂದಾವಚನವು) ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲದು ? ಸಖಿಯೇ ! ನೀನೇ ಹೇಳು—ಎಂದು
ಭಾವವು

(೩) ಊರಾನ್ದ ಶಕಟಮುದೈತ್ತ ಪಾದತ್ತಕ್ ಪೇಯಮುಲೈ,
ಶಾರಾನ್ದು ಶುವೈತ್ತ ಶೆವ್ವಾಯನೆನ್ನೈ ನಿತ್ರಾಕೋಣ್ಡಾಕ್,
ಪೇರಾನ್ದುಮ್ ಪೆಯರಾನ್ದುಮವನೋಡ್ಪಿ ಯೋರ್
ಶೋಲ್ಲಿಲೇಕ್,
ತೀರಾನ್ದ ವೆತ್ತೋಳಿ ಯೆತ್ತಶೆಯ್ಯುಮೂರವರ.
ಕವೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಊರಾನ್ದ-(ಹಿಂಸಿಸಬೇಕೆಂದು) ಓಡಿಬಂದ, ಶಕಟಮ್-ಶಕಟರೂಪಿ
ಯಾದ ಅಸುರನನ್ನು, ಉದೈತ್ತ-ಒದ್ದು ಚೂರ್ಣಮಾಡಿದ, ಪಾದತ್ತಕ್-ಪಾದವುಳ್ಳ
ವನು, ಪೇಯಮುಲೈ - ಪೂತನೆಯ ಸ್ತನವನ್ನು, ಶಾರಾನ್ದು - ಹೊಂದಿ ಹೀರಿ,
ಶುವೈತ್ತ-ಅವಳಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ, ಶೆಮ್ ವಾಯ್ - ಕೆಂಪುಬಣ್ಣವುಳ್ಳ
ವಕ್ರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದವನು, ಎತ್ತ ನಿತ್ರಾಯೈ - ನನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು (ನನ್ನ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು), ಕೋಣ್ಡಾಕ್- ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ಪೇರಾನ್ದುಮ್ ಪೆಯರ್
ನ್ದುಮ್ - ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ (ಪುನಃ ಪುನಃ), ಅವನೋಡ್ಪಿ - ಅವನೊಂದಿಗೆ
ಕೇರಿದುದಲ್ಲದೆ, ಓರ್ ಶೋಲ್-ಬೇರೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ, ಇಲೇ-ನಾನು ಹೊಂದಿ
ದವಳಾಗಿಲ್ಲ (ನಾನು ಬೇರೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ). ಎತ್ತ ತೀರಾನ್ದ
ತೋಳ್ಳಿ-ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ ಸಖಿಯೇ !, ಊರವರ

ಕವೈ - ಊರಿನವರ ನಿಂದಾವಚನವು, ಎಫ ಶಿಯ್ಯುಮ್ - (ನನಗೆ) ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶ್ರೀನಾಥಶ್ಯಕಟಪ್ರಭಂಜನಪದೋ ಮಾಯಾತ್ಮಿಕಾಂ ಪೂತನಾಂ
ಹನ್ತುಂ ಸ್ತನ್ಯರಸಪ್ರಯುಕ್ತವದನೋ ಮಾಮದ್ಯ ಹಿ ಕ್ರೀತವಾಃ |
ಭೂಯೋಭೂಯ ಇಹೋಕ್ತಿಸಂತತಿಮಹಂ ವಚ್ಚಿ ಸ್ವಯಂ ತತ್ಪರಾಂ
ನಾನ್ಯಾಂ ಪ್ರಾಣಸಖಿ ! ಪ್ರಿಯೇ ! ಕಿಮಿಹ ಮೇ ಕುರ್ಯಾನ್ಮೃಣಾಂ
ನಿನ್ನನಮ್ ? ||

ತಾ|| ಶಕಟಾಸುರಭಂಜನಮಾಡಿ ಮಾಯಾವೂತನೆಯ ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂದ ಬಿಂಬಾಧರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಪೂರ್ತಿಯನ್ನು (ಗೌರವವನ್ನು) ಅವಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷ ಮಾಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ—ಊರಿನವರ ನಿಂದಾವಚನವು ನನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲುದು? ನನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ ! ನೀನೇ ಹೇಳು—ಎಂದು ಭಾವವು

(೪) ಊರವರ್ ಕವೈ ಯೆರುವಿಟ್ಟನ್ನೆ ಶೋಲ್ ನೀರ್ ಪಡುತ್ತಿ,
ಈರನೆಲ್ ವಿತ್ತಿ ಮುಳ್ಳೆತ್ತ ನೆಳ್ಳು ಪ್ಪೆರುಮ್ ಶೆಯುಳ್,
ವೇರಮರ್ ಕಾದಲ್ ಕಡಲ್ ಪುರೈಯ ವಿಳ್ಳೆವಿತ್ತ,
ಕಾರಮುಮೇನಿ ನಮ್ ಕಣ್ಣಿ ತೋಡಿ ಕಡಿಯನೇ.

ಪ್ರ|| ಊರವರ್ - ಊರಿನವರ, ಕವೈ - ನಿಂದೋಕ್ತಿಯೆಂಬ, ಎರುವು-ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು, ಇಟ್ಟು-ಹಾಕಿ, ಅನ್ನೈಶೋಲ್ - ಮಾತೃವಚನವೆಂಬ, ನೀರ್-ನೀರನ್ನು, ಪಡುತ್ತಿ-(ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ) ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈರಮ್-ಆಶೆಯೆಂಬ, ನೆಲ್-ಬತ್ತವನ್ನು, ವಿತ್ತಿ-ಬಿತ್ತಿ, ಮುಳ್ಳೆತ್ತ - (ಮೊಳಕೆಬಿಟ್ಟು) ಬೆಳೆದ, ನೆಳ್ಳುಮ್-ಮನಸ್ಸೆಂಬ, ಪೆರುಮ್ ಶೆಯುಳ್ - ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವೇರ ಅಮರ್ - ಮಹಾ ಲೋಕವಾದವುಳ್ಳ, ಕಾದಲ್-ಅಭಿನಿವೇಶವನ್ನು, ಕಡಲ್ ಪುರೈಯ-ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ, ವಿಳ್ಳೆವಿತ್ತ - ಬೆಳೆಸಿದ, ಕಾರ್ - ನೀಲಮೇಘಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಅಮರ್-ಹೊಂದಿರುವ, ಮೇನಿ-ದಿವ್ಯಶರೀರವುಳ್ಳ, ನಮ್ ಕಣ್ಣಿ-ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನು, ತೋಡಿ-ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ ! , ಕಡಿಯನೇ-ಕ್ರೂರಹೃದಯನೋ ? (ಲುಬ್ಧನೋ ?) (ಇನ್ನಹ ಮಹೋದಾರನನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಹುದೋ ?—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಲೋಕಾನಾಂ ಪರಿವಾದದೋಹದಭರಾನ್ಮಾತುರ್ವಚಶ್ಚಿದ್ರೂಪಂ
ಧಾರಾರೂಪವಿದಂ ಪ್ರಕಲ್ಪ್ಯ ನಿತರಾನ್ಮುಪ್ಪಾಚ ಕಾಮಾತ್ಮಕಮ್ |
ಬೀಜಂ ಕ್ಷೇತ್ರಸಮೇ ಮನಸ್ಯತಿತರಾಂ ಸಂವರ್ಧ್ಯ ನಾನಾನಿಧಾ-
ಮಾಕಾಂ ಪೂರಯಿತಾನ್ಮುದಃ ಕಿಮಿಹ ಮೇ ಕೃಷ್ಣೋಽಸ್ಮಿ ನಿನ್ಯಸ್ಯಸಿ?||

ತಾ|| ಉರಿನವರ ನಿಂದೋಕ್ತಿಯೆಂಬ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಮಾತೃವಚನ
ವೆಂಬ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ, ಆಶೆಯೆಂಬ ಬತ್ತವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ
ನಾನಾವಿಧವಾದ ಆಶೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ (ಸಫಲಮಾಡಿದ) ನೀಲಮೇಘದಂತೆ
(ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವನಾಗಿ) ದಿವ್ಯ ಶರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಲುಬ್ಧ
ನೆಂದು ನಿಂದಿಸಬಹುದೇ ? ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ ! (ನೀನೇ ಹೇಳು-ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ)

(೫) ಕಡಿಯಾ ಕೊಡಿಯಾ ನೆಡಿಯಮಾಲುಲಕಮ್ ಕೊಣ್ಣ
ವಡಿಯಾ, ಅಚವರುಮೇನಿ ಮಾಯತ್ತಾ, ಆಕಿಲುಮ್
ಕೊಡಿಯವೆನ್ನೆ ಮವನೇ ಕಿಡಕ್ಕುಮೆಲ್ಲೇ,
ತುಡಿಕೊಳಿಡೈ ಮಡತ್ತೋಡೈ ಯನ್ನೈ ಯೇಶೆಯ್ಯುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕಡಿಯಾ-ಅತಿಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನು, ಕೊಡಿಯಾ-ಅತ್ಯಂತ
ದೃಢಮನಸ್ಸನು, ನೆಡಿಯಾ - ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ, ಮಾಯಾ - ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನು,
ಉಲಕಮ್-ಕೊಣ್ಣ-ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಶೀಕರಿಸಿದ, ಅಡಿಯಾ-ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನು,
ಅಚವು ಅರು-ಇಂತಹ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಶಕ್ಯವಾದ, ಮೇನಿ-ದಿವ್ಯ
ಶರೀರದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ, ಮಾಯತ್ತಾಕಿಲುಮ್-ಲೋಕಮೋಹನನಾಗಿದ್ದರೂ,
ಕೊಡಿಯ ಎಣ್ಣೆಮ್-ಸಾದೃಶವಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಅವನೇ ಎನು-ಅವನೇ
ಶರಣವೆಂದು, ಕಿಡಕ್ಕುಮ್ - ಅವನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದು ಎಲ್ಲೇ-ಎಂತಹ
ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ತುಡಿಕೊಳ್ ಇಡೈ-ತನುವುಘ್ನಿಯಾಗಿರುವ, -ಮಡತ್ತೋಡೈ-ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ
ಪೂರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸಖಿಯೇ ! ಅನ್ನೈ-(ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಲು ವೃಥಾಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ)
ತಾಯಿಯು, ಎಣ್ಣೆಮ್-ನನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲಳು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಕಾರ್ಯಕರೋಽಸ್ತೃಯಂ ದೃಢಮತಿಸ್ಸರ್ವೇಶ್ವರಶ್ಚೀಧರೋ
 ಲೋಕಾನಾಂ ವಶಕೃಚ್ಛ ವಜ್ಞ ಕತಮಸ್ಸರ್ವಾತ್ಮಚೇತೋಽತಿಗಃ |
 ಸೌಂದರ್ಯೇಣ ಚ ಮೋಹನೋಽಯಮಿತಿ ಮೇ ಚಿತ್ತಂ ತಮೇವಾಶ್ರಿತಂ
 ಕಿಂ ಕುರ್ಯಾಂ ಸಖಿ ಸುಂದರೀಹ ? ಜನನೀವಾಚಾಽದ್ಯ ಕಿಂ ಮೇ ಭವೇತ್ ? ||

ತಾ|| ಅವನು ಕ್ಷಿಪ್ರಕಾರಿಯು, ಕರಿನಹೃದಯನು, ಅಪಾರಮಹಿಮನು, ಸರ್ವಲೋಕ ವಶೀಕರಣಮಾಡಿದವನು, ಅಚಿನ್ತ್ಯಸ್ವಭಾವನಾದ ಮಾಯಾ ಮೋಹನನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಈ ಮನಸ್ಸು ಅವನನ್ನೇ ಶರಣವನ್ನಾಗಿಹೊಂದಿ ಅವನಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ - ತಾಯಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲಳು? ಎಲೈ ತನುಮಧ್ಯೆಯಾದ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ! ನೀನೇ ಹೇಳು— ಎಂದು ಭಾವವು

(೬) ಅನ್ಯೈ ಯೈಶ್ಚಿಯೈಲೈ ಉರೈ ಶೋಲ್ಲಿಲೈ

ತೋಢಿಮಾರ್,

ಎನ್ನೈ ಯಿನಿಯುಮಕ್ಕಾಶೈಯಿಲ್ಲೈ ಯಕಪ್ಪಟ್ಟೀಳ್,
 ಮುನ್ನೈಯಮರರ್ ಮುದಲ್ವಳ್ ವಣ್ಣತುವರಾಪತಿ
 ಮನ್ನಳ್, ಮಣಿವಣ್ಣ್ ವಾಶುದೇವ್ ವಲೈಯ ಳೇ

ವ|| ತೋಢಿಮಾರ್- (ಸಮಾನಸುಖದುಃಖವುಳ್ಳ) ಸಖಿಯರೇ!, ಮುನ್ನೈ- ಅನಾದಿಸಿದ್ಧರಾದ, ಅಮರರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಮುದಲ್ವಳ್ - ಅಧಿಪತಿಯಾದವನಾಗಿಯೂ, ವಣ್ಣ ಉದಾರವಾದ ಸಮ್ಪತ್ತುಳ್ಳ, ತುವರಾಪತಿಮನ್ನಳ್-ದ್ವಾರಕಾ ಪುರಿಗೆ ಈಶ್ವರನಾಗಿಯೂ, ಮಣಿವಣ್ಣ್ - ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ವಾಶುದೇವ್-ವಾಸುದೇವನ, ವಲೈಯಳೇ-(ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತವೆಂಬ) ಬಲೆಯೊಳಗೇ, ಅಕಪ್ಪಟ್ಟೀಳ್ - ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆನು. ಇನಿ-ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೈ - ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, ಉಮಕ್ಕು-ನಿಮಗೆ, ಆಶೈ ಇಲ್ಲೈ-ಆಶೆಯು ಇಲ್ಲ. (ನೀವು ನನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಡಿ) ಅನ್ಯೈ-ತಾಯಿಯು, ಎಶೈಯೈಲ್ ಎಫ್-ಏನುಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಫಲ? ಉರ್-ಊರಿನವರು, ಎಶೊಲ್ಲಿಲ್ ಎಫ್-ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ?

(ಸ-ಗಾ- ರ ||)—

ಹೇ! ಸಖ್ಯಃ ! ಪ್ರಥಮಸ್ಯ ಸೂರಿಸರಣೇಶ್ಚಿದ್ವಾರಕಾಧೀಶಿತುಃ
ಪಾಶೇಹಂ ಕಲಿತಾಶ್ಚ್ಯುಹೋ ! ಮಣಿನಿಭಶ್ಚಿವಾಸುದೇವಾತ್ಮನಃ |

ಆಶಾ ಮಾಶ್ಚು ತತೋಶ್ಚ ಮಾಂ ಪ್ರತಿ ತು ವಃ ಕಿಂ

ಮಾತೃಕೃತ್ಯಾದ್ಭವೇತ್ ?

ಕಿಂ ಸ್ಯಾತ್ಪರಿಜನಪ್ರವಾದವಚನಾತ್ಸರ್ವಂ ವೃಧಾ ಭಾತಿ ಮೇ ||

ತಾ|| ಪ್ರಿಯಸಖಿಯರೇ! ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿಯೂ, ದ್ವಾರಕಾ
ಧೀಶ್ವರನಾಗಿಯೂ, ಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ—ಇರುವ ವಾಸುದೇವನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ
ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟೆನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ಆಶೆಯು ಬೇಡ (ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ)
ತಾಯಿಯು ಏನುಮಾಡಿವರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಊರಿನವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ
ಏನು ಫಲ? (ಸರ್ವವೂ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಭಾವವು.)

(೭) ವಲೈಯುಳಕಪ್ಪಡುತ್ತೆನ್ನೈ ನನ್ನೆಳ್ಳಮ್ ಕೂವಿಕೊಣ್ಣು,
ಅಲೈಕಡಲ ಪಳ್ಳಿ ಯಮ್ಮಾನೈ ಯಾಣಿಪಿರಾತನ್ನೈ,
ಕಲೈಕೊಳಕಲಲ್ಕುಲ್ ತೋಡೈ ನಮ್ ಕಣ್ಕಳಾಲ್ ಕಣ್ಣು,
ತಲೈಯಿಲ್ ವಣ್ಣು ವುಮಾಡ್ಕೊಲೋ ತೈಯಲಾರ್ ಮುನ್ನೇ

ಪ್ರ|| ವಲೈಯುಳ್—ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೈ - ನನ್ನನ್ನು, ಅಕಪ್ಪಡುತ್ತೆ-
ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ನಲನೇಣ್ಣುಮ್ - (ನನ್ನ) ಒಳ್ಳೇಮನಸ್ಸನ್ನು, ಕೂವಿಕೊಣ್ಣು -
ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಅಲೈಕಡಲಪಳ್ಳಿ - ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ (ಏಕಾಂತವಾಗಿ)
ಶಯನಮಾಡಿರುವ, ಎಮ್ಮಾನೈ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅಭಿಪಿರಾತನ್ನೈ-ಚಕ್ರ
ಧರನಾದ ಮಹೋಪಕಾರಕನನ್ನು, ಕಲೈಕೊಳ್ - ವಸ್ತ್ರಧಾರಣದ ಸೊಗಸುಳ್ಳ,
ಅಕಲ್ ಅಲ್ಕುಲ್-ವಿಶಾಲವಾದ ನಿತಮ್ಮದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ತೋಡೈ-ಸಖಿಯೇ!
ನಮ್ ಕಣ್ಕಳಾಲ್-ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ, ಕಣ್ಣು-ಕಂಡು, ತೈಯಲಾರ್-ನಿಂದಿ
ಸುವ ಸ್ತ್ರೀಜನರ, ಮುನ್ನೇ-ಮುಂದೆ, ತಲೈಯಿಲ್-ತಿರಸ್ಸಿನಿಂದ, ವಣ್ಣು ವುಮ್-
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡೋಣವು, ಆಬ್ಕೊಲೋ-ಆಗುವುದೋ? (ಸಂಭವಿಸುವುದೋ?).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಾಶೈರ್ಮಾಂ ಚ ನಿಬಿಡ್ಯ ಮೇಲತ್ರ ಹೃದಯಂ ಚಿತ್ವಾ ಸ್ವಯಂ ವಾರಿಧೌ
ಯಶೈತೇ ಸ್ವ ಮನು ಪ್ರಭುಸ್ತನುತುಲಂ ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿಂ ಹರಮ್ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಒಲವಾಂ ಸಖಿ ಚಕ್ಷುಷೈವ ಮುದಿತೌ ಪಶ್ಯತ್ಸು ನಾರೀಜನೇ-
ಷ್ವೇನಂ ನಿನ್ನನತತ್ಪರೇಷು ಶಿರಸಾ ಕಿಂ ತಂ ಚ ವನ್ನೇವಹಿ ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸುಂದರಿಯಾದ ನನ್ನ ಸಖಿಯೇ! ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಒಳ್ಳೇಮನಸ್ಸನ್ನೂ ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ
ಪ್ತೇರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಂಡು, (ನಮ್ಮನ್ನು) ನಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರಮುಂದೆ ನಾವು
ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸೋಣವು ಯಾವಾಗಲೋ! (ಎಂದಿಗೆ ಇದು ಸಂಭವಿಸು
ವುದೋ!—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೮) ವೇಯ್‌ಮುಲೈಯುಣ್ಡು ಶಕಟಮ್ ಪಾಯ್‌ನ್ನು
ಮರುದಿಡೈ
ಪೋಯ್ ಮುದಲ್‌ಶಾಯ್‌ತ್ತು, ಪುಳ್‌ವಾಯ್ ಪಿಳನ್ನು
ಕಳಿಱುಟ್ಟು,
ತೂಮುಱುವಲ್ ತೋಣ್ಡೈವಾಯ್‌ಪಿರಾಣೈ
ಯೆನ್ನಾಳ ಕೋಲೋ,
ಯಾಮುಱುಕ್ಕಿಷ್ಟದು ತೋಡ್ಡೇ ಯನ್ನೈಯರ್ ನಾಣವೇ.

ಪ್ರ|| ವೇಯ್‌ಮುಲೈ ಉಣ್ಡು - ಪೂತನೆಯಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ, ಶಕಟಮ್
ಪಾಯ್‌ನ್ನು - ಶಕಟವನ್ನು ಮರ್ದನಮಾಡಿ, ಮರುದು ಇಡೈಪೋಯ್ - ಯಮಳಾ
ಜುಫನ ವೃಕ್ಷಗಳನಡುವೆ ಹೋಗಿ, ಮುದಲ್‌ಶಾಯ್‌ತ್ತು - ಬೇರು ಕಿತ್ತು ಬೀಳುವಂತೆ
ಮಾಡಿ, ಪುಳ್‌ವಾಯ್ ಪಿಳನ್ನು - ಬಕಪಕ್ಷಿಯ ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಿ, ಕಳಿಱುಟ್ಟು -
(ಕುಲಯಾಸೀಡವೆಂಬ) ಗಜವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ, ತೂಮುಱುವಲ್ - ಶುಚಿ
ಸ್ಮಿತವುಳ್ಳ, ತೋಣ್ಡೈವಾಯ್‌-ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ, ಪಿರಾಣೈ - ಉಪಕಾರಕನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತೋಡ್ಡೈ- ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ!, ಅನ್ನೈಯರ್‌-(ಅವನನ್ನು ನಂದಿಸುವ)
ಜನನಿಯರು, ನಾಣ-ಲಜ್ಜೆಪಡುವಂತೆ, ಯಾಮ್‌ಉಱುಕ್ಕಿಷ್ಟದು-ನಾವು ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ಸೋಣವು, ಎನ್ನಾಳ್‌ಕೋಲೋ-ಯಾವಾಗಲೋ? (ನಾವು ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ದರೆ ಇವರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಖೀತ್ಯಾ ಸ್ತನ್ಯಮಹೋ! ನಿಹತ್ಯ ಚ ಮಹಾನಾಯಾಸ್ತು ತಾಂ ಪೂತನಾಂ
ಚೂರ್ಣೀಕೃತ್ಯ ಚ ತಂ ಖಲಮ್ನ ಶಕಟಂ ನಿರ್ಘೋಲ್ಯ ವೃಕ್ಷಾರ್ಜುನೌ |
ವಕ್ತ್ರಂ ಜಾಪಿ ವಿದಾರ್ಯ ಹೇ ಸಖಿ! ಬಕಸ್ಯಾಸೀದ್ಗಜಂ ಯೋ ಜಯತ್
ತಂ ಪಶ್ಯೇಮ ಕಥಾ ವಯಮ್ನ ಜಘನೀಲಜ್ವಾನಹಾಸ್ತಸ್ಮಿತಮ್ ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ! ಪೂತನೆಯ ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ, ಶಕಟಾಸುತ ಮದ-
ನವಂಮಾಡಿ, ಯಮಳಾರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳು ಬೇರಿನೊಡನೆ
ಖೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬಕಪಕ್ಷಿಯ ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಿ, ಕುವಲಯಾಸೀಡವೆಂಬ
ಗಜವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ಶುಚಿಸ್ಮಿತದೊಡನೆ ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು
ಜಘನಿಯರು ಲಜ್ಜೆಪಡುವಂತೆ ನಾವು ಆಶ್ರಯಿಸೋಣವು ಎಂದಿಗೋ !

(೯) ನಾಣು ನಿತ್ಯಯುಮ್ ಕವರ್‌ನೈಸ್ತೈ ನನ್ನೈಚ್ಚಮ್

ಕೂವಿಕೊಣ್ಡು,

ಶೇಣುಯ್ಯರಾ ವಾನತ್ತಿರುಕ್ಕುಮ್ ತೇವಪಿರಾಕ್ ತನ್ನೈ,

ಆಣೈ ಯೇಕ್‌ತೋಚ್ಚಿ ಛುಲಕ್ಕುತೋರಲರ್‌ತೋನ್ರಿ ಆಮ್

ಕೋಣೈಕಳ್ ಶೆಯ್‌ದು ಕುದಿರಿಯಾಯ್ ಮಡಲೂರ್‌ದುಮೇ

ಪ್ರ|| ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು (ಸೇರಿದ), ನಾಣುಮ್ - ಲಜ್ಜೆಯನ್ನೂ, ನಿತ್ಯ
ಯುಮ್-ಗಾರವಪೂರ್ತಿಯನ್ನೂ, ಕವರ್‌ನ್ದು-ಅಪಹರಿಸಿ, ನನ್ - ಸ್ನೇಹಾತಿಶಯ
ವುಳ್ಳ, ನೆಣ್ಣುಮ್-ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಕೂವಿಕೊಣ್ಡು-ಕೂಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಶೇಣು
ಯರ್-ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ, ವಾನತ್ತು-ಪರಮವದದಲ್ಲಿ, ಇರುಕ್ಕುಮ್-ವಾಸಮಾಡುವ,
ತೇವಪಿರಾಕ್‌ನೈ-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನನ್ನು ಕುರಿತು, ಎ ತೋನ್ರಿ-
ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ !, ಆಣೈ-ನಿನ್ನಾಣೆಯಾಗಿ, ಉಲಕ್ಕುತೋ-ಸರ್ವಲೋಕ
ಗಳಲ್ಲೂ, ಅಲರ್-(ಅವನ) ನಿಂದನೆಯನ್ನು, ತೋನ್ರಿ - ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಹರಡಿ,
ಆಮ್-ನನ್ನ ಕೈಲಾಸಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ, ಕೋಣೈಕಳ್-ವಕ್ರಚೇಷ್ಟಿತ
ಗಳನ್ನೂ, ಶೆಯ್-ಮಾಡಿ, ಕುದಿರಿ-ಗಂಡುಬೀರಿಯಾದ (ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆ) ಹೆಣ್ಣಾಗಿ,
ಆಯ್-ಆಗಿ, ಮಡಲ್ ಉರ್‌ದುಮ್-(ನಾವು) ಮಡಲೂರುಮೆನು (ಮಡಲೂರು
ಮೆನು ಎಂದರೆ-ಸಾಯಕಥು ಸಂಚಿಸಿದನೆಂದು ಜಗತ್ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ಮಾಡಿ ನಾಣು
ಕಿಯು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡಲಾ ಉದ್ಯುಕ್ತೆಯಾಗೋಣ)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೃತ್ವಾ ಮೇ ಸಕಲಾಂ ತ್ರಸಾಂ ಚ ವಿನತಿಂ ಚೇತೋಽಪಿ ಭವ್ಯಂ ಮನು
ಶ್ಚಿಶಸ್ತೂರಿವರಪ್ರಭುದಿವಿ ಮಹಾನಾಸ್ತೇ ಹಿ ಭದ್ರೇ ! ಸಖಿ |
ಸತ್ಯಂ ತ್ವಾಂ ಹಿ ಶಪೇ ಸಮಸ್ತಜಗತಾಂ ಪ್ರಖ್ಯಾಪಯಾಮಿ ಸ್ವಯಂ
ತಂ ಮೇ ವಜ್ಞಕಮದ್ಯ ಸರ್ವವಿಧಿಭಿರ್ಭವ್ಯಾ ತ್ವನದ್ಯಾವಹಾ ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ ! ನನ್ನ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಗೌರವ ಪೂರ್ತಿ
ಯನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿ, ಸ್ನೇಹಾತಿಶಯವುಳ್ಳ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕೂಗಿ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು, ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಪರಮಪದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ
ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯಸೂರೀಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನಾಣೆಯಾಗಿ ನಾನು ಸಕಲ ಲೋಕ
ಗಳಲ್ಲೂ ಅವನ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾಪಿಸಿ, ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ವಕ್ರಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಮಾಡಿ, ಗಂಡುಬೀರಿಯಾಗಿ ಮಡಲೂರೋಣವೆಂಬ (ಪ್ರಾಣಾಂತಕವಾದ) ಅತಿ
ಸಾಹಸಕೃತ್ಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುವೆನು. (ಅವನು ಮಾಡಿದ ವಂಚನೆಗೆ ತಕ್ಕ
ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಭಾವವು.)

(೧೦) ಯಾಮಡಲೂರ್‌ನ್ನು ಮೆಮ್ಮಾಡ್ಡಿಯುಪ್ಪಿಪಿರಾನುಡೈ

ತೂಮಡಲ್ ತಣ್ಣಿಮ್‌ತುಡ್ಡಾಯ್ ಮಲರ್‌ಕೊಣ್ಡು

ತೂಡುವೋಮ್,

ಯಾಮಡಮಿಷ್ಟಿ ತೈರುವುತೋಱಯಲ್ ತೈಯಲಾರ್,

ನಾಮಡಬ್ಬಾ ಪ್ಪತ್ತೂಱ್‌ಱಿ ನಾಡುಮಿರೈಕ್ಕವೇ.

ಪ್ರ|| ಯಾ-ಯಾವವಿಧವಾದ, ಮಡಮ್- ಸ್ತ್ರೀಗುಣವೂ, ಇನಿ- ಇಲ್ಲದಂತೆ,
ತೆರುವುತೋಱು-ಬೀದಿಬೀದಿಯಲ್ಲಾ ಹೊಕ್ಕು, ಆಯಲ್‌ತೈಯಲಾರ್ - ನೆರೆಮನೆ
ಸ್ತ್ರೀಯರು, ನಾ-ನಾಲಿಗೆಯು, ಮಡಜ್ಜ-ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೇಳುವ, ಪ್ಪತ್ತಿ-ನಿಂದಾವಚನ
ವನ್ನು, ತೂಱ್‌ಱಿ-ಹರಡಿ, ನಾಡುಮ್-ಸಕಲಲೋಕವೂ, ಇರೈಕ್ಕ-ಉದ್ಘೋಷಿಸು
ವಂತೆ, ಯಾಮ್-ನಾವು, ಮಡಲ್ ಊರ್‌ನ್ನುಮ್ - ಮಡಲೂರಿಯಾದರೂ, ಆಱ್ಪಿ
ಯಪ್ಪೈ-ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಪಿರಾನುಡೈ - ಸ್ವಾಮಿಯ, ತೂ-
ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಮಡಲ್-ದಳಗಳುಳ್ಳ, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ಅಮ್-ರಮ್ಯವಾದ,
ತುಡುಯ್-ತುಳಸಿಯ, ಮಲರ್ - ಹೂವಿನಗೋಂಚಲನ್ನು, ಕೊಣ್ಡು - (ಅವನು
ಒಂದು ಕೊಡಲು) ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತೂಡು ವೋಮ್-(ತಲೆಯಲ್ಲಿ) ಧರಿಸೋಣ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಲಜ್ಜಾಂ ಚಾಪಿ ವಿಹಾಯ ವೀಧಿಸರಣಿಷ್ಠೇನನ್ನು ನಾರೀಜನಾಃ
ಸರ್ವೇ ಹಂತ ! ವಿನಿಶ್ಚಯ ವಜ್ರಕಮಹೋ ! ಕಾಂತಂ ಶವೇಯುರ್ಮಥಾ |
ಸತ್ಯಂ ಹಂತ ! ತಥಾ ಭವೇಯಮಪಿ ಚಾವದ್ಯಾಶ್ರಯಾ ನಿಶ್ಚಿತಾ
ಧರ್ತುಂ ಶ್ರೀತುಲಸೀಶ್ರಜಂ ಮಮ ವಿಭೋಃ ಕಾಂತಸ್ಯ ವೈ ಚಕ್ರಿಣಃ ||

ತಾ|| (ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ!) ನೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲಾ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅವನನ್ನು ಸಂತವಾಗಿ ನಿಂದಿಸುವಂತೆಯೂ,
ಸಕಲಲೋಕವೂ ಉದ್ಭೋಷಿಸುವಂತೆಯೂ—ನಾವು (ಅವನು ಮಾಡಿದ ವಂಚನೆ
ಗಾಗಿ) ಮಡಲೂರಿಯಾದರೂ, ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ
ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಅವನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪಡೆದು ಧರಿಸೋಣ ! (ಈ ಉಪಾಯ
ದಿಂದಲಾದರೂ ನಾವು ಆ ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ !)

(೧೧) ಇರೈಕ್ಕುಮ್ ಕರುಚ್ಚಿಡಲ್ ವಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಪಿರಾಕ್ ತನ್ನೈ,
ವಿರೈಕ್ಕೊಳ್ ಪೊತ್ತಿಲ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ ಶೋನ್ಮ,
ನಿರೈಕ್ಕೊಳನ್ನಾದಿ ಯೋರಾಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್,
ಉರೈಕ್ಕವಲ್ಲಾರ್ ಕ್ಕ ಮೈಕುಂದ ಮೂಕುಮ್

ತಮ್ಮೊರೆಲ್ಲಾ ಮ್.

ಪ್ರ|| ಇರೈಕ್ಕುಮ್—(ಅಲೆಗಳಿಂದ) ಘೋಷಿಸುವ, ಕರುಮ್ ಕಡಲ್ - ನೀಲ
ವರ್ಣವಾದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧವಾದ, ವಣ್ಣ - ದೇಹಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ,
ಪಿರಾಕ್-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕಣ್ಣ ತನ್ನೈ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ವಿರೈಕ್ಕೊಳ್ - ಪರಿಮಳ
ಭರಿತವಾದ, ಪೊತ್ತಿಲ್ - ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ, ಕುರುಕೂರ್ - ಕುರುಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾಥನಾದ, ಶಡಕೋಪ್-ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಯು, ಶೋನ್ಮ-ಹೇಳಿದ
(ರಚಿಸಿದ), ನಿತ್ತೈಕ್ಕೊಳ್-ಸಕಲನಿಧಿ ಕಾವ್ಯಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಅನ್ನಾದಿ-
ಅನ್ನಾದಿ ರೂಪವಾದ, ಓರ್ ಆಯಿರತ್ತು - ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆ
ಯೊಳು, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಉರೈಕ್ಕವಲ್ಲಾರ್ ಕ್ಕ-ಪರನಮಾಡಬಲ್ಲ
ವರಿಗೆ, ತಮ್ ಉರೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಅವರವರ ಉರುಗಳೆಲ್ಲಾ, ಮೈಕುಂದ ಮ್ ಆಕುಮ್-
ಪರಮಪದವೇ ಆಗುವು.] (ಅಷ್ಟು ಅನನ್ಯಭರಿತವಾಗುವನೆಂದು ಭಾವವು.) ||

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಗಮಿಪ್ಪರಾನ್ಮುಧನರ್ಣಮುಚ್ಚಿತಮಮುಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಪ್ರಭುಂ ಶ್ರೀಧರಂ
ಸೋತುಂ ಶ್ರೀಕುರುಕಪುರಪ್ರಭುರಹೋ ! ದಿನ್ಯಾಂ ಶತಾರಿರ್ಷಗೌ |
ಸಹಸ್ರಾತ್ಯಕರಮ್ಯಪದ್ಯಸರಣಿಂ ತ್ವನ್ಮಾದಿರೂಪಾಂ ಶುಭಾರ
ತತ್ಪ್ರದರ್ ದಶಕಂ ಪರಂತಿ ಭುವಿ ಯೇ ತೇಷಾಂ ಪದಂ ಸ್ವಾತ್ಪರಮ್ ||

ತಾ|| ನೀಲಾಬ್ದಿವರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸುಗಂಧವನಶೋಭಿತವಾದ
ಕುರುಕಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ರಚಿಸಿದ ಅನ್ತಾದಿ
ರೂಪವಾದ ದಿವ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸಹಸ್ರವದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು
ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ವಾಸನಾಡುವ ಊರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಪದ
ಸದೃಶವಾಗಿ ನಿರತಿಶಯಾನಂದ ಭರಿತವಾಗುವುವು—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಪೂರ್ವಾನುಸಂಹಿತಮನೋಹರಕೌರಿಮೂರ್ತೇ—

ಸ್ತಂಶ್ಲೇಷಲೋಲಹೃದಯಸ್ತದಲಾಭವಿನ್ಃ |

ಲಾಭೇ ಸ್ವಯತ್ನಮಪಿ ಕರ್ತುಮಿಯೇಷ ದುಃಖಾ—

ದ್ವಾರ್ಯಾದಶಾಂ ಚ ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಮುನಿಸ್ತೃತೀಯೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಜ್ಯೋತೀರೂಪಾಂಕೃತಾತ್ ಸರಸಿಜನಯನಾನಿಷ್ಪವಿಧ್ಯಂ ಸಕತ್ವಾತ್
ಮೇಘಾಘಾಶ್ಯಾಮಲತ್ವಾಚ್ಚೈತಸರಸತಯೋತ್ಕೃಷ್ಟಪಾಲಭ್ಯಯೋಗಾತ್ |
ರಕ್ಷಾಯಾಂ ಸುವಧಾನಾತ್ಸುಭಗತನುತಯಾ ಸೋಪಕಾರಾಸ್ತ್ರವತ್ತ್ವಾತ್
ಸೌಖ್ಯಾಂ ಪ್ರೇಮಾತಿನಾತ್ರಂ ಜನಯತಿ ಭಗವಾನಿತ್ಯವಾದೀಚ್ಛತಾರೀ ||

(ಈ ತೃತೀಯದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)—

ಈ ಮೂರನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಕವಸ್ಥೆಯೆಂ
ಪಡೆದು ಆಶ್ರಿತವಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಭಗವಂತನ
ನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು ತಿವೇಕ್ಷಿಸಿ, ಅದರ ಅಲಾಭದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕಾಮಸಂತಪ್ತ
ಯಾದ ತರುಣಿಯು ನಾಯಕನು ಬರೆದೆ ವೆಂಚಿಸಿದರೆ ಮಾಡುವ (ವ್ರಾಣತ್ಯಾಗೋದ್ದೇ
ಶಪಟ್ಟವಾದ) ಮಡಲಾರುವುದೆಂಬ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಲೋಕದವ

ಶಿಲ್ಪ ನಿಂದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ
ವಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಈ ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಅನುಭವ
ಗಳೊಡನೆ ಈ ನಾಯಕಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ—ತಮ್ಮ ಬಶಿಯನ್ನು
ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀಃ

ವಜ್ರಮುಶತಕದಲ್ಲಿ—ಚತುರ್ಥದಶಕ.

(ಊರೆಲ್ಲಾಂ ತುಞ್ಜಾ—)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ನಾಯಕಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ
ವಿಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ರಾತ್ರಿಕಾಲವು ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿದೆಯೆಂದು
ನೋರಿಯಿಟ್ಟು, ಸರ್ವಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ ಅವನ ಸಂಶ್ಲೇಷವೇ ತಮಗೆ
ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

(೧) ಊರೆಲ್ಲಾಂ ತುಞ್ಜಾ ಯುಲಕೆಲ್ಲಾಂ ಮ್ ನಳ್ಳಿರುಳಾಯ್,
ನೀರೆಲ್ಲಾಂ ತೇಟಿ ಯೋರ್ ನೀಳಿರೆವಾಯ್ ನೀಣ್ಣದಾಲ್,
ಪಾರೆಲ್ಲಾಂ ಮುಣ್ಣ ನಮ್ಪುಮ್ಪಣೈಯಾನ್ ವಾರಾನ್ಯಾಲ್,
ಅರೆಲ್ಲೇ ವೆಲ್ವಿನೈಯೇನಾವಿ ಕಾಪ್ಪಾರಿನೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಊರೆಲ್ಲಾಂ ಮ್ - ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ, ತುಞ್ಜಾ - ನಿದ್ರೆಮಾಡಿ, ಉಲ
ಕೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ, ನಳ್ಳಾ ಇರುಳಾಯ್-ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಾಗಿ, ನೀರೆಲ್ಲಾ ಮ್-
ಜಲವೆಲ್ಲಾ, ತೇಟಿ - ಅಲೆಯಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ, ಓರ್ ನೀಳ್ ಇರವಾಯ್-
(ದಿನವೆಲ್ಲಾ) ಒಂದು ದೀರ್ಘವಾದ ರಾತ್ರಿಯೇ ಆಗಿ, ನೀಣ್ಣದು-ಈವ್ರಕಾರ
ಬೆಳೆದು ಇದೆ. (ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ) ಪಾರೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಉಣ್ಣ-(ಪ್ರಕೃತಿ
ದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿದ, ನಮ್ ಪಾಪುಮ್ಪಣೈಯಾನ್ - ನಮ್ಮ
ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವಾರಾನ್-ಬಂದು ದರ್ಶನವಂಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ

ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೇ-ಅಯ್ಯೋ! ಇನಿ-ಹೀಗಾದರೆ, ವಲಾವಿವೈಯೇ-ಮಹಾಪಾಪಿ
ಯಾದ ನನ್ನ, ಆವಿ - ಅತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು, ಕಾಪ್ಪಾರ್ - ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-
ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸುಪ್ತಾಃ ಪೌರಜನಾಃ ಕಿಲಾದ್ಯ ಸಕಲಾಸ್ಸರ್ವತ್ರ ರಾತ್ರಿಸ್ತಿಯಂ
ಗಾಢಾನ್ಧಂ ತಮ ಏನ ಭಾತಿ ಸಲಿಲಾನ್ಯದ್ಯ ಪ್ರಕಾನ್ತಾನಿ ಹಿ |
ದೀರ್ಘ ರಾತ್ರಿಯಂ ದಿನಾನಿಶಮಪಿ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಜಗದ್ಭಕ್ಷಕೋ
ವಿಷ್ಣುಶೈಷಕಯೋ ನ ಮಾನುಯಮುಪೈತ್ಯಾಃ ! ಕೋಽದ್ಯ ಮೇ ರಕ್ಷಕಃ||

ತಾ|| ಪೌರಜನರೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ
ಯಾಗಿದೆ. ನೀರೆಲ್ಲಾ ಅಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಂತವಾಗಿದೆ. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ದೀರ್ಘರಾತ್ರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. (ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಇರುವಲ್ಲಿ) ನಮ್ಮ ಶೇಷಕಾಯಿಯು ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಇದಾನೆ. ಅಯ್ಯೋ !
ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ಇದಾರೆ ?

(೨) ಆವಿಕಾಪ್ಪಾರಿನಿ ಯಾರಾಡ್ ಕಡಲ್ ಮಣ್ ವಿಣ್ ಮೂಡಿ,
ಮಾವಿಕಾರಮಾಯೋರ್ವಲ್ಲಿರವಾಯ್ ನೀಣ್ಣದಾಲ್,
ಕಾವಿಶೇರ್ವಣ್ಣ ನೆಕ್ ಕಣ್ಣ ನುಮ್ ವಾರಾನಾಲ್,
ಪಾವಿಯೇರ್ ನೆಳ್ಳಮೇ ನೀಯುಮ್ ಪಾಬ್ಬಿಲ್ಲೆಯೇ.

ಪ್ರ|| ಆಘ್ರ-ಅಗಾಧವಾದ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ, ಮಣ್-ಭೂಮಿಯನ್ನೂ
ವಿಣ್-ಆಕಾಶವನ್ನೂ, ಮೂಡಿ-ಮರೆಸಿ, ಮಾ-ಮಹಾ, ವಿಕಾರಮಾಯ್-ವಿಕಾರ
ವುಳ್ಳ, ವಲ್ - ಪ್ರಬಲವಾದ, ಓರ್ ಇರವಾಯ್ - ಒಂದು ತಮೋಮಯವಾದ
ರಾತ್ರಿಯೇ ಆಗಿ, ನೀಣ್ಣದು-(ದೀರ್ಘವಾಗಿ) ಬೆಳೆದು ಇದೆ. ಕಾವಿಶೇರ್-ಕನ್ನೆಲೆ
ದಿಲೆಯಂತೆ ಇರುವ, ವಣ್ಣ-ಶರೀರಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದ, ಎಕಣ್ಣ ನುಮ್-ನನ್ನ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ವಾರಾ-ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾವಿಯೇ-ಇನ್ನಹ ಪಾಪವುಳ್ಳ ನನ್ನ,
ನೆಳ್ಳಮೇ-ಮನಸ್ಸೇ ! (ಅವನಹಾಗಿ) ನೀಯುಮ್-ನೀನೂ, ಪಾಬ್ಬಿಲ್ಲೆ-(ನನಗೆ)
ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಇನಿ-ಹೀಗಾದರೆ, ಆವಿ-ವ್ರಾಣವನ್ನು, ಕಾಪ್ಪಾರ್-
ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಬ್ಧಂ ಭೂಮಿತಲಂ ಕಿಲಾದ್ಯ ಗಗನಂ ಸರ್ವಂ ಚ ರಾತ್ರಿಸ್ತ್ವಿಯಂ
ವ್ಯಾವ್ಯಾತೀವ ತಮೋಮಯಾ ಚ ವಿಕೃತಾ ದೀರ್ಘಾಽಸ್ತ್ಯಹೋ ! ಸರ್ವತಃ |
ಕೃಷ್ಣೋ ನೀಲಮಣಿಪ್ರಭಸ್ತು ನ ಹಿ ಮಾಮಾಯಾತ್ಯಹೋ ! ಪಾಪಿನೀಂ
ಹೇ ಚಿತ್ತ ! ತ್ವಮಪೀಹ ತದ್ವೃತತಯಾ ನೈವಾನುಕೂಲಂ ಮಮ ||

ತಾ|| ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ, ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಆಕಾಶವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಒಂದು
ಗಾಢಾನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಇದೆ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ—
ನೀಲವರ್ಣನಾದ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನೂ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲೈ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ!
ನೀನೂ (ಅವನಿಗೆ ವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ) ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ
ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಇನ್ನು ಯಾರು ಇದಾರೆ ?

(೩) ನೀಯುಮ್ ಪಾಬ್ಜಲ್ಲೈ ಕಾಣ್ ನೆಳ್ಳಮೇ ನೀಳಿರವುಮ್,
ಓಯುಮ್ ಪೊಱ್ಪಿದಿಷ್ಟಿ ಉಱಿಯಾಯ್ ನೀಣ್ಡದಾಲ್,
ಕಾಯುಮ್ ಕಡುಮ್ ತಿಲೈ ಎಕ್ಕಾಕುತ್ತುನ್ ವಾರಾನಾಲ್,
ಮಾಯುಮ್ ವಕ್ಕೈಯಿರೈಯೇ ವಲ್ವಿನೈಯೇ
ಪೆಣ್ಪಿಪಿನ್ದೇ.

ಪ್ರ|| ನೆಳ್ಳಮೇ !—ಮನಸ್ಸೇ ! ನೀಯುಮ್-ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯ
ಕಾರಣವಾದ ನೀನೂ, ಪಾಬ್ಜಲ್ಲೈಕಾಣ್-(ನನಗೆ) ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ನೀಳ್-
ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾದ, ಇರವುಮ್-ರಾತ್ರಿಯೂ, ಓಯುಮ್ ಪೊಱ್ಪಿದು ಇನ್ನಿ-ಮುಗಿ
ಯುವ ಕಾಲವೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಉಱಿಯಾಯ್ - ಒಂದು ಕಲ್ಪವಾಗಿ, ನೀಣ್ಡದು-
ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕಾಯುಮ್-ಶತ್ರುಧ್ವಂಸಕವಾದ, ಕಡುಮ್-ತಿಲೈ-ತೀವ್ರವಾದ
ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಎಕ್ಕಾಕುತ್ತುನ್ - ನನ್ನ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನಾದ ಶ್ರೀರಾಮ
ಚಂದ್ರನು, ವಾರಾಣ್-ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಬಂದು ದರ್ಶನವಂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ವಲ್
ವಿನೈಯೇ-ಮಹಾಪಾಪವುಳ್ಳ ನಾನು, ಪೆಣ್ಪಿಪಿನ್ದು - (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ)
ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮಾಯುಮ್-ವಕ್ಕೈ - (ನನ್ನ ಜೀವಮಾನವು) ಮುಗಿಯುವ
ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಅತ್ತಿಯೇ-ತಿಳಿಯಲಾರೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಮುಚ್ಚಿತ್ತ ! ನ ಮೇಲನುಕೂಲವಿಧಯಾ ಭಾಸಿ ತ್ವಮಶ್ವತ್ಥ ಹಾ !
 ರಾತ್ರಿಶ್ವಾತ್ಥ ಯುಗಾಯತೇ ನಿರವಧಿಶ್ವಾತ್ಥ ತು ನಾಯಾತಿ ಮಾಮ್ !
 ಕಾಕುತ್ಸ್ಥೇ ಹವಿರಭ್ಯುತಃ ಪ್ರಬಲಭುಷ್ಯ ರ್ವಾತ್ಥ ತಾತ್ಥ ಹತ್ವ ! ಹಾ !
 ನಾರೀಜನ್ಮವತಾ ತ್ವಹಂ ! ನ ಕಿಲ ಮೇ ಪಶ್ಯಾಮಿ ರೀತಿಂ ಮೃತೇ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ! ನೀನೂ ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲ
 ರಾತ್ರಿಯೂ ಅತಿಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಕೋದಣ್ಣ
 ಪಾಣಿಯಾದ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನೂ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾ ವಾಪವನ್ನು
 ಮಾಡುವ ಪೆಣ್ಣಾಗಿಹುಟ್ಟಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಆಯುಃಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ
 ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ—ಎಂದು ಭಾವವು.

(೪) ಪೆಣ್ ಪಿಷ್ಠಸ್ಥಾರೈರ್ಯಮ್ ಪೆರುಮ್ ತುಯರ್

ಕಾಣ್ ಕಿಲೇನೆಸ್ತು,

ಒಣ್ ಶುದರೋಕ್ ವಾರಾಧೋಳಿತ್ತಾಕ್, ಇಮ್ಮಣ್ಣಿಳೆನ್ನ

ಕಣ್ ಪೆರಿಯ ಶಿವ್ವಾಯ್ ಪೆರಾಕಾರೇಱು ವಾರಾನಾಲ್,

ಏಣ್ ಪೆರಿಯ ಶಿನ್ದೈನೋಯ್ ತೀರಪ್ಪಾರಾರನ್ನೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಪೆಣ್ ಪಿಷ್ಠಸ್ಥಾರ್-ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು, ಎಯ್ಯಮ್-ಹೊಂದುವ,
 ಪೆರುಮ್ ತುಯರ್-ಮಹಾ ದುಃಖವನ್ನು, ಕಾಣ್ ಕಿಲೇ-ನಾನು ನೋಡಲಾರೆನ್ನು,
 ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಒಣ್ ಶುದರೋಕ್-(ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ದರ್ಶನೀಯನಾದ ತೇಜ
 ಸ್ಸುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನೂ, ವಾರಾಡು-ಬಾರದೆ, ಒಳಿತ್ತಾಕ್-ಮರೆಸಿಕೊಂಡನು. ಇ ಮುಣ್
 ಅಳೆನ್ನ-ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದ, ಪೆರಿಯಕಣ್-ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ,
 ಶಿವ್ವಾಯ್-ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಕಾರ್ ಎಱು-ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ
 ನಾದ ವೃಷಭದಂತೆ ವೀರೈವುಳ್ಳ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವಾರಾ-ಬರುವು
 ದಿಲ್ಲ. ಎಣ್ ಪೆರಿಯ-ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿ ಮಹತ್ತಾದ, ಶಿನ್ದೈನೋಯ್-
 ಚಿನ್ಮಾರೋಗದಿಂದ, ಎನ್ನೈತೀರ್ಪಾರ್-ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು, (ನನ್ನ ಈ
 ರೋಗವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವರು), ಆರ್-ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದ್ರಷ್ಟುಂ ನೈವ ಸಹೇ೦ದ್ಯ ದುಃಖಮಮಿತಂ ನಾರೀಜನಾನಾಮಿತಿ
 ಕ್ವಾಪಿ ಶ್ರೀದಿನಕೃಚ್ಛ ಲೀನ ಇಹ ಮೇ ದೃಶ್ಯೋ ನ ನೀಲಾಮ್ಬದಃ |
 ಪದ್ಮಾಕ್ಷೋ ಹರಿರಚ್ಯುತೋ ೭ಸ್ಯವನಿಜದ್ವಿನ್ಯಾಧರೋ ವಾಮುನಃ
 ಕೋ ವಾ ಹಂತ ! ಮನೋ೭ತಿಗಾಂ ಚ ಮಹತೀಂ ಚಿನ್ತಾರುಜಂ ಮೇ
 ಹರೇತ್ ? ||

ತಾ|| ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಮಹಾದುಃಖವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಾರಿನೆಂದು
 ಸೂರೈನೂ ಕೂಡ ಬಾರದೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು-
 ಅಳಿದ (ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾಗಿ ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ) ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ವೃಷಭದಂತೆ
 ವೀರೈವುಳ್ಳ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
 ಈ ನನ್ನ ಚಿಂತಾ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(೫) ಆರೆನ್ನೈ ಯಾರಾಯ್ವಾರನ್ನೈಯರುಮ್ ತೋಚ್ಚಿಯರುಮ್
 ನೀರೆನ್ನೇ ಯೆನ್ನಾದೇ ನೀಳಿರವುಮ್ ತುಜ್ಜುವೆರಾಲೆ,
 ಕಾರನ್ನಮೇನಿ ನಮ್ ಕಣ್ಣುನುಮ್ ವಾರಾನಾಲೆ,
 ಪೇರೆನ್ನೈ ಮೂಯಾದಾಲೆ ವಲ್ವಿನೈಯೇ೯ ಪಿನ್ನಿಷ್ಠೆ.

ಪ್ರ|| ಅನ್ನೈಯರುಮ್-ಜನನಿಯರೂ, ತೋಚ್ಚಿಯರುಮ್ - ಸಖಿಯರೂ,
 ನೀರ್-(ಇವಳ) ಶೀಲವು, ಎನ್ನೇ-ಎಂತಹುದು, ಎನ್ನಾದೇ-ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸದೆ,
 ನೀಳ್-ದೀರ್ಘವಾದ, ಇರವುಮ್-ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ, ತುಜ್ಜುವರ್ - ನಿದ್ರೆಮಾಡು-
 ವರು. ಆಲ್-ಅಯ್ಯೋ!, ಕಾರನ್ನಮೇನಿ-ಕಾಳಮೇಘದಂತೆ ಶರೀರವುಳ್ಳ, ನಮ್
 ಕಣ್ಣುನುಮ್-ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ವಾರಾನಾಲೆ-ಬಾರನು. ಅಯ್ಯೋ!, ವಲ್ವಿ-
 ನೈಯೇ-ಮಹಾಪಾಪವಂ ಮಾಡಿದ ನನಗೆ, ಪಿನ್ನಿಷ್ಠು-ಹಿಂದೆ ನಿಂತು, ಪೇರ್-ನಾಮ
 ಮಾತ್ರವು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಮೂಯಾದು - ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ
 (ನಾಶಹೊಂದಲು ಅವಕಾಶವಂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ). (ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ) ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು,
 ಆರಾಯ್ವಾರ್-ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೂಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ಮೋ ಸ್ವಾಧಿಕಾರಿ ನೈವ ಹಸ್ತ! ಜನವೀವರ್ಗಾಸ್ಸುಖೀನಾಂ ಗಣಾಃ
 ಪೃಚ್ಛಂತ್ಯದ್ಯಾ ನಿಶಾಮ ದಿರ್ಘಸಮಯಾಸ್ತೇತೇ ಹಿ ಸುವಾಸ್ತುಯಮ್ |
 ನೀಲಾನ್ಮೋದತನುರ್ಹರಿರ್ಮಮ ವಿಭುಃ ಕೃಷ್ಣೋಽದ್ಯ ನಾಯಾತ್ಮಹೋ?
 ಪಾಪಿನ್ಯಾ ಮಮ ನಾನು ಶೇಷಯತಿ ಮಾಂ ! ಕೋ ವಾಽದ್ಯ
 ಮಾಮುದ್ಧರೇತ್ ? ||

ತಾ|| ಜನನಿಯರೂ ಸಖಿಯರೂ ನನ್ನ ಶೀಲವು ಎಂತಹುದು—ನನ್ನ ಗತಿ
 ಏನಾಗುವುದು—ಎಂದು ಬಲೋಚಿಸದೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಪಾಡಿಗೆ ನಿದ್ರೆ
 ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಯ್ಯೋ! ಕಾಳಮೇಘದಂತೆ ಶರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ
 ಕೃಷ್ಣನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪಾಪವೆಂಬುದಾದ ನನ್ನಗೆ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಪತ್ನಿ
 ಹೆಸರೂಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು
 ವಿಚಾರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(೬) ಮಿನ್ನಿನ ಕಾದಲ್‌ನೋಯ್ ನೆಜ್ಜಮ್ ಪೆರಿದಡುಮಾಲ್,
 ಮುನ್ನಿರಾವೂಡ ಕಣ್‌ಪುದೈಯ ಮೂಡಿರ್‌ಫಾಲ್,
 ಮಿನ್ನಿನ ತಕ್ಕರತ್ತಮ್‌ಮಾಯವನುಮ್ ವಾರಾನಾಲ್,
 ಇನ್ನಿನ ನೀಳಾವಿ ಕಾಪ್ಪಾರಾರಿವ್ವಿಡತ್ತೇ.

ಪ್ರ|| ಪಿಫಿನ- ಹಿಂದೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಇರುವ, ಕಾದಲ್‌ನೋಯ್-
 ಅಧಿನಿಲೇಕನೆಂಬ ವ್ಯಾಧಿಯು, ನೆಜ್ಜಮ್ - ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪೆರಿದು-ಅಧಿಕವಾಗಿ,
 ಅಡುಮ್-ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಮುಫಿನಿನು-ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಇರಾ-ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ,
 ಉಝ್-ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಕಣ್‌ಪುದೈಯ-ಕಣ್ಣು ಹೊತುಹೋಗುವಹಾಗಿ, ಮೂಡಿರ್‌ಫಾಲ್-
 ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪುರೈಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. (ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಸಹ ವಿದೋಧಿಗಳಿಂದ ನಾವು
 ಪೀಡಿತರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ) ಮಿನ್ನಿನ-ನಿತ್ಯಸನ್ನಿಹಿತವಾದ, ತಕ್ಕರಮ್ - ಚಕ್ರವುಳ್ಳ,
 ಎಮ್‌ ಮಾಯವನುಮ್ - ನಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಗುಣಜೇಷ್ಠತೆಗಳುಳ್ಳ, ಸ್ವಾಮಿಯು,
 ವಾರಾ-ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆಲ್-ಅಯ್ಯೋ! ಇನ್ನಿನ - ಅವಶಿಷ್ಟವಾದ, ಎಫ-ನನ್ನೆ,
 ನೀಳ-ನಿತ್ಯವಾದ, ಇ ಆವಿ-ಈ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಇವ್ವಿಡತ್ತು - ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ
 ಕಾಪ್ಪಾರ್ ಆಲ್-ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪಶ್ಚಾನ್ಯಾಮುಮುಯಾತಿ ಕಾಢುರುಗಿಯು ಚಿತ್ತಂ ತು ಸಮ್ಪಾದ್ಯ ಮೇ |
ರಾತ್ರೀಮೇ ಪುರತೋಽಸ್ಮಿ ಕಲ್ಪಸದ್ಭೀ ಚಕ್ಷುಸ್ತಿರೋಧಾಯ ಮೇ |
ಚಕ್ರೇ ಮೇ ಪ್ರಭುರದ್ಯಮಾಂ ನ ಸಮುಪ್ಪತ್ಯಾಃ! ಕೋ ಽದ್ಯ
ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ

ಽಪ್ಯೇವಂ ನಿರ್ಗತಕಂತು ಪಾಲಯತಿ ಮೇ ಜೀವಂ ದಶಾಯಾಮಿಹ ? ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಅಭಿನವೇಶವೆಂಬ ವ್ಯಾಧಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪದಂತೆ ಬೆಳೆದು ಗಾಢಾನ್ಧಕಾರದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ದಶಿಯಲ್ಲೂ ಚಕ್ರವಾಣಿ ಯಾದ ನಮ್ಮ ಮಾಯಾಜೀಷ್ಣಿತನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು) ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯೋ! ಹೀಗೆ ಉಳಿದು ಇರುವ ನನ್ನ ಈ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(೭) ಕಾಪ್ಪಾರಾರಿವ್ವಿಡತ್ತು ಕೃಬ್ಬಿರುಳಿಣ ನುಣ್ ತುಳಿಯಾಯ್,
ಶೇಳೆಪಾಲಾದೂಡಿಯಾಯ್ ಶೇಲೆಕಿಪ್ಪ ಕೆಬ್ಬಿಲ್ವಾಯ್,
ತೂಪ್ಪಾಲ ವೆಣ್ ಶಬ್ಬಿಶಕ್ಕರತ್ತಣ್ ತೋಪ್ಪಾನಾಲ್,
ತೀಪ್ಪಾಲಾ ವಲ್ವಿನ್ಮೆಯೇಣ್ ತೆಯ್ವಬ್ಬಿಳೆಣ್ ಶೆಯ್ ಕೇನೋ.

ವೃ|| ಇವ್ವಿಡತ್ತು - ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾಪ್ಪಾರ್-ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು ? ಕಬ್ಬಿ ಇರುಳು-ಅತಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ ಅನ್ಧಕಾರವನ್ನೂ, ನುಣ್ ತುಳಿ-ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯನ್ನೂ, ಆಯ್-ಪಡೆದಿರುವ, ಶೇಣ್(ಳ್)-ಅತಿದೀರ್ಘವಾದ, ಪಾಲದು (ಪಾಲಾಡು)-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ಉಡ್ಡಿಯಾಯ್-ಕಲ್ಪವಾಗಿ, ಶೇಲೆಕಿಪ್ಪ-ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ, ಕಬ್ಬಿಲ್ವಾಯ್-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ತೂ-ಸರಿಕುದ್ದವಾದ, ಪಾಲ-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ವೆಣ್ ಶಬ್ಬಿ-ಬಿಳೀಶಂಖವನ್ನೂ, ಶಕ್ಕರತ್ತಣ್-ಚಕ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯು, ತೋಪ್ಪಾ-ಎದುರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ತೀ-ಅಗ್ನಿಯಂತೆ, ಪಾಲ-(ದಹಿಸುವ) ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ವಲ್ವಿನ್ಮೆಯೇ-ಮಹಾ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಿ, ಎ ಶೆಯ್ ಶೇಣ್-ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ? ತೆಯ್ವಬ್ಬಿಳ್-ದೇವತೆಗಳೇ ! (ನೀವು ಅನಿಮಿಷರಾದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರೂ, ಈ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉದಾಸೀನರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ-ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೋ ವಾ ಸ್ಯಾದಿಹ ರಕ್ಷತಾ ಮಮ ? ನಿಹಾ ಸೇಯಂ ಹಿ ದೀರ್ಘಾ ಸ್ವಯಂ
ಭಾಷ್ಯೇವಾದ್ಯ ತು ಕಲ್ಪವತ್ಸ ತು ಹರಿರ್ನಾಯಾತಿ ಮಾಂ ಮತ್ತಿಯಃ |
ದೀಪ್ರಶ್ವೇತಸುಶಜ್ಜಿಚಕ್ರಭೃದಹೋ ! ಪಾಪಾನಿ ಮೇ ದಾಹಕಾ-
ನ್ಯೇವಂ ತಾಪಕರಾಣಿ ಹಂತ ! ಕಿಮಹೋ ! ಕುರ್ಯಾಮಹಂ ದೇವತಾಃ ? ||

ತಾ|| ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕರು ಯಾರು ? ಗಾಢಾನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ
ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯುಳ್ಳ ಈ ರಾತ್ರಿಯು ಕಲ್ಪದಂತೆ ಅತಿದೀರ್ಘವಾಗಿ
ಬೆಳೆದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪಾಪವೆಂಬ ಮಾಡಿರುವ ನಾನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ?
ದೇವತೆಗಳಿರಾ ! ನೀವುಗಳು ಅನಿಮಿಷರಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸನ್ನತವಾಗಿ
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆ ಉದಾಸೀನರಾಗಿ ಇರಬಹುದೇ ?
ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(೮) ತೇಯ್ವಜ್ಞಾಳ್ ಶೇಯ್ಕೇನೋರಿರವೇಷೋಷಿಯಾಯ್,

ಮೇಯ್ವನ್ನು ನಿಷ್ಠಿನದಾವಿ ಮೆಲಿವಿಕ್ಕುಮ್,

ಕೈವನ್ದ ತಕ್ಕರತ್ತೇ ಕಣ್ಣು ನುಮ್ ವಾರಾನಾಲ್,

ತೈವನ್ದ ತಣ್ತೆನಲ್ ವೆಮ್ ಶುಡರಿಲ್-ತಾನಡುಮೇ.

ಪ್ರ|| ತೇಯ್ವಜ್ಞಾಳ್-ದೇವತೆಗಳಿರಾ !, ಎ ಶೇಯ್ಕೇ - (ನಾನು) ಏನು
ಮಾಡಲಿ ? ಓರ್ ಇರವು-ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯು, ಏಷು ಉಚ್ಚಿಯಾಯ್-ಏಳು ಕಲ್ಪ
ಗಳಾಗಿ, ಮೇಯ್ವನ್ನು - ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಂದು, ನಿಮ್-ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು,
ಎನದು ಅವಿ-ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ಮೆಲಿವಿಕ್ಕುಮ್-ಕೃಶಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಕೈವನ್ದ-
ಹಸ್ತಗತವಾದ, ಶಕ್ಕರತ್ತು - ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಎ ಕಣ್ಣು ನುಮ್-ನನ್ನ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ವಾರಾಣ್-ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲ್-ಅಯ್ಯೋ ! ತೈವನ್ದ-ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿ
(ಹಿಂಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ) ಬಂದ, ತಣ್-ಅತಿಶೀತಳವಾದ, ತೆನಲ್-ಗಾಳಿಯು, ವೆಮ್
ಶುಡರಿಲ್ - ದಹಿಸುವ ಅಗ್ನಿಗಿಂತ, ಅಡುಮ್ - ತಾಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಂಟು
ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದೇವಾಃ! ಕಿಂ ಕರವಾಣಿ ರಾತ್ರಿರಭುನಾ ಮೇ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಯತೇ !
ಪ್ರಾಣಾ ಮೇ ಕೃತಯತ್ಯಹೋ! ಬಹುತಮಾಮಗ್ರೇ ಭವಂತೀ ಸ್ವಯಮ್ |
ನಾಯಾತ್ಯೇವ ಮನು ಪ್ರಭುಃ ಪ್ರಿಯತಮಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ತು ಕಕ್ರೀ ಹರಿ-
ಮಾರ್ಗಮನ್ವಿಷ್ಯ ಹಿ ಚನ್ದ್ರಿಕಾಽಪಿ ದಹತಿ ಜ್ವಾಲಾಮಯಾ ಭಾತಿ ಮೇ ||

ತಾ|| ದೇವತೆಗಳಿರಾ ! ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯು ಏಳು ಕಲ್ಪಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೃಶಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಇನ್ನೂ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆಯ್ಯೋ! ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿ ಶೀತಳವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬಂದು ಸವರಿನೋಡಿ ಅಗ್ನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಸ್ತಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ (ಏನು ಮಾಡಲಿ? — ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.)

(೯) ವೆಮ ಶುಡರಿಲ್ ತಾನಡುಮಾಲ್ ವೀಜ್ಜುರುಳಿನ್

ನುಣ್ ತುಳಿಯಾಯ್,

ಅಮ್ ಶುಡರವೆಯ್ಯೋನಣಿನೆಡುಮ್ ತೇರ್ ತೋವ್ವಿದಾಲ್,

ಶೆಮ್ ಶುಡರ್ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ಶೆಲ್ವನುಮ್ ವಾರಾನಾಲ್,

ನೆಳ್ಳೆಡರ್ ತೀರ್ಪ್ಪಾರಿನಿಯಾರ್ ನಿಷ್ಟರುಕ-ಕಿಣ್ಣೇನೇ.

ಪ್ರ|| ವೀಜ್ಜು ಇರುಳಿ-ಅತಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಉಬ್ಬಿ ಇರುವ ಅನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ, ನುಣ್ ತುಳಿ ಆಯ್ - ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯ ಕಣಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ (ರಾತ್ರಿಯು), ತಾ-ತಾನು, ವೆಮ್ ಶುಡರಿಲ್-ತಪಿಸುವ ಅಗ್ನಿಗಿಂತ, ಅಡುಮ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಲ್-ಆಯ್ಯೋ! ಅಮ್ ಶುಡರ್-ರಮ್ಯವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ವೆಯ್ಯೋ-ಆದಿತ್ಯನ, ಅಣಿ-ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾದ, ನೆಡುಮ್ - ಉನ್ನತವಾದ, ತೇರ್-ರಥವೂ, ತೋನಾಡು-ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲ್-ಆಯ್ಯೋ! ಶೆಮ್ ಶುಡರ್-ರಕ್ತವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕಾನ್ತಿಯೊಡನೆಕೂಡಿದ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ - ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಶೆಲ್ವನುಮ್-(ನಮ್ಮ) ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ವಾರಾ-ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲ್ - ಆಯ್ಯೋ! (ಅದುದರಿಂದ) ನಿನು - ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಂತು, ಉರುಕುಕಿಣೇ-ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿದೇನೆ ಇನಿ-ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನೆಳ್ಳೆಡರ್-(ನನ್ನ) ಮನೋದುಃಖವನ್ನು, ತೀರ್ಪ್ಪಾರ್-ನಿವಾರಣಮಾಡುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೇಯಂ ಹನ್ತ ! ನಿಕಾ ಹಿ ಸಾನ್ತ್ವ್ರತಮಸಾ ಶೀತಾ ಹಿಮೇನಾನ್ಯತಾ-
 ಒಪ್ಯೇವಂ ಮಾಂ ದಹತಿ ಸ್ವಯಂ ದಹನವನ್ನಾದ್ಯಾಪಿ ದೃಶ್ಯೋ ರಥಃ |
 ಭಾನೋರುತ್ತವ ತೇಜಸಾ ! ಮನ ಎಭುಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ತು ನಾಯಾತ್ಯಹೋ |
 ಪದ್ಮಾಕ್ಷಃ ಕಿಲ ಭಾಗ್ಯವಾನಿಹ ! ಮಹತ್ಕೋ ಮೇಒದ್ಯ ದುಃಖಃ ಹರೇತ್ ? ||

ತಾ|| ಅತಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ ಅನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯ ಬಿಂದುಗಳುಳ್ಳ ರಾತ್ರಿಯು ಆಗ್ನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ ಅಯ್ಯೋ ! ರಮಣೀಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಅದಿತ್ಯನ (ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರಭೂತವಾಗಿ ಉನ್ನತವಾದ) ರಥವೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ (ಸೂರೋದಯ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ) ಅಯ್ಯೋ ! ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ತನೂ (ಸ್ವಾಮಿಯೂ) ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಯ್ಯೋ ! ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಈ ನನ್ನ ಮನೋದುಃಖವನ್ನು ಸರಿಹರಿಸುವವರು ಯಾರು ಇದಾರೆ ?

(೧೦) ನಿಷ್ಕರುಕುಕಿಣೇನೇ ಪೋಲ ನೆಡುವಾನಮ್,

ಶಿಷ್ಕರುಕಿ ನುಣ್ತುಳಿಯಾಯ್ ಚ್ಚೆಲ್ ಕಿಷ್ಕ ಕಬ್ಬಲ್ ವಾಯ್,
 ಅಸೋರುಕಾಲ್ ವೈಯಮಳನ್ದ ಪಿರಾಣ್ ವಾರಾಣೆಸ್ತು,
 ಒಸೋರುಕಾಲ್ ಚ್ಚೊಲ್ಲಾದು ಉಲಕ್ಕೊವುಅದ್ಗು ಮೇ

ಪ್ರ|| ನಿಷ್ಕ-ನಿಂತು, ಉರುಕುಕಿಣೇನೇಪೋಲ - ನಾನು ಕರಗಿಹೋಗುವಂತೆಯೇ, ನೆಡುವಾನಮ್ - ಮಹಾವಕಾಶವುಳ್ಳ ಆಕಾಶವೂ, ಶಿಷ್ಕ-ಕ್ಷಯಿಸಿಹೋಗಿ, ಉರುಕಿ ನುಣ್ತುಳಿಯಾಯ್ - ಕರಗಿಹೋಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗುವ ಹನಿಯ ಬಿಂದುಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಶೆಲ್ ಕಿಷ್ಕ-ನಡೆಯುವ, ಕಬ್ಬಲ್ ವಾಯ್-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಅನು-ಅಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಸೋರುಕಾಲ್-ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ವೈಯಮ್ ಅಳನ್ದ-ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದ, ಪಿರಾಣ್ - ಲೋಕೋಪಕಾರಕನ್ನು, ವಾರಾಣ್ - ಬರುತ್ತಾನೋ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಎನು-ಎಂದು, ಒನು-ಒಂದು ಮಾತನ್ನು, ಒರುಕಾಲ್-ಒಂದು ಸಲ, ಶೊಲ್ಲಾದು-ಹೇಳದೆ, ಉಲಕ್ಕು-ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ, ಉಬ್ಬುಮ್-ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಓ-ಇದೇನು ಮೌಢ್ಯ ? (ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸತ್ತಪ್ಪಾ ಯದಹಂ ದ್ರವೀಕೃತತನುಸ್ಥೇಯಂ ಚ ರಾತ್ರಿಶ್ಚಘ್ನ-
ಹ್ಯಾಕಾಶೇ ತುಹಿನದ್ರವೈರುಪಗತಾ ಭಾತ್ಯೇವ ದೀರ್ಘಾ ಸ್ವಯಮ್ |
ಲೋಕಾಃ ಸಾಸತಲೇನ ಯಃ ಪ್ರಭುರಹೋ! ಚಕ್ರಾನ್ಮ ಪೂರ್ವಂ ಹರಿ-
ರ್ನಾಯಾತ್ಯೇವ ಸ ಇತ್ಯಪೀಹ ನ ವದತ್ಯೇವಂ ಹಿ ಸುಪ್ತಂ ಜಗತ್ ||

ತಾ || ನಾನು ಕರಗಿಹೋಗುವಂತೆಯೇ ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ
ಅಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಯಿಸಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯು ಬಿಂದುಗಳೂ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿವೆ.
ಇನ್ನಹೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ—ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರನಂ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು
ಬರುತ್ತಾನೋ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ?—ಎಂದು ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಹೇಳದೆ
ಈ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದೇನು ಮೌಢ್ಯವೋ!—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(ಗಗ) ಉಪಜ್ಞುವಾಕ್ ಪೋಲ್ ಯೋಗುಶೆಯ್ದ ಪೆರುಮಾನೈ,
ಶಿಪನ್ನ ಪೊಳ್ಳೆಲ್ ತೂಟ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚೆಡಕ್ಕೋರ್ವತೊಲ್,
ನಿಮ್-ಕಿಳರ್ ನ್ನ ವನ್ನದಿ ಆಯಿರತ್ತೆಳಿಪ್ಪತ್ತಾಲ್,
ಇಪನ್ನ ಪೋಯ್ ವೈಕುನ್ದಮ್ ಶೇರಾವಾಱುನ್ನೇಯೋ.

ಪು|| ಉಪಜ್ಞುವಾಕ್ ಪೋಲ್—ನಿದ್ರೆಮಾಡುವವನಂತೆ, ಯೋಗು—ಒಗಡೆಗೂಡಿ
ಚಿತ್ತಾತುಮಾದ ಯೋಗಧ್ಯಾನವನ್ನು, ಶೆಯ್ದ—ಮಾಡಿ (ಶಯನದಲ್ಲಿ) ಇಳುವ,
ಪೆರುಮಾನೈ - ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಶಿಪನ್ನ—ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ಪೊಳ್ಳೆಲ್—
ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ, ತೂಟ್ - ಪರಿವೃತವಾದ, ಕುರುಕೂರ್ - ಕುರುಕಾಪುರಿಯ,
ಶಡಕ್ಕೋರ್ವ-ಶ್ರೀ ಶರಾರಮನಿಯು, ತೊಲ್ - ಹೇಳಿದೆ (ರಚಿಸಿದೆ), ನಿಮ್-
ಗಾಢನೀತಿಯು, ಕಿಳರ್ ನ್ನ—ಅಧಿಕವಾಗಿ ನೈಕಾಶಿಸುವ, ಅಪ್ಪಾಡಿ—ಅಪ್ಪಾದಿ ಪದ್ಯ
ರೂಪವಾದ, ಆಯಿರತ್ತೆಳಿ-ಸಹಸ್ರಗಾಧಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್—ಈ ಪಠಕದಿಂದ,
ಇಪನ್ನ—ಶರೀರವಿಯೋಗವಾದ ಒಡನೇ, ಪೋಯ್—(ಅರ್ಚಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ)
ಹೋಗಿ, ವೈಕುನ್ದಮ್—ಪರಮಪದವನ್ನು, ಶೇರಾವಾಱು—ಸೇರದೆ ಇರೋಣವು,
ಎಜ್ಜನೇಯೋ—ಹೇಗೋ? (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಸೇರೋಣವು ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧೌ ತಯಿತಂ ಚ ಯೋಗಶಯನಂ ನಾಥಂ ಹರಿಂ ಶ್ರೀಧರಂ.
 ಸ್ತೋತುಂ ಶ್ರೀಕುರುಕಾವುರಪ್ರಭುರಯಂ ಚಕ್ರೇ ಶತಾರಿಮುನಿಃ |
 ಸಾಹಸ್ರಂ ಶುಭಮುತ್ತಮಂ ಸುರುಚಿರಂ ತೃನ್ನಾದಿರೂಪಂ ಸುಧೀ-
 ಸ್ತತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ಶರೀರವಿರಹೇ ದಿವ್ಯಂ ಪದಂ ಪ್ರಾಪಯೇತ್ ||

ತಾ|| (ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿದರೆ ಶರೀರವಿಯೋಗವಾದ
 ಒಡನೆ ಪರಮಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ). ನಿದ್ರೆ
 ಮಾಡುವವನಂತೆ (ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ) ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಚಿಹ್ನಾರೂಪವಾದ ಯೋಗಧ್ಯಾನ
 ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾವುರಿಯ ಶತಾರಿ
 ಮುನಿಯು (ಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾಗಿ) ಅನ್ನಾದಿ ಗಾನರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಸಹಸ್ರ
 ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವು ಪರನಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶರೀರವಿಯೋಗವಾದ
 ಒಡನೆಯೇ ಪರಮಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಸಿದ್ಧವೆಂದು—ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(ದ್ರು-ಉ-ಸಂ)—

ತಾಂ ಚ ತ್ವರಾಂ ಪಿದಧತೀ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ -

ಮಾಚ್ಛಾದಿಕಾ ಸವಿಧಗಾಂಶ್ಚ ವಿಸಂಜ್ಞಯಂತೀ |

ವೇಲಾತಿಗಾ ವಿರಹೀತ್ಸಜುಷೋ ಮುನೇಸ್ತು

ನೋಹಾಹ್ವಯಾ ರಜನಿರಭ್ಯುದಿತಾ ಚತುರ್ಥೇ ||

(ದ್ರು-ಉ-ತಾ-ರ)—

ಅಪದ್ವಪ್ನತ್ಸಕೇರ್ತ್ಯಾ ಯದುಕುಲಜನನಾದ್ಧೀರವೀರತ್ಸಕೇರ್ತ್ಯಾ

ಲೋಕಾನಾಂ ವಿಕ್ರಮಾಚ್ಛಾಶ್ರಿತದುರಿತಹೃತೇರದ್ಭುತೈಶ್ಚೇಷ್ಟಿತೈಶ್ಚ |

ಚಕ್ರಾದ್ಯಸ್ತ್ರಾಸ್ತಿತತ್ತ್ವಾಮಲನಯನತಾಸಪ್ಪದಾ ವಾಮನತ್ವಾತ್

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧೌ ಶೇಷಶಾಯಾ ಜಗದವನಮಹಾದೀಕ್ಷಿತೋಽಜ್ಞಾಯ ತೇನ ||

(ಈ ಚತುರ್ಥದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಸಾಲ್ಕನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರೈರು ಸಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ
 ಪಡೆದು ಅತಿ ತೀವ್ರವಾದ ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯು ಕಲ್ಪಸದೃಶವಾಗಿ
 ತೋರುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ದುಸ್ಸಹವಾದ ಅರ್ತಿಯನ್ನೂ ಅವನ ಅವಪದ್ವನ್ನೂ ತ್ವಾದಿ
 ಗುಣಾತಿಶಯವನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯದಿ ಪೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಅವತಾರಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ
 ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿ “ನಾನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ?”—ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ..

ಶ್ರೀಃ

ಪೆಚ್ಚುಮದಶಕದಲ್ಲಿ—ಪೆಚ್ಚುಮದಶಕ.

(ಎಚ್ಚನೇಯೋ ಅನ್ನಮಿಾರ್ಕಾಳ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ಹೊಂದಿ,
ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಮ್ಮಿಯೆಂಬ
ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿ, ತದಲಾಭ
ದಿಂದ ಬಿನ್ನೆಯಾಗಿ ಸಖೀಜನರನ್ನೂ ಮಾತೃವರ್ಗ
ವನ್ನೂ ಕುರಿತು ತನ್ನ ದಶೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ
ನಾಯಕಿಯ ವಚನವನ್ನು ಅನುವದಿಸುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಎಚ್ಚನೇಯೋ ಅನ್ನಮಿಾರ್ಕಾಳ್‌ನ್ನೈ ಮುನಿವದು ನೀರ್,
ನಜ್ಜಳ್ ಕೋಲತ್ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿನಮ್ಮಿಯೈ
ನಾಕ್ ಕಣ್ಣಪಿಕ್,
ಶಜ್ಜಿನೋಡುಮ್ ನೇಮಿಯೋಡುಮ್
ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್‌ಕಳೋಡುಮ್,
ಶಜ್ಜಿನಿವಾಯೋನೋಡುಮ್ ಶೆಲ್‌ಕಿಷ್ಟದನ್ನೆಳ್ಳಮೇ.

ಪ್ರ|| ಅನ್ನಮಿಾರ್‌ಕಾಳ್-ಜನನಿಯರೇ ! ನೀರ್-ನೀವು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು
ಕುರಿತು, ಮುನಿವದು-ಕೋಪಮಾಡೋಣವು, ಎಚ್ಚನೇ ಓ-ಹೇಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿರು
ವುದು ? ಶೈನಜ್ಜಳ್-ನಮ್ಮ, ಕೋಲತ್ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿ ನಮ್ಮಿಯೈ-ದರ್ಶನೀಯ
ನಾದ ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾ-ನಾನು, ಕಣ್ಣಪಿ-
ಕಂಡಮೇಲೆ, ಶಜ್ಜಿನೋಡುಮ್-ಶಂಖದೊಡನೆಯೂ, ನೇಮಿಯೋಡುಮ್-ಚಕ್ರ
ದೊಡನೆಯೂ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್‌ಕಳೋಡುಮ್-ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ನೇತ್ರಗಳೊಡ
ನೆಯೂ, ಶಜ್ಜಿನಿವಾಯೋನೋಡುಮ್-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಬಿಮ್ಮಫಲಸದೃಶವಾದ
ವಕ್ತ್ರ (ಅಥವಾ) ದೊಡನೆಯೂ, ಎ ನೆಳ್ಳಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಶೆಲ್‌ಕಿಷ್ಟದ-
ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ಸತ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. (ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರದು).

(ಸ-ಗಾ-ರ

ಮಾಂ ಕಿಂ ನಿನ್ನಥ ಯೂಯಮದ್ಯ ಜನನೀವರ್ಗಾಃ! ಪ್ರಿಯಂ ಸುಂದರಂ
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪೂರ್ಣಮಮುಂ ಕುರಜ್ಜನಗರೀನಾಥಂ ಕುಲೇಂದ್ರಂ ಚ ನಃ |
 ಚಿತ್ತಂ ಮೇ ನನು ಶಙ್ಖಚಕ್ರಯುಗಳೇ ಬಿಮ್ಮಾಧರೇ ಶ್ರೀಹರೇ-
 ನೇತ್ರಾನ್ಮೋಜಯುಗೇ ಚ ಸಕ್ತಮನಿತಂ ತೈರೇವ ಯಾತಿ ಸ್ವಯಮ್ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಜನನಿಯರೇ ! ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೋಪಮಾಡೋಣವು
 ಉಚಿತವಲ್ಲ ! ನೀವೇ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿ
 ನಂಬಿಯೆಂಬ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಅವನ ಶಂಖ ಚಕ್ರ
 ಗಳೊಡನೆಯೂ, ಪದ್ಮಪದ್ಮಶವಾದ ನೇತ್ರಗಳೊಡನೆಯೂ, ಬಿಂಬಫಲಸದೃಶವಾದ
 ಅಧರದೊಡನೆಯೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. (ಅವುಗಳನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರದು.)

(೨) ಎನ್ನೆಳ್ಳಿನಾಲ್ ನೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕಾಣೇರೆನ್ನೈ ಮುನಿಯಾದೇ,
 ತನ್ನೆಳ್ ಶೋಲೈ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿನಮ್ಮಿಯೈ ನಾಳ್
 ಕಣ್ಣಿಪಿಳ್,
 ಮಿನ್ನುನೂಲುಮ್ ಕುಣ್ಣಿಲಮುಮ್ ಮಾರ್ಪಿಲ್
 ತ್ತಿರುಮುಣುವುಮ್,
 ಮೆನ್ನುಪ್ಪೂಣುಮ್ ನಾನ್ಕುತೋಳುಮ್ ವಂದೆಜ್ಜುಮ್
 ನಿಪ್ಪಿಡುಮೇ.

ಪ್ರ|| (ಜನನಿಯರೇ 1) ಎನ್ನೆ- ನನ್ನನ್ನು, ಮುನಿಯಾದೇ-ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ
 ಎನ್ ನೆಳ್ಳಿನಾಲ್ - ನನ್ನ ಭಾವಗಳುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ನೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕಾಣೇರ್ -
 ಅನುಭವಿಸೋಡಿರಿ. ತೇ ನೇ ಶೋಲೈ-ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ
 ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿ-ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿ ದಿವ್ಯದೇಶದ, ನಮ್ಮಿಯೈ-(ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ)
 ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾಳ್ ಕಣ್ಣಿ ಪಿಳ್ - ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಮಿನ್ನುನೂಲುಮ್ -
 ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವೂ, ಕುಣ್ಣಿಲಮುಮ್ - ಮಕರಕುಂಡಲಗಳೂ,
 ಮಾರ್ಪಿಲ್ - ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿರುವ, ತಿರುಮುಣುವುಮ್ - ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನವೂ,
 ಮೆನ್ನುಪ್ಪೂಣುಮ್ - ಯಾವಾಗಲೂ ಧರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಭರಣಗಳೂ, ನಾನ್ಕು
 ತೋಳುಮ್ - (ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರದವಾದ) ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳೂ

ಎಚ್ಚುಮ್-ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ, ವನ್ಡು ನಿನ್ನಿಡುಮ್ - ನನ್ನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದು
ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವುವು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮನ್ನಿನ್ನಾನ್ನು ವಿಶಾಯ ಮೇಲದ್ಯ ಮನಸಾ ಯೂಯಂ ಚ ಭೋಜ! ಪಶ್ಯತ
ಶ್ರೀಕಂ ಪೂರ್ಣಮಮುಂ ಕುರಚ್ಚನಗೀನಾಥಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ನಮಾ |
ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಪುರಶ್ಚ ಕಾಸ್ತಿ ಸತತಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ಶುಭಂ
ವಿಷ್ಣೋಸ್ತಸ್ಯ ಚ ಕುಣ್ಡಲಂ ಭುಜಯುಗೇ ಶ್ರೀವತ್ಸಭೂಷಾದಿಕಮ್ ||

ತಾ|| (ಜನನಿಯರೇ!) ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಕೋಪವಾಡದೆ ನನ್ನ
ಭಾವಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟು
ಬೃಂದಿ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ-ಅನನ್ಯ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವೂ, ವಕ್ರ
ಕುಂಡಲಗಳೂ, ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನವೂ, ಸಕಲ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳೂ, ಚತುರ್ಬಾಹು
ಗಳೂ, ನನ್ನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವುವು.
(ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನೀವು ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೋಪವಾಡಬಹುದೇ?)

(೩) ನಿನ್ನಿಡುಮ್ ತಿಶೈಕ್ಕುಮ್ ನೈಯ್ಯುಮೈನ್ನೈಯರುಮ್
ಮುನಿತಿರ್,

ಕುಪ್ಪಮಾಡತ್ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬೃಂದಿನವ್ವಿಯೈ ನಾನ್ ಕಣ್ಣಿಪಿನ್,
ವೈವಿಲ್ಲುಮ್ ತಣ್ಡುಮ್ ವಾಳುಮ್ ಶಕ್ಕರಮುಮ್
ಶಜ್ಜಮುಮ್,

ನಿಪ್ಪು ತೋಪ್ಪಿ ಕ್ಕಣ್ಣುಳ್ ನೀಜ್ಗ್ ನೆಳ್ಳಾಳ್ಳುಮ್ ನೀಜ್ಗ್ವೇ.

ಪ್ರ|| ನಿನ್ನಿಡುಮ್-ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವಳು; ತಿಶೈಕ್ಕುಮ್-ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ
ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿರುವಳು, ನೈಯ್ಯುಮ್-ಚಿತ್ತೆಯಿಂದ ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು, ಎನ್ನು-
ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅನ್ನೈಯರುಮ್ - ಜನನಿಯರಾದ ನೀವೂ ಕೂಡ, ಮುನಿದಿರ್-
ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕುನಮ್ - ಪರ್ವತದಂತೆ ಇರುವ, ಮಾಡಮ್ -
ಪ್ರಾಸಾದಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬೃಂದಿ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬೃಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ,
ನವ್ವಿಯೈ-ಪೂರ್ಣನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು, ನಾನ್-ನಾನು, ಕಣ್ಣಿಪಿನ್-ನೋಡಿದ
-ಮೇಲೆ, ವೈವಿ-ಜಯವುಳ್ಳ, ವಿಲ್ಲುಮ್-ಧನಸ್ಸು, ತಣ್ಡುಮ್-ಗದೆಯೂ, ವಾಳುಮ್

ಖಡ್ಗವೂ, ಶಕ್ತರೆಮುಮ್-ಚಕ್ರವೂ, ಶಬ್ದಮುಮ್ - ಶಂಖವೂ, ನಿಢು-ಎಲ್ಲಾ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು, ಕಣ್ಣುಳ್ಳ-ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ, ತೋನಿ-ತೋರಿ, (ದೃಶ್ಯವಾಗಿ)
ನೀಜ್ಜಾ - ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. (ಕದಲದೆ ನಿಂತಿವೆ), ನೆಚ್ಚುಳ್ಳುಮ್-ಮನಸ್ಸು
ನೊಳಗೂ, ನೀಜ್ಜಾ-(ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು) ಬೇರೆಕಡೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ತಬ್ಧಾ ತಿಷ್ಠತಿ ಚ ಭ್ರಮಾನೃಹದಯಾ ಶೈಥಿಲ್ಯವಶ್ಯಾ ಸ್ವಯಂ
ಚೇತ್ಯೇವಂ ಕಿಲ ಮಾಮ್ತು ನಿನ್ನಥ ಜನನೋಽದ್ರಾಪ್ಯಯಿತ್ಯೇರುನ್ನತೈಃ |
ಪ್ರಾಸಾಮೈರ್ಭರಿತಾಂ ಕುರಜ್ಜನಗರೀಂ ಶಾಸ್ತುರ್ಹರೇರ್ಧರ್ಶನಾತ್
ಪಶ್ಚಾಚ್ಛಾಜ್ಜಗದಾಸಿ ಚಕ್ರಜಲಜಾನ್ಯೇವಾಗ್ರತೋ ಮೇ ಸದಾ ||

ತಾ|| ಸ್ತಬ್ಧಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರಾಳೆ, ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಇರಾಳೆ,
ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೃಶಿಯಾಗಿರಾಳೆ—ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಜನನಿಯರಾದ ನೀವೂ
ಕೂಡ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಪರ್ವತದಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ
ತಿರುಕ್ಕುಲುಜ್ಜುಡಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಅವನ
ಜಯಶೀಲವಾದ ಧನುಸ್ಸು ಗದೆಯೂ ಖಡ್ಗವೂ ಚಕ್ರವೂ ಶಂಖವೂ ನನ್ನಮುಂಡೆ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ನಿಂದ ಹೊರಗೂ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. (ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕಾಶಿ
ಸುತ್ತಲೇ ಇವೆಯೆಂದು ಭಾವವು.)

(೪) ನೀಜ್ಜಿನಿಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿನೀರ್-ಕಳೆಪ್ಪನ್ನು ಯರುಮ್ ಮುನಿತಿರ್,

ತೇಣ್ಕೋಳ ಶೋಲೈ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಱುಪ್ಪುಡಿನಮ್ಮಿಯೈ

ನಾಕ್ ಕಣ್ಣುಪಿಕ್,

ಪೂನ್ತಣ್-ಮಾಲೈ ತ್ತಣ್ಣುಞ್ಚಾಯುಮ್

ಪೊಣ್-ಮುಡಿಯುಮ್ ವಡಿವುಮ್,

ಪಾಜ್ಜುತೋಪ್ಪುಮ್ ಪಟ್ಟುನಾಣುಮ್ ಪಾವಿಯೇಣ್

ಪಕ್ಕತ್ತವೇ

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣು ನೀರಾಕಳ್ - (ಇವಳ) ಕಣ್ಣು ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹಗಳು, ನೀಜ್ಞ - ಹೋಗುವಂತೆ, ನಿಲ್ಲಾ-ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಇಲ್ಲ ; ಎನು-ಎಂದು, ಅನ್ನೈಯರುಮ್-ಜನನಿ ಯರಾದ ನೀವೂ, ಮುನಿತಿರ್-ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ತೇಕೊಳ್ಳಾಶೋಲೈ-ಮಧುಭರಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಸಂಠಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಱುಬ್ಬುಡಿ - ತಿರುಕ್ಕುಱುಬ್ಬುಡಿಯ, ನಮ್ಮಿಯೈ-ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾಕಣ್ಣುಪಿಱ್-ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಪೂಮ್-ಸ್ವುಹ ಣೀಯವಾದ, ತಣ್ ಶೀತಳವಾದ (ಶ್ರಮಹರವಾದ), ಮಾಲೈ-ಮಾಲಾರೂಪವಾದ, ತಣ್ತುಱುಯುಮ್-ರಮ್ಯವಾದ ತುಳಸಿಯೂ, ಪೊನ್ನುಡಿಯುಮ್ - ಸುಪರ್ಣ ಕಿರೀಟವೂ, ವಡಿವುಮ್ - (ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ) ಅವನ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ಪಾಬ್ಬಿ-ಜಿನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ತೋನುಮ್-ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಪಟ್ಟಿ-ಪೀತಾಂಬರವೂ, ನಾಣುಮ್-ಉಡಿದಾರವೂ, ಪಾವಿಯೇ- (ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ವಿಲ್ಲದ) ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾದ ನನ್ನ, ಪಕ್ಕತ್ತವೇ-ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನೈಸಾ ಬಾಷ್ಪವಿಯುಕ್ತನೇತ್ರಯುಗಳೇತ್ಯೇವಂ ಹಿ ಮಾಂ ಮಾತರೋ |
ಯೂಯಂ ಚಾಪಿ ವಿನಿನ್ದಥ ಪ್ರಿಯಮಮುಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಸ್ಮಿ ಮುಗ್ಧಾ ಹರಿಮ್ |
ಶ್ರೀತಂ ದಿವ್ಯಕುರಬ್ಧ ರಮ್ಯನಗರೀನಾಥಂ ಹಿ ತಸ್ಮಾದಹೋ !
ದಿವ್ಯಸ್ರಜ್ಜಿತುಟಾಬ್ಧ ಪಟ್ಟವಸನಂ ದಾಮಾದಿ ಪಾರ್ಶ್ವೇ ಮಮ ||

ತಾ|| ಇವಳ ಕಣ್ಣು ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಜನನಿಯ ರಾದ ನೀವೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನೋ ಆ (ಮಧುಭರಿತ ವೃಕ್ಷಪರಿವೃತವಾದ) ತಿರುಕ್ಕುಱುಬ್ಬುಡಿನೆಂಬಿಯನ್ನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯತುಳಸೀಮಾಲೆಯೂ, ಸ್ವರ್ಣಕಿರೀಟವೂ, ಅವನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ದಿವ್ಯಪೀತಾಂಬರವೂ, ದಿವ್ಯ ಕಾಂಚೀದಾಮವೂ (ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾದ) ನನ್ನ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿವೆ. (ನಾನು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಸಂಶ್ಲೇಷವಂ ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾಗಿದೇನೆಂದು ಭಾವವು.)

(೫) ಪಕ್ಕಮ್ ನೋಕ್ಕಿ ನಿಱ್ಕಮ್ ನೈಯ್ಯುಮೆಷ್ಟನ್ನೈಯರುಮ್ ಮುನಿತಿರ್,

ತಕ್ಕಕೀರ್ತಿ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಱುಬ್ಬುಡಿನಮ್ಮಿಯೈ ನಾಕ್ ಕಣ್ಣುಪಿಱ್,
ತೊಕ್ಕುಶೋದಿ ತೊಣ್ಣೈವಾಯುಮ್

ನೀಣ್ಣುಪುರುವಬ್ಬಳುಮ್,

ತಕ್ಕ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್ ಪಾವಿಯೇನಾವಿಯಿನ್ನೈಲನವೇ.

ಪು|| ಪಕ್ಕಮ್-ಪಾರ್ಶ್ವವನ್ನು, ನೋಕ್ಕಿ-ನೋಡಿ, ನಿಷ್ಕಾಮ್-ನಿಲ್ಲುವಳು ;
 ನೈಯಮ್-ಶಿಥಿಲೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು; ಎನ್ನು-ಎಂದು ಅನ್ವೇಷಿಸುವಮ್-ಜನನಿಷ್ಠ
 ರಾದ ನೀವೂ, ಮುನಿತರ್-ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ತಕ್ಕ-ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ತಕ್ಕ,
 ಕೀರ್ತಿ-ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿನವಿಬ್ಬೆಯ್-ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿ ಸ್ವಾಮಿ
 ಯನ್ನು, ಸಾ-ಸಾನು, ಕಣ್ಣಿ-ಕಂಡಮೇಲೆ, ತೊಕ್ಕುತೋದಿ - ನಿಬಿಡವಾದ
 (ಅಧಿಕವಾದ) ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ತೊಣ್ಣೈವಾಯುಮ್-ಬಿಂಬಾಧರವೂ, ನೀಣ್ಣುಪುರುವ
 ಜ್ಞಳುಮ್ - ದೀರ್ಘವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳೂ, ತಕ್ಕ - ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ, ತಾಮರೈ
 ಕ್ಕಣ್ಣುಮ್-ತಾನರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಪಾವಿಯೇ-ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ,
 ಆವಿಯೇಮೇಲನವೇ-ಆತ್ಮವಸ್ತುವಿನಮೇಲೆ ನಿಂತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪಾರ್ಶ್ವಂ ಪಶ್ಯತಿ ಚಾಸ್ತಿ ಹಂತ ! ಶಿಥಿಲೇತ್ಯೇವಂ ಹಿ ಮಾಂ ಮಾತರೋ !
 ಯೂಯಂ ನಿನ್ನಥ ! ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಮನಘಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹರಂ ಶ್ರೀಧರಮ್ |
 ಮುಗ್ಧಾಽಹಂ ಹಿ ಕುರ ಜ್ಞರಮ್ಯನಗರೀನಾಥಂ ಮನಾತ್ಮವ್ಯಹೋ !
 ತಸ್ಯಾಸ್ತೇ ಹೃಥರೋಽಪಿ ಬಿಮ್ಬಸದೃಶೋ ಭ್ರೂಯುಗ್ಮನೇತ್ರಾನ್ಮುಜಮ್ ||

ತಾ|| ಅವನು ಬರುವನೋ ಎಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಳು, ಶಿಥಿಲೆ
 ಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು—ಎಂದು ಜನನಿಯರಾದ ನೀವೂ ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೋಪಮಾಡು
 ತ್ತೀರಿ. ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿನಂಬಿಯನ್ನು ಸಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ
 ಅವನ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಬಿಂಬಾಧರವೂ, ದೀರ್ಘವಾದ ಭ್ರೂಯುಗ್ಮವೂ,
 ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಿವ್ಯ ನೇತ್ರಾರವಿನ್ದಯುಗ್ಮವೂ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿವೆ.
 (ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿನಿಯಾಗಿದೇನೆ)

(೬) ಮೇಲುಮ್ ವಲಪಥಿ ನಜ್ಜುಡಕ್ಕಿ ವಳೆಷ್ಟನ್ನೈ ಕಾಣಕೊಡಾಳ್
 ಶೋಲೈಶೂಡ್ ತಣ್ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿನವಿಬ್ಬೆಯ್
 ನಾನ್ ಕಣ್ಣಿಪಿನ್,
 ಕೋಲನಿಳ್ ಕೊಡಿಮೊಕ್ಕುಮ್ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್
 ಕನಿವಾಯುಮ್,
 ನೀಲಮೇನಿಯುಮ್ ನಾನ್ ತೋಳುಮೆನ್ನೈಳ್ಳಮ್
 ನಿಷ್ಕಾಮನವೇ.

ಪ್ರ|| ನಮಾಕುಡಿಕ್ಕು-ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ, ಇವಳ್ - ಇವಳು, ಮೇಲುಮಾ-
ಇನ್ನು ಮೇಲೂ, ವಲ್ ಪಟ್ಟಿ-ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವಳು ಎನ್ನು-
ಎಂದು, ಅನ್ನೈ-ತಾಯಿಯು, ಕಾಣ - (ನಂಬಿಯನ್ನು) ಕಾಣಲು, ಕೊಡಾಳ್ -
ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಶೋಲೈ ಶೂ-ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ,
ತಣ್-ಶ್ರಮಹರವಾದ, ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿ-ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿಯ, ನಮ್ಮಿಯೈ-ನಂಬಿ-
ಯನ್ನು, ನಾಣ್ಕಣ್ಣಿಪಿ-ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಕೋಲ - ಅಲಂಕಾರಭೂತವಾದ,
ನೀಳ್-ದೀರ್ಘವಾದ, ಕೊಡಿ-ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತಿರುವ, ಮೂಕ್ಕುಮ್ - ಮೂಗೂ,
ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್-ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಕನಿವಾಯುಮ್ - ಬಿಂಬ-
ಫಲದಂತಿರುವ ವಕ್ರವೂ, ನೀಲಮೇನಿಯುಮ್-ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಶರೀರವೂ,
ನಾನ್ ತೋಳುಮ್-ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳೂ, ಎಣ್ಣೆಮ್ - ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ,
ನಿಜೈಂದನವೇ-ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಸ್ವಾತಂ ಕುತಪಾಂಸನೀಯಮಿತಿ ಮಾಂ ಮಾತಾ ಸ್ವಯಂ ವಾರಯ-
ತೈವ ಶ್ರೀಹರಿದರ್ಶನಾದಹಮಹೋ! ಮುಗ್ಧಾಽಸ್ಮಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಚ ತಮ್ |
ಶ್ರೀಶಂ ದಿವ್ಯಕುರಬ್ಜರಮೃನಗರೇನಾಥಂ ಮಮಾಸ್ತೇ ಹೃದಿ
ಶ್ರೀನಾಸಾಕ್ಷಿಯುಗಾಧರಾಬ್ಜರುಚಿಭಿಸ್ವಾಕಂ ಚತುರ್ಬಾಹುಭಿಃ ||

ತಾ|| ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಇವಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ತರುವವಳಾಗಿ
ದಾಳೆ—ಎಂದು ತಾಯಿಯು ನನಗೆ ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು
ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯಾನಪರಿವೃತವಾಗಿ ಶೀತಳವಾಗಿರುವ ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿಯ
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಅವನ ಅಲಂಕಾರಭೂತವಾದ
ದೀರ್ಘವಾದ ಕಲ್ಪಲತಾಸದೃಶವಾದ ನಾಸಿಕೆಯೂ, ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ನೇತ್ರ-
ಯುಗ್ಮವೂ, ಬಿಂಬಫಲದಂತಿರುವ ಅಧರವೂ, ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವೂ,
ಚತುರ್ಭುಜಗಳೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಇವೆ.

(೭) ನಿಜೈಂದ ವಲ್ ಪಟ್ಟಿ ನಬ್ಬುಡಿಕ್ಕಿವಳೆಷ್ಟೆ ನನ್ನಿ ಕಾಣಕೊಡಾಳ್,
ತಿಜೈಂದ ಕೀರ್ತ್ತಿ- ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿನವ್ವಿಯೈ ನಾಣ್
ಕಣ್ಣಿಪಿ,

ನಿಜೈಂದ ತೋದಿವೆಳ್ಳಮ್ ಶೂಡ್ ನ್ಡ
ನೀಣ್ಣುಪೊನ್ನೇನಿಯೊಡುಮ್

ನಿಜೈಂದನ್ನುಳ್ಳೇನಿಷ್ಟೊನ್ನಾಣ್ ನೇಮಿಯಜ್ಜೈಯುಳದೇ.

ಪ್ರ|| ನಮ್-ನಮ್ಮ ಕುಡಿಕ್ಕು-ವಂಶಕ್ಕೆ, ಇವಳ್-ಇವಳು, ನಿತ್ಯುನ್ದ-ಪರಿ
ಪೂರ್ಣವಾದ, ವಲ್ಪಪ್ರಭಿ - ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ತರುವವಳು, ಎನ್ನು
ಎಂದು, ಅನ್ನೈ-ತಾಯಿಯು, ಕಾಣಕೊಡಾಳ್-(ನಂಬಿಯನ್ನು) ನೋಡಲು ಅವಕಾಶ
ವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯುನ್ದಕೀರ್ತಿ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟು
ಜ್ಞಾನಿನಿವೃತ್ತಿ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಜ್ಞಾನಿನಂಬಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣುಪಿ - ಕಂಡಮೇಲೆ
ನಿತ್ಯುನ್ದ-ಪೂರ್ಣವಾದ, ಶೋದಿವೆಳ್ಳಮ್-ತೇಜೋರಾಶಿಯಿಂದ, ಶೂನ್ಯ-ಪರಿ
ವೃತ್ತವಾದ, ನೀಣ್ಣ-ದೀರ್ಘವಾದ, ಪೋಮೇನಿಯೊಡುಮ್-(ಸ್ವರ್ಣದಂತೆ) ರಮ್ಯ
ವಾದ ಶರೀರದೊಡನೆ, ಎನ್ನುಳ್ಳೇ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿತ್ಯುನ್ದ-ತುಂಬಿ, ನಿನ್ನೊಳ್ಳಿ
ನ್ದಾ-ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ನೇಮಿ-ಚಕ್ರವು, ಅಮ್ ಕೈ - (ಅವನ) ರಮ್ಯವಾದ
ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ, ಉಳದು-ಇರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಸ್ಮಾಕಂ ಹಿ ಕುಲಸ್ಯ ಹಂತ! ಕುರುತೇ ಸೇಯಂ ಕಳಜ್ಯಂ ತ್ವತಿ
ದ್ರಷ್ಟುಂ ತಂ ಕಿಲ ನಾವಕಾಶಮಧುನಾ ಮಾತಾ ದದಾತ್ಯತ್ರ ಮೇ |
ಧನ್ಯಾಹಂ ಹಿ ಕುರಜ್ಜರಮ್ಯನಗರೀನಾಥಸ್ಯ ಸಂದರ್ಶನಾ-
ನ್ಮಯೈವಾಸ್ತಿ ಸ ತೇಜಸಾನಿಧಿರಹೋ! ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಶ್ಚಕ್ರಧೃತ್ ||

ತಾ|| ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಇವಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ತರುವಳು—
ಎಂದು ತಾಯಿಯು ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಾದ
ತೇಜೋರಾಶಿಯಿಂದ ಪರಿವೃತ್ತವಾದ ಸ್ವರ್ಣಸಮವಾದ ದಿವ್ಯಶರೀರದೊಡನೆ ಅವನು
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವು
ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

(೮) ಕೈಯುಳ್ಳ ನನ್ನೊಕಮ್ ವೈಕ್ಕುಮ್

ನೈಯ್ಯುಮೈಷ್ಟೈಯರುಮ್ ಮುನಿತಿರ್,
ಮೈಕೊಳ್ ಮಾಡ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಜ್ಞಾನಿನಿವೃತ್ತಿ
ನಾಕ್ ಕಣ್ಣುಪಿ, ಶೈಯ್ಯತಾ,
ಮರೈಕ್ಕಣ್ಣ ಮಲ'ಕುಲುಮ್ ಶಿಶ್ನುಡೈಯುಮ್
ವಡಿವುಮ್, ಮೊಯ್'ಕೊಳ್,
ನೀಳ್'ಕುಲು ತ್ತೆನ್ದ ತೋಳ್'ಕಳುಮ್ ಪಾವಿಯೇರ್
ಮುನ್ನಿಟ್ಟುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕೈಯುಳ್-ಕೈಯಲ್ಲಿ, ನಲ್-ರವ್ಯವಾದೆ, ಮುಕಮ್ - ಮುಖವನ್ನು, ವೈಕ್ಯಮ್-ಮಡಗುವಳು ; ನೈಯುಮ್-ಶಿಥಿಲೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು, ಎನ್-ಎಂದು, ಅನ್ನೈಯರುಮ್-ಜನನಿಯರೂ, ಮುನಿದಿರ್ - ಕೋಪವಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಮೈ ಕೊಳ್-(ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳ ನಂಬಿಯ) ಛಾಯೆಯಿಂದ, ವಾಡ-ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿನಮ್ಮಿಯೈ-ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿಯ ನಮ್ಮಿಯನ್ನು, ನಾನ್-ನಾನು, ಕಣ್ಣುಪಿ-ಕಂಡಮೇಲೆ, ಶೆಯ್ಯ-ಕೆಂಪಾದ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್-ತಾಮರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಅಲಕ್ಕುಲುಮ್-(ಸುಂದರವಾದ) ನಿತಮ್ಮವೂ, ಶಿತ್ತು ಇಡ್ಡೆಯುಮ್-ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಧ್ಯವೂ, ವಡಿವುಮ್-ದಿವ್ಯಶರೀರವೂ, ಮೊಯ್-ಕೊಳ್-ನಿಬಿಡ ವಾಗಿ ಸೇರಿರುವ, ನೀಳ್-ಕುಲ್ - ದೀರ್ಘವಾದ ಕೇಶಗಳೂ, ತಾನ್ದತ್ತೋಳ್ ಕಳುಮ್-ನಿಮ್ಮವಾದ ಭುಜಶಿರಸ್ಸುಗಳೂ, ಪಾವಿಯೇ-ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ, ಮು-ಮುಂದೆ, ನಿತ್ತುಮ್-ನಂತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹಸ್ತೇ ಹಂತ ! ಕರೋತಿ ವಕ್ತ್ರಮುಮುಲಂ ಶೈಥಿಲ್ಯವಶ್ಯಾ ತ್ವಿಯಂ
ಚೇತ್ಯೇವಂ ಕಿಲ ಮಾನ್ತು ನಿವೃಥ ಜನನೋಽದವ್ಯಾಪಿ ಯೂಯಂ ವೃಧಾ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಹಂ ಹಿ ಕುರಜ್ಜರಮ್ಯನಗೇರಿನಾಥಂ ವಶಾಽಸ್ಯೈವ ಯ-
ದ್ವಿವ್ಯಂ ಲೋಚನಪದ್ಮಕೇಶಕಟಿಬಾಹ್ಯಾದ್ಯಂ ಪುರೋ ಭಾತಿ ಮೇ ||

ತಾ|| ಇವಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಚಿತ್ತಾಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಕೃಶಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ-ಎಂದು ಜನನಿಯರಾದ ನೀವು ವೃಧಾ ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿಯ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೆಂದಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ರಮ್ಯವಾದ ನಿತಮ್ಮವೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಧ್ಯವೂ, ದಿವ್ಯಶರೀರವೂ, ದೀರ್ಘಕೇಶಗಳೂ, ನಿಮ್ಮವಾದ ಭುಜಶಿರಸ್ಸುಗಳೂ ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಮುಂದೆ ನಂತಿವೆ. (ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ?— ಎಂದು ಭಾವವು)

(೯) ಮುನ್ನಿಷ್ಟಾಯೆಷ್ಟು ತೋಚಿವಾರ್ ಕಳುಮನ್ನೈತ್ರಯರುಮ್
ಮುನಿತಿರ್,

ಮನ್ನುಮಾಡ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿನಮ್ಮಿಯೈ ನಾನ್
ಕಣ್ಣುಪಿ,

ಶೆನ್ನಿ ನೀಣ್ಣುಡಿಯಾದಿಯಾಯ ವುಲಪ್ಪಿಲಣಿಕಲತ್ತೈ,
ಕನ್ನಲ್-ಪಾಲಮುದಾಕಿ ವಂದೆನ್ನೈಳ್ಳಮ್ ಕಡಿಯಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಮು-ಮುಂದೆ, ನಿನಾಯ್-ನಿಂತೆ, ಎನು-ಎಂದು, ತೋಡ್ಲಿಮಾರ್
 ಕಳುಮ್-ಸಖಿಯರೂ, ಅನ್ನೈಯರುಮ್ - ಜನನಿಯರೂ, ಮುನಿತರ್-ಕೋಪ
 ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಮನ್ನಮ್-ಸ್ಥಿರವಾದ, ಮಾಡ-ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣು
 ಜ್ಞುಡಿ ನಮ್ಮಿಯೈ-ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣುಜ್ಞುಡಿಯ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾ-ನಾನು, ಕಣ್ಣುಪಿ
 ಕಂಡಮೇಲೆ, ಶೆನ್ನಿ-ಶಿರಸ್ಸಿಲ್, ನೀಳ್-ಉನ್ನತವಾದ, ಮುಡಿ-ಕಿರೀಟವೇ, ಆಡಿ
 ಯಾಯ-ಮೊದಲಾದ, ಉಲಪ್ಪಿಲ್-ಅಸಂಖ್ಯೆಯವಾದ, ಅಣಿ-ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ,
 ಕಲರ್ತ್ತ - ಆಭರಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಕನ್ನಲ್ - ಸಕ್ಕರೆಯೂ, ಪಾಲ್ - ಹಾಲೂ,
 ಅಮುದು-ಅಮೃತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಆಗಿ ಆಕಿ-ಭೋಗ್ಯತಮನಾಗಿ, ವನ್ನು-ಬಂದು,
 ಎ ನೆಚ್ಚಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಕ್ಕುರಿಯಾ-ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ

(ಸ ಗಾ-ರ ||)—

ಅಗ್ರೇ ತ್ವಂ ಕಥಮದ್ಯ ಭಾಸಿ ಚ ನೃಣಾಮಿತ್ಯೇವ ನಿಂದಂತಿ ಮಾಂ
 ತೇಽವಿಾ ಹಂತ ! ಸಖೀಜನಾಶ್ಚ ಜನನೀವರ್ಗಾ ಭವನ್ಮೋಽಧುನಾ |
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಮ್ಯಕುಸುಮದಿವ್ಯನಗರೀನಾಥಂ ಹಿ ಧನ್ಯಾಽಸ್ಮಿ ಮೇ
 ಚಿತ್ತಂ ನ ತ್ಯಜತೀಕ್ಷುದುಗ್ಧಮಧುರೋ ಭೂಷಾನ್ವಿತೋ ಮೌಢಿಭೃತ್ ||

ತಾ|| “ನೀನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತೆ” — ಎಂದು ಸಖೀಜನರೂ ಜನನಿಯರೂ
 ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಮಾಡುತ್ತೀರಿ ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣುಜ್ಞುಡಿಯ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು
 ಕಂಡಮೇಲೆ, ದಿವ್ಯ ಕಿರೀಟದಾಭರಣಾಲಂಕೃತನಾದ ಅವನೇ ನನಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯೂ
 ಹಾಲೂ ಅಮೃತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಭೋಗ್ಯತಮನಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು (ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ)

(೧೦) ಕಡೆಯ ಮಿಕ್ಕದೋರ್ ಕಾದಲಳಿವಳೆಪ್ಪನ್ನೈ ಕಾಣ

ಕೊಡಾಳ್,

ವೊವಿಲ್ ಕೀರ್ತ್ತಿ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣುಜ್ಞುಡಿ ನಮ್ಮಿಯೈ ನಾ

ಕಣ್ಣುಪಿ,

ಕುಣುಮಿತ್ತೇವರಾಕುಡ್ಡಾಳ್ ಕೈತೋ

ಚೋದಿವೆಳ್ಳತ್ತಿ ನುಳ್ಳೇ,

ಎವುದೋರುರು ವೆನ್ನೆಳ್ಳುಳ್ಳೆಮೂರ್ಕ್ಕು ಮಚಿವರಿದೇ.

ಪ್ರ|| ಇವಳು-ಇವಳು, ಕೈಯು-ಕೈಮಾರಿದ, ಮಿಕ್ಕದೋರ್-ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ, ಕಾದಲಳು-ಆಶೆಯುಳ್ಳವಳು, ಎನ್ನುವುದು, ಅನ್ನೇ-ತಾಯಿಯು, ಕಾಣಕೊಡಾಳ್- (ನಂಬಿಯನ್ನು) ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವಿಲ್-ನಿದೋಷವಾದ (ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ), ಕೀರ್ತಿ-ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡಿಯ ನಮ್ಮಿಯನ್ನು, ನಾನ್ - ನಾನು, ಕಣ್ಣು ಪಿನ್ - ಕಂಡಮೇಲೆ, ತೇವರ್ ಕುಟ್ಟುಳ್ಳ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಸಂಘಗಳು, ಕುಟ್ಟುಮಿ-ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕೈತೊಟ್ಟು-ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡುವಂತೆ, ಶೋದಿವೆಳ್ಳತ್ತಿ-ತೇಜೋರಾತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲವುದು-ವೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ತೋರುವ, ಓರ್ ಉರು - ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಒಂದು ದಿವ್ಯರೂಪವು (ಮೂರ್ತಿಯು), ಎನ್ ನೆಚ್ಚುಳ್ಳ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಮ್-ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆರ್ಕ್ಕುಮ್-ಎಂಥವರಿಗೂ, ಅತಿವು ಅರಿದು-(ಇದು) ಸ್ವಯತ್ತ ದಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೇಯಂ ಕಾಮವಶೇತಿ ಮಾನ್ತು ಜನನೀ ತದ್ವರ್ತನಾದ್ವಾರಯಂ-
ತ್ಯೇವಂ ಹಂತ ! ಕುರಬ್ಬ ದಿವ್ಯನಗರೀನಾಥಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ತುತಮ್ |
ದೇವೈಸ್ಸೂರಿವರೈಶ್ಚ ಸೇವ್ಯಮಿತುಲಂ ತೇಜೋಮಯಂ ತದ್ವಪು-
ಶ್ಚಿತ್ತೇ ಮೇ ಸತತಂ ಚಕಾಸ್ತಿ ! ತದಿದಂ ವೇದ್ಯಂ ಹಿ ನಾನ್ಯೈರಹೋ ! ||

ತಾ|| ಇವಳು ಮಿತಿಮೀರಿದ ಅತ್ಯಾಶೆಯುಳ್ಳವಳು-ಎಂದು ತಾಯಿಯು ನನಗೆ ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡಿಯ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂಘಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ ಕೈಜ್ಞರ್ಮಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ದಿವ್ಯತೇಜೋರಾತಿಯುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾರದು. (ಅಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾದ ರೂಪವು-ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಗಿ) ಅತೀವಲಯ ಪಿರಾನ್ಮೈ ಯಾಢಿಯಿಡ್ಕಿತ್ತಯನ್ಮೈಯೇಯಲರ್, ಸತಿಯ ನನ್ನಲರ್ ನಾಡಿ ನಲ್ಕುರುಕ್ಕೂರ್

ಚ್ಚಡಕ್ಕೋಪ್ಪಶೊನ್ನು,
ಕುಟಿಕೊಳಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿವೈಪತ್ತುಮ್

ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡಿಯದನ್ನೇಲ್,
ಅತಿಯಕ್ಕುಡ್ರು ವಲ್ಲಾರ್ ಪೈಟ್ಟುಣವರಾಢ್ ಕಡಲ್

ಳ್ಳಾಲತ್ತುಳ್ಳೇ.

ಪ್ರ|| ಅತಿವು ಅರಿಯ-ತೀಯಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ (ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ), ಪಿರಾಣ್ಣೆ-
ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಭಿ ಅಮ್ ಕೈಯನೈ-ಚಕ್ರವನ್ನು ರವಣೀಯವಾದ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ
ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ಅಲಗ್ನ-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ನಡೆಯ- ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ,
ನಲ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ಮಲರ್-ಪುಷ್ಪಗಳಂತೆ (ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು), ನಾಡಿ-ಅರಿಸಿ,
ನಲ್ ಕುರುಕೂರ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ, ಶಡಕೋಪೇ-ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ
ಮುನಿಯು, ಶೊನ್ನ-ಹೇಳಿದ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್-ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಕುಡಿ
ಕೊಳ್ - ಆಯುಧಾವಯವಾಭರಣರೂಪ ಚಿಹ್ನೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡಿಯ
ದನೈಲ್ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದಮೇಲೆ ರಚಿತವಾದ, ಇವೈ
ಪ್ರಭುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಅತಿಯಕ್ಕೂ-ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸ
ಮಾಡಿ, ವಲ್ಲಾರ್-ಅರ್ಧಾನುಸನ್ಧಾನಮಾಡಬಲ್ಲವರು, ಅಭಿ ಕಡಲ್-ಅಗಾಧವಾದ
ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ, ಫಾಲತ್ತುಳ್ಳೇ-ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ವೈಟ್ಪಣವರ್-
ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾಗುವರು.

(ಸ. ಗಾ-ರ ||):-

ಜ್ಞಾತುಂ ದುಶ್ಯಕಮಚ್ಯುತಂ ಹಿ ಜಗತಾಂ ನಾಥಂ ಹರಿಂ ಶ್ರೀಧರಂ
ಸ್ತೋತುಂ ಚಕ್ರಧರಂ ಚ ದಿವ್ಯಕುರುಕಾಪುರ್ಯಾತ್ಮತಾರಿಃ ಪ್ರಭುಃ |
ಸಾಹಸ್ರಂ ಶುಭದಿವ್ಯಪದ್ಯಕುಸುಮಾವ್ಯಾತ್ಮಕಂ ವ್ಯಾತನೋ-
ತ್ತತೀದಂ ದಶಕಂ ಕುರಜ್ಜಪುರಗಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಜನಾ ವೈಷ್ಣವಾಃ ||

ತಾ|| ತೀಯಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಚಕ್ರಪಾಣಿ
ಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ದಿವ್ಯಸುಗಂಧಿ ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಸದೃಶವಾದ ಪದ್ಯಮಾಲೆ
ಯನ್ನು ಶ್ರೀಕುರುಕಾಪುರೇಶ್ವರರಾದ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಸಹಸ್ರ ಗಾಢಾತ್ಮಕವಾಗಿ
ರಚಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರೊಳು ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡಿನೆಂಬ ವಿಷಯವಾದ ಈ
ದಶಕವನ್ನು ಅನುಸನ್ಧಾನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾಗಿ
ಮುಕ್ತರಾಗುವರೆಂದು ಭಾವವು

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ):-

ತಾದ್ಯಕ್ ಸ್ವಮೋಹಗಳನೇ ಸತಿ ಭಾವನಾಯಾ-
ಭೂಮ್ನಾ ಹರೇದವಯವಾಭರಣಾದಿದೃಷ್ಟಾಃ |
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತಸ್ತದನುಭೂತ್ಯನವಾಪ್ತಿತತ್ತ್ವ
ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಶುಚಾ ಮುನಿರಯುಜ್ಯತ ಪಂಚಮೇ ಸಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ)—

ಶಜ್ಜಾ ದೈರ್ಯಜ್ಞ ಸೂತ್ರಾದಿಭಿರಪಿ ಚ ತಥಾ ಶಾರ್ಙ್ಗಮುಖೈಸ್ತುಲಸ್ಯಾ
ಬಿಮ್ಬೋಷ್ಣಾದೈಸ್ತುನಾಸಾವ್ರತತಿನಿರವಧಿಜ್ಯೋತಿರೂರ್ಜಸ್ವಿಮೂರ್ತ್ಯಾ |
ನೇತ್ರಾಬ್ಜಾದೈರಶೇಷಾಭರಣಸುಷುಮಯಾ ಸ್ವೈಶ್ಚ ಭಕ್ತೈರ್ಮನೋಜ್ಞೇ
ದೇವಸ್ಸಾನಾಮಜಸ್ರಂ ಸ್ತೃತಿವಿಷಯತಯಾ ಭಾತಿ ಚೇತ್ಯಭ್ಯಧಾಯ ||

(ಈ ಪೆಂಜ್ಜುನುದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಐದನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಕರಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ
ಪಡೆದು ತನ್ನನ್ನು ಜನನಿಯರೂ ಸಖೀಜನರೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತ ಕೋಪಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣುಜ್ಗುಡಿ ನಂಬಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಾನು
ದರ್ಶನಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಈ ನಾಯಕಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು
ಖಿನ್ನೆಯಾಗಿ ತನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ದಶೆಯನ್ನು ಅವನ ದಿವ್ಯಸಾಂದರ್ಭ-ದಿವ್ಯಾ
ಭರಣ-ದಿವ್ಯಾಯುಧಾದಿ ವರ್ಣನದೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ತಾನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ
ಭಾವಿಸಿ-ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಷಷ್ಠದಶಕ.

(ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂಪಡೆದು
ಈಶ್ವರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಕಾರದಿಂದ ಗೋಪಿಗಳಂತೆ ತಾನೇ
ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಹೇಳುವ ನಾಯಕಿಯ ದಶೆಯನ್ನು ಅವಳ
ತಾಯಿಯು ವರ್ಣಿಸುವಂತೆ—ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾ ರೆ

(೧) ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ ಶೆಯ್ಡೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮಾವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ ಕೊಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ ಕೀಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮುಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲತ್ತಿಶ್ಶಿ ವನ್ನೇಕ್ಕೊಲೋ,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲತ್ತಿಕ್ಕಿವೈಯೇ ಶೊಲ್ಲುಕೇ,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲತ್ತಮಕಳ್ ಕಟ್ಟಿನವೇ.

ಪ್ರ|| ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ - ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು,
ಶೆಯ್ಡೇನುಮ್-ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ-ನಾನೇ, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮಾವೇನುಮ್ - ಈ ಜಗದ್ರೂಪಿಯಾಗಿರುವ
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್
ಕೊಣ್ಣೇನುಮ್ - (ವಾಮನಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ಈ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳೆದುಕೊಂಡ
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್
ಕೀಣ್ಣೇನುಮ್-ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು (ವರಾಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ
ಯೂ, ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮುಣ್ಣೇನುಮ್-
ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ (ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ

ಯೆನ್ನುವಾ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕಡಲ್ ಜಾಲತ್ತೀರ್ತ-ಸಕಲ ಜಗದೀಶ್ವರ
ನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಲೋ?—ಬಂದು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ
ಇರಬಹುದೋ? ಕಡಲ್ ಜಾಲತ್ತೀರ್ಕ್ಕು-ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ
ನಿಮಗೆ, ಕಡಲ್ ಜಾಲತ್ತು-ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಎ ಮಕಳಾ-
ಈ ನನ್ನ ಮಗಳ್ಳು, ಕಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಸಿಸುವ, ಇವೈ-ಈ ಅಧ್ಯತ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು,
ಎ ಶೋಲುಕೇ-ಎವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪೃಥ್ವೀ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾನುಹಮೇವ ಕೃತ್ವಾ
ಪೃಥ್ವೀ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾಽಪ್ಯಹಮಸ್ಮಿ ಸತ್ಯಮ್ |
ಪೃಥ್ವೀಂ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾಂ ಯದಹಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ
ಪೃಥ್ವೀಂ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾಂ ಧೃತವತ್ಯಹಂ ಹಿ ||
ಪೃಥ್ವೀಂ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾನುಹಮೇವ ಭುಕ್ತ್ವಾ
ವರ್ತೇ ಕಿಲೇತಿ ಜಗದೀಶ್ವರಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
ಸೇಯಂ ಸುತಾ ಮಮ ಕಥಂ ಭವತೀಹ ಲೋಕೇ
ಯುಷ್ಮಾಕ್ ನದಾನಿ ಕಥಮದ್ಯ ಚರಿತ್ರಮಸ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| (ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತವತ್ತನಿಂದ ಆನಿಷ್ಟೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಈ ನಾಯಕಿಯು ಭಾವಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾ
ಳಿದ್ದು ತಾಯಿಯು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾಳೆ) ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಭೂಮಿ
ಯನ್ನು ನಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದನೆಂದೂ, ಆ ಭೂಮಿಯು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಆ
ಭೂಮಿಯನ್ನು (ವಾಮನನಾಗಿ) ಆಳಿದುಕೊಂಡವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, (ವರಾಹ
ರೂಪಿಯಾಗಿ) ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ,
(ಪೃಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಈ ನಾಯ
ಕಿಯು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ಸಕಲಲೋಕೇಶ್ವರನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರುವಂತೆ
ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡುವ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೨) ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಕ್ಕೆಲ್ಲೈಯಿಲನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯಾವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಶೆಯ್ವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ತೀರ್ಪ್ಪೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಚ್ಚಾರಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿನಾತರ್ ವೆಂದೇಕ್ಕೊಲೋ,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯಾರಕ್ಕಿವೈ ಯೇ ತೊಲ್ಲುಕೇ,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯೇಮಕಳ ಕಾಣಕ್ಕಿಸ್ವವೇ.

ಪ್ರ|| ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಕ್ಕು - (ಆಚಾರ್ಯದ್ವಾರಾ) ಕಲಿಯುವ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲೈ ಇಲನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನು ಎಲ್ಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ಆವೇನುಮ್ - ಆ ವೇದರೂಪ ವಿದ್ಯಾತ್ಮಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ಶೆಯ್ವೇನುಮ್-ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ತೀರ್ಪೇನುಮ್-ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ಚ್ಚಾರಮುಮ್-ಆ ವೇದವಿದ್ಯಾ ಸಾರರೂಪವಾದ (ಮೂಲಮನ್ತ್ರಾದಿ) ಮನ್ತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿನಾತರ್-ಸಕಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನು, ವೆಂದೇಕ್ಕೊಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದೋ ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯಾರಕ್ಕಿವೈ-ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವ ನಿಮಗೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ-ಈಗ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿರುವ, ಎ ಮಕಳ-ನನ್ನ ಈ ಮಗಳು, ಕಾಣಕ್ಕಿ ನ-ತಾನು ಕಂಡುಹೇಳುವ, ಇವೈ-ಈ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎ ತೊಲ್ಲುಕೇ-ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಿದ್ಯಾಸು ಚಾಸ್ಮ್ಯನವಧಿಃ ಕಿಲ ಸೀಮಭೂಮಿ
ವಿದ್ಯಾತ್ಮಿಕಾಽಪಿ ಸಕಲಾ ತ್ವಹಮೇವ ಸತ್ಯಮ್ |
ವಿದ್ಯಾಂ ಕಿಲಾಹಮಖಿಲಾಂ ಸ್ವಯಮೇವ ಕೃತ್ವಾ
ವಿದ್ಯಾಮಹಾರ್ಷಮಖಿಲಾಮಹಮೇವ ಚಾನ್ತೇ ||
ವಿದ್ಯಾಸು ಸಾರತನುಮುಪ್ಯಹಮಸ್ಮಿ ಸತ್ಯಂ
ಚೇತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಠಾ |
ವಿದ್ಯೇಶ್ವರೇಣ ಹರಿಣಾ ಕಥಮದ್ಯ ಯುಷ್ಮಾಕ್
ವಿದ್ಯಾಶ್ರಯಾ ಕಿಮಿತಿ ವಚ್ಚಿ ಕಥಾಮಿಹಾಸ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| ನಾನೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದೂ, ನಾನೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ
ವೆಲ್ಲಾ ಎಂದೂ, ನಾನೇ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನೆಂದೂ, ನಾನೇ
ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುವವನೆಂದೂ, ಆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರರೂಪ
ವಾದ ಮನ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಇವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ವಿದ್ಯೇ
ಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನು ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವಳು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೩) ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ನಿಲಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವಿಶುಮ್ಬೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವೆನ್ನೀಯೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವಿಕೃತ್‌ಲೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ಕಡಲೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ಕಡಲೆವಣ್ಣ ನೇಱಕ್ಕೋಲೋ,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವುಲಕತ್ತಿರಾಕ್ಕೇ ತೊಲ್ಲುಕ್ಕೇ,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವೇಕಾರಿಕ್ಕೈ ಶಿಯ್‌ಕಿಷ್ಟನವೇ.

ಪ್ರ|| ಕಾಣಾಕಿನ ನಿಲಮೆಲ್ಲಾಮ್ - (ನೋಡುವನ ರಿಗೆ) ಕಾಣುವ ಭೂಮಿ:
ಯೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಾಣಾಕಿನ ವಿಶುಮೈಲ್ಲಾಮ್.
ಕಾಣುವ ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕಾಣಾ
ಕಿನ-ಕಾಣುವ, ನೆಮ್ ತೀ ಎಲ್ಲಾಮ್ - ಉಷ್ಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ
ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕಾಣಾಕಿನ ಇಕ್ಕಾಹ್ಲೆಲ್ಲಾಮ್-ಕಾಣುವ ಈ
ಗಾಳಿಯೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕಾಣಾಕಿನ ಕಡಲೆ
ಲ್ಲಾಮ್ - ಕಾಣುವ ಸಮುದ್ರ (ಜಲ) ವೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ
ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕಾಣಾಕಿನ-ದರ್ಶನಿಯವಾದ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರದಂತೆ, ವರ್ಣ-
ದಿವ್ಯಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಏಕಕೋಟೀ- (ಇವಳನ್ನು) ಆವೇಶಿಸಿದಾನೆ
ಯೋ? ಕಾಣಾಕಿನ ಉಲಕ್ಕತ್ತೀರಕ್ಕು-ಕಾಣುವ ಈ ಲೋಕದ ಜನರಾದ ನಿಮಗೆ,
ಕಾಣಾಕಿನ - ಕಣ್ಣಿಗೆ ದರ್ಶನೀಯೆಯಾದ, ಎ ಕಾರಿಕೈ - (ಈ) ನನ್ನ ಮಗಳು,
ಶಿಯಾಕಿನ (ನ)ವೇ - ಮಾಡುವ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು, ಎ ಶೋಲುಕೇ - ಏನೆಂದು
ವರ್ಣಿಸಲಿ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದೃಶ್ಯಾ ಕಿಲಾಸ್ತಿ ಪೃಥಿವೀ ಸಕಲಾಽಹಮೇವ
ದೃಶ್ಯಂ ಕಿಲಾಹಮಖಿಲಂ ಗಗನಂ ಸ್ವಯಂ ತತ್ |
ದೃಶ್ಯೋಽಪಿ ಹಂತ! ದಹನೋಽಸ್ಯಹಮೇವ ಚೋಷ್ಣೋ
ದೃಶ್ಯೋಽಪಿ ವಾಯುರಖಿಲೋ ಽಸ್ಯಹಮೇವ ಸತ್ಯಮ್ ||
ದೃಶ್ಯೋಽಪಿ ವಾರಿನಿಧಿರಸ್ಯಹಮೇವ ಸರ್ವ-
ಶ್ಚೇತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಠಾ |
ದೃಶ್ಯೇನ ಚಾಮ್ಬುನಿಧಿವರ್ಣಯುತೇನ ತೇನೇ-
ತ್ಯೇವಂ ಕಿಮದ್ಯ ಚರಿತಂ ತು ವದಾವಿ ವೋಽಸ್ಯಾಃ? ||

ತಾ|| (ಜನರಿಗೆ) ಕಾಣುವ ಭೂಮಿಯೂ, ಆಕಾಶವೂ, ಅಗ್ನಿಯೂ, ವಾಯುವೂ,
ಸಮುದ್ರವೂ, ಎಲ್ಲವೂ ನಾನೇ ಎಂದು ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಸಮುದ್ರ
ವರ್ಣನಾದ ಆ ನ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ. ಇವಳ ಚರಿತ್ರ
ಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ?

(೪) ಶಿಯ್‌ಕಿಷ್ಟ ಕಿದಿಯೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್‌ವಾನಿಷ್ಟನಕಳುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್ದುಮುನ್ನಿಱ್ಱವುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್‌ಕೈಪ್ಪಯನುಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್‌ವಾರ್‌ಕಳೈ ಚ್ಚೆಯ್ವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್ಯಕಮಲಕ್ಕಣ್ಣನೇಱಕ್ಕೊಲೋ,
 ಶಿಯ್ಯವುಲಕತ್ತೀರ್‌ಕ್ಕವೈಯೇಕ್ ಶೋಲ್ಲುಕೇಕ್,
 ಶಿಯ್ಯ ಕನಿವಾಯಿಳಮಾಕ್ ತಿಱತ್ತೇ.

ಪ್ರ|| ಶಿಯ್‌ಕಿಷ್ಟ-ಮಾಡಲ್ಪಡುವ, ಕಿದಿಯೆಲ್ಲಾಮ್-ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಶಿಯ್‌ವಾನಿಷ್ಟನಕಳುಮ್ - ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಮುಖ್ಯ ಶಿಯ್ದುಱ್ಱವುಮ್ - ಮುಂಚೆ (ಹಿಂದೆ) ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅತೀತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಶಿಯ್‌ಕೈ ಪರ್ಯ-ಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲವನ್ನು, ಉಣ್ಣೇನುಮ್ - ಭುಜಿಸುವವನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಶಿಯ್‌ವಾರ್‌ಕಳೈ - ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು, ಶಿಯ್ವೇನುಮ್ - ಉಂಟು ಮಾಡುವವನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಶಿಯ್ಯ ಕಮಲಕ್ಕಣ್ಣ - ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಏಱಕ್ಕೊಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಅವೇಶಿಸಿರಬಹುದೋ? ಶಿಯ್ಯ ಉಲಕತ್ತೀರ್‌ಕ್ಕು-ಸಾಧುಜನರಾದ ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ ನಮಗೆ, ಶಿಯ್ಯ ಕನಿವಾಯ್-ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ, ಇಳಮಾಕ್-ಸುಖಮಾರವಾದ ಹುಲ್ಲೇಕರುನಿನಂತಿರುವ ಇವಳ, ತಿಱತ್ತು ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ, ಇವೈ-ಈ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು, ಎಫ ಶೋಲ್ಲುಕೇಕ್-ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃತ್ಯಂ ಚ ಸರ್ವಮಹಮೇವ ಹಿ ವರ್ತಮಾನಂ
 ಕೃತ್ಯಂ ಚ ಭಾವಿ ಸಕಲಂ ತ್ವಹಮೇವ ಸತ್ಯಮ್ |
 ಕೃತ್ಯಂ ಚ ಭೂತಮಖಿಲಂ ತ್ವಹಮೇವ ಸತ್ಯಂ
 ಕೃತ್ಯಾವಳೇಶ್ವ ಫಲಭುಕ್ ಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಸ್ಮಿ ||
 ಕರ್ತ್ರಾವಳೀಂ ಚ ಸಕಲಾಮಹಮೇವ ಕೃತ್ವಾ
 ವರ್ತೇ ಕಿಲೇತಿ ತನಯಾ ಮನು ವಕ್ತಿ ಮುಗ್ಧಾ |
 ಶ್ರೀಪುಣ್ಣರೀಕನಯನೇನ ಹಿ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ
 ವೃತ್ತಂ ಕಥಂ ಬತ! ವದಾನಿ ಚ ಕೋಮಲಾಂಗಾಃ ? ||

ತಾ|| ವರ್ತಮಾನನಾದ ಕೃತ್ಯವೂ, ಭವಿಷ್ಯತ್ಕೃತ್ಯವೂ, ಭೂತಕಾಲದ
 ಕೃತ್ಯವೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸರ್ವಕಾರ್ಯ ಫಲಭೋಕ್ತಾ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸರ್ವಕಾರ್ಯ
 ಕರ್ತೃಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು
 ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾದ ಭಗವಂತನು ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ
 ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ?

(೫) ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್ ವ:ಣ್ಕಾಕಿಣ್ಣೇ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್ ಮಲೈಯೆಡುತ್ತೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾಮಲಶುರರೈ ಕ್ಕೊಣ್ಣೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ ಕಾಟ್ಟಿ ಯುಣ್ಣೈವರೈ ಕ್ಕಾತ್ತೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್ ಕಡಲ್‌ಕಡೈಂದೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾದ ಕಡಲ್‌ವಣ್ಣಿ ನೇಱುಕ್ಕೊಲೋ,
 ತಿಷಮ್ಬಾದ ವುಲಕತ್ತೀರ್‌ಕ್ಕೇ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ,
 ತಿಷಮ್ಬಾದೇ ತಿರುಮಕಳೆಯ್ದಿನವೇ.

ಪ್ರ||ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್-ಆಜ್ಞಾ ತಿಲಂಘನವಂ ಮಾಡದೆ, ಮಣ್-ಭೂಮಿಯನ್ನು,
 ಕಾಕ್ಕಿನೇ-ರಕ್ಷಿಸುವವನು, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ತಿಷಮ್ಬಾ
 ಮಲ್-ಚಲಿಸದಂತೆ, ಮಲೈ - ಪರ್ವತವನ್ನು, ಎಡುತ್ತೇನೇ ಎನ್ನುಮ್-ಎತ್ತಿ

ದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾಮಲ್ - ತಪ್ಪದಂತೆ, ಅಶುರರೈ-ರಾಕ್ಷಸ
ರನ್ನು, ಕೊನೇನೇ ಎನ್ನುಮ್- ಕೊಂದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ತಿಪ್ಪಮ್ಮ ಕಾಟ್ಟಿ-
ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅನ್ನು-ಅ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಐವರೈ-ಐದುಮಂದಿ
ಪಾಂಡವರನ್ನು, ಕಾತ್ತೇನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ರಕ್ಷಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ;
ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾಮಲ್ - ಸಂಕಲ್ಪವು ತಪ್ಪದಂತೆ, ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ನೇನೇ ಎನ್ನುಮ್-
ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ , ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾದ-(ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ)
ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ, ಕಡಲ್‌ವಣ್ಣ-ಸಮುದ್ರವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಏಪ್ಪಕ್ಕೊ
ಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಅವೇಶಿಸಿದಾನೆಯೋ ! ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾದ ಉಲಕ್ಕತ್ತಿರ್‌ಕ್ಕು-ತಿಳಿಯ
ಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯುಳ್ಳ ಈ ಲೋಕದ ಜನರಾದ ನಿಮಗೆ, ಎ ತಿರುಮಕ್ಕಳ-ನನ್ನ
ಈ ಮಗಳು, ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾದು, ಎಯ್ದಿನ - ತಪ್ಪದೆ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎ
ಶೊಲ್ಲುಕೇ-ಎನೆಂದು ನಾನು ವರ್ತಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಜ್ಞಾಂ ಪ್ರಚಾರ್ಯ ಪೃಥಿವೀಂ ಕ ರಿಷೋಯಾಮಿ
ಸ್ವೈರಂ ಗಿರಿಂ ತಮಚಲಂ ಸಮಧಾರಯಂ ಪ್ರಾಕ್ |
ಸರ್ವಾಸುರಾವಳಿಮಹಂ ನೃಹನಂ ಪುರಾ ತಾಂ
ತಾಂ ಪಾಣ್ಡವಾನಪಿ ಚ ತನ್ಮಗಿರಾಽಪ್ಯರಕ್ಷಮ್ ||
ಸಚ್ಚಲ್ಪಸಿದ್ಧಿವಿಧಯೇ ಜಲಧಿಂ ಪ್ರಮಥ್ಯ
ಸ್ವಾಭಿಷ್ಟಭಾಗಹಮಿತಿಹ ಸುತಾಽದ್ಯ ವಕ್ತಿ |
ಸೇಯಂ ಮನಾಮ್ಬುಧಿನಿಭೇಹ ಹಿ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ
ಕಿಂ ವಾಽದ್ಯ ವಚ್ಚಿ ತಸ್ಯಾಂ ಪ್ರತಿ ವೋಽಮ್ಬುಜಾರ್ಕ್ಷಮ್ ? ||

ತಾ|| ಈ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, (ಗೋವರ್ಧನ)
ಪರ್ವತವನ್ನು ಎತ್ತಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ
ದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಆ ಐದುಮಂದಿಪಾಂಡವರಿಗೆ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ
ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸಮುದ್ರಮಂಥನವೆಂದೂ ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಯಂ
ವಡೆದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಸಮುದ್ರವರ್ಣ
ನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಅವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ ನನ್ನ ಮಗಳ
ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಎನೆಂದು ವರ್ತಿಸಲಿ ?

(೬) ಇನವೇಯ್ ಮಲೈಯೇಂದಿನೇಕ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವೇಱುಕಳ್ ಶೆಠ್ಠೆನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವಾಕ್ ಕಟ್ಟುಮೇಯ್ ತ್ತೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವಾನಿರೈ ಕಾತ್ತೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವಾಯರ್ ತಲೈವನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನತ್ತೇವರ್ ತಲೈವಕ್ ವಂದೆಱುಕ್ಕೊಲೋ,
 ಇನವೇಱ್ಱಣ್ ನಲ್ಲೀರಕ್ಕಿವೈಯೇಕ್ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇಕ್,
 ಇನವೇಱ್ಱಣ್ಣಿ ಯೇಕ್ ಮಕಳುಠ್ಠನವೇ.

ಪ್ರ|| ಇನವೇಯ್ ಮಲೈ-ಗುಂಪಾದ ಬಿದುರು ಪೊದರುಗಳುಳ್ಳ (ಗೋವ
 ಧನ) ಪರ್ವತವನ್ನು, ಎಂದಿನೇಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ಎತ್ತಿದವನು ನಾನೇ
 ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ-ಗುಂಪಾದ, ಏಱುಕಳ್-(ಏಳು) ಎತ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೆಠ್ಠೆನುಮ್
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ಕೊಂದವನೂ ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ ಆಕಮ್-ಗುಂಪಿ
 ನಲ್ಲಿರುವ ಕರುಗಳನ್ನು, ಮೇಯ್ ತ್ತೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ಮೇಯಿಸಿ
 ದವನೂ ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ ಅನಿರೈ-ಗುಂಪಾದ ಹಸುಗಳನ್ನು, ಕಾತ್ತೇ
 ನುಮ್ ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ ಅಯರ್
 ತಲೈವನುಮ್-ಗುಂಪಾದ ಗೋಸಾಲಬಾಲಕರಿಗೆ ನಾಯಕನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-
 ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಇನ ತೇವರ್ ತಲೈವಕ್-ಸಂಘೀಭೂತರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
 ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ವಂದು ಏಱುಕ್ಕೊಲೋ-ಬಂದು ಆವೇಶಿಸಿದನೋ ?
 ಇನವೇಲಕ್ಕಣ್ - ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿ ವೇಲಾಯುಧದಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣು
 ಗಳುಳ್ಳ, ನಲ್ಲೀರಕ್ಕು-ಒಳ್ಳೆಯವರಾದ ನಿಮಗೆ, ವೇಲ್ ಇನಮ್ ಕಣ್ಣಿ-ವೇಲಾ,
 ಯುಧಕ್ಕು ಸಮಾನವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಎ ಮಕಳು-ನನ್ನ ಮಗಳು, ಉಠ್ಠನವೇ
 ಇವೈ-ಕೊಂಡಿದ ಈ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ-ಏನೇಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಕೃತ್ ಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಹಂ
 ಸಪ್ತರ್ಷಭಾನಸಿ ವಿನಾಶ್ಯ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ |
 ಕ್ಷೇತ್ರೇಷು ವತ್ಸನಿವಹಾನಸಿ ಘಾಸಯನ್ಮೀ
 ಸರ್ವಾನಹಂ ಪಶುಗಣಾನಸಿ ತಾನರಕ್ಷಮ್ ||
 ಗೋವಾಲಬಾಲಸಿವಹಾಧಿಪತಾಂ ಗತಾಽಹಂ
 ತ್ವಿತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
 ದೇವೇಶ್ವರೇಣ ಖಲು ತೇನ ! ಕಥಂ ವದೇಯಂ
 ಶೀಲಂ ತು ವೋಽದ್ಯುಲಲಿತಾಂಜ್ಞ ಇಹೋತ್ಪಲಾಹ್ವಾಃ ? ||

ತಾ|| ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸಪ್ತ ವೃಷಭ
 ಗಳನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಕರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಯಿಸಿದವನು
 ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಪಶುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಗೋವಾಲ ಬಾಲಕ
 ರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಇವಳನ್ನು
 ಸರ್ವದೇವಾಧಿದೇವನಾದ ಭಗವಂತನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ ಉತ್ಪ
 ಲಾಹ್ವಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೇ ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೭) ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೆ ಯಾರುಮೆನ್ನುವಂ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೆಲ್ಲಾರುಮೆನ್ನುವಂ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆ ಚೈಯವೇನುವಂ ಯಾರೇ ಯೆನ್ನುವಂ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆ ತುಡ್ಡಿಪ್ಪೇನುವಂ ಯಾರೇ ಯೆನ್ನುವಂ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳುಕ್ಕುಹ್ನೇನುವಂ ಯಾರೇ ಯೆನ್ನುವಂ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಲಿವಾಯುಕ್ ವನ್ನೇಱಕ್ಕೊಲೋ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆಣ ಶೋಲ್ಲಿ ಚೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ ಯಾಕ್,
 ಉಹ್ಮಾರನ್ನುಡ್ಡೆಪ್ಪೇದೈ ಯುರೈಕ್ಕಿನ್ನವೇ.

ಪ್ರ|| ಉಹ್ಮಾರಾಕಳ-ಬನ್ಧಗಳು, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಯಾರುಮ್ ಇಲ್ಲೆ
 ಎನ್ನುವಂ-ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಇಬ್ಬು-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾರುಮ್-

ಎಲ್ಲರೂ, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ-ಬನ್ನಗಳ ಬನ್ನಕ್ಕಳಿ;
 ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ - ಬನ್ನಗಳನ್ನು, ಶಿರವೇನುವ- ಉಂಟುವಾತುವನು,
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುವ-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳಿ; ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ-(ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರ
 ಪರರಾದ) ಬನ್ನಗಳನ್ನು, ಅನ್ನಿವೇನುವ- ನಾಶಪಡಿಸುವವನೂ, ಯಾನೇ
 ಎನ್ನುವ-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳಿ, ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ-(ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾದ)
 ಅತ್ತಿತ್ತರಿಗೆ, ಉತ್ತರಾರ್ಕ - ಸಕಲವಿಧ ಬನ್ನವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುವ-ನಾನೇ
 ಎನ್ನುತ್ತಾಳಿ, ಉತ್ತರಾರ್ಕ ಇತಿ - ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳವರಾದಾಗ್ಯೂ ತನಗೆ
 ಸಮಾನರಾಗುವಂತೆ ಸುನಿಷ್ಠಿಸುವವರಿಲ್ಲದ, ಮಾರ್ಗ - ಅಶ್ವರೈಭೂತನಾದ
 ಭಗವಂತನು, ವಂದೇಕ್ಷಕೋಲೋ-ಬಂದು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರುತ್ತಾನೋ !
 ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ-ಬನ್ನಗಳಾದ ನಿಮಗೆ, ಎನ್ನುಡೈವೈದೈ-ನನ್ನ ಸುಕುಮಾರಿಯಾದ
 ಇವಳು, ಉತ್ತರ-ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಉದ್ದೇಶ-ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಯಾ-ನಾನು,
 ಎ ಶೋಧಿ ಶೋಧಿಸಿ-ಯಾವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-೮ : ೧ -

ನೈವಾತ್ರ ಬಾನ್ಧವಜನಾ ಮನು ಸನ್ತಿ ಲೋಕೇ
 ಸರ್ವೇಲತ್ರ ಬಾನ್ಧವಜನಾ ಮನು ಸನ್ತಿ ಚೇತಿ |
 ಸರ್ವಾ ಕರೋಮಿ ಮನು ಬನ್ಧಜನಾ ಕಿಲಾಹಂ
 ಮಾಮಾತ್ರಿತಾನಪಿ ಫಲೈಕರತಾಂಸ್ತೃಜಾಮಿ ||
 ಮಾಮೇನ ಸಂಶ್ರಿತವತಾಮಹಮಸ್ಮಿ ಬನ್ಧ-
 ರಿತ್ಯೇನ ವಕ್ತಿ ತನಯಾಮನು ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ಠಾ |
 ಮಾಯಾಮಯೇನ ಹರಿಣಾ ಕಿಲ ನಿಸ್ಸಮೇನ
 ಕಿಂ ವೋ ವದಾಮಿ ವಚಸಾ ವಚನಂ ಕೃಕಾಂಗಾಃ ? ||

ತಾ|| ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬನ್ನಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ
 ವರಿಲ್ಲಾ ಬನ್ನಗಳೆಂತಲೂ, ನಾನೇ ಸರ್ವಬನ್ನಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದವ
 ನೆಂತಲೂ, ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರಪರರಾದ ಬನ್ನಗಳನ್ನು ನಾನೇ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತೇ
 ನೆಂತಲೂ, ನನ್ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ ನಾನೇ ಸರ್ವವಿಧ ಬನ್ನವೆಂತಲೂ-ಈ
 ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳಿ. ಇವಳನ್ನು ಮಾಯಾಜೀಷ್ಣಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು
 ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ ಈ ಕೃಕಾಂಗಿಯು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ನಾನು
 ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೮) ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ಮುಕ್ಕಣ್ ಪಿರಾನ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ತಿಶೈಮುಕ್ಕಣ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವಮರರುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವಮರರ್ ಕೋನ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ಮುನಿವರುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣ ನೇಱಕ್ಕೊಲೋ,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವುಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕೇ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವೇಕ್ಕೋಮಳ ಪೂಣ್ ಕೊಡಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಭಗವತ್ಪ್ರಕಾರವೆಂದು) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಮುಕ್ಕಣ್ ಪಿರಾ - ತ್ರಿಣೇತ್ರನಾದ ಈಶ್ವರನೆಂಬ ರುದ್ರನು, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಭಗವತ್ಪ್ರಕಾರವೆಂದು) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ತಿಶೈಮುಕ್ಕಣ್ - ಚತುರ್ಮುಖನು, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಹಾಗೆಯೇ) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಅಮರರುಮ್-ದೇವತೆಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಹಾಗೆಯೇ) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಅಮರರ್ ಕೋನ್-ದೇವೇಂದ್ರನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಹಾಗೆಯೇ) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಮುನಿವರುಮ್-ಮುನಿಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ) ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ, ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣ-ನೀಲಮೇಘಶ್ಚಾಮಣಿ, ಏಱಕ್ಕೊಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿರಬಹುದೋ!; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಉಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕು - ಈ ಖೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮಗೆ, ಉರೈಕ್ಕಿಣ್-ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ, ಎ ಕೋಮಳಮ್-ನನ್ನ ಕೋಮಲಿಯಾದ, ಒಣ್ ಕೊಡಕ್ಕು - ರಮ್ಯವಾದ ಲತೆಯಂತೆ ಇರುವ ಈ ಕನ್ಯೆಗೆ (ಉಂಟಾದ-ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು), ಎ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ-ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೋಽಪಿ ತ್ರಿಣೇತ್ರ ಉದಿತಸ್ವಯಮುಷ್ಮಿ ಚೇಶ
 ಸೋಽಪಿ ಸ್ವಯಂ ಕಿಲ ಚತುರ್ಮುಖ ಏನ ಚಾಷ್ಟಿ |
 ದೇವಾಶ್ಚ ತೇ ಸ್ವಯಮಹಂ ಜಗತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ-
 ದೇವೇಶ್ವರೋಽಪಿ ವಿದಿತಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಹಮ್ ||
 ತೇಽಪಿ ಸ್ವಯಂ ಚ ಮುನಯಃ ಪ್ರಥಿತಾಃ ಕಿಲಾಹಂ
 ತ್ವಿತ್ಯೇನ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ನುಮ ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ವಾ |
 ನೀಲಾಮ್ಬುದಾಭವವುಷಾ ಹರಿಣಾಽದ್ಯ ಕಿಂ ವಾ
 ಯುಷ್ಮಾಕ್ ವದಾನಿ ಚರಿತಂ ನುಮ ಕೋಮಲಾಂಗ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| ತ್ರಿಣೇತ್ರನಾದ ಈಶ್ವರನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಚತುರ್ಮುಖನಾದ
 ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ದೇವೇಂದ್ರನೂ
 ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಪುಷ್ಪಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.
 ಇವಳನ್ನು ನೀಲಮೇಘಕರ್ಣಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ
 ಲತಾಂಗಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಏನೆಂದು ನಿಮಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೯) ಕೊಡಿಯ ವಿನೈಯಾದುಮಿಲನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಿನೈಯಾವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಿನೈಶೆಯ್ವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಿನೈತಿರ್ವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯಾನಿಲಬ್ಧಿ ಶ್ರೇಷ್ಠೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ಪುಳ್ಳುಡೈಯೆವನೇಱಕ್ಕೋಲೋ
 ಕೊಡಿಯ ಪುಲಕತ್ತೀರಕ್ಕಿವೈ ಯೇಕ್ ಶೋಲ್ಲುಕೇಕ್,
 ಕೊಡಿಯೇಕ್ ಕೊಡಿ ಯೇಕ್ ಮಕಳ್ ಕೋಲಜ್ಜಳೇ.

ಪ್ರ|| ಕೊಡಿಯ-ತೀವ್ರವಾದ, ವಿನೈ-ಪಾಪಕರ್ಮವು, ಯಾದುಮ್-ಯಾವುದೂ, ಇಲನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನನಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಡಿಯವಿನೈ-ತೀವ್ರವಾದ ಕರ್ಮವೂ, ಆವೇನುಮ್-ಆಗಿರುವವನು (ಸರ್ವಕರ್ಮರೂಪಿಯೂ), ಯಾನೇಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಡಿಯ ವಿನೈ-ಕ್ರೂರವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಶೆಯ್ಯೇನುಮ್-ಮಾಡಿಸುವವನೂ (ಮಾಡುವವನೂ), ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಡಿಯವಿನೈ-ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ತೀರ್ಪ್ಪೇನುಮ್-ನಾಶಪಡಿಸುವವನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕೊಡಿಯಾ - ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯವುಳ್ಳ ರಾವಣನ, ಇಲದ್ಗೈ-ಲಂಕೆಯನ್ನು, ಶಿಂಹ್ರೇನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ನಾಶಪಡಿಸಿದನು ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಕೊಡಿಯ - ಶತ್ರುಧ್ವಂಸಕನಾದ, ಪುಳ - ಗರುಡನನ್ನು, ಉಡೈಯವ - ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಏಚಕ್ಕೊಲೋ - ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದೋ! ಕೊಡಿಯ ಉಲಕತ್ತೀರಕ್ಕು-ತೀವ್ರಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ ನಿಮಗೆ, ಕೊಡಿಯೇ-ಪಾಪಿವೈಯಾದ, ಎ-ನನ್ನ, ಕೊಡಿನುಕಳ್-ಲತೆಯಂತೆ ಇರುವ ಈ ಕನ್ಯೆಯ, ಕೋಲಬ್ಬಳ್-ಅದ್ಭುತಜೀಷ್ಣಿತಗಳಾದ, ಇವೈ-ಇವುಗಳನ್ನು, ಎ ಶೋಲ್ಲುಕೇ-ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕರ್ಮಾದೋಷರಹಿತಾ ಸ್ವಯಮಸ್ತಿ ಚಾಹಂ
ಸರ್ವಾತ್ಮಕರ್ಮಸರಣಿಸ್ವಯಮಸ್ತಿ ಚಾಹಮ್ |
ದುಷ್ಕರ್ಮರಾಶಿಜನನೀ ಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಹಂ
ದುಷ್ಕರ್ಮಬಂಧತತೀಮೋಕ್ಷಕರೀ ಚ ಸಾಹಮ್ ||
ದುಷ್ಟಾಶ್ರಿತಾಮಹಮನಾಶಯಮೇವ ಲಬ್ಧಾ-
ಮಿತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
ತಾಕ್ಷ್ಯಧ್ವಜೀನ ಹರಿಣಾ ಖಲು ! ಕಿಂ ವದೇಯಂ
ವೇನಾನಿಹಾದ್ಯ ಭುವಿ ವೋ ಬತ ! ಮೇ ಲತಾಂಗ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| ನಾನು ಕರ್ಮದೋಷ ರಹಿತನೆಂದೂ, ನಾನೇ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಸ್ವರೂಪನೆಂದೂ, ದುಷ್ಕರ್ಮರಾಶಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮನಾಶಕನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯನಾದ ರಾವಣನ ಲಂಕಾವುರಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಗರುಡವಾಹನನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಈ ಲತಾಂಗಿಯ ಅದ್ಭುತವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೧೦) ಕೋಲಜ್ಜೊಳ್ ಶುವರ್ಕ್ಕಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಮಿನ್ನುರಕಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲನ್ರಿಕ್ಕಡ್ ಮೋಕ್ಕಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಜ್ಜೊಳ್ಳುಯಿರಕಳುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಜ್ಜೊಳ್ ತನಿಮುದಲ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಜ್ಜೊಳ್ ಮುಕಿಲ್ವಣ್ಣನೇಱಕ್ಕೊಲೋ,
 ಕೋಲಜ್ಜೊಳ್ಳುಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕೇ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ,
 ಕೋಲನ್ರಿಕ್ಕಡ್ ಕೋದೈ ಯೆಕ್ಕೂನ್ದಲುಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ಕೋಲಮ್ ಕೊಳ್-ಭೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ, ಶುವರ್ಕ್ಕಮುಮ್-ಸ್ವರ್ಗವೂ,
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೋಲಮ್ ಇಲ್-ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವಿಲ್ಲದ,
 ನರಕಮುಮ್-ನರಕವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ಕೋಲಮ್
 ತಿಕ್ಕು-ನಿರತಿಶಯಾನನ್ನರೂಪ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಮೋಕ್ಕಮುಮ್-
 ಮೋಕ್ಷವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ಕೋಲಮ್ ಕೊಳ್-ಈ
 ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ, ಉಯಿರಕಳುಮ್-ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಯಾನೇ
 ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೋಲಮ್ ಕೊಳ್-ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ
 ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವ, ತನಿಮುದಲ್-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಕಾರಣವಸ್ತುವೂ,
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೋಲಮ್ ಕೊಳ್-ದಿವ್ಯರೂಪಧರ
 ನಾದ, ಮುಕಿಲ್ವಣ್ಣ-ಮೇಘದ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಏಱಕ್ಕೊಲೋ! -
 ಅವೇಶಿಸಿ ಇಲಬಹುದೋ!, ಕೋಲಮ್ ಕೊಳ್ - ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ,
 ಉಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕು-ಈ ಲೋಕವಾಸಿ ಇದ ನಿಮಗೆ, ಕೋಲಮ್ ತಿಕ್ಕು-ಸೌಂದರ್ಯ
 ಭರಿತವಾದ, ಕೋದೈ-ಮಾಲೆಯುಳ್ಳ, ಎ ಕೂನ್ದಲುಕ್ಕು-ಕೇಳಪಾಶವುಳ್ಳ ಈ
 ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ, ಎ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ-ಎನು ಉಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿ ?

(ಸು-ಗಾ-ರ ||)—

ಭೋಗ್ಯಂ ಸ್ವಯಂ ದಿವಿಷದಾಂ ಪದಮಾಪ್ಯಹಂ ಹಿ
 ಕ್ಲೇಶಾಸ್ಪದಂ ಚ ನರಕಂ ತ್ವಹಮೇವ ಚಾಸ್ಮಿ |
 ಮೋಕ್ಷೋಽಪ್ಯನಂತಸುಖದ್ವೈಪರಮೋಽಹಮೇವ
 ಸ್ವಾಂಶೈರಹಂ ಹಿ ಸಕಲಾ ಅಪಿ ಜೀವವರ್ಗಾಃ ||
 ಸರ್ವಸ್ಯ ಮೂಲಮಪಿ ಚಾಸ್ಮ್ಯಹಮೇವ ಚಾದ್ಯಂ
 ತ್ವಿತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮನು ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
 ದಿವ್ಯಾನ್ಮುಧಾಭವಪುಷಾ ಹರಿಣಾ ಕಿಲಾಹಂ
 ಕಿಂ ವೋಽದ್ಯ ವಚ್ಚಿ ತನಯಾಂ ಪ್ರತಿ ಮೇ ಸುಕೇಶೀನು? ||

ತಾ|| ಭೋಗಸ್ಥಾನವಾದ ಸ್ವರ್ಗವೂ, ಕ್ಲೇಶಾಸ್ಪದವಾದ ನರಕವೂ, ಅನಂತ
 ಸುಖಾಸ್ಪದವಾದ ಮೋಕ್ಷವೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸಕಲ ಜೀವವರ್ಗಗಳೂ ನಾನೇ
 ಎಂದೂ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣವು ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳು
 ತ್ತಾಳೆ. ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ
 ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಸುಕೇಶಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು?

(೧೧) ಕೂನ್ದಲ ಮೂರ್ ಮೃಶ್ವೈಕ್ಕುಮ್ ಮೃಣ್ಮಡನ್ದೈಕ್ಕುಮ್,
 ಕುಲವಾಯುರ್ ಕೋಽನ್ದುಕ್ಕುಮ್ ಕೇಳ್ವಕ್ ತನ್ನೈ,
 ವಾಯ್ನ್ದ ಪೃಥಿವಿಳನಾಡ್ ಮೆನ್ನುಕುರುಕೂರ್
 ಚ್ಚಡಕೋಪಕ್ ಕುಶ್ಶವೆಲ ಶೆಯ್ದು,
 ಆಯ್ನ್ದ ತಮಿಷ್ ಮೊಲ್ವೈ ಯಾಯಿರತ್ತು
 ಳಿವೈಯುಮೊರುಪತ್ತುಮ್ ವಲ್ಲಾರ್, ಉಲಕಿಲ್
 ಏಯ್ನ್ದ ಪೆರುಮ್ ಶೆಲ್ವತ್ತರಾಯ್,
 ತಿರುಮಾಲಡಿಯಾರ್ ಕಳ್ಳೈ ಪ್ಪೂತಿಕ್ಕ ನೋಶ್ಶಾರ್ ಕಳ್ಳೇ.

ಪ್ರ|| ಕೂನ್ದಲ್-ದಿವ್ಯ ಕೇಶಗಳುಳ್ಳ, ಮಲರಾಮಜ್ಞಕ್ಕುಮ್-ಪದ್ಮೋದ್ಭವೆ
ಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೂ, ಮಣಾಮಡನ್ನೈಕ್ಕುಮ್-ಭೂದೇವಿಗೂ, ಕುಲಕರ್ಣಿ
- ಸತ್ಪುಲಸ್ತಸೂತರಾದ ಗೋಪಾಲಕರಿಗೆ, ಕೊನ್ನುಕ್ಕುಮ್ - ತಿಲಕಪ್ರಾಯ
ಯಾದ ನೀಳಾದೇವಿಗೂ, ಕೇರ್ಪ್ಪ ತನ್ನೈ - ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭನಾದ ಸರೋತ್ಪರನನ್ನು
ಕುರಿತು, ವಾಯ್ನ್-ಅತ್ಯನ್ತ ಭಾವನಾತಿಶಯವುಳ್ಳ, ಮೂದಿವಳನಾರ್ಡ-ಮೂದಿ
ನಾಡಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ, ಮನ್ನು ಕುರ ಕೂರ್-ಸುಸ್ಥಿರವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾ
ಹಕರಾದ, ಶಡಕೋರ್ಪ-ಸಮಾಪ್ತಾರ್ಪು, ಕುಂಠೈವಲ್-ಅನ್ತರಂಗವೃತ್ತಿಯಾಗಿ,
ಶೆಯ್-ರಚಿಸಿರುವ, ಆಯ್ನ್-ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆರಿಸಿಹೇಳಿದ, ತಮ್ಮಿನಾಲ್ಯೈ-ದ್ರಾವಿಡ
ಪ್ರಬಂಧಮಾಲೆಯಾದ, ಆಯಿರತ್ತಳ್ - ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇವೈಯುಮ್
ಒರುವತ್ತುಮ್ ವಲ್ಲಾರ್-ಈ ಒಂದು ದಶಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು, ಉಲಕಿಲ್-ಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ, ಏಯ್ ನ್ನವೆರುಮ್ ಶಿಲ್ಪತ್ತರಾಯ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಮಹಾಸಮೃತ್ತಳ್ಳವರಾಗಿ
(ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಶ್ರೀ ವಿಶಿಷ್ಟರಾಗಿ), ತಿರುಮಾಲ್ ಅಡಿಯಾರ್ ಕಳೈ-ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯ
ಭಕ್ತರನ್ನು, ಪೂಶಿಕೈ-ಆರಾಧಿಸಲು, ನೋಱಾರ್ ಕಳೇ-ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಲಕ್ಷ್ಮಾಃ ಪ್ರಿಯಂ ಚ ಪತಿಮಚ್ಯುತಮತ್ರ ಭೂಮ್ಯಾಃ
ನೀಳಾಪ್ರಿಯಂ ಚ ಹರಿಮೇವ ಹೃದಿ ಪ್ರಪದ್ಯ |
ಸ್ತೋತುಂ ಶರಾರಿರತನೋತ್ಕುರುಕಾವುರೇಶೋ
ದಿವ್ಯಾಂ ಸಹಸ್ರಶುಭಪದ್ಯತತಿಂ ಹಿ ಹೃದ್ಯಾಮ್ ||
ತತ್ರಾನ್ತರಜ್ಞಹರಿಕಿಂಕರವೃತ್ತಿಬೋಧಿ
ಶ್ರೇಯಃ ಪಠಂತಿ ಭುವಿ ಯೇ ದಶಕಂ ತ್ವಿದಂ ತೇ |
ಲೋಕೇಽತ್ರ ಭಾಗ್ಯಮಪಿ ಭೋಗ್ಯತಮಂ ಪ್ರಪನ್ನಾ -
ಶ್ಚೀತಸ್ಯ ಭಕ್ತನಿವಹಾನಪಿ ಪೂಜಯಂತಿ ||

ತಾ|| ಶ್ರೀದೇವಿಗೂ ಭೂದೇವಿಗೂ ನೀಳಾದೇವಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭನಾದ
ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು, ತಿರುಮೂದಿವಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾ
ಹಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರು ಅನ್ತರಂಗ (ವಾಚಿಕ) ಕೈಂಕರ್ಯರೂಪವಾಗಿ
ರಚಿಸಿ ಇರುವ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಮಾಲೆಯಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಾವಳಿಯೊಳು, ಈ
ದಶಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಸಮೃನ್ನರಾಗಿ, ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯ
ಭಕ್ತರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ)—

ಶೋಕಂ ಚ ತಂ ಪರಿಜಹೀಷುರಿನಾಮಿಲಾನಾಂ
ಸರ್ಗಾದಿಕರ್ತುರನುಕಾರರಸೇನ ಶೌರೇಃ |
ತಸ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಖಿಲಾ ಚರಿತಾ ಮಯೇತಿ
ತದ್ಭಾವಭಾವಿತಮನಾ ಮುನಿರಾಹ ಷಷ್ಠೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ)—

ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಾದ್ಯೈರ್ಜಗತ್ಪಾಸ್ತುಕಲವಿಧಕಲಾವರ್ತಕತ್ವೇನ ಭೂತಾ-
ನ್ತರ್ಯಾಮಿತ್ವೇನ ಕೃತ್ಯುಧರಣಸರತಯಾ ಭೂಭಗವಾಕೃತೇಕ್ಷ್ಮ |
ಶೈಲೇನೋದ್ಧಾರಣಾದ್ಯೈಸ್ಸೃಜನಹಿತತಯಾ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇನ್ಮುಖಾವಾ-
ದ್ವಿಷ್ಣುರೋನ್ಮೂಲನಾದ್ಯೈಃ ಪ್ರಭುರನಿತಮಹಮ್ಮದ್ಭಿರೋಧೋಃ
ಒನ್ಮುಖಾವಿ ||

(ಈ ಷಷ್ಠದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಆರನೆಯದಶಕದಲ್ಲಿ— ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ನಾಯಿ, ಕಾವಸ್ಥೆಯಂ
ಪಡೆದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಆವಿಷ್ಟೆಯಾದ ಆ ನಾಯಕಿಯು ತಾನೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಾದಿಗಳನ್ನೂ
ಅನತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅತಿಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಮಾಡಿದ
ದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆಂದು ಇವಳ ತಾಯಿಯು ಲೋಕದ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ
ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಸಪ್ತಮದಶಕ.

(ನೋಡ್ ಹುನೋನ್ವಿಲೇಕ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಣಮುನಿಪರ್ಮರು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನುಗರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾದ ತೋತಾದ್ರಿ—ವಾನಮಾಮಲೈ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಪಾರವಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ)

(೧) ನೋಡ್ ಹುನೋನ್ವಿಲೇಕ್ ನುಣ್ಣು ಆವಿಲೇನಾಕಿಲು-

ಮಿನಿಯುನ್ನೈವಿಚ್ಚು ಒಪ್ಪಮ್

ಆಡ್ ಹುಕಿಚ್ಚಿಲೇನರವಿನಣೈ ಯಮ್ಮಾನೇ,

ಶೇಡ್ ಹುತ್ತಾಮರೈ ಚೆನ್ನೆಲೂಡು ಮಲರ್

ತಿರೀವರಮಾಡ್ಗಲನಕರ್

ವೀಡ್ ಹಿರುಂದ ವೆನ್ನಾಯನಕ್ಕುಮಿಕ್ಕೈಯಲ್ಲೇನಬ್ಬೀ.

ಪ್ರ|| ನೋಡ್ ಹು - ಅನುಕ್ರಮವಾದ (ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ), ನೋಡ್ ಹು - ಕರ್ಮ
ಯೋಗವು (ವ್ರತವು), ಇಲೇ-ಉಳ್ಳವನಾಗಿ (ನಾನು) ಇಲ್ಲ. ನುಣ್-ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ವಾದ, ಅತಿವು - ಜ್ಞಾನಯೋಗವೂ, ಇಲೇ-ಉಳ್ಳವನಾಗಿಲ್ಲ. ಆಕಿಲುಮ್-
ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇನಿ - ಇನ್ನುಮೇಲೆ (ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುಭವವು ಉಂಟಾದಮೇಲೆ),
ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ವಿಟ್ಟು-ಬಿಟ್ಟು, ಒಪ್ಪಮ್-ಒಂದುಕ್ಷಣವೂ, ಆಡ್ ಹುಕಿಚ್ಚಿಲೇ-
- ಇರಲು ಸಹಿಸಲಾರೆನು ಅರವು ಅಷ್ಟೆ - ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ, ಅಮ್ಮಾನೇ -
ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಶೇಡ್ ಹುತ್ತಾಮರೈ - ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ತಾವರೆಯು,
ಶೆನ್ನೆಲೂಡು - ಕೆಂಪುಬತ್ತದ ಪೈರಿನೊಡನೆ, ಮಲರ್-ವಿಕಸಿತವಾಗಿ ರಮ್ಯವಾದ,
ತಿರೀವರಮಾಡ್ಗಲನಕರ್ - ಶ್ರೀವರಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ, ವೀಡ್ ಹು ಇರುಂದ-ಬಿಜಯ
ಮಾಡಿ ಇರುವ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಅಬ್ಬಿ-ಅಲ್ಲಿ, ಉನಕ್ಕು-ನಿನಗೆ,
ಮಿಕ್ಕೈ-(ರಕ್ಷಿಸಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿ) ಬಹಿರ್ಭೂತನಾದವನಾಗಿ, ಅಲ್ಲೇ-ನಾನು ಇಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾಹಂ ಕರ್ತೃವಿದಾಂ ವರೋ ನ ಚ ಹರೇ ! ಶ್ರೀಜ್ಞಾನಯೋಗಾನ್ವಿತೋ
ವಿಷ್ಣೋ ! ತ್ವದ್ವಿರಹಂ ತಥಾಽಪಿ ನ ಸಹೇ ಜಾತು ಸ್ವಯಂ ಶ್ರೀಪತೇ ||
ಸ್ವಾಮಿ ! ಶೇಷಶಯ ! ಪ್ರಕಾಶಿತತನೋ ! ಶ್ರೀಪಜ್ಜುಜಪ್ರೀಹಿಭಿ-
ರ್ದೀಪ್ರೇ ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯಪುರೇ ! ನೈವಾಸ್ತಿ ತೇಽಹಂ ಬಹಿಃ ||

ತಾ|| ನಾನು ಕರ್ಮಯೋಗವನ್ನೂ ಆಚರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಯೋಗವನ್ನೂ
ಆಶ್ರಯಿಸಲಿಲ್ಲ; ಆದಾಗ್ಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಇರಲಾರೆನು.
ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಪಂಕಜಪ್ರೀಹ್ಯಾದಿ ಸಸ್ಯಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ ವರ
ಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ
ರಕ್ಷ್ಯಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನೇ ಹೊರತು ಬಹಿರ್ಭೂತನಲ್ಲ.

(೨) ಅಬ್ಬುಹ್ ಶೇನಲ್ಲೇನಿಬ್ಬಿಹ್ ಶೇನಲ್ಲೇನುನ್ಮೈ ಕ್ಕಾಣುಮವಾವಿಲ್
ವೀಡ್ನು, ನಾಕ್

ಎಬ್ಬುಹ್ ಶೇನುಮಲ್ಲೇನಿಲಬ್ಬೈ ಶೇಹ್ ವವ್ಮಾನೇ,
ತಿಬ್ಬಳ್ ಶೇರ್ ಮಣಿಮಾಡನೀಡು ಶೀವರಮಜ್ಜಲನಕರುತ್ತೈ,
ಶಬ್ಬುಶಕ್ಕರತ್ತಾಯ್ ತಮಿಯೇನುಕ್ಕರುಳಾಯೇ.

ಪ್ರ|| ಅಬ್ಬುಹ್ ಶೇ ಅಲ್ಲೇ - ನೀನು ಇರುವ ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಥಲವನ್ನು ನಾನು
ಸೇರಿದವನಲ್ಲ; ಇಬ್ಬುಹ್ ಶೇ ಅಲ್ಲೇ - ಈ ನನ್ನ (ಇದ್ದ) ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವವನೂ
ಅಲ್ಲ ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಕಾಣುಮ್-ನೋಡಬೇಕೆಂಬ, ಅವಾವಿಲ್-ಆಶೆಯಿಲ್ಲ,
ವೀಡ್ನು - ಮಗ್ನನಾಗಿ, ನಾಕ್-ನಾನು, ಎಬ್ಬುಹ್ ಶೇನುಮ್ ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಿ ಇರುವ
ವನಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲಬ್ಬೈ ಶೇಹ್-ಲಂಕೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ, ಅವ್ಮಾನೇ-
ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ತಿಬ್ಬಳ್ ಶೇರ್ - ಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಸೇರುವ, ಮಣಿಮಾಡ ನೀಡು-
ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾದ, ಶೀವರಮಜ್ಜಲನಕರ್ - ಶ್ರೀ
ವರಮಜ್ಜಲನಗರದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತೈ-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಶಬ್ಬುಶಕ್ಕರತ್ತಾಯ್-ಶಂಖ
ಹಕ್ರಧಾರಿಯೇ !, ತಮಿಯೇನುಕ್ಕು-ಅನನ್ಯಶರಣನಾದ ನನಗೆ, ಅರುಳಾಯ್-
ಕೃಪೆಮಾಡು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||) —

ನಾಹಂ ತತ್ರ ಭವಾಮಿ! ನಾತ್ರ ಚ ಭವಾಮ್ಯಾಶಾವಶೋಽಹಂ ತವ
ಪ್ರಾಪ್ತೈಃ ನೈವ ಭವಾಮಿ ಶುತ್ರಚಿದಪಿ ಶ್ರೀಮತ್! ಹರೇ! ಮೇ ಪ್ರಭೋ!
ಲಜ್ಯಾಧ್ವಂಸಕ! ಚಂದ್ರಸಂಸ್ಥಿತಮಣಿಸೌಧಾವಳ್ಯಪೇತೇ ವರ್ಷ !
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯಪುರೇ ಚಕ್ರೇ! ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭವ ||

ತಾ|| ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನವಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಭೂಮಿಯನ್ನೂ ನಾನು ಸೇರಿದವನಲ್ಲ;
ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವನೂ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣ
ಬೇಕೆಂಬ ಆಶಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವವನಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.
ಲಂಕಾಧ್ವಂಸಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಚಂದ್ರಸಂಗಿ ಮಣಿ ಸೌಧೋಪೇತವಾದ
ಶ್ರೀ ವರಮಜ್ಜಲನಗರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಶಂಖಚಕ್ರಧರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!
ಅನನ್ಯಶರಣನಾದ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೃಪೆಮಾಡು.

(೩) ಕರುಳಪ್ಪುಳ್ಳೊಡಿ ಶಕ್ತರಪ್ಪಡೈ ವಾನನಾಡ

ವೆಬ್ಬಿಕ್ಕಾರ್‌ಮುಕಿಲ್‌ವಣ್ಣಾ,

ಪೊರುಳಲ್ಲಾದ ವೆನ್ನೈ ಪೊರುಳಾಕ್ಕಿ ಯಡಿಮೈ ಕೊಣ್ಡಾಯ್,

ತೆರುಳುಕೊಳ್ ನಾನ್ಮತ್ತೈವಲ್ಲವರ್ ಪಲರ್‌ವಾಡ್

ಶಿರೀವರಮಜ್ಜಲನಕರ್‌ಕ್ಕು,

ಅರುಳುಶೆಯ್ದು ಜ್ಞಾನಾನ್ದಾಯಚೆಯೇನೊರು ಕೈಮ್ಮಾಡ್.

ಪ್ರ|| ಕರುಳ-ಗರುಡನೆಂಬ, ಪುಳ-ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು, ಕೊಡಿ-ಧ್ವಜವಾಗಿ ಉಳ್ಳ,
ಶಕ್ತರಪ್ಪಡೈ-ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯಾದ, ವಾನನಾಡ-ಪರಮಪದಸ್ಥಾನನಿರ್ವಾಹಕ
ನಾದ, ಎ ಕಾರ್‌ಮುಕಿಲ್‌ವಣ್ಣಾ-ನನ್ನ ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನೇ!, ಪೊರುಳಲ್ಲಾದ
-ಅಸತ್ಪ್ರಾಯನಾದ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಪೊರುಳು ಆಕ್ಕಿ - ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು
ವಂತೆ ಮಾಡಿ (ಗಣ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ), ಯಡಿಮೈಕೊಣ್ಡಾಯ್ - ನನ್ನ (ವಾಚಕ)
ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀಯೆ. ತೆರುಳುಕೊಳ್-ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವುಳ್ಳ,
ನಾನ್ಮತ್ತೈ-ನಾಲ್ಕುವೇದಗಳನ್ನೂ, ವಲ್ಲವರ್ - ಬಲ್ಲವರು, ಪಲರ್ - ಅನೇಕರು,
ವಾಡ್-ಬಾಳುವ, ಶಿರೀವರಮಜ್ಜಲನಕರ್‌ಕ್ಕು-ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲನಗರಕ್ಕೆ, ಅರುಳು
ಶೆಯ್ದು-ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ಅಜ್ಜು ಇರುನ್ದಾಯ್ - ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಇರುವವನೇ!,
ಒರು ಕೈಮ್ಮಾಡ್-ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನೂ (ಕೃತಜ್ಞತಾಸೂಚಕವಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪ
ಕಾರವನ್ನೂ), ಅಡಿಯೇ-ನಾನು ತಿಳಿದದ್ದನಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಧ್ವಜ ! ಚಕ್ರಭೃಚ್ಛ ! ಪರಮಪ್ರೋಮೇಶ್ವರ ! ಶ್ರೀಧರ
ಸ್ವಂ ನೀಲಾಮ್ಬುದಸನ್ನಿಭೋಽಸಿ ! ಕೃತವಾಃ ಸಂತಂ ಹ್ಯಸಂತಂ ತು
ಮಾಮ್

ಕೃಜ್ಜಿರ್ಯಂ ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಮೇ ವಿಜಯಸೇ ದಿವ್ಯೇ ಚತುರ್ವೇದವಿ-
ದ್ವಾಸೇ ಶ್ರೀನರಮಜ್ಗಲಾಹ್ವಯವುರೇ ! ನಾಹಂ ಕೃತಜ್ಞಸ್ತಸ್ಯಯಿ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಗರುಡಧ್ವಜನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೇ ! ಪರಮಪದ
ನಾಥನೇ ! ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನೇ ! ಅಸತ್ಪ್ರಾಯನಾದ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡ
ಒಂದು (ಗಣ್ಯವಾದ) ವಸ್ತುವೆನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ (ವಾಚಿಕ) ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು
ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವುಳ್ಳ ಚತುರ್ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರು
ಅನೇಕರು ಬಾಳುವ ಶ್ರೀ ವರಮಬ್ಬಲನಗರದಲ್ಲಿ ಕೃನೆಯಿಂದ ವಾಸಮಾಡಿ ಇರುವ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನಾನು (ಅಕಿಂಚನನಾದುದರಿಂದ) ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನೂ ಪಡೆದ
ವನಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನಲ್ಲ. (ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಭಾವವು)

(೪) ಮಾಝಶೇರ್-ಪಡೈ ನೂಹ್ನುವರ್-ಮುಬ್ಬಿ

ಪೋರೈವರ್-ಕ್ಕಾಯ್ವು ಮಾಯಪ್ಪೋರ್ ಪಣ್ಣಿ,
ನೀಱುಶೆಯ್ದ ವೆನ್ನಾಯ್ ನಿಲಜ್ಜಿಣ್ಣವವ್ವಾನೇ,
ತೇಱುಞ್ಞಾನತ್ತರ್ ವೇದವೇಳ್ವಿಯತ್ತಾ ಚ್ಚಿರಿವರಮಬ್ಬಲನಕರ್,
ಏಚಿ ವೀಹ್ನುರುನ್ನಾಯುನ್ನೈ ಯೆಜ್ಜೆಯ್ದ ಕೂವುವನೇ.

ಪ್ರ|| ಮಾಝಶೇರ್-ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ಸಂಘೀಭೂತರಾದ, ಪಡೈ-ಸೈನ್ಯವುಳ್ಳ,
ನೂಹ್ನುವರ್ - ನೂರುಮಂದಿ ಕಾರವರು, ಮಬ್ಬಿ-ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ, ಓರ್-
ಅದ್ವಿತೀಯಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ, ಐವರ್-ಏನು - ಐದುಮಂದಿ ಪಾಣ್ಡುವರಿಗೆ
ಸಹಾಯಭೂತನಾಗಿ, ಅನು-ಆಗ (ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ), ಮಾಯಪ್ಪೋರ್-ಪಣ್ಣಿ-
ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನೀಱುಶೆಯ್ದ - (ಸಮಸ್ತ ಸೇನೆಯನ್ನೂ)
ಛೇದಿಸಿ ಮಾಡಿದ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !,
ನಿಲಮ್ ಕೀಣ್ಣ-(ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದ) ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎತ್ತಿದ,
ಅಮ್ಬಾನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ತೇಱುಞ್ಞಾನತ್ತರ್ - ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರ, ವೇದ

ವೇಳ್ವ-ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳು, ಅಹಾ-ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುವ, ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲನ ಕರ್-ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲನಗರದಲ್ಲಿ, ಏತಿ-(ದಿವ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು) ಹತ್ತಿ, ವೀಠು-ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಇರುತ್ತಾಯ್ - ಇರುವವನೇ !, ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಎದ್ದು-ಎಲ್ಲಿ, ಎಯ್-ಹೊಂದಲು, ಕೂವುರ್ವ-ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದೇನೋ !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸಜ್ಜಾಭೂತತತಾರಿಸೈನ್ಯನುಕನಸ್ತ್ವಂ ಪಾಣ್ಡವಾ ಪಜ್ಞಾ ತಾ
ನಾಯಾಯೋಧನಕೃತ್ ಪ್ರಸಾಲ್ಯ ಚ ರಿಪುಃ ಧೂಳೀಕೃತಾಂಶ್ಚಾಕರೋ |
ಸ್ವಾಮಿಃ ! ಭೂಮಿಸಮಾಧೃತಿಂ ಚ ಕೃತವಾಂಸ್ತ್ವಂ ವೈದಿಕಾರಾಧಿತೋ
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯಪುರೇ ಭಾಸಿ ! ಕ್ವ ವಾ ತ್ವಾಂ ಭಜೇ ? ||

ತಾ|| ಸಂಘೀಭೂತವಾದ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವುಳ್ಳ ನೂರುಮಂದಿ ಕೌರವರೂ ನಾಕ ಹೊಂದುವಂತೆ, ಐದುಮಂದಿ ಪಾಣ್ಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯಭೂತನಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧೂಳಿಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ವರುಹ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದವನೇ ! ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಆಚರಿಸುವ ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವವನೇ ! ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹೊಂದಲು ನಾನು ಹೀಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತೇನೋ ?

(೫) ಎಯ್ ಕೂವುದಲಾವದೇ ಯೆನಕ್ಕೆವ್ವ

ದೇವೈತ್ತುಳಾಯುವಾಯ್ ನಿಷ್ಟ,

ಕೈತವಜ್ಜಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ ಕರುಮೇನಿ ಯಮ್ತಾನೇ,

ಶೆಯ್ ವೇಳ್ವಿಯರ್ ಮೈಯತ್ತೇವರತಾ ಚ್ಚಿ ರೀವರಮಜ್ಜಲನಕರ್,

ಕೈತೋಱು ನಿರುನ್ದಾಯದು ನಾನುಮ್ ಕಣ್ಣೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಎನಕ್ಕು ನನಗೆ, ಎಯ್-ಸಾಧನವಾಗಿ ಹೊಂದಲು, ಕೂವುದಲ್-ಅನೇಕ್ಷಿಸಿ ಕೂಗೋಣವು, ಅವದೇ - ಉಚಿತವೋ ? ; ಎವ್ವ - ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧವಾದ, ದೇವೈತ್ತುಳ್-ಆಸುರವರ್ಗಗಳಲ್ಲೂ, ಆಯುಮಾಯ್ - ಅವೇಶದಿಂದ ನೀನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನಿನ್-ನಿಂತು, ಕೈತವಜ್ಜಳ್-ಕೈತ್ತಿಮಗಳನ್ನು (ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು), ಶೆಯ್ಯುಮ್-ಮಾಡುವ, ಕರುಮೇನಿ-ಶ್ರಾವ್ಯವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ, ಅಮ್ತಾನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಶೆಯ್ ವೇಳ್ವಿಯರ್-ಅನುಷ್ಠಿತವಾದ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳ, ವೈಯ

ಶ್ರೀವರ್-ಭೂಸುಧರಾದ ಮಹನೀಯರು, ಅಹ್ಮ-ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಾಸಮಾಡುವ, ಶ್ರೀವರಮುಚ್ಚಲನಕರ್-ಶ್ರೀವರಮುಚ್ಚಲನಗರವೆಲ್ಲಾ, ಕೃತೋ-ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತೆ, ಇರುನ್ನಾಯ್ - ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುತ್ತೀಯೇ ! ನಾನುಮಾ - ನಾನೂ, ಅದು-ಅ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣಿನೇ ಕಂಡೇ ಇದೇನಷ್ಟೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವತ್ಪ್ರಾಪ್ತೈ ಕಿಮಹಂ ಚ ಸಾಧನಪರಸ್ಪಾಂ ತ್ವಂ ಹಿ ಮಾಯಾವಿನಾಂ
ಮಧ್ಯೇ ಕೃತ್ರಿಮಚೇಷ್ಟಿತೋಽಮೃದನಿಭಸ್ವಾಮಿನ್ನಭೂಃ ಖ್ಯಾತಿಮಾಃ |
ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ಕೃತಕೃತ್ಯತಾಮುಪಗತೈಸ್ಸೇವ್ಯೇ ಚ ದಿವ್ಯೇ ವರ್ಷ
ತೇಷು ಶ್ರೀವರಮುಚ್ಚಲಾಹ್ವಯಪುರೇ ! ದೃಷ್ಟಂ ಮಯಾಽಪಿ ಸ್ವಯಮ್ ||

ತಾ|| ನನಗೆ ಸಾಧನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೀಗೆ ಕೂಗೋಣವು ಉಚಿತವೋ ? ಯಾವಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಸುರವರ್ಗಗಳಲ್ಲೂ ನೀನೇ ಅವೇಶಿಸಿ ನಾನಾ (ಕೃತ್ರಿಮ) ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಲನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ ನೈದಿಕ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನತತ್ಪರರಾದ ಭೂಸುರರು ನಿತ್ಯನಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲನಗರವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತೆ ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಇದನ್ನು ನಾನೂ ಕಂಡೆನಷ್ಟೆ !

(೬) ಏನಮಾಯಾ ವಿಲಕ್ಷಣೋ ಮೆನ್ನಪ್ಪನೇ ಕಣ್ಣಾ

ಎಷ್ಟುಮೆನ್ನೈ ಯಾಳುಡೈ

ವಾನನಾಯಕನೇ ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯಚ್ಚುಡರೇ,

ತೇನಮಾಮ್ನೋಲಿತಾನ್ ಶೀರಿವರಮುಚ್ಚಲತ್ತವರ್ ಕೃತೋವುಹ್ರೈ

ವಾನಮಾಮೈಯೇ ಯಡಿಯೇಕ್ ತೋಳು ವನ್ನರುಳೇ.

ಪ್ರ|| ಏನಮಾಯಾ-ವರಾಹವೇಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ನಿಲಮಾ ಕೀಣ್ಣ-ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ, ಎ೯ ಅಪ್ಪನೇ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಕಣ್ಣಾ-ಸರ್ವ ಸುಲಭನಾದ ಕೃಷ್ಣನೇ !, ಎನುಮಾ-ಯಾವಾಗಲೂ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಆಳುಡೈ-ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ವಾನನಾಯಕನೇ - ಪರಮಪದನಾಥನೇ !, ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯಚ್ಚುಡರೇ-(ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ) ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನೇ ತೇನ-ಮಧುಸ್ಮದ್ವಿಯಾದ, ಮಾಮ್ನೋಲಿ - ಮಾವಿನ ತೋಪುಗಳುಳ್ಳ, ತಾನ್-

ಶ್ರಮಹರವಾದ, ಶಿರೀವರಮುಜ್ಜಲತ್ತವರ್-ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಜಲನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರು, ಕೈತೊಳ್ಳು-ಅಂಜಲಿಮಾಡಿ ಸೇವಿಸುವಂತೆ, ಉತ್ಪ್ರಾ - ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವವನೇ !, ವಾನ-ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಅನುಭಾವ್ಯವಾದ, ಮಾಮಲೈಯೇ-ಮಹಾಪರ್ವತದಂತೆ ಸುಸ್ಥಿರವಾದವನೇ (ವಾನಮಾಮಲೈ-ಎಂಬ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !) ಅಡಿಯೇ ತೊಳ್ಳು-ನಾನು (ನಿನ್ನನ್ನು) ಸೇವಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ವನ್ನು-ಬಂದು, ಅರುಳ್-ಕೃಪೆಮಾಡು.

(ಸ-ಗಾ-೮ || ೫-)

ವಾರಾಹೋ ಧರಣೀಸಮುದ್ಧರಣಕೃತ್ತ್ವಂ ಮೇಽಸಿ ನಾಥೋ ಹರೇ !
ಕೃಷ್ಣ ! ತ್ವಂ ಮಮ ದಾಸ್ಯಮೇತದಖಿಲಂ ಮಾಣಿಕೃವರ್ಣಾವೃಣೋಃ ||
ಸೂರೀನ್ದ್ರಾಧಿಪ ! ಸದ್ರಸಾಲಮಧುರೇ ಸೇವ್ಯೋಽಸ್ಯಹೋ ! ಶೀತಲೇ
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಜಲೇ ನಿವಸತಾಂ ! ಮಾಂ ಪಶ್ಯ ದಿವ್ಯಾಚಲ ! ||

ತಾ|| ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಸರ್ವಸುಲಭವಾದ ಕೃಷ್ಣನೇ ! ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳೇ ! ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ ! ಮಧುಸೃನ್ದಿಯಾದ ಮಾವಿನತೋಪುಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರಮಹರವಾದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಸೇವ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಸೇವ್ಯವಾದ ವಾನಮಾಮಲೈಯೇ ! ನನಗೂ ಸೇವ್ಯನಾಗಿ ಬಂದು ಕೃಪೆಮಾಡು.

(೭) ವನ್ನರುಳಿ ಯೆನ್ನೆಚ್ಚಡೆಚ್ಚೊಡ್ಡ ವಾನವರ್ ಕೊಱುನ್ನೇ,
ಉಲಕುಕ್ಕೋರ್

ಮುನ್ನೈ ತ್ತಾಯ್ ತನ್ನೈಯೇ ಮುಱುವೇಱುಲಕುಮುಣ್ಡಾಯ್,
ಶೆನ್ನೊಡ್ಡಿಲವರ್ ವೇದವೇಳ್ಳಿಯತ್ತಾ ಚ್ಚಿರಿವರಮುಜ್ಜಲನಕರ್,
ಅನ್ನಮಿಲ್ ಪುಕಡ್ಡಾಯದಿಯೇನೈ ಯಕಡ್ಡಲೇ.

ಪ್ರ|| ವನ್ನರುಳಿ-ಕೃಪೆಯೊಡನೆ ಬಂದು, ಎ-ನನ್ನ, ನೆಚ್ಚು-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಇಡಮ್ ಕೊಣ್ಡ-ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ, ವಾನವರ್ ಕೊಱುನ್ನೇ-ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೇ !, ಉಲಕುಕ್ಕು-ಲೋಕಕ್ಕೆ, ಓರ್ ಮುನ್ನೈ-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಪ್ರಧನಕಾರಣವಸ್ತುವಾದ, ತಾಯ್ ತನ್ನೈಯೇ-ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಆದವನೇ, ಮುಱು ಏಱುಲಕುಮುಣ್ಡಾಯ್ - ಸಮಗ್ರವಾದ ಸಪ್ತ

ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸಿದವನೇ, ಶಮ್‌ತೊಡ್ಲಿಲವರ್-ಋಜುವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ, ವೇದವೇಳ್ವ-ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳು, ಅತ್ತಾ - ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುವ, ಶಿರೀವರಮಂಜುಲನಕರ್ - ಶ್ರೀ ವರಮಂಜುಲನಗರದಲ್ಲಿ, ಅನ್ನಮಿಲಾ ಪುಕ್ತಾಯ್-ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವುಳ್ಳವನೇ!, ಅಡಿಯೇನೈ-ದಾಸ ಭೂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಅಕಂಠೇಲ್-ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಡ (ತ್ಯಜಿಸಬೇಡ).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಆಗತ್ಯಾತ್ರ ಹೃದೀಹ ಮೇ ವಸಸಿ ಭೋ ! ದೇವಾಧಿದೇವಾಚ್ಛುತ !
ಶ್ರೀಶಸ್ತ್ವಂ ಜಗತಾಂ ಪ್ರಸೂರಪಿ ಪಿತಾ ಲೋಕಾಃ ಕಿಲಾಭಕ್ಷಯಃ |
ಸೇವ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಕಿಲ ವೈದಿಕೈಸ್ಸುಚರಿತೈರ್ನಿಸ್ಸೀಮಕೀರ್ತಿಹರೇ !
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮಂಜುಲಾಹ್ವಯಪುರೇ! ಮಾಂ ನ ತ್ಯಜೇರ್ಜಾತು ಚಿತ್ ||

ತಾ|| ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಂದು ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ವಾಸಮಾಡುವ ನಿತ್ಯ ಸೂರಿತ್ತರನೇ! ಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೂಲಕಾರಣಭೂತನಾಗಿ ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಆದವನೇ! ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ (ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿದವನೇ!, ಕೈಂಕರ್ಯನಿಷ್ಕರಾದವರ ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ವರಮಂಜುಲನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪ್ರಶಸ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಡ. (ನಿನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡು)

(೮) ಅಕಂಠ ನೀ ವೈತ್ತ ಮಾಯಾಲ್ಯೈಮ್ಪುಲಕಾಳಾಮವೈ
ನನ್ನಪಿನ್ನನಕ್,
ಅಕಂಠ ಯೆನ್ನೈಯುಮ್ ನೀ ಯರುಮ್ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಲ್
ವೀಚ್ಚಿ ಕಣ್ಡಾಯ್,
ಪಕಲಕದಿರ್ ಮಣಿಮಾಡನೀಡು ತಿರಿವರಮಂಜೈವಾಣನೇ
ಎಷ್ಟುಮ್,
ಪುಕಟ್ಟುರಿಯ ವೆನ್ನಾಯ್ ಪುಳ್ಳಿವಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಅಕಂಠ-(ಅನಾಶ್ರಿತರನ್ನು) ದೂರ ಬಿಟ್ಟಿರಲು, ನೀ ವೈತ್ತ - ನೀನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ದ, ಮಾಯವಲ್-ಮಾಯಾಮಯವಾಗಿ ಒಲಿಷ್ಠವಾದ, ಐಮ್ಮುಲಕ

ಕೆಳಾಮವೈ - ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದವುಗಳನ್ನು, ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿನೆ - ಜೆನ್ನಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಎನ್ನೆಯುಮ್ - (ಹೀಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ) ನನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡ, ಅಕ್ಕರದೊಡರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸಿ, ನೀ-ನೀನು, ಅರುಂಶೇಹ್ನಿಲ್-ದುಸ್ತರವಾದ (ವಿಷಯ ರೂಪವಾದ) ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ವೀಕ್ಷಿತ್ರಿಕಣ್ಣಾಯ್-ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ?— (ಎಂದು ಭಯಪಡುತ್ತಾನೆ). ಪಕಲ್‌ಕದಿರ್ - ಉಜ್ಜ್ವಲವಾದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ಮಣಿಮಾಡ ನೀಡು - ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡ ಉಪರಿಗೆಗಳಿಂದ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ, ಶಿರೀವರಮದ್ಗೈ - ಶ್ರೀ ವರಮದ್ಗಲನಗರಕ್ಕೆ, ವಾಣಿನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಎನುಮ್-ಯಾವಾಗಲೂ, ಪುಕ್ಕಟ್ಟು ಅರಿಯ-(ಇತರರಿಗೆ) ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ಪುಕ್ಕುನಾಯ್ ಪಿಳನ್ನನೇ-ಬಕಾಸುರನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಸೀಳಿದವನೇ! (ಇಂತಹ ಶಕ್ತನಾದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೆ?—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸಿ-ಗಾ-ರ ||)—

ಐಶ್ವೇಷಾಯ ಮಮೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಚ ಸೃಜಕ ಪಜ್ಜಾಪಿ ಮಾಯಾಮಯಾ-
ಸ್ಯೇವಂ ಕಿಂ ಕುರುಷೇ ಚ ಮಜ್ಜಯುಷಿ ಕಿಂ ದುಸ್ಸಜ್ಜಮೋಹಂಮುಧೌ |
ಭಾಸ್ವಚ್ಛೀನುಣಿಸೌಧರಾಜಿರುಚಿರೇ ದಿವ್ಯೇ ಸ್ವಯಂ ಭ್ರಾಜಸೇ
ನಾಹು! ಶ್ರೀವೇರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯವುರೇ ಗುಪ್ತೋ ಬಕಧ್ವಂಸಕಃ ||

ತಾ|| ಅನಾಶ್ರಿತರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವ ಮಾಯಾಮಯವಾದ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದು ಇದೇನೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡ ನೀನು ದೂರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸಲು ದುಸ್ತರವಾದ ವಿಷಯಾಘಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ತೇಜಮಯವಾದ ಮಣಿಖಚಿತ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಳನಗರದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಇತರರಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವೆಂಬ ಅಶಕ್ಯನಾದ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಬಕವಕ್ತ್ರದಾರಕನೇ! (ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಡ—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ).

(೯) ಪುಳ್ಳಿವಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನಾಯ್ ಮರುದಿಡೈಪೋಯಿನಾ
ಯೆರುದೇಡರತ್ತ, ಎಕ್
ಕಳ್ಳಮಾಯವನೇ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಚ್ಚುಡರೇ,
ತೆಳ್ಳಿಯಾರ್ ತಿರುನಾನ್ಮೈಕ್ಕಳವಲ್ಲಾರ್ ಮಲಿತಣ್
ಶಿರಿವರಮಬ್ಬೈ,
ಉಳ್ಳಿರುನ್ದವೆನ್ನಾಯರುಳಾಯುಯ್ಯಮಾತನಕ್ಕೇ

ಪ್ರ|| ಪುಳ್ಳಿವಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನಾಯ್-ಬಕಾಸುರವಕ್ರದಾರಕನೇ!, ಮರುದಿಡೈ
ಪೋಯಿನಾಯ್ - ಯಮಳಾರ್ಜುನ ಮಧ್ಯಗನೇ! ಏಳ್ವು ಎರುದು ಅಡರತ್ತ-
ಸಪ್ತವೃಷಭಗಳನ್ನು ಮರ್ದನಮಾಡಿದ, ಕಳ್ಳ ಎಕ್ ಮಾಯವನೇ-ವಂಚಕನಾದ
ನನ್ನ ಮಾಯಾವಿಯೇ!, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಚ್ಚುಡರೇ-ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಕದಂತೆ ತೇಜ
ಸ್ಸುಳ್ಳವನೇ, ತೆಳ್ಳಿಯಾರ್-ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಳ್ಳವರಾದ, ತಿರುನಾನ್ಮೈಕ್ಕಳವಲ್ಲಾರ್
-ಶ್ರೀ ಚತುರ್ವೇದವಿದ್ವರ್ಥರು, ಮಲಿ-ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ, ತಣ್-ಶ್ರಮಹರ
ವಾದ (ಸಂಸಾರತಾಪಶಾಂತಿ ಕರವಾದ), ಶಿರಿವರಮಬ್ಬೈ ಉಳ್-ಶ್ರೀ ವರಮಬ್ಬಲ
ನಗರದ ಒಳಗೆ, ಇರುನ್ದ-ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುವ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ,
ಎನಕ್ಕು ನನಗೆ, ಉಯ್ಯುವ್ ಅಱು-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ಅರುಳಾಯ್
-ಕೃಪೆಮಾಡಿ ತಿಳಿಸು (ಅನುಗ್ರಹಿಸು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶ್ರೀಮುಕ್ ! ಹೇ ಬಕವಕ್ರದಾರಕ ! ವಿಭೋ ! ದ್ವನ್ನಾರ್ಜುನಧ್ವಂಸಕ !
ಸ್ವಾಮಿ ! ಸಪ್ತವೃಷಪ್ರಭಾಂಗ ! ತವ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯಾಸ್ತಿ ಮಾಯಿಕ್ ಗುಣಾಕ್ |
ದುಜ್ಜೀರ್ಣಾನಿಹ ವಿಸ್ತೀರ್ಣೋದ್ಯು ! ಮಹಸಾ ಮಾಣಿಕ್ಯನಿಲೋದ್ಯುಹೋ !
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮಬ್ಬಲೇ ಶ್ರುತಿವಿದಾಂ ವಾಸೇ ! ಕೃಪಾಂ ಮೇ ಕುರು ||

ತಾ|| ಬಕವಕ್ರದಾರಕನೇ! ಯಮಳಾರ್ಜುನಮಧ್ಯಪ್ರವಿಷ್ಟನೇ! ಸಪ್ತ
ವೃಷಪ್ರಭಾಂಗನೇ! ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀಲ
ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣನೇ! ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಳ್ಳ ಚತುರ್ವೇದ ವಿದ್ವರ್ಥರು ನಿತ್ಯವಾಸ
ಮಾಡುವ ತೀತಳವಾದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುವ ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನನಗೆ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ತಿಳಿಸು.

(೧೦) ಆಪಾದನಕ್ಕು ನಿರ್ವಾಪಾದಮೇ ಶರಣಾಕ ತ್ತನ್ನೊಡ್ಡಿನಾದಯ್,
ಉನಕ್ಕೊರಕ್ಕು

ಮೊಟ್ಟು ನಾನೊಟ್ಟಿಲೇನೆದೊವಿಯುಮುನೆದೇ,

ಶೇಷುಕೊಳ್ ಕರುಮ್ಬುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಶೆನ್ನೆಲುಮ್

ಮಲಿತಣ್ ಶಿರೀವರಮಜ್ಜಿ,

ನಾಣುಪೊನ್ನೊಡ್ಡಾಯ್ ಮುಡಿಯಾಯ್ ತೆಯ್ಯನಾಯಕನೇ.

ಪ್ರ|| ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಅಣು-ಉಜ್ಜೀವನ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ನಿರ್ವಾಪಾದಮೇ ಶರಣಾಕ-ನಿನ್ನ ಚರಣವೇ ಶರಣವೆಂದು, ತನ್ನೊಡ್ಡಿನಾದಯ್ - (ನೀನು) ತನ್ನ ಬಿಟ್ಟು. ಉನಕ್ಕು-ನಿನಗೆ, ಓರ್ಕ್ಕುಮೊಟ್ಟು-ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ, ನಾಣು-ನಾನು, ಒನು ಇಲೇ-ಒಂದನ್ನೂ ಪಡೆದವನಲ್ಲ. ಎನದು ಅವಿಯುಮು-ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವೂ, ಉನದೇ - ನಿನ್ನದೇ ಆಗಿದೆ. ಶೇಷುಕೊಳ್-ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ, ಕರುಮ್ಬುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಶೆನ್ನೆಲುಮ್ - ಕಬ್ಬು, ದಪ್ಪ ಕೆಂಪು ಬತ್ತದ ಪೈರೂ, ಮಲಿ-ತುಂಬಿ, ತಣ್ - ಶ್ರಮಹರವಾದ, ಶಿರೀವರಮಜ್ಜಿ - ಶ್ರೀವರ ಮಜ್ಜಿಲಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ನಾಣು - ದಿವ್ಯಪರಿಮಳವುಳ್ಳ, ಪೂಮ್ - ರಮಣೀಯವಾದ, ತಣ್ತುಮಾಯ್ - ಶೀತಳವಾದ ತುಲಸೀಮಾಲೆಯಿಂದ ಆಲಂಕೃತವಾದ, ಮುಡಿಯಾಯ್-ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನೇ!, ತೆಯ್ಯನಾಯಕನೇ - ನಿತ್ಯ ಸೂರಿನಾಯಕನೇ! (ಇಂತಹ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು?—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವತ್ಪಾದಮೊಟ್ಟುಜಯುಗ್ಮಮೇನ ಶರಣಂ ಕೃತ್ವಾಽಪಿ ಮೇ ರಕ್ಷಕ-

ಸ್ತೇಽಹಂ ನಾಸ್ತಿ ಕಿಲೋಪಚಾರಕೃದಹೋ! ವಶೋ ಮನಾತ್ಪಾಽಪಿ ತೇ |

ವ್ರೀಹೀಕ್ಷಾದಿಫಲಾಶ್ರಯೇ ಚ ರುಚಿರೇ ದಿವ್ಯೇ ಸ್ವಯಂ ಶೀತಲೇ

ಭಾರ್ವತ! ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಿಲೇ ವಿಜಯಸೇ ದೇವೇಶ! ಮೌಳ್ವ್ಯುಷ್ಕಲ | ||

ತಾ|| ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಚರಣವೇ ಶರಣವೆಂದು ಉಜ್ಜೀವನಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಇರುತ್ತೀಯೆ ನಿನಗೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡಲಾರೆನು. ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವೂ ಕೂಡ ನಿನ್ನದೇ ಆಗಿದೆ. ನೀನು ಇಷ್ಟು ವ್ರೀಹಿಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತ, ದಿವ್ಯಪರಿಮಳ ಯುಕ್ತವಾದ ತುಲಸೀಮಾಲೆಯಿಂದ ಆಲಂಕೃತವಾದ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳ ನಿತ್ಯಸೂರಿ ನಾಯಕನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ (ನಿನಗೆ ನಾನೇನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು?)

(೧೧) ತೆಯ್ವನಾಯಕನ್ ನಾರಣನ್ ತಿರುವಿಕ್ಕಿರಮನಡಿಯಿಣೈಮಿಶೈ, ಕೊಯ್ಕೊಳ್ ಪೊಮ್ಮೊಳಿಲ್ ಶೋಳ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪನ್, ಶೆಯ್ವನಾಯಿರತ್ತಳ್ಳಿಪ್ಪೈ ತಣ್ ಶಿರೀವರಮುಜ್ಜೈಮೇಯ ಪತ್ತುಡಕ್ ಮೈಕಲ್ ಪಾಡವಲ್ಲಾರ್ ವಾನೋರ್ಕ್ಕಾ ರಾವಮುದೇ.

ಪ್ರ|| ತೆಯ್ವನಾಯಕ - ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾದ, ನಾರಣನ್ - ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ನಾರಾಯಣನಾಗಿಯೂ, ತಿರುವಿಕ್ಕಿರಮ - ಸರ್ವಾಶ್ರಯಭೂತನಾದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಅಡಿಯಿಣೈಮಿಶೈ - ಪಾದಯುಗಳದಮೇಲೆ, ಕೊಯ್ಕೊಳ್ - ಕೊಯ್ಯಲು ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ಪೂಮ್ ಪೊಳಿಲ್-ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ, ಶೂ - ಪರಿವೃತವಾದ, ಕುರುಕೂರ್ ಶಡಕೋಪನ್ - ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ನಮ್ಮಾಘ್ವಾರು, ಶೆಯ್ವ-ರಚಿಸಿದ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್-ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ತಣ್-ಶ್ರಮಹರವಾದ, ಶಿರೀವರಮುಜ್ಜೈ-ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಜಲ ನಗರವನ್ನು, ಮೇವಿಯ-ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಇವೈಪತ್ತು-ಈ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು, ಉಡನ್ - ಅರ್ಧದೊಡನೆ, ಪಾಡವಲ್ಲಾರ್ - ಹಾಡಬಲ್ಲವರು, ವಾನೋರ್ಕ್ಕು - ಪರಮಪದ ವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ಮೈಕಲ್ - ಯಾವಾಗಲೂ, ಆರಾ-ಆಶೀಷ್ಯವಾದ, ಅಮುದೇ-ಅಮೃತವೇ (ಅಮೃತದಂತೆ ನಿತ್ಯಭೋಗ್ಯರಾಗುವರು-ಎಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ- ರ ||)—

ದೇವೇಶಾಚ್ಯುತ ! ಹೇ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ! ಹರೇ ! ನಾರಾಯಣ ! ಶ್ರೀಧರ !
ಸ್ವಾಮಿನ್ನಿತ್ಯಯಮುತ್ತಮಂ ಹಿ ಕುರುಕಾಪುರಾತ್ಯಾರಾಚಿ ಪುಭುಃ |
ಸ್ತೋತುಂ ಚಾಹ ಸಹಸ್ರನುತ್ರ ದಶಕಂ ಚೇದಂ ವಿದುರೈ ಭುವಿ
ಪ್ರಾಪ್ಯಂ ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಜಲಂ ಪ್ರತಿ ಪುರಂ ತೇ ಸೂರಿಭೋಗ್ಯಾ ದಿವಿ ||

ತಾ|| ದೇವನಾಯಕನೇ ! ನಾರಾಯಣನೇ ! ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೇ ! ಎಂದು ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದಯುಗಳದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶರಾರಿಮುನಿಪರ್ಮಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ಶ್ರೀವರಮಂಗಲನಗರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಶಕವನ್ನು ಅರ್ಧದೊಡನೆ ಗಾನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯಭೋಗ್ಯರಾಗಿ ಆಶೀಷ್ಯವಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಆಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಏವಂ ಚ ಸೋಽನಧಿಗತಾಭಿಮತಸ್ತದಾಪ್ತೌ
 ನಾರಾಯಣಾದಿತರಸಾಧನಶೂನ್ಯತಾಂ ಸ್ವಾಮ್
 ತಸ್ಯೈ ನಿವೇದ್ಯ ತದುಪಾಯಧಿಯೈವ ಕಿಂಚಿತ್
 ದಾಶ್ವಸ್ತವಾನಥ ಮುನಿಃ ಕಿಲ ಸಪ್ತಮೇನ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವಾರ್ಥೇಶೇಶಯತ್ವಾದರಿದ್ರಹರಣಾತ್ಪಾನುಕಂಪುತ್ಯಯೋಗಾತ್
 ಸತ್ಸಾಹಾಯ್ಯಾದಶೇಷಾನ್ತರನಿಲಯತ ಸಾ ಭೂಸಮುದ್ಧೃತ್ಯುದನ್ತೈಃ |
 ಸರ್ವೇಷಾಂ ತಾತಭಾವಾದಿತರಜನದೂರಾಧರ್ಷತಾದೇಶ್ಯರಣ್ಯಂ
 ದೀನಾನಾಂ ಪ್ರಾಕ ವಿಷ್ಣುಂ ಶತಜನಮಥನೋ ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮಮ್ ||

(ಈ ಸಪ್ತಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)—

ಈ ಏಳನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ —ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ
 ಸಂಶ್ಲೇಷವಂ ಪಡೆಯದೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಣ್ಣರಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಚರಣ
 ಯುಗಳವೇ ತಮಗೆ ಸಾಧನವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಶರಣವರಣವಂ
 ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸೇವ್ಯನಾಗಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವ
 ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವನ ಅವತಾರ ಜೇಷ್ಠತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮರಿಸಿ,
 ತಮ್ಮ ಆಕಿಂಚನ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಪಾರವಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ
 ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪಞ್ಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಅಷ್ಟಮದಶಕ.

(ಆರಾವಮುದೇ —)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಮುನಿವರೈರು ಫಲಸಿದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದದೆ ಬಿನ್ನರಾಗಿ
ಶ್ರೀ ಕುಮ್ಮ (ಘೋಣ) ಪುರಿಯೆಂಬ (ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ - ಎಂಬ) ದಿವ್ಯ
ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಪೂರ್ಣಾವೃತಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ಆಶೀರ್ವಾದನೆ ಪ್ರಸತ್ತಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

(೧) ಆರಾವಮುದೇ ಯಡಿಯೇನುಡಲಮ್ ನಿನ್ಪಲನ್ಪಾಯೇ,
ನೀರಾಯೆಲೈನ್ನು ಕರೈಯವುರುಕ್ಕುಕ್ಕಿತ್ತ ನೆಡುಮಾಲೇ,
ಶೀರಾರ್ ಶೆನ್ನೆಲ್ ಕವರಿವೀಶುಮ್ ಶೆನಿನೀರ್ ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ,
ಎರಾರ್ ಕೋಲಮ್ ತಿಕ್ಕುಕ್ಕುಡನ್ನಾಯ್ ಕಣ್ಣೇನೆಮ್ಮಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಎಮ್ಮಾನೇ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!, ಆರಾ ಅಮುದೇ-ಅಶೀರ್ವಾದವಾದ
(ಅಪರಾಪ್ತವಾದ) ಅವೃತವೇ!, ಅಡಿಯೇ-ನನ್ನ, ಉಡಲಮ್-ಶರೀರವು,
ನೀರಾಯ್-ನಿನ್ನಲ್ಲಿ, ಅನ್ಪಾಯೇ - ಪ್ರೀತಿರೂಪವಾಗಿಯೇ, ನೀರಾಯ್-ದ್ರವೀ
ಭೂತವಾಗಿ, ಅಲೈನ್ನು-ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಿ ಅಲೆದು, ಕರೈಯ-ಕರಗಿಹೋಗು
ವಂತೆ, ಉರುಕ್ಕುಕ್ಕಿತ್ತ (ಅದನ್ನು) ನೀರುನೀರಾಗಿ ಕರಗಿಸುವ, ನೆಡುಮಾಲೇ -
ಅತ್ಯಂತ ಭೋಗ್ಯತಮನಾದ ಮಹಾನುಹಿಮನೇ!, ಶೀರಾರ್ - ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ
ಪೂರ್ಣವಾದ, ಶೆನ್ನೆಲ್ - ಕೇಪುಬತ್ತದ ವೈರು, ಕವರಿವೀಶುಮ್-ಉದ್ಭವಾಗಿ
ಬೆಳೆದು ಗಾಳಿಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ, ಶೆನಿನೀರ್-ಪೂರ್ದವಾದ ಜಲವುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ
-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಎರ್ ಆರ್-ಸೌಂದರ್ಯಭರಿತವಾದ, ಕೋಲಮ್
-ದಿವ್ಯಲಂಕಾರವು, ತಿಕ್ಕು-ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್ - ಶಯನಮಾಡಿರು
ತ್ತೀಯೆ. ಕಣ್ಣೇ-ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ವಾಮಿ! ಪೂರ್ಣಾಮೃತ! ತ್ವತ್ಪದಕಮಲಯುಗೇ ಭಕ್ತಿಹರ್ಷಪ್ರಕರ್ಷಾ-
ನ್ನಿತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ದ್ರುತಂ ಸ್ಯಾನ್ಮಮ ವಪುರಖಿಲಂ ಸಂಸ್ತನತ್ಯೇವ ದಾಸ್ಯಾತ್|
ಶ್ರೀಮತ್ಯಾಂ ಸುಮ್ಭವುರ್ಯಾಂ ಸುರುಚಿರಬಹುಳವ್ರೀಹಿಸಂವೀಜಿತಾಯಾಂ
ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರಶಯ್ಯಾಮಧಿಶಯಿತವಿ ದಂ ತೇಽದ್ಯ ರೂಪಾ ಹಿ ದೃಷ್ಟಮ್ ||

ತಾ|| ಸ್ವಾಮಿ! ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣಾಮೃತ ನಾಮಧೇಯನಾದ ಭಗವಂತನೇ !
ನನ್ನ ಶರೀರವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರವೀಭೂತವಾಗಿ ಕರಗಿಹೋಗು
ವಂತೆ ನೀನು ನನಗೆ ಭೋಗ್ಯತಮನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ ವ್ರೀಹ್ಯಾದಿ ಸಸ್ಯಭರಿತವಾದ
ಶ್ರೀ ಕುಮ್ಭಪುರೀ (ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ) ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು
ನಾನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು (ನನ್ನಭಾಗ್ಯವು ಎಂತಹುದು !)

(೨) ಎಮ್ಮಾನೇ ಯೇಕವೆಳ್ಳೈ ಮೂರ್ತ್ತಿ ಯೆನ್ನೈಯಾಳ್ವಾಣೇ,
ಎಮ್ಮಾವುರುಮ್ ವೇಣ್ಡುಮಾಳ್ ಮೂಲಾಪಾಯೆತ್ತಿಲೇಟ್,
ಶೆಮ್ಮಾಕಮಲಮ್ ಶೆಮ್ಮನೀರಮಿಶೈಕಣ್ ಮಲರುಮ್
ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ,
ಅಮ್ಮಾಮಲರ್ ಕಣ್ ವಳರ್ ಕಿಣ್ಣನೇ ಯೆನ್ನಾನ್ ಶೆಮ್ ಕೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಎಮ್ಮಾನೇ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!, ಎ ವೆಳ್ಳೈಮೂರ್ತ್ತಿ-ನನ್ನ ಶುದ್ಧ
ಸತ್ತ್ವಮೂರ್ತ್ತಿಯೇ!, ಎನ್ನೈ ನನ್ನನ್ನು, ಆಳ್ವಾನೇ-ಆಳುವವನೇ, ಎಮ್ಮಾ
ಉರುಮ್-ಎಷ್ಟು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನೂ, ವೇಣ್ಡುಮಾಳ್-ಇಚ್ಛಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂದ, ಆವಾಯ್-ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿಂತಿರುವವನೇ, ಎಳ್ಳಿಲಾ-ಪೌಂಡ್ರ
ದಿಂದ, ಎತ್ತೆ-ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರುವ ಬಲಿಷ್ಠನೇ, ಶೆಮ್ಮಾಕಮಲಮ್-ಕೆಂಪಾಗಿ
ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವ ತಾವರೆಹೂವುಗಳು, ಶೆಮ್ಮನೀರಮಿಶೈ-ಸವೃದ್ಧವಾದ ಜಲದ
ಮೇಲೆ, ಕಣ್ ಮಲರುಮ್ - ಸರ್ವತ್ರ ವಿಕಸಿತವಾಗಿರುವ, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ -
ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಮ್ಮಾಮಲರ್ - ಆ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ತಾವರೆ
ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಇರುವ, ಕಣ್-ನೇತ್ರಗಳು, ವಳರ್ ಕಿಣ್ಣನೇ-ಬೆಳ್ಳಿಯುವಂತೆ ನಿಡ್ಡಿ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನೇ!, ನಾನ್-ನಾನು, ಎಶೆಯ್ ಕೇ-ಎನ್ನುಮಾಡಲಿ? (ಈ ನಿನ್ನ
ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಎರಡು ತಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳು ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ
ವಿಕಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ನಾನೇನುಮಾಡಲಿ ?)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮನ್ನಾಥ! ತ್ವಂ ಶುಭಾಜ್ಞೋ ಮಮ ಪತಿರಖಿಲಾನನ್ತರೂಪೋಽಸಿ ದಿವ್ಯ-
ಶ್ರೀಮದ್ರಮ್ಯಾಕೃತಿ ಶ್ರೀವೃಷಭ! ಶುಭಮಹಾಮೋಜಸಾಮ್ಯಾಮ್ಬುರಾಶಾ!
ಶ್ರೀಮತ್ಯಾಂ ಕುಮ್ಮಪುರಾಂ ಮಧುಭೃತಸರೋಜಾಕ್ಷ! ಸಿದ್ರಾಸಿ ನಾಥ!
ತ್ವದ್ಭಕ್ತೋಽಹಂ ಕಿಮದ್ಯ ಸ್ವಯಮಿಹ ಕರವೈ ? ಬ್ರೂಹಿ ವಷ್ಣೋ !
ದಯಾಳೋ ! ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನನ್ನ ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಮೂರ್ತಿಯೇ ! ನನ್ನನ್ನು
ಆಳುವವನೇ ! ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸುವವನೇ !
ಸೌಂದರ್ಯನಿಧಿಯಾದ ವೃಷಭವ್ರಾಹ್ಮಣೇ ! ವಿಕಸಿತವಾದ ಕೆಂದಾಸರೆ ಹೂವುಗಳಿಂದ
ಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಕುಮ್ಮಪುರಿಯಲ್ಲಿಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ! ಸರೋಜಾಕ್ಷನೇ !
ನಾನು ಏನುಮಾಡಲಿ ? (ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ತಾನರೆಪುಷ್ಪಗಳು ಮಾತ್ರ ವಿಕಸಿತ
ವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸದೆ ಇವೆ—ಏನುಮಾಡಲಿ ?—ಎಂದು ಭಾವವು)

(೩) ಎನ್ನಾ ಕ್ ಶೆಯ್ ಕೇ ಯಾರೇ ಕಳೈಕಣ್ಣೆನ್ನೆಯೇ
ಶೆಯ್ ಕಿನ್ಱಾಯ್,

ಉನ್ನಾಲಲ್ಲಾಲ್ ಯಾವರಾಲುಮೊಣ್ಣುಮ ಕುಟ್ಟುವೇಣ್ಡೇ,
ಕನ್ನಾ ಮದಿಳ್ ಶೂಳ್ ಕುಡನ್ನೈಕ್ಕಿಡನ್ನಾಯ್ಡಿಯೇ (ನರುವಾಣಾಳ್
ಶೆನ್ನಾಳೆನ್ನಾಳ್ ಪ್ಪಾಳ್ ನೆತಾಳ್ ಪಿಡಿತ್ತೇ ಶೆಲಕ್ಕಾಣೇ

ಪ್ರ|| ನಾ-ನಾನು, ಎಶೆಯ್ ಕೇ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ? ಕಳೈಕಣ್ಣೆ-
(ಚೇತನರಿಗೆ) ರಕ್ಷಕರು, ಯಾರ್-ಯಾರು ? ಎನ್ನೈ-(ಅಶಕ್ತನಾದ) ನನ್ನನ್ನು,
ಎ ಶೆಯ್ ಕಿನ್ಱಾಯ್- ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀಯೋ ? ಉನ್ನಾಲಲ್ಲಾಲ್-
ನಿನ್ನಿಂದ ಹೊರತು, ಯಾವರಾಲುಮ್-ಇನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ, ಒಣ್ಣುಮ್ ಕುಟ್ಟು-
ಒಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿತವನ್ನೂ, ವೇಣ್ಡೇ-(ನಾನು) ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ ಕೇ ಆರ್-ಸಾನ್ನೈ
ವಾಗಿ ಘನತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಮದಿಳ್-ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ, ಶೂ-ಪರಿವೃತ
ವಾದ, ಕುಡನ್ನೈ-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ !,
ಅಡಿಯೇ-ನಿನಗೆ ದಾಸನಾದ ನನ್ನ, ಅರು ಅತ್ಮವಸ್ತುವು, ವಾಣಾಳ್ (ಮಾಠಿ+
ನಾಳ್)-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಕಾಲವು, ಶೆನ್ನಾಳ್ (ಶಿಲ್+ನಾಳ್)-ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವು,

ಎನ್ನಾಳ್-ಎಷ್ಟುದಿನಗಳೋ, ಅನ್ನಾಳ್ - ಆ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ, ಉನತಾಳ್-ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಪಿಡಿತ್ತೇ-ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ, ಶೆಲಕ್ಕಾಣೇ-(ನನ್ನ ಕಾಲವು) ಕಳೆಯು ವಂತೆ ಕಟಾಕ್ಷಿಸು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ವಾ ಕುರ್ಯಾಂ ? ಮಮಾದ್ಯ ಸ್ವಯಮವನರತಃ ಕೋಽಸ್ತಿ ?

ಕಿಂ ವಾ ಕರೋಷಿ ?

ತ್ವತ್ಪನ್ನಿಧ್ಯಾದ್ವಿನಾಽಹಂ ನ ಕಿಮಪಿ ಚ ಕುತೋಽಪ್ಯರ್ಥಯೇ
ವಾಙ್ಮತಂ ಮೇ |

ಶ್ರೀಮತ್ಯಾಂ ಕುಮ್ಭಪುರ್ಯಾಮತಿದೃಢಲಯೈರಾವೃತಾಯಾಂ ಶಯಾನ !

ತ್ವತ್ಪದಾಬ್ಜೇ ತು ಭಕ್ತ್ಯಾ ಕುರು ಮಮ ಭರಿತಾ ವಾಸರಾನ್ಯಶೇಷಾಃ ||

ತಾ|| ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ? ನನಗೆ ಈಗ ರಕ್ಷಕರು ಯಾರು ? ಅಶಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀಯೇ ? ನಿನ್ನಿಂದ ಹೊರತು ಇನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ನಾನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಘನವಾದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ! ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಕಾಲವು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೋ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ (ನಿತ್ಯವಾಗಿ) ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಇರುವಂತೆ ಕಟಾಕ್ಷಿಸು.

(೪) ಶೆಲಕ್ಕಾಣ್ ಕಿತ್ಪಾರ್ ಕಾಣುಮಳವುಮ್ ಶೆಲ್ಲುಮ್

ಕೀರ್ತ್ತಿಯಾಯ್,

ಉಲಪ್ಪಿಲಾನೇ ಯೆಲ್ಲಾ ವುಲಕುಮುಡೈಯು ಮೊರುಮೂರ್ತ್ತಿ,

ನಲತ್ತಾಲ ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಕುಡನ್ನೈಕ್ಕಿಡನ್ನಾಯುನ್ನೈ ಪಿ

ಕ್ಕಾಣ್ಪಾನ್‌ನಾಕ್,

ಅಲಪ್ಪಾಯ್, ಆಕಾಶತ್ತೈ ನೋಕ್ಕಿ ಯುಱುವೆ ತೋಱುವನೇ.

ಪ್ರ|| ಶೆಲ-ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು, ಕಾಣ್‌ಕಿತ್ಪಾರ್ (ದಾರಿಯನ್ನು) ಕಾಣ ಬಲ್ಲವರು (ಉರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಲ್ಲವರು), ಕಾಣುಮಳವುಮ್-ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವವರೆಗೂ, ಶೆಲ್ಲುಮ್-ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ವೈಭವವುಳ್ಳ, ಕೀರ್ತ್ತಿ ಯಾಯ್-ಗುಣವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನೇ !, ಉಲಪ್ಪು ಇಲಾನೇ-ಅನ್ತ

ವಿಲ್ಲದವನೇ, ಎಲ್ಲಾ ಉಲಕುಮ್-ಸರ್ವಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಉಚ್ಛ್ರಿಯ-ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ, ಒರುಮೂರ್ತಿ-ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯಾದವನೇ!,
ನಲತ್ಕಾಲ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ - ಭಕ್ತಿಪ್ರಕರ್ಷವುಳ್ಳವರು ವಾಸಮಾಡುವ, ಕುಡನ್ದೈ-
ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ದೈಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾಯ್ - ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ!,
ಉನ್ನೈ-(ಇಂತಹ ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿ ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ) ನಿನ್ನನ್ನು, ನಾನ್-ನಾನು,
ಕಾಣ್ಣಾ-ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅಲಪ್ಪಾಯ್ - ಅತ್ಯಂತ ಆಶೆಯಿಂದ
ಶ್ರಾಂತನಾಗಿ, ಆಕಾಶತ್ವೈನೋಕ್ಕಿ-ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಘ್ರವನ್-ಅಳುತ್ತ,
ತೊಱ್ವನ್-ಪ್ರಪನ್ನರಂತೆ ಅಂಜಲಿಮಾಡುವೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತೇಽಸ್ತ್ಯವಾರಂ ವಿಶದಮತಿಜುಷಾಂ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟೇರತೀತಂ
ನಿಸ್ಸೀಮಂ ಸರ್ವಲೋಕಾತ್ಮಕನಿಜವಪುಷಾ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತೇ ವಿಭಾಸಿ |
ಕುರ್ವೇಽಹಂ ಕುಮ್ಭಪುರಾಂ ಸುಮಹಿತಭಗವದ್ಭಕ್ತವರ್ಗಾಶ್ರಿತಾಯಾಂ
ಸುಸ್ತಂ ತ್ವಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಕಾಮೋ ಗಗನಮಪಿ ವಿಲೋಕಾಽಜ್ಞಲಿಂ
ಕ್ರಸ್ತನಂ ಚ ||

ತಾ || ಉರ್ಭವಲೋಕಗಾಮಿಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ : ಗೋಚರವಾಗುವವರೆಗೂ
ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಗುಣವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ವಿಸ್ತರವುಳ್ಳವನೇ! ಅಂತವಿಲ್ಲದವನೇ!
ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸುವ ಅದ್ವಿತೀಯ
ಮೂರ್ತಿಯೇ! ಭಕ್ತಿಪ್ರಕರ್ಷವುಳ್ಳ ಮಾಹಾತ್ಮರು ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ಕುಂಭ
ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ
ಆಶೆಯಿಂದ ಶ್ರಾಂತನಾಗಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಳುತ್ತ ಪ್ರಪನ್ನರಂತೆ ಅಂಜಲಿ
ಮಾಡುತ್ತ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸೇವಿಸುವೆನು.

(೫) ಅಘ್ರವನ್ ತೊಱ್ವನಾಡಿ ಕ್ಕಾಣ್ಣಾ ಪಾಡಿಯಲಗ್ನವನ್,
ತೊಱ್ವಲ್‌ವಿನೈಯಾಲ್ ಪಕ್ಕಮ್‌ನೋಕ್ಕಿ ನಾಣಿಕ್ಕವಿಡ್‌ನಿರುಪ್ಪನ್,
ಶೊಱ್ವೊಣ್‌ಪಪ್ಪನ ಕ್ಕುಡನ್ದೈಕ್ಕಿಡನ್ದಾಯ್ ಶೆನ್ನಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣಾ,
ತೊಱ್ವನೇನೈಯುನತಾಳ್ ಶೇರುಮ್ ವಕ್ಕೆಯೇ ಶೊಡ್‌ಕಣ್ಣಾಯ್.

ಪ್ರ|| ಅಘ್ರವನ್-ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರುವೆನು, ತೊಱ್ವನ್-(ನಿನ್ನ)ನೇನೆ ಮಾಡು
ವೆನು, ಆಡಿಕ್ಕಾಣ್ಣಾ-ನರ್ತನಮಾಡಿ ನೋಡುವೆನು, ಪಾಡಿ ಅಲಗ್ನವನ್-ಹಾಡಿ
ಪ್ರಲಾಪಮಾಡಿ ಶ್ರಾಂತನಾಗುವೆನು. ತ್ತು-ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು

ಇರುವ, ವಲ್‌ವಿನೈಯಾಲ್-ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪದಿಂದ, ಪಕ್ಕಮ್‌ನೋಕ್ಕಿ-ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ (ನೀನು ಬರುತ್ತೀಯೋ ಎಂದು) ನೋಡಿ, ನಾಣಿ - ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಕಮ್ಮಿನ್ನಿರುಪ್ಪ-ಕೆಳಗೆ (ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ) ಬಿದ್ದಿರುವೆನು ಶ್ರೀ-ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ, ಒಣ್-ದರ್ಶನೀಯವಾದ, ಮೃನ - ನೀರುಳ್ಳ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ಕುಡನ್ನೈ-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್ - ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ !, ಶೆನ್ನಾಮೈ ಕೃಣ್ಣಾ - ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನೇ !, ತೊಮ್ಮವನೇನೈ - (ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪಣನಾಗಿರುವ) ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಉನತಾಳ್-ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಶೇರುಮ್‌ವಕ್ಕೆಯೇ - ಸೇರುವಂತೆಮಾಡುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನೇ, ಶೂ ಕಣ್ಣಾಯ್-ವ್ಯಾಪಿಸಿ (ಉಪಾಯವನ್ನು) ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು.

(೨-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ರನ್ನಾಮೈವಾರ್ಚಯಾಮಿ ಸ್ವಯಮುಹಮನಿಶಂ ನರ್ತನೈಶ್ಚಾಪಿ ಗಾನ್ಯೈ-
ಶ್ಚಾನ್ಮೋಽಸ್ಮಿ ತ್ವಾಂ ದಿವ್ಯಕ್ಷುರ್ನುಮ ಕಲುಷಭರಾತ್ ಪಾರ್ಶ್ವತೋ
ಲಜ್ಜಿತಸ್ಪ್ಯಾಮ್ |

ರನ್ಯಾಯಾಂ ಕುಂಘುಪುರಾಂ ಸುರುಚಿರಮಹಿತಕ್ಷೇತ್ರಸಸ್ಯಾವೃತಾಯಾಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷ ! ತ್ವಾಂ ಶಯಾನಂ ಶ್ರಿತಮಿಮನುಧುನಾ ಕಾರಯ ತ್ವಂ
ಹರೇ ! ಮಾಮ್ ||

ತಾ|| ನಾನು (ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು) ಅಳುತ್ತಿರುವೆನು, ನಿನಗೆ ಅಂಜಲಿಮಾಡುವೆನು, ನರ್ತನಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆನು, ಹಾಡಿ ಶ್ರಾಂತ ನಾಗುವೆನು ನನ್ನ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪದಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬರುತ್ತೀಯೋ ಎಂದು ನೋಡಿ, ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವೆನು. ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೇ ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಸೇರುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು.

(೬) ಶೂರ್ಲಕಣ್ಣಾಯೇಕ್ ತೋಲ್ಯೈವಿನ್ಯೈಯ್ಯ
ಯಱುತ್ತುನ್ನಡಿಶೇರುಮ್,

ಉರ್ಲಕಣ್ಣಿರುಂದೈತೂರಾಕ್ಕುಳಿತೂರ್ತೈ ನಾಳಕಟ್ಟಿರುಪ್ಪಕ್,
ವಾರ್ತೋಲ್ ಪುಕಡಾರ್ ಕುಡನ್ನೈಕ್ಕಿಡನ್ನಾಯ್

ವಾನೋರಕ್ಕೋಮಾನೇ,

ಯಾಶಿನಿಶೈಯೇ ಯಮುದೇ ಯತಿವಿಕ್ಪಯನೇ ಯರಿಯೇಡೆ.

ಪ್ರ|| ವಾಘ್ರ-ಬಾಳೋಣದರಿಂದ, ತೊಲ್-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಪುಕ್ತಾರ್-
ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವರ, ಕುಡನ್ನೆ - ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೆಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್ - ಶಯನ
ಮಾಡಿರುವವನೇ, ವಾನೋರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೂ, ಕೋಮಾನೇ-ಅಧಿಪತಿಯಾದ
ವನೇ, ಯಾಘ್ರೀ-ವೀಣೆಯ, ಇಶೈಯೇ-ಸ್ವರದಂತೆಯೇ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿ, ಅಮುದೇ-
ಅಮೃತರೂಪನೇ, ಅತಿವೀ ಪಯನೇ-ಜ್ಞಾನದ ಫಲರೂಪನೇ, ಅರಿಯೇತೆ-ಸಿಂಹ
ಶ್ರೇಷ್ಠದಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠನಾದವನೇ, ಉ ಅಡಿಶೇರುಮ್ - ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು
ಸೇರುವ, ಉಘ್ರ-ನನ್ನ ಅನಾದಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಕಡ್ಡಿರುನ್ನೇ - ಕಂಡು ಇದ್ದೇ,
ತೂರಾಕ್ಕುಡಿ - ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ (ದುರಾಶೆಯೆಂಬ) ಹಳ್ಳವನ್ನು,
ತೂರ್ತ್-(ದುವಿಷಯಗಳಿಂದ) ತುಂಬಿ, ಎನ್ನಿನಾಳ್-ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳು, ಅಕನ್-
(ನಿನ್ನನ್ನು) ಬಿಟ್ಟು, ಇರುಪ್ಪ - ಇರಬಲ್ಲೆನು? ಎ ತೊಲ್ವೈವಿನ್ನೈಯೈ-ನನ್ನ
ಅನಾದಿ ಪಾಪವನ್ನು, ಅಱುತ್ತು - ಛೇದಿಸಿ, (ಉ ಅಡಿಶೇರುಮ್) ಶೂಢ
ಕಣ್ಡಾಯ್-(ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಸೇರುವ) ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿ.

(ಸ-ಗಾ-೮ || ೨-)

ಸೂರಿನ್ನ : ಕುಮ್ಮಪುರಾಂ ವಸತಿ ಕಿಲ ಭವಾ ಭಾಗ್ಯವದ್ವಿಷ್ಣುಸೇವ್ಯ-
ತೋತ್ರಸ್ಯಾತ್ಯಂತಭೋಗ್ಯವೃತನಿಧಿರುಚಿತಂ ಸತ್ಪಲಂ ನಾನಸಸ್ಯ |
ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠ! ತ್ವದೀಯಂ ಪದಯುಗಳಮಹಂ ಪ್ರಾಪ್ತಮಪ್ಯರ್ಹ ಏನಂ
ದುಷ್ಪಾಕಾಘೋರಕೂಪೇ ನಿವಸತಿ ಇತಿ ಯನ್ನೇ ಕದಾವೋದ್ಯ ಕಿಸ್ವಾತ್? ||

ತಾ|| ಉಜ್ಜೀವಿತರಾದ ಭಕ್ತಾತ್ಮರು ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ
ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ! ನಿತ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನೇ ! ವೀಣಾಸ್ವರದಂತೆ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿ
ರುವ ಅಮೃತರೂಪನೇ ! ಜ್ಞಾನದ ಫಲರೂಪನೇ ! ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠದಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠನೇ !
ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ನಾನು ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಅಗಾಢ
ವಾದ ದುರಾಶಾಕೂಪವನ್ನು ದುವಿಷಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಇರಬಲ್ಲೆನು ? ನನ್ನ ಅನಾದಿ ಪಾಪವನ್ನು ಛೇದಿಸಿ,
ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿ.

(೨) ಅರಿಯೇತೆಯೆನ್ನಮ್ ಪೋಡರೇ ಶೆಬ್ಬಣ್ಣಕರುಮುಕಿಲೇ,
ಎರಿಯೇ ಪವಳಕ್ಕುಣ್ಣಿ ನಾನ್ಮೊಳೆನ್ನಾಯುನದರುಳೇ,
ಪಿರಿಯಾವಡಿಮೈ ಯೆನ್ನೈ ಕೊಣ್ಣಾಯ್ ಕುಡನ್ನೈತ್ತಿರುಮಾಲೇ,
ತರಿಯೇನಿನಿಯುಕ್ ಶರಣಮ್ ತನ್ನೆ ಶನ್ದಮ್ ಕಳೈಯಾಯೇ.

ಪ್ರ|| ಅರಿಯೇಹ್ತೆ-ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠನೇ!, ಎಫ ಅಮ್ ಪೂ ಶುಡರೇ-ನನ್ನ
ರಮಣೀಯವಾದ ಬಂಗಾರದಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೇ. ಶಿಮ್‌ಕಣ್-ಕೆಂಪಾದ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಕರುಮುಕಿಲೇ-ನೀಲಮೇಘವೇ!, ಎರಿಯೇ-(ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ) ಅಗ್ನಿ
ಪ್ರಾಯನೇ, ವವಳಕ್ಕುನೇ - ಹವಳದ ಪರ್ವತದಂತೆ ಇರುವವನೇ!, ನಾಲ
ತೋಳ್-ಚತುರ್ಭುಜನಾದ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಉನದು ಅರುಳ್-
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಪಿರಿಯಾ-ಎಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟಿರದಂತೆ, ಅಡಿಮೈ - (ವಾಚಿಕಾದಿ)
ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನ ಮೂಲಕ, ಕೊಣ್ಡಾಯ್-(ನೀನು) ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವ
ನಾಗಿ, ಕುಡನ್ನೈ - ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ತಿರುಮಾಲೇ - ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತನಾಗಿ
ಇರುವವನೇ!, ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ತರಿಯೇ-(ನಾನು) ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಇರಲಾರೆನು. ಉಫ ಶರಣಮ್-ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನ್ನು, ತನ್ನ - ಕೊಟ್ಟು, ಎಫ
ಶನ್ಮಮ್-ನನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು, ಕಳೈಯಾಯೇ-ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸಿಂಹೇಂದ್ರ! ತ್ವಂ ಸುರಮ್ಯಂ ಕನಕಮಯಮಹಾಜ್ಯೋತಿರೇವಾಸಿ ಸತ್ಯಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷೋ ನೀಲಮೇಘೋ ರಿಪುಕುಲದಹನಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರವಾಳಾದ್ರಿರೇವ |
ಸ್ವಾವಿಾ ಮೇ ತ್ವಂ ಚತುರ್ಬಾಹ್ಯನುಗುಣವಿಭವಸ್ತ್ವತ್ಯವಾ
ಮೇಽಸ್ಮಿ ದಾಸ್ಯೇ
ಶ್ರೀಶ! ತ್ವಂ ಕುನ್ಯಪುಷ್ಯಂ ವಿಲಸಸಿ ನ ಸಹೇ! ಹಂತ ! ಮುಕ್ತಿಂ
ಪ್ರದೇಹಿ ||

ತಾ|| ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ಸುವರ್ಣಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೇ! ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾದ
ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನೇ! ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಯನೇ! ಪ್ರವಾಳಾದ್ರಿ ಸದೃಶನೇ!
ಚತುರ್ಭುಜನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ
ಬಿಟ್ಟಿರದಂತೆ ನನ್ನ ವಾಚಿಕ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಕುಂಭ
ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೀಯಷ್ಟೆ. ನಾನು ಇನ್ನುಮೇಲೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇರಲಾರೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನ್ನು ನನಗೆ
ತಂದು ನನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು (ಸಂಸಾರಬಂಧವನ್ನು) ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡು. (ನನಗೆ
ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡು)

(೮) ಕಳ್ಳೆವಾಯ್ ತುನ್ನಮ್ ಕಳ್ಳೆಯಾದೊಡ್ಡಿವಾಯ್
 ಕಳ್ಳೆಕಣ್ ಮೊಲ್ ಶಿಲೇಕ್,
 ವಳ್ಳೆವಾಯ್ ನೇಮಿಪ್ಪಡೈಯಾಯ್ ಕ್ಕುಡನ್ದೈಕ್ಕಡನ್ದ
 ಮಾಮಾಯಾ,
 ತಳರಾವುಡಲಮೆನದಾವಿ ಶರಿನ್ದ ಪೋನ್ನೋದು
 ಇಳ್ಳೆಯಾದುನ ತಾಳೊರುಚ್ಚಿಪ್ಪಿಡಿತ್ತು ಪೋದ ವಿಶೈನೀಯೇ.

ಪ್ರ|| ತುನ್ನಮ್-(ನನ್ನ) ದುಃಖವನ್ನು, ಕಳ್ಳೆವಾಯ್-(ನೀನು) ನಾಶಪಡಿಸು, (ಅಥವಾ) ಕಳ್ಳೆಯಾದೊಡ್ಡಿವಾಯ್ - ನಾಶಪಡಿಸದೆ ಇರು ಕಳ್ಳಕಣ್ - (ನನ್ನ ದುಃಖನಿವಾರಕವಾದ) ವಸ್ತುವನ್ನು, ಮುಗ್ಧಾ ಇಲೇಕ್-ಬೇರೆ ಒಂದನ್ನೂ (ನಾನು) ಪಡೆದು ಇಲ್ಲ. ವಳ್ಳೆವಾಯ್-ಸುತ್ತಲೂ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳ, ನೇಮಿ-ಚಕ್ರವನ್ನು, ವಡೈಯಾಯ್ - ಆಯುಧವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಕುಡನ್ದೈಕ್ಕಡನ್ದ-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ದೈಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ, ಮಾಮಾಯಾ-ಮಹಾ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನೇ (ಅದ್ಭುತ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಯುಕ್ತನೇ), ಉಡಲಮ್-ಶರೀರವು, ತಳರಾ-ಶಿಥಿಲವಾಗಿ, ಎನ್ನದು ಆವಿ-ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು, ಶರಿನ್ದ ಪೋನ್ನೋದು-ನಾಶಹೊಂದುವ ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇಳ್ಳೆಯಾದು-ಚಿತ್ತದಾರ್ಬಲ್ಯವುಂಟಾಗದಂತೆ, ಉನತಾಳ್-ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ಒರುಬ್ಬಿ ಪಿಡಿತ್ತು - (ಉಪಾಯವಾಗಿಯೂ ಉಪೇಯವಾಗಿಯೂ) ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಪೋದ-ಹೋಗುವಂತೆ, ನೀಯೇ ಇಶೆ-ನೀನೇ ಸಮ್ಮತಿಸು (ನನಗೆ ಅನುಮತಿಯುಂ ಕೊಡು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾಯಾ ತ್ತಂ ಚಕ್ರಪಾಣಿರ್ವಿಲಸತಿ ಭಗವತ್ | ಕುಂಭಪುರಾಂ ಶಯಾನಃ
 ಕಿಂ ದುಃಖಂ ನಾಶಯೇರ್ಮೇ ? ಕಿಮುತ ನ ಚ ತಥಾ ? ನಾಸ್ತಿ
 ಚಾನ್ಯಾ ಗತಿರ್ಮೇ |
 ದೇಹಾನ್ಮತ್ಪ್ರಾಣಯಾನೇ ನ ಭವತು ಪತನಂ ಮೇ ಮುರಾರೇ ! ಪದಾಬ್ಜಂ
 ಭದ್ರಂ ತೇ ಮೇ ಶರಣ್ಯಂ ವಿತರತು ಚ ಭವಾನ್ ನಿತ್ಯಸೇವ್ಯಂ ಚ
 ಭೋಗ್ಯಮ್ ||

ತಾ|| ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೇ ! ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ದಿವ್ಯಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನಿಧಿಯೇ ! ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನೀನು ನಾಶ ಪಡಿಸುತ್ತೀಯೇ ಅಥವಾ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ! ನನಗೆ ದುಃಖನಿವಾರಕವಾದ

ಬೇರೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ನಾನು ಕಾಣೆನು (ನನಗೆ ನೀನೇ ಗತಿ). ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ ಇರುವ ಇಂತಹ ಆಪತ್ತಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಉದಾಸೀನನಾಗದೆ, ನನ್ನ ಚಿತ್ತದಾರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ, ನಿನ್ನ ವಾದಗಳನ್ನೇ ನಾನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಉಚ್ಚೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ನನಗೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡು.

(೯) ಇಶೈವಿತ್ತೆನ್ನೈಯುಕ್ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀಡಿರುತ್ತುಮನ್ಮಾನೇ,
ಅಶೈವಿಲಮರರ್ ತಲೈವರ್ತಲೈವಾ ವಾದಿಪೈರುವೂತ್ತಿ,
ತಿಶೈವಿಲ್ವೀಶುಮ್ ಶೞುಮಾಮಣಿಕಳ್ ಶೇರುಮ್ ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ,
ಅಶೈವಿಲಲಕಮ್ ಪರವ ಕ್ಕಿಡನ್ನಾಯ್ ಕಾಣವಾರಾಯೇ

ಪ್ರ|| ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಇಶೈವಿತ್ತು - (ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ) ಸಮ್ಮತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಉ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀಡಿ-ನಿನ್ನ ವಾದಯುಗಳಾದ ಕೆಳಗೆ, ಇರುತ್ತುಮ್-ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಅಮ್ನಾನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಅಶೈವು ಇಲ್-ಚಾಚ್ಚಲ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಅಮರರ್ - ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ತಲೈವರ್-ಶಿಖರಪ್ರಾಯರಾದ ಅನನ್ತ-ಗರುಡ-ವಿಷ್ಣುಕ್ಕೇನರಿಗೆ, ತಲೈವಾ - ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೇ, ಆದಿ ನೆರುಮೂತ್ತಿ-ಸಮಸ್ತ ಕಾರಣವಾದ ಸರ್ವಾಧಿಕನಾದ ಮೂರ್ತಿಯೇ, ತಿಶೈ-ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ವಿಲ್-ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು, ವೀಶುಮ್-ವಿಸ್ತರಿಸುವ, ಶೞು-ರಮ್ಯವಾದ, ಮಾ ಮಣಿಕಳ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಳು, ಶೇರುಮ್-ಸೇರುವ, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ - ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಅಶೈವು ಇಲ್-ಭ್ರಮವು ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಉಲಕಮ್ - ಲೋಕವು, ಪರವ-(ನಿನ್ನನ್ನು) ನೋತ್ರಮಾಡುವಂತೆ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ಕಾಣ-(ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಮನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು) ನೋಡುವಂತೆ, ವಾರಾಯ್-ಬಾ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವತ್ಪಾದಾಬ್ಜಪ್ರಣಮ್ನಂ ಕುರು ಮಯಿ ಕೃಪಯಾ ಮಾಂ ಚ ದೇವಾಧಿದೇವ !
ಶ್ರೀಮಾನಸ್ಯಾದಿಮೂರ್ತಿಸ್ಸುರುಚಿರಮಣಿಭೃತ್ ಕುಮ್ಭಪುಂಜಂ ಶಯಾನಃ |
ನಿತ್ಯಜ್ಞಂ ಲೋಕಶಸ್ತ್ರೋಽಸೃಪಿ ತವ ಗಮನಂ ರಮ್ಯಗಮ್ಯಾರಭಾವಂ
ದ್ರಷ್ಟುಂ ಮೇಽಸ್ಯದ್ಯ ಕಾಂಕ್ಷಾ ! ತ್ಯಜ ತವ ಶಯನಂ ! ದೇಹಿ ಮೇ
ದೃಷ್ಟಿಭಾಗ್ಯಮ್ ||

ತಾ || ನನ್ನನ್ನು ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ನಿನ್ನ ವಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಶಿಖರಪ್ರಾಯರಾದ ಅನನ್ತ-ಗರುಡ-ವಿಷ್ಣುಕ್ಕೇನಾದಿಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೇ ! ಸರ್ವ ಕಾರಣರೂಪಿಯಾದ

ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯೇ ! ದಿವ್ಯತಮ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಭೂತವಾದ ಶ್ರೀ ಕುಂಭ
ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ತುತ್ಯನಾಗಿ ಲೋಕೋಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ !
ನಿನ್ನ ಗಮನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವಂತೆ
ನೀನು ನಡೆದು ಬಾ.

(೧೦) ವಾರಾವರುವಾಯ್ ವರುಮೇಮಾಯಾ

ಮಾಯಾಮೂರ್ತಿಯಾಯ್,

ಅರಾವಮುದಾಯದಿಯೇನಾವಿ ಯಕಮೇ ತಿತ್ತಿಪ್ಪಾಯ್,

ತೀರಾವಿನ್ಯೈಕಳ್ ತೀರ ವೆನ್ನೈಯಾಣ್ಡಾಯ್, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ
ಯೂರಾಯ್; ಉನಕ್ಕಾಳ್ ಪಟ್ಟಮಡಿಯೇನಿನ್ನ ಮುಲ್ಲೈನೋ.

ಪ್ರ|| ವಾರಾ-ನಡೆದುಬಾರದೆ, ಅರುವಾಯ್-ಅರೂಪಿಯಾಗಿ, ವರುಮ್-ನನ್ನ
ಎದುರಿಗೆ ಬರುವ, ಎ ಮಾಯಾ-ನನ್ನ ಮಾಯಾಜೀಷ್ಟಿತನೇ, ಮಾಯಾಮೂರ್ತಿ
ಯಾಯ್-ಅತ್ಯದ್ಭುತ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವಿಶಿಷ್ಟನೇ, ಅರಾ ಅಮುದಾಯ್-
ಎಷ್ಟು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗದಂತೆ ಇರುವ ಅಮೃತದಂತೆ ಭೋಗ್ಯ
ನಾಗಿರುವವನೇ, ಅಡಿಯೇ ಅವಿ-ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ
ವಾದ, ಆಕಮೇ-ಹೃದಯದಲ್ಲ, ತಿತ್ತಿಪ್ಪಾಯ್ - ಮಧುರತಮನಾಗಿ (ರಸಾಶ್ರಯ
ನಾಗಿ) ಇರುವವನೇ, ತೀರಾ-ಅವಿಷಾಶ್ಯವಾದ, ವಿನೈಕಳ್-ಪಾಪಗಳು, ತೀರ-
ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಆಣ್ಡಾಯ್-ಆಳಿದವನೇ (ನನ್ನ ವಾಚಿಕ
ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವನೇ), ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ - ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯನ್ನು,
ಉರಾಯ್-ನಿನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಉನಕ್ಕು-ನಿನಗೆ, ಆಳ್ ಪಟ್ಟಮ್-
ದಾಸಭೂತನಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡೂ, ಅಡಿಯೇ-ಅನನ್ಯ ಶರಣನಾದ ನಾನು, ಇನ್ನಮ್-
ಇನ್ನೂ, ಉಲ್ಲೈನೋ-(ನಿನ್ನ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದೆ) ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವನೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಯಾಮೂರ್ತಿಸ್ತದ್ಭುತೋಽಸ್ಯ ಮಮ ಹೃದಯೇ ಭಾಸಿ

ಮಾಧುರ್ಯಪೂರ್ಣ -

ಸ್ವತ್ಯಂ ಪೂರ್ಣಮೃತಾತ್ಮಾ ಸಕಲಕಲುಷಸನ್ತಾಪಹನ್ತಾಽನ್ತರಾತ್ಮಾ |
ಮನ್ನಾಥಃ ಕುಂಭಪುರಾಂ ವಿಲಸಿತವಿಭವಸ್ತ್ವಂ ಮುರಾರೇ! ಕಥಂ ವಾ
ತ್ವತ್ಪಾದಾಬ್ಜಂ ಪ್ರಪನ್ನೋಽಸ್ಯಹಹ! ಭವಭಯಾಮೋಘಮಗ್ನೋ
ಭವೇಯಮ್? ||

ತಾ|| ನೀನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಬರುವ ಮಾಯಾ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ, ಅಪರಾಧಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಧುರ ರಸಾಶ್ರಯಭೂತನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ನನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ ನನ್ನ ವಾಚಿಕ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನೀನು ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, 'ನಿನಗೆ ದಾಸಭೂತನಾಗಿ ಅನನ್ಯ ಶರಣನಾದ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಉಚಿತವೋ? (ನೀನೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು—ನೀನು ಹೀಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೧೧) ಉತ್ತರೈಯೈನ್ಬಿಲ್ ಪೇಯ್‌ಚ್ಚಿ ಮುಲೈಯೂಡವಳ್ಳೈ
ಯುಯಿರುಣ್ಣಾಳ್,

ಕುಲೈಕಳವೈಯೈ ಶರಣಾಕ ಕೊಣ್ಣ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪಳ್,
ಕುಲಿನೈಲಿಯುಚ್ಚೊನ್ನು ಮೋರಾಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್,
ಮುಲೈತೀರವಲ್ಲಾರ್ ಕಾಮರ್ ಮಾನೇಯ್‌ನೋಕ್ಕಿಯರ್ಕ್ಕೇ

ಪ್ರ|| ಉತ್ತರೈ-ನೊಗಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದಂತೆ ಇರುವ, ಎನ್ನಿಲ್-ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿರುವ, ಪೇಯ್‌ಚ್ಚಿ-ಪೂತನೆಯ, ಮುಲೈಯೂಡು-ನೊಲೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವಳೆ ಉಯಿರುಣ್ಣಾಳ್-ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಅನೈ-ಆ (ತಮಗೆ ಉಸಾಯಭೂತವಾದ), ಕುಲೈಕಳೇ - ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ಶರಣಾಕ - ಸಾಧನವಾಗಿ, ಕೊಣ್ಣ - ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ, ಕುರುಕೂರ್-ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಚ್ಚಡಕೋಪಳ್-ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು, ಕುಲಿನೈ-ಕೊಳಲಿಗಿಂತ, ಮಲಿಯ ಭೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ, ಶೊನ್ನ-ರಚಿಸಿದ, ಓರ್ ಅಯಿರತ್ತುಳ್-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಮುಲೈತೀರ-ತಮ್ಮ ಮೌಢ್ಯವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ವಲ್ಲಾರ್-ಅಭ್ಯಸಿಸುವವರು, ಮಾನೇಯ್‌ ನೋಕ್ಕಿಯರ್ಕ್ಕು-ಮೃಗಾಕ್ಷಿಗಳಾದ ದಿವ್ಯಾಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ, ಕಾಮರ್-ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಆಗುವರು. (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಇವರು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮರಾಗುವರು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಸೈವಾಂ ಫ್ರಿಯುಗ್ತಂ ಶರಣಮನುಕಲಂ ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಹಂತು-
ಸ್ಸುಮ್ನಾಪ್ರಾಸೌ ಶರಾರಿಮುನಿರಿಹ ಕುರುಕಾಪತ್ತನೇಶಃ ಕವೀಂದ್ರಃ |
ನೇಣುಕ್ವಾಣಾತಿರಮ್ಯೇ ದಶಕಮಿದಮಪಿ ಪ್ರಾಹ ದಿವ್ಯಂ ಸಹಸ್ರೇ
ಯೇ ಜಾನಂತೀದಮಾರಾಢ್ಯಃ ಪ್ರತಿಹತಕಲುಷಾಸ್ತೇ ವ್ಯಗಾಕ್ಷೇಪ್ರಿಯಾಸ್ಸುಃ

ತಾ|| ಪೂತನಾ ಪ್ರಾಣಹಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಶರಣವಾಗಿ
ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶರಾರಿಮುನಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಸಹಸ್ರ
ಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ—ಈ ದಶಕವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರು ದಿವ್ಯಾಪ್ಸರ ಪ್ರೀಯರಿಗೆ
ಪ್ರಿಯತಮರಾಗುವರು (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮರಾಗು
ವರು—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ)—

ಅಶ್ವಾಸಲಬ್ಧಭೃತಿನಾ ಮನಸಾ ಸಮೇತ್ಯ
ಶ್ರೀಕುಮ್ಭಘೋಣಶಯಮಪ್ರತಿಮಾಭಿರೂಪ್ಯಮ್ |
ಅಲೋಕ್ಯ ಸಾಂತ್ವನವಚಃಸರಿರಮೃಣಾದೀ -
ನಪ್ರಾಪ್ತವಾಃ ಮುನಿರಿಖಿದ್ಯತ ಸೋಽಷ್ವಮೇನ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ)—

ನಿಸ್ಸೌಹಿತ್ಯಾವೃತತ್ವಾತ್ ಸ್ವವಶಜನಿತಯಾ ಒನನ್ಯಭಾವಪ್ರದಾನಾ-
ನ್ಯರಾಧಾತೀತಕೀರ್ತ್ಯಾಃ ಸಳಿನನಯನತೋ ನಾಯಕತ್ವಾತ್ಸುರಾಣಾಮ್ |
ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠಾ ದಿಯೋಗಾದನಿತರಗತಿತಾದ್ಯಾವಹಾಸನ್ನಭಾವಾ -
ದ್ಭಾಸ್ಯೇ ಸ್ವೇ ಸ್ಥಾಪಯೇತ್ ಸ್ವಾಃ ಹರಿರಿತಿ ಶಠಜಿತ್ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ
ಕೃಷ್ಣಮ್ ||

(ಈ ಅಷ್ಟಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)—

ಈ ಎಂಟನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಭಗವತ್ಸಂಕ್ಷೇಪ
ಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಆರ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಖಿನ್ನರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಘೋಣ
ವೆಂಬ (ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ-ಎಂಬ) ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಪ್ತ
ಮೃತ (ಆರಾವಮುದೇ) ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನಾಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ
ಪ್ರಪತ್ತಿಯನ್ನಾಡಿ ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ

ಪೆಣ್ಣುಮ ಶತಕದಲ್ಲಿ—ನವಮದಶಕ.

(ಮಾನೇಯನೋಕ್ಕು—)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ಪಡೆದು ಭಗವಂತನ
 ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್—ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರವನ್ನು
 ಕುರಿತು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಖೀ
 ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು
 ಅನುವದಿಸುತ್ತಾರೆ.

(೧) ಮಾನೇಯನೋಕ್ಕು ನಲ್ಲೀರ್ ವೈಕಲುಮ್

ವಿನೈಯೇನೈಲಿಯ,
 ನಾನಾರ್ ವಣೈಕಮುಕುಮ್ ಮದುಮಲ್ಲಿಕ್ಕೈ ಕಮುಮ್,
 ತೇನಾರ್ ಶೋಲೈಕ್ಕಳ್ ಶೂಡ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್ತ್ರೆಯುಮ್,
 ಕೋನಾರೈ ಯಡಿಯೇನಡಿ ಕೂಡುವದೆಷ್ಟುಕೋಲೋ.

ಪ್ರ|| ಮಾನೇಯನೋಕ್ಕು - ಹುಲ್ಲೇಮೈಗದ ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ,
 ನಲ್ಲೀರ್-ಒಳ್ಳೇವರಾದ ಸಖಿಗಳೇ!, ವಿನೈಯೇ-ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾದ ನಾನು, ವೈಕ
 ಲುಮ್-ಯಾವಾಗಲೂ, ಮೆಲಿಯ-ಕೃಶವಾಗುವಂತೆ, ವಾಣ-ಅಕಾಶವೆಲ್ಲಾ, ಆರ್-
 ತುಂಬುವಂತೆ, ವಣ್-ಉದಾರವಾದ, ಕಮುಕುಮ್-ಅಡಿಕೆಮರಗಳೂ, ಮದು-
 ಮಧುಸ್ಯಂದಿಯಾದ, ಮಲ್ಲಿಕ್ಕೈ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು, ಕಮುಮ್-ಪರಿಮಳಭರಿತವಾಗಿಯೂ
 (ಇರುವ), ತೇನಾರ್ - ಮಧುಪಾನಮತ್ತಮಧುಪಾನವೃತ್ತವಾದ, ಶೋಲೈಕ್ಕಳ್ -
 ವೃಕ್ಷಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ, ಶೂಡ್-ಪರಿವೃತ್ತವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್-ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್ ಎಂಬ
 ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಉತ್ರೆಯುಮ್-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಕೋನಾರೈ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ
 ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಡಿಯೇ-ದಾಸ್ಯವುಳ್ಳ ನಾನು, ಅಡಿ ಕೂಡುವದು-ವಾದಗಳಲ್ಲಿ
 ಆಶ್ರಯಿಸೋಣವು, ಎಷ್ಟುಕೋಲೋ-ಯಾವಾಗಲೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯೋ! ವೃಗಲೋಚನಾಃ ಪ್ರಿಯತಮಾಃ! ಪಾಪಾಽಸ್ಮೃತಂ ಸಂತುತಂ
ವೋಮವ್ಯಾಪಕಸತ್ಪಲಕ್ರಮುಕತ ಶ್ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಪುರಾಭಾತ್ |
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರಂ ಚಕಾಸ್ತಿ ಭರಿತಂ ನಿತ್ಯಂ ಮಧುಸ್ಯಂದಿಭಿ
ವ್ಯಕ್ತ್ಯೈಸ್ತತ್ರ ಹರೇಃ ಪದಾಬ್ಜಯುಗಳಂ ದಾಸ್ಯಾತ್ಕದಾ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಮ್ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ವೃಗಲೋಚನಿಯರಾಸ ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಖಿಯರೇ! ತಿರುವಲ್ಲ
ವಾಙ್ಮ ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರವು, ಉನ್ನತವಾದ ಅಡಿಕೆಮರಗಳಿಂದಲೂ,
ಮಲ್ಲಿಗೆಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಮಳದಿಂದಲೂ, ಮಧುಸ್ಯಂದಿವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಭರಿತವಾಗಿದೆ
ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸವನಾಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪಾಸಿನಿಯಾದ
ನಾನು ಯಾವಾಗ ಹೊಂದುವೆನೋ ?

(೨) ಎಷ್ಟುಕೊಲ್ ತೋಡ್ವಿವಾರ'ಕಾಳೆಮ್ಮೈನೀರ್ ನಲಿನ್ದಿನ್

ಶೆಯ್ಯಾರೋ,

ಪೊನ್ನಿಕಳ್ ಪುನ್ನೈ ಮಕಿಳ್ ಪುದುಮಾದವಿ ಮಿವಣವಿ,

ತೆನಲ್ ಮಣಪ್ಪಮುನ್ನುರುವಲ್ಲವಾಳ್ ನಕರುಳ್

ನಿನ್ನಪಿರಾಕ್, ಅಡಿ ನೀ ಅಡಿಯೋಣ್ಣೊ ಶೂಡುವದೇ

ಪ್ರ|| ತೋಡ್ವಿವಾರ'ಕಾಳ-ಸಖಿಯರೇ!, ಎಮ್ಮೈ-ನನ್ನನ್ನು, ನಲಿನ್ದಿನ್-
ನಿಷೇಧಿಸಿ, ನೀರ್-ನೀವು, ಎಳೆಯಾರೋ-ಎನುಕೊಡಿದಿರಿ (ಎನು ಸಾಧಿಸಿದಿರಿ?),
ಪೊತ್ತಿಕಳ್-ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಪುನ್ನೈ-ಪುನ್ನಾಗವೃಕ್ಷವೂ, ಮಕಿಳ್-
ವಕುಳವೃಕ್ಷವೂ, ಪುದುಮಾದವಿ - ಅಭಿನವ ಮಾಧನೀಲತೆಯೂ, (ಇವುಗಳ)
ಮಿವು-ಮೇಲೆ, ಮಿವಿ - ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ತೆನಲ್ - ಮನ್ನಮಾರುತವು,
ಮಣಮ್-ಪರಮಳವನ್ನು, ಕಮ್ಪುಮ್-ವಿಸ್ತರಿಸುವ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಙ್ಮ-ತಿರುವಲ್ಲ
ವಾಙ್ಮ ಎಂಬ, ನಕರುಳ್-ನಗರದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ - ನಿಂತಿರುವ, ಪಿರಾ - ಸ್ವಾಮಿಯ,
ಅಡಿನೀಣ್ಣು - ಪಾದಧೂಳಿಯನ್ನು, ಅಡಿಯೋಮ್ - ದಾಸೀಭೂತರಾದ ನಾವು,
ಕೊಣ್ಣು - ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶೂಡುವದು - ಶಿರಸಾವಹಿಸೋಣವು, ಎನುಕೊಲ್ -
ಎಂದಿಗೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯೋ ಮನು ವಾರಣಾತ್ಕಿಮಿಹ ವಸ್ತಿದ್ಧಂ ಸುವರ್ಣಾತ್ಮಕಾಃ
ಪುನ್ನಾಗಾ ಅಪಿ ಮಾಧವೀ ಚ ವಕುಲಾಸ್ತೇ ಯತ್ರ ತತ್ಸಾರಭ್ಯಃ |
ಯುಕ್ತೋ ದಕ್ಷಿಣಮಾರುತಸ್ತು ಪರಿತೋ ಯತ್ರಾಸ್ತಿ ತತ್ರ ಸ್ವಯಂ
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇಽಜ್ಞೌಪಜ್ಞಜರಜೋ ವಿಷ್ಣೋಃ ಕದಾ ಪ್ರಾಪ್ನುಮಃ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯರೇ! ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಪುನ್ನಾಗಮಾಧವೀ ವಕುಲಾದಿ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ ಮಂದಮಾರುತ ದಿಂದ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಧೂಳಿ ಯನ್ನು ದಾಸೀಭೂತರಾದ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶಿರಸಾವಹಿಸೋಣವು ಎಂದಿಗೋ ?

(೩) ಶೂಡುಮುಲರ್ ಕುಲೀರ್ ತುಯರಾಟ್ಟಿಯೇನೈ ಮೆಲಿಯ,
ಪಾಡುನಲ ವೇದಮೊಲಿ ಪರವೈತ್ತಿರೈಪೊಲ್ ಮುತ್ತು,
ಮಾಡುಯರ್ ನೋದೊಮಪ್ಪುಕ್ಕೈಕಮುತ್ತುಮ್ ತಣ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್ ,
ನೀಡುತ್ಪುಕ್ಕಿನ್ ಪಿರಾನ್ ಕುಲಕಾಣ್ಡುಬ್ಬೊಲ್ ನಿಚ್ಚಲುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಶೂಡು-ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮುಲರ್-ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ, ಕುಲೀರ್-ಕೇಶ ಪಾಶವುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ, ತುಯರಾಟ್ಟಿಯೇನೈ-ವಿಶೇಷ ದುಃಖಿತಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಮೆಲಿಯ-ಕೃತಮಾಡುವಂತೆ, ಪಾಡು-ಗಾನಮಾಡಲ್ಪಡುವ, ನಲ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ವೇದಮೊಲಿ-ಸಾಮವೇದ ಧ್ವನಿಯು, ಪರವೈ-ಸಮುದ್ರದ, ತಿರೈಪೋಲ್-ಆಲೆಗಳ ಉದ್ಭೋಷದಂತೆ, ಮುತ್ತು-ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮಾಡು ಉಯರ್ ನು-ಉದ್ಭವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಹಿಮಪ್ಪುಕ್ಕೈ - ಹೋಮಧೂಮವು, ಕಮುತ್ತುಮ್-ಹವಿರ್ಗನ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸುವ, ತಣ್ - ಶ್ರಮಹರವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ನೀಡುರೈಕ್ಕಿನ್ - ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಪಿರಾನ್-ಸ್ವಾಮಿಯ, ಕುಲ - ಪಾದಗಳನ್ನು, ನಿಚ್ಚಲುಮ್ - ಯಾವಾಗಲೂ, ಕಾಣ್ಡುಬ್ಬೊಲ್-ಕಾಣಬಲ್ಲೆನೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯಃ ! ಕುಸುಮಾದ್ರ್ಯಕೇಶಭರಿತಾ ವಿಶ್ಲೇಷದುಃಖಾದಿೞತಾಂ
ಮಾಂ ವೇದಧ್ವನಿರುಚ್ಚಕ್ಯಃ ಪ್ರಚಲಿತೋ ಯತ್ರ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತಯೇತ್ |
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ತತ್ರ ಪರಿತೋ ಹೋನಾದಿಧೂಮಾವೃತೇ
ಪಾದಾಬ್ದೇ ಮನು ನುಯಕ್ಸ್ಯ ಕಲರೇ ನಿತ್ಯಂ ಕದಾಽಕು ಹರೇಃ? ||

ತಾ|| ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ಕೇಶಪಾಶಗಳುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ ! ಸಾಮವೇದ ಘೋಷಗಳಿಂದಲೂ, ಹೋಮಧೂಮಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಮಳಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷದುಃಖಿತಿಯಾಗಿ ಕೃಶೆಯಾದ ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಣಬಲ್ಲೆನೋ ?

(೪) ನಿಚ್ಚಲುಮ್ ತೋಘ್ರಿವಾರಾಕಾಳೆಮ್ಮೈ ನೀರ್ ನಲಿನ್ನೆನ್
ಶೆಯ್ಯಾರೋ,
ಪಚ್ಚಿಲೈನೀಳ್ ಕಮುಕುಮ್ ಪಲವುಮ್ ತೆಬ್ಬುಮ್ ವಾಡ್ರೈಕಳುಮ್
ಮಚ್ಚಣಿಮಾಡಬ್ಬಳ್ ಮೀದಣವುಮ್ ತಣ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
ನಚ್ಚರವಿನಣೈಮೇಲ್ ನಮ್ಮಿರಾನದು ನನ್ನಲಮೇ.

ಪ್ರ|| ತೋಘ್ರಿವಾರಾಕಾಳ್-ಸಖಿಯರೇ, ಎಮ್ಮೈ-ನಮ್ಮನ್ನು (ನನ್ನನ್ನು), ನೀರ್-ನೀವು, ನಿಚ್ಚಲುಮ್-ನಿರಂತರವಾಗಿ, ನಲಿನ್ನೆ - (ನಿಷೇಧಿಸಿ) ಹೀಡಿಸಿ ಎ ಶೆಯ್ಯಾರೋ-ಏನುಮಾಡಿವಿರಿ ? ಪಚ್ಚಿಲೈ-ಹೆಸಿ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ, ನೀಳ್-ಉನ್ನತ, ವಾದ, ಕಮುಕುಮ್ - ಅಡಿಕೇಮರಗಳೂ, ಪಲವುಮ್ - ಹಲಸಿನಮರಗಳೂ, ತೆಬ್ಬುಮ್-ತೆಂಗಿನಮರಗಳೂ, ವಾಡ್ರೈಕಳುಮ್ - ಬಾಳೇಗಿಡಗಳೂ, ಮಚ್ಚಣಿ-ಮಹಡಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಮಾಡಬ್ಬಳ್ ಮೀದು-ಭವನಗಳಮೇಲೆ, ಅಣವುಮ್-ನೆರೆಳುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸುವ, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರದಲ್ಲಿ, ನಚ್ಚರವಿ ಅಣೈಮೇಲ್ - ವಿಷವುಳ್ಳ ಸರ್ಪವಾದ ಆದಿಶೇಷನಾದ ಶಯನದಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ, ನಮ್ ಪಿರಾನದು-ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ, ನಲಾನಲಮೇ - ಒಳ್ಳೇ ಶೀಲವೇ (ನನಗೆ ರಕ್ಷಕವು)-(ನಾನು ಆ ಶೀಲಕ್ಕೆ ವಶ್ಯವಾಗಿದೇನೆ)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯಾ ! ಕಿಮಿಹಾದ್ಯ ಮಾನ್ತು ಸತತಂ ಚಿನ್ಮಾಂ ನಿವಾರ್ಯ ಸ್ವಯಂ
ಯುಷ್ಮಾಭಿಃ ಕ್ರಿಯತೇ ನವಕ್ರಮುಕತ ಶ್ರೀನಾರಿಕೇಳಾದಿಭಿಃ |
ಸಂಯುಕ್ತೇ ಕದಳೀವನೈಶ್ಚ ಪನಸೈಸ್ಸಾಧೋಪರಿ ಚ್ಛಾಯಯಾ
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ಶೇಷಶಯನೋ ಮಾಂ ಕ್ರೀತವಾ ನಾಯಕಃ ||

ತಾ|| ಸಖಿಯರೇ ! ಹೀಗೆ ಬಿನ್ನೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ನೀವು ಏನು ಸಾಧಿಸಿದಿರಿ ? ಕ್ರಮಕ-ಪನಸ-ಸಾರಿಕೇಳ-ಕದಳೀವೃಕ್ಷಾದಿಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾದ ಉಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಾಯಿಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಒಳ್ಳೇ ಸೌಶೀಲ್ಯವೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕವು (ನಾನು ಆ ಗುಣಕ್ಕೆ ವಶ್ಯೆಯಾಗಿದೇನೆ)

(೫) ನನ್ನಲಕ್ಷೋತ್ತಮಾರ್ಕಾಳಾ ನಲ್ಲವನ್ನಣರ್ ವೆಳ್ಳಿಪ್ಪುಕ್ಕೈ,
ಮೈನ್ನಲಮ್ ಕೊಣ್ಡಿಯರ್ ವಿಣಾಮತ್ತೈಕ್ಕುಮ್

ತಣ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,

ಕನ್ನಲಮ್ ಕಟ್ಟಿತನ್ನೈ ಕ್ಕನಿಯೈ ಯಿನ್ನಮುದಮ್ ತನ್ನೈ,
ಎನ್ನಲಮ್ ಕೊಳ್ ಶುಡರ್ಯೈ ಯೆಣ್ಣುಕೊಲ್ ಕಣ್ ಕಳ್ ಕಾಣ್ಬುದುವೈ

ಪ್ರ|| ನನ್ನಲ-ನನಗೆ ನನಗಿಂತ ಪ್ರಿಯತಮರಾದ, ತೋಗ್ಗಿವಾರ್ಕಾಳಾ-ಸಖಿಯರೇ, ನಲ್ಲ-ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಅನ್ನಣರ್-ವೈದಿಕರ, ವೆಳ್ಳಿಪ್ಪುಕ್ಕೈ-ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ ಧೂಮವು, ಮೈನ್ನಲಮ್ ಕೊಣ್ಡು-ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಉಯರ್-ಉನ್ನತವಾದ, ವಿಣ್-ಆಕಾಶವನ್ನು, ಮತ್ತೈಕ್ಕುಮ್-ಮರೆಸುವ, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಲ್ ಅಮ್ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನೈ-ಕಬ್ಬಿನ ಒಳ್ಳೇ ಘನರಸದಂತೆ ಇರುವವನನ್ನು, ಕನಿಯೈ-ಪಕ್ವಫಲದಂತೆ ಮಧುರವಾಗಿರುವವನನ್ನು, ಇನ್ ಅಮುದಮ್ ತನ್ನೈ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅವ್ಯತಸ್ವರೂಪನನ್ನು, ಎನ್ ನಲಮ್ ಕೊಳ್-ನನ್ನ ಅತ್ಮಗುಣ ರೂಪಗುಣಯುಕ್ತವಾದ, ಶುಡರ್ಯೈ-ದಿವ್ಯ ತೇಜೋರೂಪನನ್ನು, ಕಣ್ ಕಳ್-(ನನ್ನ) ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕಾಣ್ಬುದು-ಕಾಣುವುದು, ಎನ್ನಕೊಲ್-ಯಾವಾಗಲೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯೋ ಮಮ ಸುಪ್ರಿಯಾಃ ! ಕ್ರತುತೇರ್ಧೂಮಾವಳಿಭರ್ನಭೋ-
ದೇಶೋ ಯತ್ರ ವಿಭಾತಿ ಸಂವೃತಮೋ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರಮಧ್ವಂಸಿನಿ |

ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ತತ್ರ ರುಚಿರಂ ದಿವ್ಯಂ ಫಲಂ ಚೇಕ್ಷುಸತ್-

ಸಾರಂ ಚಾಪಿ ಘನಂ ಸುಧಾರಸಮುಜೋ! ಪಶ್ಯಾಮಿ ತೇಜಃ ಕದಾ? ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯರೇ ! ವೈದಿಕರ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿಕರ್ಮಗಳ ಧೂಮದಿಂದ ಭರಿತವಾಗಿ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮರೆಸುವಂತೆ ಇರುವ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪುರಸಘನದಂತೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಅಮೃತಪ್ರಾಯನಾದ ದಿವ್ಯ ತೇಜೋನಿಧಿಯಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಾಣುವುದು ಎಂದಿಗೋ ?

(೭) ಕಾಣ್ಬದೆಚ್ಚಾ ಸ್ತುಕೊಲೋ ವಿನೈಯೇಕ್ ಕನಿವಾಯ್ ಮಡವೀರ್ ಪಾಣ್ಕುರಲ್ ವಣ್ಣಿನೋಡು ಪಶುಮ್ ತೆನ್ನಲುಮಾಕಿ ಯೆದ್ರುಮ್, ಶೇಣ್ ಶಿನೈಯೋದ್ರುಮರ ಚೆಚ್ಚುಬ್ಬುಕ್ಕನಲ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್, ಮಾಣ್ಕುರಳ್ ಕೋಲಪ್ಪಿರಾಕ್ ಮಲರ್ ತ್ತಾಮರೈ ಪ್ಪಾದಬ್ಬಿಳೇ

ಪ್ರ|| ಪಾಣ್-ಗಾನರೂಪವಾದ, ಕುರಲ್-ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ, ವಣ್ಣಿನೋಡು - ಭ್ರಮರಗಳೊಡನೆ, ಪಶುಮ್ ತೆನ್ನಲುಮ್ - ನೂತ್ನಮಾರುತವೂ, ಆಕಿ-ಆಗಿ, ಎಜ್ಜುಮ್-ಸರ್ವಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ, ಶೇಣ್-ಉನ್ನತವಾದ, ಶಿನೈ-ಶಾಖೆಗಳುಳ್ಳ, ಓಜ್ಜುಮರಮ್ - ಉನ್ನತವಾದ ಮರಗಳುಳ್ಳ, ಚೆಚ್ಚುಮ್ ಕಾನಲ್ - ರಮ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ - ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿರುವ, ಮಾಣ್ಕುರಳ್ - ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ವಾಮನರೂಪಿಯಾದ, ಕೋಲಪ್ಪಿರಾಕ್ - ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಮಲರ್ ತ್ತಾಮರೈ-ವಿಕಸಿತವದ್ಮಸದೃಶವಾದ, ಪಾದಬ್ಬಿಳೇ-ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ಕನಿವಾಯ್ ಮಡವೀರ್ - ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ ನನ್ನ ಸಖಿಯರೇ !, ವಿನೈಯೇ-ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನಾನು, ಕಾಣ್ಬದು - ಕಾಣುವುದು, ಎಚ್ಚಾ ನುಕೊಲೋ-ಯಾವಾಗಲೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಗಾಯದ್ಬೃಜ್ಜತರಜ್ಜಸಜ್ಜವಿಲಸನ್ಮನ್ಮಾನಿಲೋದ್ವೀಜಿತೈ-

ವ್ಯಕ್ತೈರ್ನಿತ್ಯಮನೋರಮೇ ಬಹುತಮಾನುತ್ಪನ್ನತೈಶ್ಶೋಭನೇ |

ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ವಟೋರ್ಮಮಹರೇ ಶ್ರೀವಾಮನಸ್ಯಾದ್ಭುತಂ
ಪಾದಾಬ್ದದ್ವಯಮುಚ್ಯುತೈ ತು ಕದಾ ಸಕ್ಯಾಮಿ ಸಖ್ಯಃ ಕೃತಾ ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯರೇ ! ಗಾನಮಾಡುವ ಭ್ರಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಮಂದಮಾರುತದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಉನ್ನತವಾದ ಸೃಕ್ಷಗಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಮನಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ವಾಪಿನಿಯಾದ ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣುವೆನೋ ?

(೭) ಪಾದಬ್ಜಿಳ್ ಮೇಲಣಿ ಪೊನ್ನೊಡು ಕೊಡುಬ್ಜಿಳ್
ಪಾವೈನಲ್ಲೀರ್,

ಓದನೆಡುನ್ನಡತ್ತುಳುಯರ್ ತಾಮರೈ ಶೆಬ್ಬಿಣ್ಣಿನೀರ್,
ಮಾದರ್ ಕಳವಾಳ್ ಮುಕಮುಮ್ ಕಣ್ಣು ಮೇನ್ದು ಮ್
ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,

ನಾದನಿಳ್ಳಾಲಮುಣ್ಣು ನಮ್ಪಿರಾತನ್ನೈ ನಾಳ್ತೊಲುಮೇ

ಪ್ರ|| ಓದನೆಡುಮ್ - ಸಮುದ್ರದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ, ತಡತ್ತುಳ್-ತಟಾಕ
ಗಳಲ್ಲಿ ಉಯರ್-ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ, ತಾಮರೈ-ತಾವರೆಯೂ, ಶೆಬ್ಬಿಣ್ಣಿನೀರ್
-ನೀಲೋತ್ಪಲವೂ, ಮಾದರ್ ಕಳ್-ಸ್ತ್ರೀಯರ, ವಾಳ್-ಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಮುಕಮುಮ್
ಕಣ್ಣುಮ್-ಮುಖವೂ ಕಣ್ಣು ಇವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಏನ್ದುಮ್-ಧರಿಸಿರುವ,
ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರಕ್ಕೆ, ನಾದ-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಇ ಜಾಲಮುಣ್ಣು-
ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು (ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ನಮ್ ಪಿರಾತನ್ನೈ - ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು, ನಾಳ್ತೊಲುಮೇ-ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ಪಾವೈ-ಬೊಂಬೆಯಂತೆ, ನಲ್ಲೀರ್-
ಸುನ್ನದವಾದ ಅವಯವಗಳುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ, ಪಾದಬ್ಜಿಳ್ ಮೇಲ್-ಪಾದಗಳ
ಮೇಲೆ, ಅಣಿ - ಅಲಂಕೃತವಾದ, ಪೂಮ್ ತೊಡು - ಪುಷ್ಪವನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ
ಸೇವಿಸಲು, ಕೊಡುಬ್ಜಿಳ್-(ನಮಗೆ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಾಸಾರೇಷು ಸಮುದ್ರಶೋಭಿಷು ಲಸತ್ಪಾಥೋಜನೀಲೋತ್ಪಲೈ-
ರ್ನಾರೀಣಾಂ ವದನಾಕ್ಷಿಯುಗ್ಮಸರಣಿರೈತ್ರಾಭಿಭೂತಾ ಭವೇತ್ |
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ಚ ತತ್ರ ಜಗತಾಂ ನಾಥಂ ಹರಿಂ ರಕ್ಷಕಂ
ಹೇ ಸಖ್ಯಃ! ಕಿಮಿಮಾ ಭಜೇಮು ಶರಣಂ ತತ್ಪಾದಪದ್ಮಾಶ್ರಯಾಃ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸುನ್ನದಿಗಳಾದ ಸಖಿಯರೇ ! ಸಮುದ್ರದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ
ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ-ತಾವರೆ ಮತ್ತು ನೀಲೋತ್ಪಲ-ಇವುಗಳು
-ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖ ಮತ್ತು ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ-ಸಮಾನವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ
ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಾದ (ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಭಕ್ಷಕನಾದ) ನಮ್ಮ
ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸೇವಿಸುವ
ಭಾಗ್ಯವು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದೋ ?

(೮) ನಾಡೊಣುಮ್ ವಿಡ್ವಿತ್ತಿಯೇ ತೊಡುಕ್ಕೊಡುಬ್ಬೊಲ್
ನನ್ನುದಲೀರ್,
ಆಡುತೀಚ್ಚಿರುಮ್ಬುಮ್ ವಿಳೈಶೆನ್ನೆಲುಮಾಕಿ ಯೆಜ್ಜುಮ್,
ಮಾಡು ಪೂನ್ನಡಮ್ ಶೇರ್ ವಯಲಾಶೂಳ್ ತಣ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
ನೀಡುತ್ಪೆಕ್ಕಿಪಿರಾಕ್ ನಿಲನ್ತಾವಿಯ ನೀಳ್ ಕಳಲೇ.

ಪ್ರ|| ಆಡು-ಆಡೋಣವನ್ನು, ಉಣು-ಅಧಿಕಪಡಿಸುವ (ಮದಚನಕವಾದ),
ತೀಮ್-ಮಧುರತಮವಾದ, ಕರುಮ್ಬುಮ್-ಕಬ್ಬು, ವಿಳೈ ಶೆನ್ನೆಲುಮ್-ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬೆಳೆದಿರುವ ಕೆಂಪುಬತ್ತವೂ, ಅಕಿ-ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ, ಮಾಡು ಉಣು - ಸುತ್ತು
ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ಪೂಮ್ ತಡಮ್ - ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ತಟಾಕ
ಗಳನ್ನು, ಶೇರ್-ಪಡೆದಿರುವ, ವಯಲ್-ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ, ಶೂಳ್-ಪರಿವೃತವಾದ,
ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ - ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ನೀಡುತ್ಪೆಕ್ಕಿಪಿ-
ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಪಿರಾಕ್-ಸ್ವಾಮಿಯ, ನಿಲಮ್-ಭೂಮಿಯನ್ನು, ತಾವಿಯ-
ಆಳಿದುಕೊಂಡ, ನೀಳ್ ಕಳಲೇ-ದೊಡ್ಡ ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ನಲ್ ಸುದಲೀರ್-ರಮ್ಯ
ವಾದ ಲಲಿಟವಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ, ನಾಡೊಣುಮ್ (ನಾಳ್+ತೊಣುಮ್)-ಪ್ರತಿ
ದಿನವೂ, ನೀಡು ಇನಿ ಯೇ-ವಿಚ್ಛೇದ ವಿಲ್ಲದನೈಯೇ, ತೊಡುಕ್ಕೊಡುಬ್ಬೊಲ್-
ಸೇವಿಸಲು (ನಮಗೆ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರೋಚ್ಛಲಿತೇಕ್ಷುಕಾಣ್ಡು ನಿಚಯವ್ರೀಹ್ಯಾದಿಸಂಶೋಭಿತೈಃ
ಕೇದಾರೈಸ್ಸರಸೀತಟೀಷು ಭರಿತೇ ದಿವ್ಯೇ ಮಹಾತ್ಮಾಶ್ರಯೇ |
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ಪ್ರಭೋಃ ಪದಯುಗಂ ಲೋಕಾಕ್ರಮವ್ಯಾಪೃತಂ
ಹೇ ಸಖ್ಯಸ್ಸತಂ ಭಜೇಮ ಕಿಮಿಮಾ ಕ್ಕುನ್ತಾ ವಯಂ ಶ್ರೀಹರೇಃ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯರೇ ! ಮಧುರತಮವಾದ ಕಬ್ಬು, ಕೆಂಪು ಬತ್ತವೂ,
ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ತಟಾಕಗಳೂ
ಉಳ್ಳ, ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯ (ಪ್ರವಿಶ್ರಮಾವ
ತಾರದ) ದೊಡ್ಡಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಸೇವಿಸಲು ನಮಗೆ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(೯) ಕ್ಷುಲ್ವೈವೂರಿಪ್ಪ ಯಾಬ್ಬಿಣ್ಣುಕ್ಕೈತೋಱ ಕ್ಕೂಡುಜ್ಜೋಲೋ,
 ಕುಲೈನ್ನು ಯಾಡುಮೆನ್ನು ಕುಳಿರ್ಶೋಲ್ಪೈಯುಳ್ ತೇನರುನ್ನಿ,
 ಮುಲೈವರಿವಣ್ಣುಕಳಿಶೈಪಾಡುಮ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್,
 ಶುಲುಲಿ೯ಮಃಲಿಶಕ್ಕರ ಪೈರುಮಾನದು ತೊಲ್ಲರುಳ್ಳೇ.

ಪ್ರ|| ಕುಳಿರ್-ಶೀತಕವಾದ, ಶೋಲ್ಪೈಯುಳ್-ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ, ತೇ ಅರುನ್ನಿ-
 ಮಧುಪಾನಮಾಡಿ, ಮುಲೈ-ಮನೋಹರವಾದ, ವರಿ-ಶಬ್ದವುಳ್ಳ, ವಣ್ಣುಕಳ-
 ಭ್ರಮರಗಳು, ಕುಲೈನ್ನು-ಕೊಳಲೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಯಾಡುನ್ನುವುಮ್-ವೀಣೆ
 ಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಇಶೈಪಾಡುಮ್-ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್-ಶ್ರೀ
 ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ಶುಲುಲಿ ಮಲಿ-ಸ್ವರ್ಣೇಜೋಭ್ರಮಣಾತಿಶಯವುಳ್ಳ, ಶಕ್ಕರ-
 ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಪೆರುಮಾನದು-ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ತೊಲ್-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ
 (ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾದ), ಅರುಳ್-ಕೃಪೆಯು, ಕ್ಕೂಲವಳ್ಳಿ ವೂರಿಪ್ಪ-ಕಳೆದುಬಿಳುವ
 ಬಳೆಗಳು ಕೈಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿ ಇರುವಂತೆ, ಯಾಮ್-ನಾವು, ಕಣ್ಣು - (ಅವನನ್ನು)
 ನೋಡಿ, ಕೈ ತೋಡು-ಅಂಜಲಿಮಾಡುವಂತೆ, ಕೂಡುಜ್ಜೋಲೋ-ಸಂಭವಿಸುವುದೋ!
 (ಅವನ ಕೃಪೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದೋ?)

(ಸ-ಗಾ-೦ ||)—

ಶೀತಾನೋಕಹವಣ್ಣು ಚಾರಿಮಧುಪಶ್ರೀಣೀರವೈಶ್ಯೋಭನೇ
 ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ವೇಣುನಿನದೈವೀಣಾರವೈಶ್ಚಕ್ರಿಣಃ |
 ಶ್ರೀವಿಷ್ಣೋಃ ಕರುಣಾ ಕದಾಽತಿಶಿಥಿಲಾಮಾಸ್ತಾಕಹಸ್ತಾವಳೀ-
 ಭೂಷಾಂ ಪೂರ್ಣತಮಾಂ ಕರೋತಿ ಸತತಂ ತತ್ಪಾದಸೇವಾಭರಾತ್? ||

ತಾ|| ಶೀತಕವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುಪಾನಮಾಡಿ ಗಾನಮಾಡುವ
 ಭ್ರಮರಗಳ ಶಬ್ದವು ಕೊಳಲೋ ವೀಣೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ
 ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ
 ಕೃಪೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ-(ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಮಗೆ
 ಸನ್ನೋಷಜನಕವಾಗಿ) ಯಾವಾಗ ಸಂಭವಿಸುವುದೋ?

(೧೦) ತೊಲ್ಲರುಳ್ ನಲವಿನ್ನೆಯಾಲ್ ಶೊಲಕ್ಕೂಡುಜ್ಜಿಲ್
ತೋಡ್ವಿವಾರಾಕಾಳ್,

ತೊಲ್ಲರುಳ್ ಮೊಣ್ಣುಮ್ ವಿಣ್ಣುಮ್ ತೊಯಿನ್ತ್ತ ತಿರುನಕರಮ್,
ನಲ್ಲರುಳಾಯಿರವ್ ನಲವೇನ್ನಮ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
ನಲ್ಲರುಳ್ ನಮ್ಮಿರುವೂನ್ ಸಾರಾಯಣನ್ ನಾಮಜ್ಜಳೇ.

ಪ್ರ|| ತೊಲ್ - ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, (ಅವನ) ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಮೊಣ್ಣುಮ್
ವಿಣ್ಣುಮ್-ಭೂಲೋಕದ ಜನರೂ ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳೂ, ತೊಳ್-ಸೇವಿಸಿ ಅನು
ಭವಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ -(ಅವನು) ಬಂದು ನಿಂತಿರುವ, ತಿರುನಕರಮ್-ಶ್ರೀಮತ್ತಾದ
ನಗರವಾದ, ನಲ್ಲರುಳ್-ಅಶ್ರಿತರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಾಭಿಮಾನವುಳ್ಳ, ಆಯಿರವರ್-ಅನೇಕ
ಸಹಸ್ರ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರು, ನಲ್ ಏನ್ನಮ್ - ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕರ್ಷವನ್ನು
ಪಡೆದಿರುವ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ - ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ನಲ್ಲರುಳ್-ದಿವ್ಯಕೃಪಾನಿಧಿ
ಯಾದ, ನಮ್ ಪೆರುವೂನ್-ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಸಾರಾಯಣನ್-(ಸಮಸ್ತ ಗುಣ
ವಿಭೂತಿಯುಕ್ತನಾದ) ಸಾರಾಯಣನ, ನಾಮಜ್ಜಳೇ - ನಾಮಗಳನ್ನೇ, ತೋಡ್ವಿ
ವಾರಾಕಾಳ್-ಸಖಿಯರೇ !, ತೊಲ್ ಅರುಳ್-(ಅವನ) ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕೃಪಾರೂಪ
ವಾದ, ನಲವಿನ್ನೆಯಾಲ್ - (ನಮ್ಮ) ಸುಕೃತ ವಿಶೇಷದಿಂದ, ಶೊಲಕ್ಕೂಡು
ಜ್ಜಿಲ್-(ನಾವು) ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಿತ್ಯಂ ಚಾಪ್ಯುಪಕಾರಕೋಽಸ್ತ್ಯಯಮಿತಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಮುಂ
ಶಂಸಂತೀವ ಹಿ ತತ್ರ ದಿವ್ಯನಗರೇ ಭಕ್ತೋತ್ತಮಾಸ್ಸುತ್ತಿಕಾಃ |
ಸಾಕರ್ಷ್ಯೇ ಕೃಪಯಾ ವನ್ನಿ ಸತತಂ ಶ್ರೀಭಾಗ್ಯವೃದ್ಧಾಪ್ಯಯೇ
ದಿಷ್ಟಾ ತಂ ತು ಭಜೇಮು ನಾಮತತ್ಕೃತ್ಸನ್ನಿವ್ಯೋಽದ್ಯ ಸಾರಾಯಣಮ್ ? ||

ತಾ|| ಸಖಿಯರೇ ! ಅವನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಭೂಲೋಕದ
ಜನರೂ ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳೂ ಸೇವಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಅವನು ಬಂದು
ನಿಂತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ
ಪುರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಸಾರಾಯಣನ ನಾಮ
ಗಳನ್ನೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸುಕೃತ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಕೀರ್ತನ
ಮಾಡಲು (ನಮಗೆ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(೧೧) ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರಮುಡೈಯ ನೆಮ್ಮೆರುವಾನಡಿಮೇಲ್,
ಶೇಮೆಬ್ಬೊಳ್ ತೇಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ ತೆರಿನ್ನುರೈತ್ತ,
ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿವೈಪತ್ತುಮ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್.

ಶೇಮೆಬ್ಬೊಳ್ ತೆನ್ನಕರಮೇಲ್ ಶೆಪ್ಪುವಾರ್ ಶಿಷ್ಣಾರ್ ಪಿಱ್ಱೆ

ಪ್ರ|| ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರಮುಡೈಯ-ನಾಮಸಹಸ್ರವುಳ್ಳ, ನಮ್ ವೆರುಮಾ-
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ಅಡಿಮೇಲ್-ವಾದಗಳಮೇಲೆ, ಶೇಮಮ್
ಕೊಳ್-ಸರ್ವ ಕ್ಷೇಮಕರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ, ತೇಕುರುಕೂರ್ - ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾ
ಪುರಿಯ, ಶಡಕೋಪ-ಶರಾರಿಮುನಿಯು, ತೆರಿನ್ನುರೈತ್ತ-ಪೆರಿಶೀಲಿಸಿ ರಚಿಸಿದ,
ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳ - ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳಂತೆ ಪಾವನಗಳಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ, ಇವೈಪತ್ತುಮ್-ಈ ಹತ್ತುಪದ್ಯಗಳನ್ನು, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ
ಪುರವೆಂಬ, ಶೇಮಬ್ಬೊಳ್ ತೆನ್ನಕರಮೇಲ್ - ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗಿ ರಮ್ಯವಾದ
ನಗರದ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಶೆಪ್ಪುವಾರ್-ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರು, ಪಿಱ್ಱೆ-ಈ ಜನ್ಮದ
ಶರೀರದೊಡನೆಯೇ, ಶಿಷ್ಣಾರ್ - ಭಗವದನುಭವಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವುಳ್ಳವ
ರಾಗುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾಥಂ ನಾಮಸಹಸ್ರಶೋಭಿತಮುನುಂ ಪಾದಾಬ್ಜಭಕ್ತ್ಯಾಸ್ತಯಂ

ಸ್ತೋತುಂ ಕ್ಷೇಮಕರಶ್ಯರಾರಿಕರೋತ್ಪಾಹಸ್ರಪದ್ಯವಳಿಮ್ |

ದಿವ್ಯಶ್ರೀಕುರುಕಾಪುರಸ್ರಭುರಸೌ ತತ್ರಾದ್ಯಧನ್ಯಾ ವಿದು -

ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರಂ ಪ್ರತೀಹ ದಶಕಂ ಯೇ ತೇಶ್ಚ ಜಾತಾ ಅಪಿ ||

ತಾ|| ನಾಮಸಹಸ್ರವುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಾದಗಳಮೇಲೆ - ಸ್ತುತಿರೂಪ
ವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರು ಉದಾರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸರ್ವರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ
ರಚಿಸಿ ಇರುವ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು — ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರವಿಷಯಕವಾದ
ಈ ದಶಕವನ್ನು ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಈ ಶರೀರದೊಡನೆಯೇ (ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ)
ಭಗವದನುಭವಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಅನ್ಯಂ ಮುನಿಃ ಪ್ರತಿಹತಸ್ತತ ಏವ ಪೇದಾ -

ದ್ಗನ್ತಂ ಪ್ರವೃತ್ತಮನಸಾಽಪಿ ತು ದಿವ್ಯದೇಶಮ್ |

ತದ್ಭೋಗ್ಯತಾನುಭದಧತ್ತದಧೀಶಪಾದೌ

ಯಾಯಾಂ ಕದೇತ್ಯಕಥಯಾನ್ನೇವಮೇ ಸ ದೈನ್ಯಮ್ ||

(ಪ್ರ-೮೪-ತಾ-೮ ||)—

ಸತ್ಯಮಿತ್ಯಾತ್ಮಂಕ್ರತಾನಮುಸಕೇಣಿರಸೂತ ಸ್ವೇಷ್ಟಸಂಶ್ಲೇಷಕತ್ವಾತ್
ಸರ್ವಾಸ್ಯದ್ವೈತ್ಯಭೂಮ್ನಾ ಕಪಟವಟುತಯಾ ದಾರುಣಾಸತ್ಯಖತ್ವಾತ್ |
ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನೋಪಸತ್ಪತ್ಯ ಭ್ರಮದರಿಭರಣಾಜ್ಞಾಪಿ ನಾರಾಯಣತ್ವ-
ದತ್ಯಾಸನ್ನತ್ಯತಾನಾಂ ಭನತಿ ಹರಿತಿ ಪ್ರಾಹ ಕಾರೇಷ್ವನೂಜಃ ||

(ಈ ನವಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಸಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಿರುವಲ್ಲವಾಹಿ—ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಸನ್ನಿಹಿತನ — ತತ್ಪಾದಸೇವಾ — ತದ್ಗುಣಾನುಭವ — ತದೀಯ ಪುಷ್ಪಲಾಭ —
ತತ್ಕೃಪಾಶ್ರಯತ್ವ — ತನ್ನ ಮಸಂಕೀರ್ತನಾದಿಗಳು ತನಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಉಂಟಾಗು
ವುಮೋ—ವೆಂದು ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷಿತಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಖೀಜನರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ
ಭಾವಿಸಿ—ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪಂಜ್ಜಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ದಶಮದಶಕ.

(ಪಿಱನ್ನ ವಾಱುಮ್ —)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಅರ್ಚಾವತಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಭವಾವತಾರದ ಗುಣಾನುಭವವನ್ನು
ಮಾಡಲು ದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ
ಅನುಸನ್ಧಾನಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸೈದಿರ್ದವನ್ನು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ)

(೧) ಪಿಱನ್ನ ವಾಱುಮ್ ವೆಳರನ್ನ ವಾಱುಮ್

ಪೆರಿಯಪಾರತಮ್ ಕೈಶೆಯ್ದು, ಐವೆರ್ದು

ತಿಱಿಜ್ಜಿಳ್ಳೆಕಾಟ್ಟಿ ಯಿಟ್ಟುಚ್ಚೆಯ್ದು ಪೋನಮಾಯಚ್ಚಿಳುಮ್,

ನಿಱನ್ನ ನೂಡುಪುಕ್ಕನೆದಾವಿಯೈ ನಿಱ್ಱನಿಱ್ಱರುಕ್ಕಿ ಯುಣ್ಣಕ್ಕಿಣ್ಣ, ಇ-

ಚ್ಚಿಱನ್ನ ವಾಱುಮ್ ತುಡರೇ ಯುನ್ನೈ ಯೈಱ್ಱಕ್ಕಿಣ್ಣಲ್ ಶೇರ್ವದುವೇ.

ಪ್ರ|| ಪಿಪ್ಪಿನ್ನ-ಹುಟ್ಟಿದ (ಅವತರಿಸಿದ), ಆಮ್-ಪ್ರಕಾರವೂ, ವಳಾನ್ನ-
ಬೆಳೆದ, ಆಮ್-ಪ್ರಕಾರವೂ, ಪೆರುಸಾರತಮ್-ಮಹಾಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ,
ಕೈಶಿಯು - ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಐವಕ್ಕು - ಐದುಮಂದಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ,
ತಿಪ್ಪಿಳ್-ವಿಜಯೋಪಾಯಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಕಾಟ್ಟಿಯಿಟ್ಟು-ತೋರಿಸಿ, ಶೆಯ್ಯು-
ಅವತಾರಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ (ದಾಷ್ಟನಿಗ್ರಹ-ಭಕ್ತರಕ್ಷಣ-ಕೃತ್ಯಗಳಂ ಮಾಡಿ),
ಪೋನ - ತನ್ನ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ (ಪರಮಪದಕ್ಕೆ) ಹೋದ, ಮಾಯಬ್ಬಳುಮ್ -
ಆಶ್ಚರ್ಯಕೃತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳೂ, ನಿಪ್ಪನ್ನ - ಹೃದಯಪ್ರದೇಶದ, ಊಡು - ಒಳಗೆ,
ಪುಕ್ಕ-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎನಸು-ನನ್ನ, ಆವಿಯೈ-ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ನಿನ್ನುನಿನ್ನು-
ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ನಿಂತು ನಿಂತು, ಉರುಕ್ಕಿ - ದ್ರವದ್ರವ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಉಣ್ಣಾಕಿನ್ನ-
ಕಬಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇ-ಈ, ಶಿಪ್ಪಿನ್ನ-ಅನುರೂಪವಾದ, ವಾ-ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ
ಶುಡರೇ - ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೇ!, ಉನ್ನೈ - ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನುಕೊಲ್ -
ಯಾವಾಗಲೋ, ಶೇರ್ವದು-ನಾನು ಸೇರುವುದು?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಿಷ್ಣೋರ್ಜನ್ಮಚರಿತ್ರನುತ್ರ ಭುವಿ ಸಂವೃದ್ಧೇಃ ಕ್ರಮಶ್ಚಾದ್ಭುತಾ
ಪಜ್ಞಾಭ್ಯೋ ವಿಜಯಪ್ರದಾನಸರಣಿಯುರ್ದೇ ಚ ಸಾ ಭಾರತೇ|
ಸರ್ವಂ ಮೇ ಹೃದಿ ಸಮ್ಪ್ರಸಿತ್ಯ ಸತತಂ ಜೀವಂ ದ್ರವೀಕೃತ್ಯ ಮೇ
ಭುಕ್ತ್ವೈ ಹಂತ! ಕದಾ ಭಜಾಮ್ಯುಪಗತಂ ತ್ವಾಂ ದಿವ್ಯತೇಜೋನಿಧೇ!||

ತಾ|| ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನಾದ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಪ್ರಕಾರವೂ, ಬೆಳೆದ ಪ್ರಕಾರವೂ,
ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಜಯೋ
ಪಾಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವತಾರಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಹೋದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕೃತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳೂ—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ದ್ರವೀಕರಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ
ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಸೇರಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ?
(ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ?)

(೨) ವೆದುಮೈವಾರ್ತ್ತ್ಯಯುಳೇಱುಪಾಯ್‌ನ್ನದುಮ್.

ಮಾಯಮಾವಿನೈ ನಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನದುಮ್,
ಮದುಮೈವಾರ್‌ಕುಲಾರ್‌ ಕುರವೈಪಿಣೈನ್ನ ಕುಲಕುಮ್, ಅದುವಿಮ
ಉದುವೆನ್ನಲಾವನವಲ್ಲ ವೆನ್ನೆಯುಕ್ ಶೆಯ್‌ಕ್ಯ ನೈವಿಕ್ಕುಮ್.
ಮುದುಮೈಯಮುದಲವ್ವು, ಉನ್ನೈಯೈಪ್ಪು ತಲೈಪ್ಪೆಯ್ವನೇ.

ಪ್ರ|| ವದುವೈವಾತ್ರ್ಯಯುಳ್ - ಮದುವೆಯಮಾತು ಬಂದಾಗ, ಏಷು
ಪಾಯ್‌ನದ್ದುಮ್ - ಎತ್ತುಗಳಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿ ಕೊಂದುದೂ, ಮಾಯಮಾವಿನೈ-
ಕೃತ್ರಿಮವಾದ (ಕೇಶಿಯೆಂಬ) ಕುದುರೆಯ, ವಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನದ್ದುಮ್- ಬಾಯಿ ಸೀಳಿ
ದುದೂ, ಮದುವೈವಾರ್ - ಮಧುಸ್ಯಂದ್ರಿಯಾದ, ಕ್ಕುಲಾರ್ - ಕೇಶಪಾಶವುಳ್ಳ
ಗೋಪಿಗಳೊಡನೆ, ಕುರನೈಪಿಣೈನ್ನ-ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ, ಕ್ಕುಕುಮ್-
ಭೋಗರಸದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅದು ಇದು ಉದು-ಅದು ಇದು ಮತ್ತೊಂದು, ಎನ್ನ
ಲಾವನ ಅಲ್ಲ - ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವು ಅಲ್ಲ. ಎನ್ನೈ - ನನ್ನನ್ನು,
ಉಶೆಯ್‌ಕೈ-ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವು, ನೈವಿಕ್ಕುಮ್-ಶಿಥಿಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು,
ವೈಯಮ್-ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಮುದು ಮುದಲ್ವಾ - ಅಧಿಕಾರಣಭೂತನೇ!, ಉನ್ನೈ-
ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನು-ಯಾವಾಗ, ತಲೈಪೈಯ್ಯ (ನಾನು) ಹೊಂದುವೆನು?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಉದ್ವಾಹೋಕ್ತಿನುಹೋ ! ನಿಶಮ್ಯ ವೃಷಭಧ್ವಂಸಶ್ಚ ತೇ ಶ್ರೀಹರೇ !
ಮಾಯಾಕೇಶಿನಿಷೂದನಂ ಚ ತರುಣೀರಜ್ಞೋಽಪಿ ರಾಸೇ ತವ |
ನೈವಂ ತೇ ಜರಿತಂ ತದೇತದ ಇತ್ಯಪ್ಯಸ್ತಿ ವಾಚೋವಶಂ
ಸರ್ವಂ ಮಾಂ ಶಿಥಿಲೀಕರೋತಿ ಜಗತಾಂ ಮೂಲಂ ಕದಾ ತ್ವಾಂ ಭಜೇ?||

ತಾ|| ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸಂಗವು ಬಂದಾಗ ವೃಷಭಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದುದೂ
ಮಾಯಾಕೇಶಿ ವಕ್ತ್ರದಾರಣವೂ, ಗೋಪಿಗಳೊಡನೆ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯ ಭೋಗ
ವೈಭವವೂ— ವಾಚಾಮಗೋಚರವಾಗಿ ಇವೆ. ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು
ಹೀಗೆ ವಶೀಕರಿಸಿ ಕೃಶಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಣಭೂತನೇ!
ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಯಾವಾಗ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವೆಯೋ !

(೩) ಪೆಯ್ಯುಮ್ ಪೂಜ್ಞುಲ ಪೇಯ್‌ಮುಲೈಯುಣ್ಡು
ಪಿಳ್ಳೈತ್ತೇಱ್‌ಮುಮ್, ಪೇರ್‌ನೊರ್‌ಶಾಡಿಟ
ಚ್ಚೆಯ್ಯಪಾದಮೊಣ್ಣಾಲ ಶೆಯ್ದ ನಿತ್ತಿಲುಚ್ಚೇವಕಮುಮ್,
ನೆಯ್ಯುಣ್ ವಾತ್ರ್ಯಯುಳನ್ನೈ ಕೋಲ-ಕೊಳ್ಳ
ನೀಯುಕ್ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ಕಳ್ ನೀರಮೆಲ್ಲ
ಪೈಯವೇ ನಿಲೈಯುಮ್ ವಂದೆನ್ನೆಞ್ಚೈ ಯುರುಕ್ಕುಜ್ಜಿಳೇ.

ಪ್ರ|| ಪೆಯ್ಯಮ್-(ಯಶೋದೆಯ ವೇಷದಿಂದ) ಧರಿಸಿದ, ಪೂಜ್ಞುಲ್-
ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೇಶಪಾಶವುಳ್ಳ, ವೇಯ್-ಪೂತನೆಯೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯ,
ಮುಲೈ ಉಣ್ಣ-ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿದ, ಪಿಳ್ಳೈತ್ತೇಱ್ಱಮುಮ್ - ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ
(ಇವಳು ರಾಕ್ಷಸಿಯೆಂದು ತಿಳಿದ) ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವೂ, ಓರ್ಶಾಡು - ಒಂದು
(ಅಸುರಾವಿಷ್ಣುವಾದ) ಶಕಟವನ್ನು, ವೇರ್‌ನ್ನು-ಭೇದಿಸಿ, ಇಱ-ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ,
ಶೆಯ್ಯ ಪಾದಮ್ ಒನಾಲ್ - ರಮ್ಯವಾದ ಒಂದು ಪಾದದಿಂದ, ಶೆಯ್ದು-ಮಾಡಿದ,
ನೀ-ನಿನ್ನ, ಶಿಱುಚ್ಚೇವಕಮುಮ್-ಬಾಲ ಪರಾಕ್ರಮವೂ, ನೆಯ್ ಉಣ್ ವಾತ್ತೈ
ಯುಳ್-ತುಪ್ಪವನ್ನು (ಕಳ್ಳತನದಿಂದ) ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅನ್ನೈ-
ತಾಯಿಯು (ಯಶೋದೆಯು), ಕೋಲ್-ಕೋಲನ್ನು, ಕೊಳ್ಳ-(ಕೈಯಲ್ಲಿ) ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡಾಗ, ನೀ-(ಸರ್ವಶಿಕ್ಷಕನಾದ) ನೀನು, ಉ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್‌ಕಳ್-ನಿನ್ನ
ತಾವರೆಯಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ನೀರ್ಮಲ್‌ಕ-ನೀರು ಸುರಿಸುವಂತೆ, ಪೈಯವೇ
-ಭೇತನಾಗಿ ನಡುಗಿಯೇ, ನಿಲೈಯುಮ್-ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯೂ, ವನ್ನು - (ಇವು
ಗಳೆಲ್ಲಾ) ಈಗ ಬಂದು, ಎ ನೆಱ್ಱೈ-ನನ್ನ (ಚಪಲವಾದ) ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಉರುಕ್ಕು
ಬ್ಬಳ್-ಕರಗಿಸುತ್ತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪುಷ್ಪಾಂಕುಶಕೇಶಪಾಶಫಲಸನ್ಮಾನ್ಯಾಸ್ತನಾಪೀತಿತ-

ಸ್ತೇ ಬಾಲ್ಯೇ ಚರಿತಂ ಚ ದುಷ್ಪಶಕಃಪ್ರಸೋಽಪಿ ಪಾದೇನ ತೇ |

ಅಜ್ಯಾದೇರಪಿ ಜೌರೈಭಕ್ತಿಸಮಯೇ ಮಾತುಶ್ಚ ದಣ್ಣಂ ಕರೇ

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತೇಽಕ್ಷಿಯುಗಂ ಭಯಾಶ್ರುಭರಿತಂ ಮಾನ್ತು ದ್ರವೀಕುರ್ವತೇ ||

ತಾ|| ಯಶೋದೆಯಂತೆ ವೇಷವಂ ಧರಿಸಿ (ಪುಷ್ಪಾಂಕುಶತೆಯಾಗಿ) ಬಂದ
ಪೂತನೆಯು ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂದ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವೂ,
ಅಸುರಾವಿಷ್ಣುವಾದ ಶಕಟವನ್ನು ಒಂದು ಪಾದದಿಂದ ಭೇದಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯ
ಪರಾಕ್ರಮವೂ, ನೀನು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದೆಯೆಂಬ ಮಾತನ್ನು
ಕೇಳಿ ತಾಯಿಯು ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಸರ್ವಶಿಕ್ಷಕನಾದ ನೀನು
ಅತ್ಯಂತ ಭೇತನಂತೆ ಕಣ್ಣು ನೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ನಡುಗಿದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ
ಈಗ ಬಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸುತ್ತಿವೆ.

(೪) ಕಳ್ಳವೇಡತ್ತೈ ಕೊಣ್ಣು ಪೋಯ್ ಪ್ಪುತಪ್ಪುಕ್ಕವಾಱುಮ್
ಕಲನ್ನ ಶುರರ್ಯ,

ಉಳ್ಳಮ್ ಪೇದಮ್ ತಯ್ವಿಟ್ಟುಯಿತುಣ್ಣು ವುಪಾಯಜ್ಜಿಳುಱೈ,
ವೆಳ್ಳನ್ನೀರ್ ಚ್ಚಡೈಯನಾಮ್ ನಿನ್ನಿಡೈವೇಲಾಮೈ
ವಿಳಜ್ಜ ನಿಟ್ಟದುಮ್,

ಉಳ್ಳಮುಳ್ ಕುಡೈನ್ನೆಯಿರೈ ಯುರುಕ್ಕಿಯುಣ್ಣು ಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕಳ್ಳವೇಡತ್ತೈ-ಕೃತ್ರಿಮವೇಷವನ್ನು, ಕೊಣ್ಣು-ಧರಿಸಿ, ಪೋಯ್-ಹೋಗಿ, ಪುರಮ್-ತ್ರಿಪುರವನ್ನು, ಪುಕ್ಕ ಅಱುಮ್-ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಶುರರ್ಯ-ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು, ಕಲನ್ನು-ಸೇರಿ (ಅವರೊಡನೆ ಅನ್ತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ), ಉಳ್ಳಮ್ ಪೇದಮ್-ಚಿತ್ತಭೇದವನ್ನು, ತಯ್ವಿಟ್ಟು-ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಉಯಿರ್ ಉಣ್ಣು-ಅವರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ, ಉಪಾಯಜ್ಜಿಳುಮ್-ಉಪಾಯಗಳೂ, ವೆಳ್ಳನ್ನೀರ್ - ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾದ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು, ಶಡೈಯಾನುಮ್-ಜಡೆಯಿಟ್ಟು ಧರಿಸಿದ ರುದ್ರನೂ, ನಿನ್ನಿಡೈ-ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ವೇಲಾಮೈ-ಬೇರೆಯಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವಂತೆ, ವಿಳಜ್ಜ ನಿನ್ನದುಮ್ - ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ನಿಂತುದೂ, ಉಳ್ಳಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳಕುಡೈನ್ನು-ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎ ಉಯಿರೈ-ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ಉರುಕ್ಕಿ-ನೀರಾಗಿ ಕರಗಿಸಿ, ಉಣ್ಣುಮ್-ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಧೃತ್ವಾ ಕೃತ್ರಿಮವೇಷಮೇವ ಚ ಪುರಂ ತಚ್ಚ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸ್ವಯಂ
ರುದ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಬಲಾಸುರಪ್ರಮಥನಂ ತದ್ವ್ಯಾ ರತಸ್ತಸ್ಯ ಚ |
ತೇ ದೇಹೇ ವಸತಿಶ್ಚ ಸರ್ವವಿದಿತಾ ಗಜ್ಜಾಧರಸ್ಯಾಪ್ಯಹೋ !
ಸರ್ವಂ ತೇ ಚರಿತಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಹೃದಯಂ ಮಾಂ ಚ ದ್ರುತಂ ಚಾಶ್ಚ ತೇ ||

ತಾ|| ನೀನು ಕೃತ್ರಿಮವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತ್ರಿಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಚಿತ್ತಭೇದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದ ಉಪಾಯಗಳೂ, ಗಂಗಾಧತನಾದ ರುದ್ರನೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುವುದೂ—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ನೀರಾಗಿ ಕರಗಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ.

(೫) ಉಣ್ಣ ವಾನವರ್ ಕೋನುಕ್ಕುಯರೊರುಪ್ಪಡುತ್ತ
 ವಡಿಶಿಲುಣ್ಣದುಮ್,
 ವಣ್ಣ ಮಾಲ್ವರೈಯೈ ಯೆಡುತ್ತ ಮುಡೈಕಾತ್ತದುಮ್,
 ಮುಣ್ಣೈ ಮುಣ್ಪಡೈತ್ತುಣ್ಣಮಿಡ್ನ್ದು ಕಡನ್ದಿಡನ್ದು
 ಮಣನ್ದ ಮಾಯಜ್ಜಳ್,
 ಎಣ್ಣು ನೊಂಟುಮೆನ್ನೆ ಪ್ಪಾರಿವಾಯ್ ಮೆಣ್ಣುಕೊಕ್ಕುಮ್ ನಿಜೆ.

ಪ್ರ|| ವಾನವರ್ ಕೋನುಕ್ಕು - ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ,
 ಉಣ್ಣ-ಭುಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಆಯರ್-ಗೋಪರು, ಒರುಪ್ಪಡುತ್ತ-ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ
 ಏರ್ಪಡಿಸಿದ, ಅಡಿಶಿಲ್-ಅನ್ನವನ್ನು, ಉಣ್ಣದುಮ್-ಭಕ್ಷಿಸಿದುದೂ, ವಣ್ಣ ಮಾಲ್-
 ನಾನಾವರ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ದೊಡ್ಡದಾದ, ವರೈಯೈ - ಬೆಟ್ಟವನ್ನು, ಎಡುತ್ತ -
 ಎತ್ತಿ, ಮುಡೈ-ಮಳೆಯನ್ನು, ಕಾತ್ತದುಮ್ - ನಿವಾರಣಮಾಡಿದುದೂ, ಮುಣ್ಣೈ-
 ಭೂಲೋಕವನ್ನು, ಮುಣ್ಪಡೈತ್ತುಣ್ಣ-ವಡೈತ್ತು-ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಉಣ್ಣು-(ಪ್ರಳಯ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿ ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಉಮಿಡ್ನ್ದು-ಪುನಸ್ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ, ಕಡನ್ದು-
 (ವಾಮನನಾಗಿ) ಅಳಿದು, ಇಡನ್ದು-(ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಮಣನ್ದ-
 (ಭೂದೇವಿಯನ್ನು) ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡ, ಮಾಯಜ್ಜಳ್ - (ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ)
 ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗುಣಜೀವಿತಗಳು. ಎಣ್ಣು ನೊಂಟುಮ್-(ಇವುಗಳನ್ನು) ಸ್ಮರಿಸುವ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ, ಎಣ್ ನೆಚ್ಚು-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ನಿನ್ನು-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು, ಎರಿವಾಯ್-
 ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ, ಮೆಣ್ಣುಕು ಒಕ್ಕುಮ್-ಮೇಣದಂತೆ ಕರಗಿಹೋಗುವುದು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಇಂದ್ರಾಯೇತಿ ಚ ಗೋಪವೃದ್ಧಕಲಿತಂ ಚಾನ್ಮಂ ಸ್ವಯಂ ಭುಕ್ತವಾಂ-
 ಸ್ತ್ವಂ ವರ್ಷಾದ್ಗಿರಿಧಾರಣೇನ ಕೃತವಾನ್ ಗೋಗೋಪಸಂರಕ್ಷಣಮ್ |
 ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಭೂಮಿಮಿಮಾಂ ಸ್ವಯಂ ಚ ಸಕಲಾಮೃತ್ವಾ ಕ್ರಮೇಣೋದ್ಗಿರ-
 ನ್ನಾಕ್ರಮೋದ್ಧೃತವಾನ್ ವಿವಾಹತ ಇದಂ ಸ್ಮೃತ್ವಾ ದ್ರುತಂ ಮೇ ಮನಃ||

ತಾ|| ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೋಪಕರ ಗೋಪರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಅನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಭಕ್ಷಿಸಿದುದೂ, ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಳೆಯಿಂದ ಗೋಗೋಪರನ್ನು
 ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದುದೂ, ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಭಕ್ಷಿಸಿ ಪುನಶ್ಚೈಷ್ಟಿನಾಶಿ, (ವಾಮನಾನತಾರದಶಿ) ಅಕಿದಿ, (ವರಾಹರೂಪಿ
ಯಾಗಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಆ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ
ನಿನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗುಣಜೇಷ್ಟಿತಗಳು—ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಣದಂತೆ ಕರಗಿಹೋಗುವುದು.

(೬) ನಿಷ್ವಾಪುಮಿರುನ್ದವಾಪುಮ್ ಕಿಡನ್ದವಾಪುಮ್

ನಿನೈಪ್ಪರಿಯನ,

ಒಪ್ಪಲಾವುರುವಾಯರುವಾಯ ನಿನ್ ಮಾಯಜ್ಜಿಳ್,

ನಿಷ್ಟನಿಷ್ಟು ನಿನೈಕಿಣ್ಣೆನುನ್ಮೈ ಯೈಜ್ಜಿನಮ್ ನಿನ್ಮೈಕಿಣ್ಣಿ,

ಪಾವಿಯೇಱ್ಱು,

ಒಪ್ಪು ನನ್ನರೈಯಾಮುಲಕಮುಣ್ಡು ಪೊಣ್ಣೆಶುಡರೇ

ಪ್ರ|| ನಿನವಾಪುಮ್ - (ಊಕಮ್—ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ) ನಿಂತುದಾದೂ,
ಇರುನ್ದವಾಪುಮ್ - (ಪಾಡಕಮ್—ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ) ಕುಳಿತುದಾದೂ, ಕಿಡನ್ದ
ವಾಪುಮ್—ಶಯನಮಾಡಿದುದೂ, (ನಿನ್ನ ಈ ಕೃತ್ಯಗಳು) ನಿನೈಪ್ಪು-ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೆ,
ಅರಿಯನ-ಆಶಕ್ಯವಾದುವು, ಒಪ್ಪು ಅಲಾ-(ಹೀಗೆ) ಒಂದು ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದ, ಉರು
ವಾಯ್-ಆಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಅರುವಾಯ-ನನಗೆ ಅನುಭಾವ್ಯವಾದ ರೂಪವಿಲ್ಲದ,
ನಿನ್ ಮಾಯಜ್ಜಿಳ್-ನಿನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು, ನಿಷ್ಟನಿಷ್ಟು-ನಿಂತು ನಿಂತು
(ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿ), ನಿನೈಕಿಣ್ಣೆ-ಜಿನ್ನಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಉನ್ಮೈ -
ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಜ್ಜಿನಮ್-ಹೀಗೆ, ನಿನೈಕಿಣ್ಣಿ-(ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ) ಸ್ಮರಿಸ
ಬಲ್ಲೆನು? ಪಾವಿಯೇಱ್ಱು-ಪಾಪಿಯಾದ ನನಗೆ, ಉಲಕಮ್-ಲೋಕವನ್ನು, ಉಣ್ಣು-
ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ಒಪ್ಪುಶುಡರೇ-ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲ ತೇಜೋನಿಧಿಯೇ!, ಒಪ್ಪು ನನ್ನ-ಒಂದು
ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವನ್ನು, ಉರೈಯಾಯ್-(ಕೃಪೆಯಿಂದ) ಹೇಳು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶಕ್ಯಾಶ್ಚಿತ್ತಯಿತುಂ ಚ ನ ಸ್ಥಿತಿಸಮಾವೇಶೋಪವೇಶಾಶ್ಚ ತೇ
ರೂಪಂ ನೈಕವಿಧಂ ತವೇಹ ಸಕಲಾಂ ಮಾಯಾಂ ಸ್ಮರೇಯಂ ತವ |
ತ್ವಾಂ ಸ್ಮರ್ತುಂ ಬತ!ಶಕ್ನುಯಾಂ ಕಥಮಹಂ ತೇಜೋನಿಧೇ! ಪಾಪಿನ-
ಸ್ನಾಧೂಪಾಯಮಹೋ! ವದಾಧ್ಯ ಕೃಪಾಯಾ ಮೇ ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಕ ||

ಕೌ|| ನೀನು ನಿಂತೋ, ಕುಳಿತೋ, ಮಲಗಿಯೋ—ಸಾಸಾಪ್ರಕೃತರಗಳೆಲ್ಲ
(ಅಯ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ) ಇರುವುದೆಂದೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಕ್ರಮಗಳು ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯ
ವಾದುವು. ಹೀಗೆ ಅನಿಯತವಾದ ಅಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಅನುಭಾವ್ಯರೂಪವೆಲ್ಲ
ದವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಿನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು ದೃಢವಾದ ಮನನಸ್ಸಿನಿಂದ
ನಾನು ಚಿವ್ವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು (ಒಂದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿರು
ವಂತಿ) ಹೇಗೆ ಸ್ಮರಿಸಬಲ್ಲೆನು ? ಸರ್ವಲೋಕ ಭಕ್ಷಕನಾದ ದಿವ್ಯತೇಜೋನಿಧಿಯೇ!
ವಾಹಿಯಾದ ನನಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳು.

(೨) ಒಣ್ಣಶುಡರೋಡಿರುಳುಮಾಯ್—

ನಿಷ್ಟವಾಙ್ಮುಷ್ಕೈರ್ಯೋಡ್ವೈಯಾಯ್ ವನ್ದು, ಎೞ್
ಕಣ್ಣಕೊಳಾವಕ್ಕೆ ನೀ ಕರಂದನ್ನೈ ಚೈಯಾಕಿಷ್ಟನ,
ಎಣ್ಣಕೊಳಾ ತಿನ್ನೈಯುಳ್ ನೈಕಿಷ್ಟನೇೞ್ ಕರಿಯಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ,
ಎೞ್ ಕಣ್ಣಕಳ್ಳು

ತಿಣ್ಣಕೊಳ್ಳು ಮೊರುನೊಳರುಳುಮಯ್ಯ ತಿರುವುರುವೇ.

ಪ್ರ|| ಉಣ್ಣೈಯೋಡು - ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವಾಸ್ತವವಾದ
ಅಕಾರದೊಡನೆ, ಇನ್ನೈಯಾಯ್-ಬಹಿಃಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ವನ್ದು-ಬಂದು,
ಒಣ್ಣಶುಡರೋಡು-ಒಳ್ಳೆಯ ತೇಜಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಇರುಳುಮಾಯ್ - ಅನ್ಯ
ಕಾರವೆಂಬಂತೆ, ನಿಷ್ಟವಾಙ್ಮುಷ್ಕೈರ್-ನಿಂತ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ಎೞ್ ಕಣ್ಣ-ನನ್ನ ಕಣ್ಣು;
ಕೊಳಾವಕ್ಕೆ-ನಿನ್ನನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಇರುವಂತೆ, ಕರಂದ-ಒಳಗೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು,
ನೀ-ನೀನು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಶಿಯಾಕಿಷ್ಟನ-ಮಾಡುವ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎಣ್ಣ
ಕೊಳಾ-ಚಿನ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬ, ತಿನ್ನೈಯುಳ್ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ, ನೈಕಿಷ್ಟನೇೞ್ - ಶಿಥಿಲ
ನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎೞ್ ಕರಿಯಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ - ನನ್ನ ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ವರ್ಣ
ವುಳ್ಳವನೇ, ಉೞ್ ತಿರುವುರುವೇ-ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನೇ, ಎೞ್ ಕಣ್ಣಕಳ್ಳು - ನನ್ನ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ, ತಿಣ್ಣಕೊಳ್ಳು - ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ, ಒರುನಾಳಾ - ಒಂದುದಿನ,
ಅರುಳಾಯ್-ಕೃಪೆಮಾಡು (ಕೃಪೆಯಿಂದ ತೋರಿಸು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಚಿತ್ತೇ ಮೇಲತ್ರ ವಿಭಾಸಿ ನೈವತು ಬಹಿಸ್ತೇ ರೂಪಸನ್ನರ್ಥನಂ
ತೇಜೋ ಭಾತೆ ತನೋಯುತಂ ಕಿಮಹಹ! ತ್ವಂ ದೃಷ್ಟಿವಶೋ ನ ಮೇ |
ತ್ವದ್ವ್ಯಾಪಾರಮಿಹಾಖಿಲಂ ಹೃದಿ ಕಥಂ ವೇದ್ಯ ಸ್ವಯಂ ಹೇ ಪ್ರಭೋ !
ರೂಪರ ತೇ ಕೃಪಯಾಽದ್ಯ ದರ್ಶನು ಮಮ ಶ್ರೀನೀಲರತ್ನಪ್ರಭ ||

ತಾ|| ನೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೀಯೆ ; ನಿನ್ನ ರೂಪವು ಬಹಿಃಪ್ರಕಾಶ
ವಿಲ್ಲದೆ ಇದೆ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಕೂಡದೆ ಅನ್ಧಕಾರದಂತೆ ನೀನು ನಿಂತಿರುವೆ
ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗದೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ನೀನು ಮಾಡುವ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಾನು ಕೃಶ
ನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೆನ್ನ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ ! ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನೇ ನನ್ನ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ ಒಂದುದಿನ ತೋರಿಸಿ ಕೃಪೆಮಾಡು.

(ಲ) ತಿರುವುರುವು ಕಿಡನ್ದವಾಱುಮ್ ಕೊಪ್ಪೊಳ್

ಶೆನ್ನಾಮರೈಮೇಲ್ ತಿಶೈಮುಕಕ್,

ಕರುವುಳ್ ವೀಡ್ರುರುನ್ನೊ ಪೆಡೈತ್ತಿಟ್ಟು ಕರುಮೆಬ್ಬಳುಮ್.

ಪೊರುವಿಲುಕ್ ತನಿನಾಯಕಮವೈ

ಕೇಳ್ಕುನೊತ್ತೊಮುಮೆನ್ನೆಳ್ಳಮ್ ನಿಷ್ಟುನೆಕ್ಕು

ತರುವಿಶೋರುಮ್ ಕಣ್ಣೀರೆಕ್ ಶೆಯ್ ಕೇನಡಿಯೇನೇ.

- ಪ್ರ|| ತಿರು ಉರುವು - (ಪ್ರಳಯಾರ್ಥವದಲ್ಲಿ) ದಿವ್ಯರೂಪವೊಡನೆ, ಕಿಡನ
ವಾಱುಮ್ - (ನೀನು) ಶಯನಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಕೊಪ್ಪೊಳ್ - ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ,
ಶೆನ್ನಾಮರೈಮೇಲ್-ಕೆಂಪಾದ ತಾವರೆಕೂವಿನಮೇಲೆ, ತಿಶೈಮುಕಕ್-ಚತುರ್ಮುಖನ,
ಕರುವುಳ್ - ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ವೀಡ್ರುರು ಇರುನ್ದು-ಅತ್ತರಾತ್ಮನಾಗಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿ,
ವೆಡೈತ್ತಿಟ್ಟು-(ನೀನೇ ಜಗತ್ತನ್ನು) ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಕರುಮೆಬ್ಬಳುಮ್-ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ,
ಪೊರುವಿಲ್ - ಅಸದೃಶವಾದ, ಉಕ್ ತನಿನಾಯಕಮ್-ಅದ್ವಿತೀಯ ನಾಯಕತ್ವ
ಪ್ರಕಾಶಕನಾದೆ, ಅವೈ - ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಕೇಳ್ಕುಮ್ ತೋಪ್ಪುಮ್-ಕೇಳುವಾಗ
ಲೆಲ್ಲಾ, ಎನ್ನೆಜ್ಜುಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ನಿನ್ನುನೆಕ್ಕು-ನಿಂತು ಶಿಥಿಲವಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರ್-
ಕಣ್ಣು ನೀರು; ಅರುವಿತೋರುಮ್-ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-೮ || ೫-)

ದಿವ್ಯಂ ತೇ ಶಯನಂ ಚ ನಾಭಿಕಮಲಾತ್ ಸೃಷ್ಟಂ ಚತುರ್ನಕ್ತ್ರಮ್-
 ಪೃಥ್ವಿರಾಮಿತಯಾ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸಕಲಂ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಕರ್ಮಾಪಿ ತೇ |
 ಸಿಸ್ತೀಮಂ ತವ ನಾಯಕತ್ವಮಸಮಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ದ್ರವೀಭೂಯ ಮೇ
 ಚೇತೋ ಹಂತ! ಮಮಾಶ್ರುವಾರಸರಣೇಮೂಲಂ ಹಿ! ಕುರ್ವಾಂ ಕಿಮು? ||

ತಾ|| ನೀನು ಪ್ರಳಯಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯರೂಪದೊಡನೆ ಶಯನಮಾಡಿದ
 ಪ್ರಕಾರವೂ, ನಿನ್ನ ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ತ
 ರಾತ್ರನಾಗಿ ನೀನೇ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ, ನಿನ್ನ ಆಸದೃಶ
 ವಾದ ಅದ್ವಿತೀಯ ನಾಯಕತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಕವಾದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವ ಸಮಯ
 ದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಿಥಿಲವಾಗಿ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೀರು ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಧಾರೆ
 ಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದು (ಏನು ಮಾಡಲಿ?—ಎಂದು ಭಾವವು)

(೯) ಅಡಿಯೈ ಮೂಣೈ ಯಿರಂದವಾಱುಮೆಣ್ಣೆ

ನಿಣ್ಣಾಡಲಮ್ ಮಣ್ಣುಮ್ ವಿಣ್ಣುಮ್,
 ಮುಡಿಯವೀರಡಿಯಾಲ್ ಮುಡಿತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಣ ಮುಕ್ಕಿಯಮುಮ್,
 ನೊಡಿಯುಮಾಱವೈ ಕೆಳ್ಳುಮ್ ತೋಱುಮೆನ್ನೆಳ್ಳಮ್
 ನಿತ್ತನಕ್ಕೇ ಕರೈನ್ದುಕುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಲವಿನೈಯೇನುನ್ನೈ ಯಿಣ್ಣುಕೊಳ್ ಕೂಡುವದೇ.

ಪ್ರ|| ಅಡಿಯೈ-ಮೂಣೈ-ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಇರಂದವಾಱುಮ್-
 ಯಾಚಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಬ್ಬ-ಅಲ್ಲಿ (ಆ ಯಜ್ಞವಾಟದಲ್ಲಿ), ನಿಣ್ಣೆ ನಿಂತೇ,
 ಅಡ್ಡಕಡಲುಮ್ - ಅಗಾಧವಾದ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ, ಮಣ್ಣುಮ್ ವಿಣ್ಣುಮ್-
 (ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಹಿತವಾದ) ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ (ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ ಪರೈತ್ತವಾದ)
 ಉರ್ಧ್ವಲೋಕವನ್ನೂ, ಕುರಡಿಯಾಲ್ - ಎರಡು ಪಾದಗಳಿಂದ, ಮುಡಿಯ-
 ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಶವಾಗುವಂತೆ, ಮುಡಿತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಣ - ಅಳಿದು ತನ್ನ ಮನೋ
 ರಥವನ್ನು ಸಫಲಮಾಡಿಕೊಂಡ, ಮುಕ್ಕಿಯಮುಮ್-ವ್ರಾಧಾನ್ಯವೆಂಬ, ಅವೈ-
 ಆ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ನೊಡಿಯುಮ್ ಅಱು - ವರ್ಣಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು,

ಕೇಳುಮ್ ತೋಟುಮ್-ಕೇಳುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಎ ನೆಜ್ಜುಮ್ - ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ನೀತನಕ್ಕೇ-ನಿನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯಾತಿಶಯಕ್ಕೇ, ಕರೈನ್ನು-ದ್ರವೀಭೂತವಾಗಿ, ಉಕುಮ್-ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದೆ ವಲ್-ಪ್ರಬಲವಾದ, ಕೊಡಿಯ - ಕ್ರೂರವಾದ, ವಿನೈಯೇ-ಮಹಾ ಪಾಪವುಳ್ಳ ನಾನು, ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನುಕೊಲ್-ಯಾವಾಗಲೋ, ಕೂಡುವದು-ಸೇರುವುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭೂಮಿಂ ಚ ತ್ರಿಸದಾಂ ತನಾರ್ಥಿತವತ್ಶ್ಚಿತ್ರಂ ಚರಿತ್ರಂ ಚ ತತ್
ಸರ್ವಾವೈಧಿಧರಾದ್ಯುಲೋಕಸರಣಿಂ ಚಾಕ್ರಮ್ಯ ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ತವ |
ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಂ ಚ ನಿರಜ್ಞುಶಂ ತವ ಹರೇರಾಕರ್ಣ್ಯ ಚೇತೋ ಮನು
ಶ್ರೀಶಾದ್ಯ ದ್ರವರೂಪತಸ್ಸ್ರವತಿ ವೈ! ಪಾಪೀ ಕದಾ ತ್ವಾಂ ಭಜೇ ? ||

ತಾ|| ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀನು ಯಾಚಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತೇ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಎರಡು ಪಾದಗಳಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವೂ-ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯಾದಿ ಗುಣಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿ ದ್ರವೀಭೂತವಾಗಿ ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮಹಾ ಪಾಪವುಳ್ಳ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ?—
(ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ.)

(೧೦) ಕೂಡಿ ನೀರೈ ಕ್ಕಡೈನ್ನದವಾಱುಮುಮುದನ್ನೇವರುಣ್ಣು ಅಶುರರೈ
ವೀಡುಮ್ ವಣ್ಣು ಬ್ಬಿಳ್ಳೇ ಶೆಯ್ದು ಪೋನ ವಿತ್ತಕಮುಮ್,
ಊಡುಪುಕ್ಕನೆದಾವಿಯೈ ಯುರುಕ್ಕಿ ಯುಣ್ಣಿಡುಕ್ಕಿಷ್ಟ ನಿತ್ತನ್ನೈ
ನಾಡುಮ್ ವಣ್ಣುಮ್ ಶೋಲ್ಲಾಯ್ ನಚ್ಚು ನಾಕಣೈಯಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಕೂಡಿ-ದೇವಾಸುರರೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ನೀರೈ-ಸಮುದ್ರವನ್ನು, ಕಡೈನ್ನ-ಮಧನಮಾಡಿದ, ಅಱುಮ್-ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಮುದಮ್-ಅವೃತವನ್ನು, ತೇವರ್-ದೇವತೆಗಳು, ಉಣ್ಣು-ಭುಜಿಸುವಂತೆ, ಅಶುರರೈ - ಅಸುರರನ್ನು, ವೀಡುಮ್-ಬಿಡಿಸುವ (ವಂಚಿಸುವ), ವಣ್ಣು ಬ್ಬಿಳ್ಳ - (ಮೋಹಿನೀವೇಷಧಾರಣಾದಿ) ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಶೆಯ್ದು ಪೋನ-ಮಾಡಿದ, ವಿತ್ತಕಮುಮ್-ವಿಸ್ಮಯಾಪಹವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವೂ, ಊಡು ಪುಕ್ಕು-ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎನದು ಆವಿಯೈ-

ಸಜ್ಜಾಮ ಶತಕ.

ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ಉರುಕ್ಕಿ-ದ್ರವೀಕರಿಸಿ, ಉಣ್ಣೆಡುಕಿನ್ನ-ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ.
ನನ್ನ-ವಿರೋಧಿ ಧ್ವಂಸಕವಾದ ವಿಷವುಳ್ಳ, ನಾಕು-ಸರ್ಪವಾದ ಅದಿಶೇಷನನ್ನು,
ಅಣ್ಣೆಯಾನೇ - ಶಯನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿತ್ಯ ತನ್ನ-
ನಿನ್ನನ್ನು, ನಾಡುಮಾ - (ನಾನು) ನಿತ್ಯಾನುಭವ ಮಾಡುವ, ನಣ್ಣುಮಾ-ಪ್ರಕಾರ
ವನ್ನು, ಶೋಲಾಯಾ-(ಕೃಪೆಯಿಂದ) ಹೇಳು.

(ಸ- ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವಂ ದೇವಾಸುರಸಂಕ್ಷೋಭಮಥನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸುಧಾಂ ದೇವತಾ-
ಭೋಜ್ಯಾಮೇವ ಕಥಂ ವಿಚಿತ್ರಚರಿತಸ್ತತ್ರಾಸುರಾಃ ವಜ್ಜಯಾಃ |
ಆಸೀಹ್ಯಂತ! ತದೇತದದ್ಯ ಸಕಲಂ ಚಿತ್ತಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ರ ವೇ
ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂ ದ್ರವಯತ್ಯಹೋ! ಕಥಮಹಂ ತ್ವಾಂ ಶೇಷಶಾಯಿ! ಭಜೇ?||

ನೀನು ದೇವತೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಅಸುರರೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿ ಸಮುದ್ರಮುಳನವಂ
ಮಾಡಿ, ಅಮೃತವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಭುಜಿಸುವಂತೆ ಅಸುರರನ್ನು ವಲಚಿಸಿದಪ್ರಕಾರ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತಿ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ದ್ರವೀಕರಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನನಗೆ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳು.

(೧೧) ನಾಕಣೈಮಿಶೈ ನಮಾಪಿರಾಃ ಶರಣೇ ಶರಣಾಃ

ನಮುಕ್ಯಸು, ನಾಳಾತೋಽಮಾಃ

ಏಕಶಿನ್ದ್ರಿಯನಾಯಾ ಕ್ಕುರುಕೂರಾ ಚ್ಚಡಕೋಪಾಃ ಪೂಷಾಃ,
ಆಕ ನೂಹ್ಮ ವನ್ನಾದಿಯಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿವೈಯುಮೋರ್ಪತ್ಪುನ್ಯಾಃ
ವಲ್ಲಾರಾಃ,

ಮಾಕಣೈಕುನ್ದತ್ತು ಮಕಿಡ್ವೆಯಾದುವಡಾ ಪೈಕಲುಮೇ.

ಪು|| ನಾಕಣೈಮಿಶೈ - ಶೇಷಶಯನದಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ, ನಮಾ ಪಿರಾಃ-
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಶರಣೇ-ಚರಣಗಳೇ, ನಮುಕ್ಯ-ನಮಗೆ, ಶರಣಾಃ-ಉಪಾಯವು,
ಏನು-ಎಂದು, ನಾಳಾತೋಽಮಾಃ-ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ಏಕಶಿನ್ದ್ರಿಯನಾಯಾ-ಏಕಚಿನ್ತೆ
ಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಕುರುಕೂರಾ ತಡಕೋಪಾಃ-ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶರಣೋಪಮುನಿ

ಪತಮ ದಶಕ.

ಯಂಚಿ ಮಾರ್ಚ್-ನಸ್ಯಾಶ್ವರು, ಆಕ=ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ, ನೂಂಠ-ಕಟಿಸಿದ, ಅನ್ತಾದಿ-ಅನ್ತಾದಿ ರೂಪವಾದ, ಅಯಿರತ್ತಳ್ - ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಓರ್-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಇವೈಯುಮ್ ಪತ್ತುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ವಲ್ಲಾರ್-ಬಲ್ಲವರು, ನೂಕ - ಪರಮಾಕಾಶವಾದ, ವೈಕುಣ್ಡತ್ತು - ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಡದಲ್ಲಿ, ವೈಕಲುಮ್ - (ಯಾವದಾತ್ಮ ಭಾವಿಯಾದ) ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಮಕ್ಕೊಪ್ಪ ಎಯ್ದವರ್-ಆನಂದ ನಿರ್ಭರರಾಗುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಸ್ತನ್ನಾಯಕಮೇವ ನಾಗಶಯನಂ ತತ್ಪಾದಪದ್ಮಾಶ್ರಯಃ
ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಶ್ರೀಶತಜಿತ್ ಸಹಸ್ರಗಣಿತಾಂ ಪದ್ಮಾವಳೀ ಚಾಕರೋತ್ |
ಹೃದಯಂ ಶ್ರೀಕುರುಕಾವುರಪ್ರಭುರಣವನ್ಮಾದಿರಣಪಾಂ ಮುನಿ-
ಸ್ತತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ವಿಚಿನ್ತ್ಯ ಮನುಜಾ ವೈಕುಣ್ಡಸೌಖ್ಯಾಶ್ರಯಾಃ ||

ತಾ|| ಶೇಷಶಯನದಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಣಯುಗಳವೇ ಶರಣವೆಂದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಡೇಕ ಚಿತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾವುರಿಯ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರೈರು ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕಟಿಸಿದ ಅನ್ತಾದಿ ರೂಪವಾದ ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಪರಮಾಕಾಶವಾದ ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಡದಲ್ಲಿ (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ) ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ (ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮಾನುಭವದಿಂದ) ಆನಂದಭರಿತರಾಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಅರ್ಚಾಂ ಚ ಮೌನನಿಯತಾಮಪಹಾಯ ಕೌರೇ-
ರಾಲಾಪಯೋಗ್ಯವಿಭವೇ ಪುನರಾಗತೋ ಽಸೌ |
ಚಿತ್ತಸ್ಯ ತದ್ಗುಣಗಣಸ್ತರಣೇ ನಿಜಸ್ಯ
ಶೈಥಿಲ್ಯವಿಘ್ನಶಮನೇ ತಮಯಾಚತಾನ್ತ್ಯೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾದಿನ್ಯತ್ಪ್ರವೃಷಗಣದಮನಾತ್ಮತನಾಶಾತನಾಡ್ಯೈ -
ಮೋಹಾರ್ಥಂ ಬೌದ್ಧಕೃತ್ಯೈರ್ಗಿರಿವರಭಜನಸ್ವೀಕೃತೇಸ್ಸಾ ನಭೇದ್ಯಃ |
ತೇಜೋಧ್ವಾನ್ತಾಡಿಭಾವಾಜ್ಜಲನಿಧಿಶಯನಾದ್ವಿಕ್ಷಣಾವೈಸ್ತಪದ್ಯಾಃ
ಪೀಯೂಷಸ್ಪರ್ಶನಾಡ್ಯೈಶ್ಚಿಥಿಲಯತಿ ಹರಿಸ್ಪೀಯಹೃಚ್ಚೇತ್ಯರ್ಥೋಚೇ||

ಇತ್ಯಂ ಕಾರುಣ್ಯನಿಘ್ನಂ ದುರಿತಹರಜನಂ ಪ್ರೇಮತೀವ್ರಂ ದುಃಖಾಂ
 ಲೋಕಾನಾಂ ರಕ್ಷಿತಾರಂ ಸ್ತೃತಿವಿಷಯಮಹನ್ಯಾನಗೋಚರಂ ಚ |
 ದೀನಾನಾಂ ಸಚ್ಛರಣ್ಯಂ ಸ್ವರಸಕೃತನಿಜಪ್ರೇಷ್ಯತಾಮಾಙ್ಗಮೂಚೇ
 ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಶಕ್ತಿಪ್ರದಂ ಶ್ರೀಪತಿಮಿಹ ಶತಕೇ ಶ್ರೇಯಸಾಮೇಕಹೇತುಮ್||

(ಈ ದಶಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಹತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಣಿಮುನಿವರೈರು ಅರ್ಚಾವತಾರಾನು
 ಭವದ ಅಲಾಭದಿಂದ ಖಿನ್ನರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಬಾಲ್ಯ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ
 ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಧಿಕತ್ವಸೂಚಕವಾದ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾವಾರಗಳನ್ನೂ, ವಾಮನಾವ
 ತಾರಾದಿ ವಿಸ್ಮಯಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಮೋಹಿನ್ಯವತಾರಾದಿ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ,
 ತನುಮನಶೈಲ್ಯಧಿಲಭವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ
 ದಾರೆ.

(ಈ ಪಜ್ಞಾಮಶತಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಪಜ್ಞಾಮಶತಕದಲ್ಲಿ—(೧) ಉಸಾಯಭೂತನಾದ ಭಗವಂತನ ಕೃಪಾ
 ಪಾರವಶ್ಯತ್ವವೂ (೨) ಭಾಗವತದ್ವಾರಾ ಚೇತನವಶೀಕರಣಪ್ರಕಾರವೂ (೩) ಪ್ರಾಪ್ತ
 ತ್ವರಾಜನನ ರೀತಿಯೂ (೪) ರಕ್ಷಕತ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ (೫) ಪ್ರೀತ್ಯಪ್ರೀತಿ ಜನನ
 ಪ್ರಕಾರವೂ (೬) ಅಹಮ್ಭಾವವಿಷಯತ್ವವೂ (೭) ಉಸಾಯಭಾವಪ್ರಕಾರವೂ
 (೮) ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಜನನವೂ (೯) ವಿಶ್ವಾಸಜನನವೂ (೧೦) ಫಲಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ವಿಶ್ವಾ
 ಸಾನುವೃತ್ತಿಯ ಜನಕತ್ವವೂ—ಕ್ರಮೇಣ ಹತ್ತು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಶರಣಿ
 ಮುನಿವರೈರಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಐದನೆಯಶತಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧೋಪಾಯ, ಸ್ವರೂಪ
 ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾವನಶೈಲಶೃಂಗರವಿಣಾ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾತ್ಮನಾ
 ಶ್ರೀಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕೃಷ್ಣ ಸನ್ನಿಧಿಜುಷಾ ಕಲ್ಯಾಣವುರ್ಯಾಮಿಹ |
 ಸರ್ವೇಷಾಂ ಜಗತಾಂ ತನುಶ್ಯಮಯತಾ ಕರ್ಣಾಟಮಾಣ್ಯಾಧುನಾ
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾತು ಶತಕಂ ಚ ಪಜ್ಞಾಮಮಿದಂ ಗಾಥಾಸಹಸ್ರೇ ಮುನೇಃ||

ಲಲಿತಸರಣಿನಾವಿನ್ಯ ಕೋಮಲಾ ದಿವ್ಯಭಾವಾ
ಜಯತು ಜಗತಿ ಟೀಕಾ ಮೇಲಿತ್ರ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾ |
ಶರವುಮುನಿಗಾಧಾದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರಮಾಲಾ-
ವಿವೃತಿರವೃತಪೂರ್ಣಾ ಲೋಕಸಂಜ್ಞಾವಿನಿಯಮ್ ||

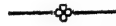

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳ್ಯಾಖ್ಯಾ ಖ್ಯಾಖ್ಯಾ: ನುಯಾ ಕೃತಾ |
ಗೃರ್ವಾಣೀ! ಶತಕು ತತ್ರ ಸಂಜ್ಞಮಾ ವಿವೃತಂ ಶುಭಮ್ ||
ಮನು ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಸ್ಯ ಭಕ್ತಾ ಭಗವತೋ ಹರೇಃ |
ಶರಾರಿವತ್ಸಯಂ ಭೋಗ್ಯಾಃ ಪರಮಾನಂದನಾವುಯುಃ ||

ಇಂತು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈ ವಿರಚಿತವಾದ
ತಿರುನಾಯ್ಡೊಡಿಯೆಂಬ

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕ-ದ್ರಾವಿಡದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ
ಲಲಿತಸರಣಿಯೆಂಬ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾಟೀಕೆಯೋಳ್
ಸಂಜ್ಞಮಶತಕದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಕೋಪಾಯ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮತೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಭಗವತೇ ನಮಃ

ಮಜ್ಜಿಂ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಶ್ರೀಮತೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ |
ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನೀಂದ್ರಾಯ ! ಸರ್ವೇಷಾಮಸ್ತು ಮಜ್ಜಿಂ ||

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ಎಂಟು

ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತ್ಮಕ - ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣಿಂಹಭಗವದ್ವಿರಚಿತವಾದ—(೧) ಕನ್ನಡಪ್ರತಿವದಾರ್ಥ

(೨) ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾತ್ಮಕ—ಸಹಸ್ರಗಾಥಾರತ್ನಾವಳಿ

(೩) ಕನ್ನಡತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸಮೇತ

(ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ-ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯರತ್ನಾವಳಿ-ಸಹಿತ)

—ೞ—

ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟ

೧—ೞ ಶತಕಗಳು

(ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

ಬಿಂಗಳೂರು

ವೆ. ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಯವರ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

1931.

All Rights Reserved.

Price Rs. 4.

Postage Extra.

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಣೋಪಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಭಗವತೇ ನಮಃ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ

ಉಪೋದ್ಘಾತ

ಶ್ರೀಮಾಃ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾರ್ಯಃ ಪ್ರತಿವಾದಿಭಯಚ್ಛರಃ |
ಸಹಸ್ರಗಾಧಾವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾ ಉಪೋದ್ಘಾತಂ ಬ್ರವೀಮಿ ಮೇ
ದಿವ್ಯಸೂರಿವರೈರೇವ ಶರಾರಿಪ್ರಮುಖೈರಹಮ್ |
ಪ್ರೇರಿತಸ್ತಾಮಿಮಾಂ ವಾಖ್ಯಾಂ ಕೃತವಾನಿತಿ ನಿಶ್ಚಯಃ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾದವಶೈಲ ಶೃಂಗರವಿಣಾ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾತ್ಮನಾ
ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಕೃಷ್ಣ ಸನ್ನಿಧಿಜುಷಾ ಕಲ್ಯಾಣಪುರಾಣಮಿಹ |
ಸರ್ವೇಷಾಂ ಜಗತಾಂ ತಮಶ್ಯಮಯತಾ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾಧುನಾ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ ನಿಗಮಾಂತಸಾರನುತುಲಂ ಗಾಧಾಸಹಸ್ರಂ ಮುನೇಃ ||

ಲಲಿತಸರಣಿನಾಮ್ನಾ ಕೋಮಲಾ ದಿವ್ಯಭಾವಾ
ಜಯತು ಜಗತಿ ಟೀಕಾ ಮೇಲತ್ರ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾ |
ಶರರಿಪ್ರಮುನಿ-ಗಾಧಾದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರಮಾಲಾ -
ವಿವೃತಿರಮೃತವೂರ್ಣಾ ಲೋಕಸಂಕ್ಷೇಪಿನೀಯಮ್ ||

ಸಹಸ್ರ ಗಾಢಾರತ್ನಾನೃತ್ಯಾಖ್ಯಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಮಯಾ ಕೃತಾ |
ಗೈರ್ವಾಣೀ ಸಾಽ ಪಿ ಚಾತ್ಮೈವ ಮುದ್ರಿತಾ ಜಗತಾಂ ಮುದೇ||

ಮಮ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಸ್ಯ ಭಕ್ತಾ ಭಗವತೋ ಹರೇಃ |
ಶರಾರಿವತ್ಸ್ವಯಂ ಭೋಗ್ಯಾಃ ಪರಮಾನಂದ ಮಾಪ್ನುಯುಃ ||

ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ನಾಮ್ನಾ ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿಶ್ಲಠಾರೇ -
ಜ್ಞಯತಿ! ದಶಕಮೇತತ್ಪಂಜ್ರಮೇ ತು ದ್ವಿತೀಯಮ್ |
ವಿಲಸತಿ ಶತಕೇಲತ್ರ ಶ್ರೀ ಹರೇಃ ಕಲ್ಪಿನಾಮ್ನೋ
ಮಮ ಭುವಿ ನೃಹರೇರೇವಾವತಾರೋಽಸ್ಮಿ ಗೀತಃ ||
ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನೀಂದ್ರೇಣ ಭವಿಷ್ಯಚ್ಚರಿತಂ ಸ್ತೂತಮ್ |
ದಿನ್ಯಂ ಕೃತಯುಗಂ ಮೇಽಸ್ಮು ಶಾನ್ತಿಪುಷ್ಪಪ್ರತುಷ್ಪಭಿಃ ||

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ.

ಶ್ರೀ- ಭೂ- ನೀಳಾದಿ ನಾಯಕನಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣನಾಧನಾಗಿಯೂ, ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವ ದೇವಾಧಿದೇವನಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಥಮಾಚಾರ್ಯನಾಗಿಯೂ, ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯ ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿಯೂ, ಅಖಿಲಹೇಯ ಪ್ರತ್ಯನೀಕನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನಾಗಿಯೂ, ಕರುಣಾನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಾನುಭಾವ್ಯನಾಗಿಯೂ, ಅಖಿಲಾಣ್ಡಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡನಾಯಕನಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯ ನಿರತಿಶಯಾನಂದಮಯನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಿಜೇತನರು ದುಃಖಾರ್ಣವನಿಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಖದ್ಧಾರಮಾಡಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯೆಂಬ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯನಿರತರಾಗಿ ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ತಾನೇ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ತನ್ನ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಜೇತನರನ್ನು ವಶೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣ ಸಿದ್ಧ

ವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಣವೋಪದೇಶವೆಂಬ ವಾಡಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯಾಪಾರುಷೇಯವಾದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸರವೆಂಬ (ಎದ ಜ್ಞಾನೇ -) ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಅವನ ಮೂಲಕ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿದನು. ಈ ವೇದಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಸಂಹಿತಾ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಉಪನಿಷತ್-ಎಂಬ ಭಾಗಗಳುಳ್ಳವಾದುವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಶ್ರುತಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು ಈ ಶ್ರುತಿಗೆ ಉಪಬೃಂಹಣರೂಪವಾಗಿ ಋಷಿಗಳು ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಚೇತನರು ಮೋಹಾರ್ಣವನಿಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು “ಅಜಾಯಮಾನೋ ಬಹುಧಾ ವಿಜಾಯತೇ”-ಎಂಬಂತೆ ತಾನೇ ಅನೇಕಾವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಭಗವಂತನು ಮತ್ಸ್ಯ-ಕೂರ್ಮಾದಿ ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯುಂಟಾದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ, ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಅವತರಿಸಿದನಷ್ಟೆ. ಗೀತಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಉಪದೇಶವೆಂಬ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ಸರ್ವಚೇತನೋ ಜ್ಞೇವನಕ್ಕಾಗಿ “ಹರ್ತುಂತಮಸ್ತದಸತೀ ಚ ವಿವೇಕ್ತುಮಿಶೋ ಮಾನಂ ಪ್ರದೀಪಮಿವ ಕಾರುಣಿಕೋ ದದಾತಿ ||”-ಎಂಬಂತೆ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರರೂಪವಾದ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳ ಅರ್ಥನಿರ್ಣಯಕ್ಕಾಗಿ-“ಕೃಷ್ಣದ್ವೈವಾಯನಂ ವಿದ್ಧಿ ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾ ಯಣಂ ಹರಿಮ್ ||” ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಭಗವದಂಶಭೂತರಾದ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈವಾಯನರೆಂಬ ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರರ ಮೂಲಕ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ (೧) ಉಪನಿಷತ್ಪ್ರಸ್ಥಾನ (೨) ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಪ್ರಸ್ಥಾನ (೩) ಗೀತಾಪ್ರಸ್ಥಾನ-ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯವನ್ನೂ ತಾನೇ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚೇತನೋಜ್ಞೇವನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಈ ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯವೆಂಬ ಮೂಲಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ನಾನಾಕಾರಗಳನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನು ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರೆಂಬ ತನ್ನ ಪರಿಷದ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನಂತ-ಗರುಡ-ವಿಷ್ಣುಕೇನಾದಿಗಳೆಂಬ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಾನೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅವರ ಮೂಲಕ ೪೦೦೦ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪುಸ್ಥಗಳನ್ನು-“ಭಕ್ತಿ ಪರೀವಾಹರೂಪವಾದ ಅಮೃತ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಚೇತನರೂ ನಿಷ್ಣಾತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೇವಿಸಲಿ”-ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿದನು.

ಅನ್ನಹ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೇ ಆಹ್ವಾರ್ಯಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿವರ:—

(ಸಾಮಾನ್ಯ)	(ಅಂಶ)	(ಪ್ರಬಂಧ)	(ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ)
೧. ಪೂರ್ವಾಶ್ವಯಾಶ್ವಾರ್	ವಾಂಚಜನ್ಯಾಂಶ	ಮುದಲಾ ತಿರುವನಾಡಿ	೧೦೦
೨. ಪೂರ್ವಾಶ್ವಾರ್	ಗದಾಂಶ	ಇರಣ್ಣಾ ಮಾತಿರುವನಾಡಿ	೧೦೦
೩. ವೇಯಾಶ್ವಾರ್	ನನ್ನ ಕಾಂಶ	ಮೂನಾಮಾ ತಿರುವನಾಡಿ	೧೦೦
೪. ತಿರುಮುಗ್ಗಿಶ್ವಯಾಶ್ವಾರ್	ಚಕ್ರಾಂಶ	ತಿರುಚ್ಚೆನ್ನವಿರುತ್ತಮಾ	೧೨೦
”	”	ನಾನ್ಮುಕ್ಕ ತಿರುವನಾಡಿ	೯೬
೫. ನಮ್ಮಾಶ್ವಾರ್	ಸೇನಾನಾಥಾಂಶ	ತಿರುವಿರುತ್ತಮಾ	೧೦೦
”	”	ತಿರುವಾಶಿರಿಯಮಾ	೭
”	”	ವೆರಿಯತಿರುವನಾಡಿ	೮೭
”	”	ತಿರುವಾಯ್‌ಮೊದ್ದಿ	೧೧೦೨
೬. ಕುಲಶೇಖರಾಶ್ವಾರ್	ಕಾಸ್ತುಭಾಂಶ	ವೆರುವಮಾಳ್ ತಿರುವೊದ್ದಿ	೧೦೫
೭. ವೆರಿಯಾಶ್ವಾರ್	ಗರುಡಾಂಶ	ತಿರುಪ್ಪಲಕ್ಕಾಣ್ಣಿ	೧೨
”	”	ವೆರಿಯಾಶ್ವಾರ್ ತಿರುವೊದ್ದಿ	೪೬೧
೮. ತೊಣ್ಣ ರಡಿಪೊಡಿಯಾಶ್ವಾರ್	ವನಮಾಲಾಂಶ	ತಿರುವಾಲೈ	೪೫
”	”	ತಿರುಪ್ಪಳಿಯೊಚ್ಚಿ	೧೦

ಸಾಮಾನ್ಯತೆ	(ಅಂಶ)	(ಪ್ರಬಂಧ)	(ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ)
೧. ತಿರುಸ್ವಾಮಿಪ್ರಾಶ್ನರ್	ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಶ	ಅಮಲನಾಥಪೀಠಾ	೧೦
೨. ತಿರುಮಲೈಯ್ಯಾಪ್ರಾಶ್ನರ್	ಶಾಖಾಂಶ	ವಿರಿಯತಿರುಮೋಹಿ	೧೦೪
”	”	ತಿರುಕ್ಕುಟುನಾಣ ಕಮ್	೨೦
”	”	ತಿರುನೆಡುನಾಣ ಕಮ್	೨೦
”	”	ತಿರುಮೈಕೂರ್ ತಿರುಕ್ಕೈ	೧
”	”	ತಿರುಯಿ ತಿರುಮಡಲ್	೭೭
”	”	ವಿರಿಯತಿರುಮಡಲ್	೧೪೭
೩. ಮಧುರ ಕವಿಯಪ್ರಾಶ್ನರ್	ಗಣಾಂಶ	ಕಣ್ಣಿ ನುಣ್ ತಿರುಮೋಹಿ	೧೧
೪. ಆಣ್ಣಾಳ್	ಭೂದೇವ್ಯಂಶ	ತಿರುಮೋಹಿ	೨೦
”	”	ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋಹಿ	೧೪೨
			೪,೦೦೦

ಈ ಅಷ್ಟಾರ್ಯಗಳ ಅವತಾರವೈಭವವು ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಚರಿತ, ಗುರುಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವ, ಪ್ರಪನ್ನಾವೃತ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ-ಶರಕೋಪಮುನಿ - ಮಾರ್ಕ - ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳ ನಮ್ಮಾಷ್ಟಾರ್ಯ ವೈಭವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವೆವು.

ಈ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಾತಿಶಯದಿಂದ ಈಗ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹರೂಪೇಣ ನಮ್ಮಾಷ್ಟಾರ್ಯ—ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ-ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದಯುಗಳರೂಪಿಯಾಗಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ-ರಜತಾದಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಗೋಪುರ ವಿಶೇಷಾಕಾರದಿಂದಲೂ ಶರಾರಿಯೆಂದು ಸುವ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಅರ್ಚಕ ಹಸ್ತದಿಂದ ಭಕ್ತಜನರ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಇಡಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುದೇವಾಲಯಗಳ ಸಂವೃದಾಯಜ್ಞರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುವಿದಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ಶರಾರಿಯೇ ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭಗವನ್ನೂರ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ವಾಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣ-ತೀರ್ಥನಾರಿಯೆಂಬ ಅವಬೃಧೋತ್ಸವ ಮುಂತಾದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಜಯನಾಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಇದೆಯಷ್ಟೆ. ಈ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನಿರ್ಯ-ಎಂಬ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕಪದ್ಯವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧೇಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ—

“ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಯುವತಯ ಸ್ತನಯಾ ವಿಭೂತಿ-

ಸ್ವರ್ಣಂ ಯದೇವ ನಿಯಮೇನ ಮದನ್ವಯಾನಾಮ್ |

ಆದ್ಯಸ್ಯ ನಃ ಕುಲಪತೇರ್ವಕುಲಾಭಿರಾಮಂ

ಶ್ರೀಮತ್ತದಂಘ್ರಿಯುಗಳಂ ಪ್ರಣಮಾಮಿ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ||”

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶರಾರಿನಾಮಧೇಯವು ಉಕ್ತವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ “ಕುಲಪತೇಃ” — “ವಕುಲಾಭಿರಾಮಮ್” — ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳಿಂದ ಇದು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ವಿಷಯಕವಾದುದೆಂದು ಹಿರಿಯರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯವು ಶ್ರೀ ಯಾಮುನಾರ್ಯರೆಂಬ ಆಳವನ್ನಾರ್ಪಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ನೋತ್ತರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಈ ಯಾಮುನಾರ್ಯರಿಗೆ ಪಿತಾಮಹರಾದ ನಾಥಮುನಿ ಎಂಬ ಮಹಾತ್ಮರು ವೈಭವಕವಿರಚಿತವಾದ (ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ವಿಷಯಕವಾದ) ಕಣ್ಣಿನುಣ್ಣಾಶಿಖುತ್ತಾಮ್ಬು—ಎಂಬ ದಶಕವನ್ನು ೧೨,೦೦೦ ಸಲ ಆವೃತ್ತಿಮಾಡಿ ಜಪಿಸಿದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮಾಷ್ಟಾರ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ (ಧ್ಯಾನಬಲದಿಂದ) ದೃಶ್ಯರಾಗಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಯಾಮುನಾರ್ಯರು—“ನಮ್ಮ ಕುಲಸ್ಥರಿಗೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಯೇ ನರ್ವನಿಭ ಬನ್ಧ” — ಎಂದು ಮಾತಾ-ಪಿತಾ-ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಈ ನಮ್ಮಾಷ್ಟಾರ್ಯೇ ವ್ರವನ್ನ ಜನಕೂಟಸ್ಕರಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದರಿಂದ “ಆದ್ಯಸ್ಯ ನಃ ಕುಲಪತೇಃ” — ಎಂದು ಇವರಿಗೆ

ಸೂಚಕವಾದ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗವು ಇದೆಯೆಂದು ಕೆಲವುಮಂದಿ ಆಚಾರ್ಯರು
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಈ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರೈರು ವಕ್ಷಸ್ಥೂಲದಲ್ಲಿ ವಕುಳ
 ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸ್ತೋತ್ರ
 ಗಳಲ್ಲಿ “ವಕುಳಧವಳಮಾಲಾವಕ್ಷಸಮ್” — “ವಕುಳಾಭರಣಂ ವಂದೇ” —
 ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರ ಪಾದಾರ
 ವಿಂದಯಗಳವು ವಕುಳಾಭರಾಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳೋಣವು ಅಷ್ಟು ಸ್ವರಸ
 ವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವರ ಪಾದಯುಗಳವು ಶ್ರೀಮತ್ತಾಗಿದೆಯೆಂದು
 ಹೇಳೋಣವೂ ಅನ್ವರ್ದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ—“ಆದ್ಯಸ್ಯ ನಃ ಕುಲಪತೇಃ”—
 ಎಂಬ ಪಕ್ಷೀವಿಭಕ್ತಿಯ ಶಬ್ದವು “ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ಸಮಾರಮ್ಭಾಂ” ಎಂಬಂತೆ
 ಗುರುಪರಂಪರೆಗೆ ಪ್ರಥಮಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ
 ಯೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅಂಘ್ರಿಯುಗಳವಾದ ಶ್ರೀ
 ಶರಾರಿಮುನಿಯೇ ವಕುಳಾಭರಾಮವೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯಯುಕ್ತವಾದ
 ಈ ಸಮೃದ್ಧಾಯಾನುಗುಣವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಈಗ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ ನಾರಸಿಂಹನಾದ
 ನಾನು ನನ್ನ ವಿಭವಾವತಾರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ
 ಇರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅರ್ಥವೇ ಶ್ರೀ ಯಾಮುನಾರೈರಿಗೂ ಅಭಿಮತವಾದುದೆಂದು
 ಉತ್ತರಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. “ಯನ್ನೂರ್ಧ್ವ ಮೇ.....ನಃ
 ಕುಲಧನಂ ಕುಲದೈವತಂ ತತ್ಪಾದಾರವಿನ್ದಮರವಿನ್ದವಿಲೋಚನಸ್ಯ”—ಎಂದು
 ಅರವಿನ್ದವಿಲೋಚನನ ಪಾದಾರವಿನ್ದವೇ ಕುಲದೈವತವಾದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಯೆಂಬ
 ಕುಲಧನವೆಂದೂ ಅದೇ ಶಿರಸಾ ಧಾರ್ಯವೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ
 ಯಾದವಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅಂಘ್ರಿಯುಗಳವೇ ಶ್ರೀ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ
 ರುವುದರಿಂದ “ಶ್ರೀಮತ್” ಎಂಬ ವಿಕೀರ್ಣವೂ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ.
 “ಶ್ರೀಮನ್ಮಾ ಹರಿಚರಣಾ”—ಎಂಬಂತೆ ದ್ವಯಮನ್ತ್ರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ “ಶ್ರೀಮನ್ಮಾ-
 ನಾರಾಯಣ ಚರಣಾ”—ಎಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ವರಸವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ,
 ಶ್ರೀ ಯಾದವಗಿರೀಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ
 ವಿಗ್ರಹದ ವೈಭವವನ್ನೂ ಭಕ್ತೋತ್ತಮರೆಲ್ಲರೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗ
 ಬಹುದು. ಯದುಶೈಲೇಶ-ದಶಕವೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಾರ್ಥವು
 ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ—

“ಯದುಗಿರೀಂದ್ರ ತವಾಂಘ್ರಿ ಸರೋರುಹಂ
 ಪರಮಭಕ್ತಿವಶಾದುಪಸೇದುಷಾಮ್ |
 ಘಟಿಕಕೃತ್ಯ ವಿಲಮ್ಬ ಕಲಾಕ್ಷಮಾ
 ಪದಪಯೋಜ ಮುಪಾತ್ರಯತೇ ರಮಾ ||”

ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಜೀತನರು ಅವನ ವಾದಾರವಿನ್ದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಾಗ ಪುರುಷ ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ವಿಲಂಬಲೇಶವು ಆಗುವುದೆಂದು ಅದನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಜೀತನರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಪತ್ಕುಮಾರನ ವಾದಾರವಿನ್ದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿತ್ಯವಾಸವಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ—ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವರಸವಾದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವು ಮಹನೀಯರಾದ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿಕೃತಾರ್ಥರಾಗಲಿ—ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಡಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಚರಿತ್ರೆ ಸಾರಾಮೃತ

ಶ್ರೀ ಶರಾಮುನಿವರೈರು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿನದೀತೀರದಲ್ಲಿ (ತನ್ನವೆಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ವಿಗೆ ಸೇರಿದ)—ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರ್-ಆಫ್ವಾರ್ ತಿರುನಕರಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಮ್ಮದಿವಳನಾಡೆಂಬ ನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದ “ಕಾರಿಯಾರ್” ಎಂಬ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಚತುರ್ಥವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದಿಸಂವತ್ಸರ-ವೃಷಭಮಾಸ - ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಶುಕ್ರವಾರ-ವಿಶಾಖಾನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ-ಕರ್ಕಟಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇನಾಂಶಭೂತರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರೆಂದು ಪೂರ್ವಸಮ್ಮದಾಯಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕಾರಿಯಾರೆಂಬ ಆ ಮಹನೀಯರು ಮಲೈಯಾಳದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿರುವಣ್ಣಪರಿಶಾರಮ್—ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿರುವಾಳ್ ಮಾರ್ಬರ್—ಎಂಬ ಮಹಾತ್ಮರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಉಡೈಯನಬ್ಬಿಯಾರ್—ಎಂಬ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಕನ್ಯೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ತಿರುಕ್ಕುರುಜುಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಪನಾದ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಶರಾರಿ-ಎಂಬ ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಈ ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಸ್ತನ್ಯಪಾನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಶರೀರಪುಷ್ಟಿಯೊಡನೆ ದಿವ್ಯತೇಜಃಪುಂಜವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ಮಾನದಿಂದ ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಈ ಶಿಶುವಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರೀ ಶ್ವರನಾದ ಪೊಲಿನ್ನುನಿಸಿರಾಳೆ—ಎಂಬ ಬಗವಂತನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಮಕರಣವೆಂದೂ “ಮಾರ್ಬರ್”—ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಚಿಂಚಾವೃಕ್ಷದ (ಹುಣುಸೇವರದ) ಕೆಳಗೆ ತೊಟ್ಟಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದರು. ಈ ಶಿಶುವು ನಿರಾಹಾರವಾಗಿಯೇ ದಿನೇ ದಿನೇ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗಿ ಮೌನದೊಡ

ನೆಯೇ ಪದ್ಧಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ದಕ್ಷಿಣ ಹಸ್ತದಿಂದ ಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ೧೬ ಸಂವತ್ಸರಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಾನಿಯಾದ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತಾಸಿತ್ಯಗಳು ಬಹು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು ಮಧುರಕವಿ—ಎಂಬ ಮಹಾನುಭಾವರು ಉತ್ತರದೇಶ ಯಾತ್ರೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದಾನೊಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪುಂಜವು ಕಂಡಿತು. ಆ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ಅವರು ಅತಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯೆಂಬ ಆಫ್ಫಾರ್-ತಿರುನಕರಿಗೆ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆತೇಜಸ್ಸು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಏನೋ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪುಂಜವು ಇರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ—“ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ?”—ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಆಗ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚಿಂಚಾವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಮಾನದಿಂದ ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಬಾಲಕನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಆ ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪುಂಜವಾದ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳಂಮಾಡಿ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಂತೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು—

“ಶೆತ್ತತ್ತಿ ವಯಿಗ್ಗಿಲ್ ಶಿತ್ತಿಯದು ಪಿಱ್ಱಾಲ್

ಎತ್ತೈತ್ತಿನೆಜ್ಜೆ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್?”—ಎಂದು ಇವರು ಕೇಳಲು ಶ್ರೀ

ಶರಾರಿಮುನಿವರರು—

“ಅತ್ತೈತ್ತಿನ್ನು ಅಜ್ಜೆ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್”—ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು

ಹೇಳಿದರು. * ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಧುರಕವಿಯಾಘ್ವಾರ್ಯ — ಈ ಶರಾರಿ ಮುನಿ ವರರು ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಮಹಾತ್ಮರೆಂದು ತಿಳಿದು ಇವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ದಿವ್ಯ

* ಶೆತ್ತದು=ಅಜೀತನವಾದ ಶರೀರ. ಶಿತ್ತಿಯದು=ಅಣುವಾದ ಜೀವಾತ್ಮಾ. “ಪ್ರಾಕೃತವಾದ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿ ಯಾವುದನ್ನು ತಿಂದು ಎಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವನು?”—ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ “ಪ್ರಾಕೃತ ವಸ್ತುವಾದ ಅನ್ನವನ್ನೇ ತಿಂದು ಪ್ರಾಕೃತ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಿ ಶರೀರರೂಪವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ”—ಎಂದು ಉತ್ತರ.

ಮಗ್ಗವಿಗ್ರಹವನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು, ಆ ಅನನ್ದಾನುಭವದಿಂದ ಇವರು ಅಮೃತಪರೀವಾಹರೂಪವಾದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಸಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮಧುರಕವಿ ಯಾಚ್ಛಾರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—		ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ
(೧) ತಿರುವಿರ.ತೃಮ್— ಮುಗ್ವೇದಸಾರ— ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಮೃದ್ಧನಾಶಾವೇಕ್ಷೆಯು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.	}	೧೦೦
(೨) ತಿರುವಾಶಿರಿಯಮ್— ಯಜುರ್ವೇದಸಾರ— ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಭವವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ.		೭
(೩) ಪೆರಿಯತಿರುವನ್ನಾದಿ— ಅಥರ್ವವೇದಸಾರ— ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟ ಪ್ರೀತಿರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕರ್ಷವು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ.		೮೭
(೪) ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ— ಸಾಮವೇದಸಾರ— ಈ ಚರಮಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪರಭಕ್ತಿ-ಪರಜ್ಞಾನ-ಪರಮಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮೋಕ್ಷರೂಪ-ನಿರತಿಶಯಾನಂದ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶದವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.	}	೧,೧೦೨
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ		೧,೨೯೬

ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತ್ಮಕವಾದ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ವಿಭಾಗಕ್ರಮ—

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ—ಎಂಬ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವು ಅನ್ತಾದಿ ಪದ್ಯ ರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರಿಂದಲೇ ೧೦ ಶತಕಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶತಕವೂ ೧೦ ದಶಕಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಬೋಧಕವಾದ ಹತ್ತುಪದ್ಯಗಳೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿನಾಮಾಂಕಿತವಾದ ಫಲಶ್ರುತಿ ವಿಧಾಯಕ-ಪದ್ಯವೂ-ಒಟ್ಟು ೧೧ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ— ಕೇಶವಾದಿ

ದ್ವಾದಶನಾಮಗಳುಳ್ಳ ೧೨ ಪದ್ಯಗಳೂ, ಕೊನೆಯ ಫಲಶ್ರುತಿ ಪದ್ಯವೂ ಸೇರಿ ೧೩ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹತ್ತು ಶತಕಗಳಲ್ಲೂ ಒಟ್ಟು ೧೦೨ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವೇದಾನ್ತ ತತ್ತ್ವವು ಪ್ರತಿಸಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದೊಂದು ಶತಕದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ—ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ವೈಭವ

ಈ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ವೈಭವವು ಅನ್ಯಾದೃಶವಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಲೋಕೋಚ್ಚೇವನಕರವಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಜೀತನ ವಾವಹರವಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾಗಿಯೂ—ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ-ಜಾತಿಲಿಂಗಾದಿ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಜೀತನರಿಗೂ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧೇಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ-ಭೂ-ನೀಳಾದಿ ನಾಯಕನಾದ ಭಗವಂತನು ಅಖಿಲಹೇಯ ಪ್ರತ್ಯನೀಕನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನಾಗಿಯೂ, ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣನಾಯಕನಾಗಿಯೂ, ಪರ-ವ್ಯೂಹ-ವಿಭವ-ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿ-ಅರ್ಚಾವತಾರಾದಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ವಿಶ್ವರೂಪ-ವಿರಾಡ್ರೂಪ-ವಿಭುಸ್ವರೂಪಾದಿ-ಸಕಲವಿಧ ಸ್ವರೂಪ - ರೂಪ - ಗುಣ ವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿಯೂ, ತಾನೇ ಸಕಲಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯ ಕಾರಣ ಭೂತನಾಗಿಯೂ — ಇದಾನೆಂತಲೂ, ಈ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ವೈಕುಣ್ಣ ಲೋಕದಿಂದ ಪ್ರೇರಾಬ್ಧಿಗೆ ತನ್ನ ಅಂಶದಿಂದ ಬಂದು ನಿಂತು, ಭಕ್ತನತ್ಸಲನಾಗಿ ಆತ್ಮಂತ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೂ ಸರ್ವ-ಜೀತನ ಮೋಕ್ಷ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ-ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನ ವೂರ್ವಕವಾದ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ ಕೃತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಯೂ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಸಜಾತೀಯನಾಗಿ ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆಂತಲೂ, ಸಕಲ ಭಕ್ತಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲೂ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿರೂಪೇಣ ನಿತ್ಯವಾಸವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಯೋಗಿಭ್ಯೇಯನಾಗಿದಾನೆಂತಲೂ, ಆಯಾ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅರ್ಚಾವತಾರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆರಾಧನಾರ್ಹನಾಗಿದಾನೆಂತಲೂ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರು ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನು ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ — “ಪತಿಂ ವಿಶ್ವಸ್ಯ” ಎಂಬಂತೆ ಸರ್ವಲೋಕನಾಯಕನಾದುದರಿಂದ ಗೋಪೀನಲ್ಲಭನಾಗಿ ಭಕ್ತಸಂಖ್ಯೇಷವಂ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಂತಹ ಸಂಖ್ಯೇಷವನ್ನು ತಾವೂ

ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ನಾಯಕಿಯಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಈ ನಾಯಕಿಯು ಭಗವಂತನನ್ನೇ ವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿ ವಿರಹಸನ್ನೆಯಾಗಿ ಪಕ್ಷಿಗಣ - ಮಧುಕರ - ಮೇಘಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಾಯಕನಿಗೆ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತ ಕ್ರಮೇಣ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ ಅರ್ಚಾರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ವಿಭವಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅತಿಮಾನುಷ ಜೇಷ್ಠತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮರಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಾ ವಿಷ್ಟೆಯಾಗಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಮೋಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವಾಮೃತ ನೇವನವೇ ತನಗೆ ಧಾರಕ-ಪೋಷಕ-ಭೋಗ್ಯವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಸಮೋದಿಸಿ ತನ್ನ ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ, ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ಶರಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿ, ತಮ್ಮ ನಾಯಕಾದಶೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ತತ್ಸಂಪೂಜ್ಯರೂಪವಾದ ಸರ್ವಾವಯವ-ಸಂಶ್ಲೇಷವಂ ಪಡೆದು, ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯರೂಪವಾದ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಚಿರಾದಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣನಗರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ನಿತ್ಯ ನಿರತಿಶಯಾನಂದಾನುಭವದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು—ಎಂಬೀ ವಿವರವನ್ನು ತಾವೇ ಈ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಮುನಿವರರು ಸ್ವಾನುಭವವರ್ಣನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳು ಸಕಲ ವೇದಾಂತಸಾರಾರ್ಥಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವಜೀತನೋಜ್ಜೀವನ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಬಂಧ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಣಿಪ್ರವಾಳಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವು ಯಾವುವೆಂದರೆ—

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಕರ್ತಾ

(೧) ಆರಾಯಿರವೃದ್ಧಿ	(೬,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ತಿರುಕ್ಕುರುಕೈಸ್ವಿರ್ವಾ ಪಿಳ್ವಾ
(೨) ಒನ್ನದಿನಾಯಿರವೃದ್ಧಿ	(೯,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ನಂಜೀಯರ್
(೩) ಪನ್ನಿರಾಯಿರವೃದ್ಧಿ	(೧೨,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ಅ ಕಿಯಮಣವಾಣೀಯರ್
(೪) ಇರುಪತ್ತುನಾಲಾಯಿರವೃದ್ಧಿ	(೨೪,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾರ್ಪಿಳ್ಳೈ
(೫) ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರವೃದ್ಧಿ	(೩೬,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ಪಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವೀಧಿಪಿಳ್ಳೈ
- (ಈಡು)

ಈ ಪಂಚವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ — ಆರಾಯಿರವೃದ್ಧಿಯು ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ನಿಯಮನದಿಂದ ಪದ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಒನ್ನದಿನಾಯಿರವೃದ್ಧಿ—ಪನ್ನಿರಾಯಿರವೃದ್ಧಿ—ಎಂಬೀ ಎರಡು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ವಿವರಣರೂಪವಾಗಿ ಭಾಷಾವೈತ್ಯತ್ತಿಗೂ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ

ಅತ್ಯನ್ನೋಪಕಾರಕವಾಗುವೆ ಇರುಪತ್ತುಸಾಲಾಯಿರಪ್ಪಡಿಯು ನಂಬಿಳ್ಳಿ—
 ಎಂಬ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಾರಾಂಶವು ಅವರ ನಿಯಮನದಿಂದಲೇ
 ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಪೆರಿಯ ವಾಚ್ಚಾಪಿಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಮಹನೀಯರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
 ಈ ವಾಚ್ಚಾನದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿವರಣ-ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಗತಿ-ದಶಕಗಳಿಗೆ ಸಂಗತಿ-
 ಶತಕಗಳಿಗೆ ಸಂಗತಿ — ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರವೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ
 ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರಪ್ಪಡಿಯೆಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಕೂಡ ಆ ನಂಬಿಳ್ಳಿಯವರ ಉಪ
 ನ್ಯಾಸದ ಅನುವಾದವಾಗಿಯೇ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವರಸವಾಗಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ
 ರಾದ ವಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವೀಧಿಸ್ವಿಳ್ಳಿಯವರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯವಚನಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿ
 ದಿನವೂ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಾನಂತರ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಇದು ನಮ್ಮಿಳ್ಳಿಯವರ ಅನುಮತಿ
 ಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಚಿಂತನೆಗೋಸ್ಕರ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಆಚಾರ್ಯರು
 ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ವಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವೀಧಿಸ್ವಿಳ್ಳಿಯವರಿಂದ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇದು ತಮ್ಮ ಉಪ
 ನ್ಯಾಸದ ವಚನಾನುವಾದವಾಗಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯದೊಡನೆ ಯಾವ ಅರ್ಥ
 ವನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಿಖಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ
 ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾಗಿ—“ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಬರೆದಿರಿ?”—
 ಎಂದು ವಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವೀಧಿಸ್ವಿಳ್ಳಿಯವರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಈ ಮಹಾ
 ನಿಧಿಯನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕೊಡದೆ ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಕ್ರಮೇಣ
 ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ (ತಮ್ಮ ಕಾಲಾನಂತರ) ಸರ್ವರಿಗೂ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ
 ವಾದುದೆಂದು ತಾವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಪ್ರಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆ
 ಗೆಲ್ಲಾ ನಿಯಮಿಸಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.
 ಆದುದರಿಂದ—ಇರುಪತ್ತುಸಾಲಾಯಿರಪ್ಪಡಿ— ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯ
 ಭರಿತವಾಗಿ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರಪ್ಪಡಿಯೇ ವಿಶೇಷ
 ವಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅದರಣೀಯವಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ (ನಂಬಿಳ್ಳಿಯವರ ನಿಯಮ
 ನಾನುಸಾರವಾಗಿ) ಕಾಲಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಪಾರಾಯಣಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ
 ನವು ಸಾರತಮವಾಗಿ ಅಮೃತರಸಫಲವಾದ ಮಹಾನಿಧಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ
 “ಈಡು” ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯವು ಉಂಟಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಸರ್ವ
 ಲೋಕಾಭಿನಂದ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಈ ಪಂಚವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ—ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ವಿಷಯವೆಂಬ - ೧೦ ಸಮ್ಪುಟ
 ಗಳುಳ್ಳ-ಶ್ರೀ ಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಸಂಗ್ರಹಾದ್ಯುಪಕರಣಗಳೊಡನೆ ಉಭಯ
 ವೇದಾಂತ ಪ್ರವೀಣರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಕಲ
 ಲೋಕೋದ್ದೇವನಕ್ಕಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಈ ಶ್ರೀಕೋಶಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ

ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಲಕ್ಷೇಪದಿಂದ ರಸಾನುಭವಮಾಡುವ ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತರಾದು ಇವರ ನಿರತಿಶಯಾನಂದಾನುಭವವಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. “ಅತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಶ್ನುತೇ” — “ಇರುಪ್ಪಿಡಮ್” ವೈಕುಣ್ಡಮ್ ವೇಬ್ಬಡಮ್”

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಶತಕಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹ

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಶತಕಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ೧೨,೦೦೦ ಮತ್ತು ೩೬,೦೦೦ ಎಂಬ ಎರಡು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲೂ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು (ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸದೊಡನೆ) ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೋಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ-೧೨,೦೦೦

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ-೩೬,೦೦೦

೧. ವ್ರಥಮ ಶತಕ — ಭಗವಂತನ ರಕ್ಷಕತ್ವ	ಭಗವತ್ಪ್ರೇಂಕರ್ಯವೇ
ಪುರುಷಾರ್ಥವು
೨. ದ್ವಿತೀಯ ಶತಕ — ಭೋಗ್ಯತ್ವ	ತದೇಕ ಭೋಗ್ಯತ್ವವೇ
ಪುರುಷಾರ್ಥವು
೩. ತೃತೀಯ ಶತಕ — ತದೇಕಾನುಭವ	ಅರ್ಚಾವತಾರ ವಿಷಯ
ದಲ್ಲಿ ವಾಚಿಕಕೈಂಕರ್ಯ
೪. ಚತುರ್ಥ ಶತಕ — ತದೇಕಸ್ತ್ರಿಯತ್ವ	ಭಗವಚ್ಚರಣಯುಗಳವೇ
ಶರಣವು
೫. ಪಂಚಮ ಶತಕ — ನಿರಸಾಯೋಪಾಯತ್ವ	ಭಗವಂತನ
ಸಿದ್ಧೋಪಾಯತ್ವ
೬. ಷಷ್ಠ ಶತಕ — ಉಪಾಯನರಣವ್ಯಕಾರ	ಸಿದ್ಧೋಪಾಯಸ್ವೀಕಾರ
ಕ್ರಮ (ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರುಷ-
ಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾದ
ಶರಣವರಣ
೭. ಸಪ್ತಮ ಶತಕ — ವಿರೋಧಿಸ್ವರೂಪವರ್ಣನ ...	ಬಾಹ್ಯಸಂಶ್ಲೇಷಾವೇಕ್ಷೆ
೮. ಅಷ್ಟಮ ಶತಕ — ವಿರೋಧಿನಿವೃತ್ತಿಪ್ರಕಾರ ...	ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ
ತ್ಯಾಗ
೯. ನವಮ ಶತಕ — ಫಲಸ್ವರೂಪವರ್ಣನ	ಭಗವಂತನ ಸೌತೀಲ್ಯಾದಿ
ಗುಣಾನುಭವ
೧೦. ದಶಮ ಶತಕ — ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ	ಅರ್ಚಿರಾದಿಮಾರ್ಗ
ದ್ವಾರಾ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿ

(ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಕಾಂಕೆಗಳು)

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ವಿರಚಿತವಾದ ಕಾರಿಕೆಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ,—

ರಕ್ಷಕತ್ವಂ ಚ ಭೋಗ್ಯತ್ವಂ ತದೇಕಾನುಭವೋಽನಿಶಮ್ |
ತದೇಕಪ್ರಿಯತಾ ಚಾಪಿ ನಿರಪಾಯಾಽಪ್ಯುಪಾಯತಾ ||
ಉಪಾಯವರಣೇ ರೀತಿ ಸ್ವರೂಪಂ ಚ ವಿರೋಧಿನಾಮ್ |
ತನ್ನಿವೃತ್ತಿಪ್ರಕಾರಶ್ಚ ಫಲಂ ತತ್ಪಾಪ್ತಿರಿತ್ಯಪಿ ||
ಶತಕಾನಾಂತು ತಾತ್ಪರ್ಯಂ ರಮ್ಯಜಾಮಾತ್ಯಕೀರ್ತಿತಮ್ ||

ಪ್ರಥಮೇ ಶತಕೇ ಭಾತಿ ಕೈಂಕರ್ಯಸ್ಯ ವುಮರ್ಥತಾ |
ತದೇಕ ಭೋಗ್ಯತಾಯಾಸ್ತು ದ್ವಿತೀಯೇ ಪುರುಷಾರ್ಥತಾ ||
ತೃತೀಯೇ ಲರ್ಚಾವತಾರೇಷು ಕೈಜ್ಞರ್ಯಂ ವಾಚಿಕಂ ಸ್ತೂತಮ್ |
ಚತುರ್ಥೇ ಭಗವತ್ಪಾದ ದ್ವಯಂ ಹಿ ಶರಣಂ ಸ್ತೂತಮ್ ||
ಪಂಚಮೇ ಶತಕೇ ವಿಷ್ಣೋ ಸ್ವದ್ಭೋಸಾಯತ್ವ ಮುಚ್ಯತೇ |
ಷಷ್ಠೇ ತು ಸ್ವೀಕೃತಿಸ್ತಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರುಷಕಾರತಃ ||
ಸಪ್ತಮೇ ಬಾಹ್ಯಸಂಶ್ಲೇಷಕಾಂಕ್ಷಾ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನಾ |
ಅಷ್ಟಮೇಽಹಂಮನೇತ್ಯಸ್ಯ ದ್ವಯಸ್ಯ ತ್ಯಾಗ ಉಚ್ಯತೇ ||
ನವಮೇ ಶ್ರೀಶಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾನುಭವ ಉಚ್ಯತೇ |
ಅರ್ಚಾರಾದಿಗರ್ತೇರ್ನೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಶ್ಚ ದಶಮೇ ಸ್ತೂತಾ ||
ಏವಮುತ್ತರವೀಧಿ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸೂರೀಂದ್ರ-ಕೀರ್ತಿತಮ್ |
ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತಾತ್ಪರ್ಯಂ ಶತಕಾನಾಮನುಕ್ರಮಾತ್ ||

(ಶತಕಗಳ ಯೋಜನಕ್ರಮ)

ಚತುಷ್ಟೇ ಚಾದಿನೇ ಭಾತಿ ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯಂ ಸಿದ್ಧರೂಪಿಣಃ |
ಪರಾವರಾತ್ಮನೋ ವಿಷ್ಣೋ ಶ್ರೀಪತೇಃ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ||
ಚತುಷ್ಟೇ ಚಾಂತಿನೇ ಭಾತಿ ಸಾಧ್ಯಂಚಾನಿಷ್ಠವಾರಣಮ್ |
ಮಧ್ಯದ್ವಯೇ ತು ವರಣಂ ಚೋಪಾಯಸ್ಯಾನಪಾಯಿನಃ ||

(ಅರ್ಥಪಂಚಕರೀತ್ಯಾ ಯೋಜನ)

ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸ್ವರೂಪಮೇವೋಕ್ತಂ ಪ್ರಥಮೇ ಶತಕದ್ವಯೇ |
 ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸ್ವರೂಪಮೇವೋಕ್ತಂ ದ್ವಿತೀಯೇ ಶತಕದ್ವಯೇ ||
 ಉಪಾಯಸ್ತೀಕೃತಿಶ್ಲೋಕ್ತಾ ತೃತೀಯೇ ಶತಕದ್ವಯೇ |
 ವಿರೋಧಿನಾಂ ನಿವೃತ್ತಿಶ್ಚ ಚತುರ್ಥೇ ಶತಕದ್ವಯೇ ||
 ಪ್ರಾಪ್ತೇಶ್ಚ ಫಲಸಿದ್ಧಿಸ್ತು ಪಂಚಮೇ ಶತಕದ್ವಯೇ |
 ಅರ್ಥಪಂಚಕರೀತ್ಯೈವಂ ಶತಕಾನಾಂ ಹಿ ಯೋಜನಮ್ ||

(ಅರ್ಥಪಂಚಕರೀತ್ಯಾ-ಸಂಗ್ರಹಕಾರಿಕಾ)

ಪರಸ್ವರೂಪಂ ಪ್ರಥಮದ್ವಯೇಽಪಿ
 ದ್ವಯೇ ದ್ವಿತಿ ಯೇ ಕಿಲ ಜೀವಕೃತ್ಯಮ್ |
 ದ್ವಯೇ ತೃತೀಯೇ ಸದುವಾಯಚಿನ್ತಾ
 ವಿರೋಧಿ ತುರ್ಯೇ! ಚರಮೇ ಚ ಸಿದ್ಧಿಃ ||

ಏವಂ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹೇನ ರಚಿತಾ ಪರಮಾತ್ಮನಾ |
 ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾರಾಣಾಂ ಕಾರಿಕಾವಳೀ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ—ಶತಕಗಳ ಅರ್ಥಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಆಯಾ ದಶಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ—ದ್ರಮಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ—ಮತ್ತು ದ್ರಮಿಡೋಪ ನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯ ರತ್ನಾವಳೀ—ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನಂತರ ಆಯಾ ದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ ವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಆಯಾ ಶತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೂ ಹತ್ತು ದಶಕಗಳ ಅರ್ಥಸಂಗ್ರಹವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಶ್ರೀಕೋಶದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ವಾದುದರಿಂದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನ ಮಾತ್ರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಇರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತಿತವಾದ

ದಿವ್ಯಪ್ರೇತ್ರಗಳ ವಿವರ.

೮೦

I ಚೋಳಮಣ್ಣು ಲದಲ್ಲಿ (೫) —

- ೧ ಶ್ರೀರಂಗ
- ೨ ತಿರುವೈರ್ (ಶ್ರೀನಾಮಪುರೀ)
೩. ತಿರುಕ್ಕುಡ್ಡೆ (ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರೀ)
೪. ತಿರುವಣ್ಣ ಕರ್ (ಶ್ರೀ ದಿವ್ಯಪುರೀ)
- ೫ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರಮ್ (ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪುರಮ್)

(ಶತಕ) (ದಶಕ)

೭—೨
೧೦—೮
೫—೮
೬—೩
೯—೧೦

(ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ)

ಕಬ್ಬು ಲುಮ್ ಪಕಲುಮ್
ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈಮಲೈ
ಆರಾವಮುದೇ
ನಲ್ ಕುರವುಮ್
ಮಾಲೈನಡ್ಡಿ

೧೧
೧೧
೧೧
೧೧
೧೧

xviii

II ಪಾಣ್ಡ್ಯಮಣ್ಣು ಲದಲ್ಲಿ (೧೨) —

- ೧ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈಮಲೈ (ಶ್ರೀ ವನಗರಿ)
೨. ತಿರುವೋಡೂರ್ (ಶ್ರೀ ವೋಡಪುರೀ)
- ೩ ತಿರುಕೂರುಕ್ಕಡ್ಡಾರ್ (ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಮ್)
೪. ತೊಲೈವಿಲ್ಲಿಮಂಗಲಮ್ (ವರಧನ್ವಿಮಂಗಲಪುರಮ್)
- ೫ ತಿರೀವರಮಂಗಲನಕರ್—ವಾನಮಾಮಲೈ
(ಶ್ರೀವರಮಂಗಲಪುರಮ್)
- ೬ ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿ (ಶ್ರೀ ಪುಳಿಂಗುಡಿ)

{ ೨—೧೦
೧೦—೭
೧೦—೧
೪—೧೦
೬—೫

ಕಿಳರ್ದೊಳ
ಶಿಂಪೊಲ್
ತಾಳತಾಮರೈ
ಒನುಂತೇವುಮ್
ತುನಳಲ್

೧೧
೧೧
೧೧
೧೧
೧೧

{ ೫—೭
೮—೩—(೫)
೯—೨

ನೋಗುನೋನು
ಅಬ್ಬು ಮಿಬ್ಬುಮ್ (ಕೊಡಿಯಾರ್)
ವಣ್ಣುನಾಳಾಲೇ

೧೧
೧
೧೧

೭. ತಿರುವೈರೈ (ಶ್ರೀ ಬೇರಪುರಂ)

೮. ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಡಮ್ (ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣಪುರಮ್)

೯. ವರಗುಣಮಂಗಳೈ (ವರಗುಣ ಶ್ರೀಪುರಂ)

೧೦. ತಿರುಕ್ಕುಳನೈ

೧೧. ತಿರುಕ್ಕುರುಂಗುಡಿ (ಶ್ರೀಕುರಬ್ಬನಗರಂ)

೧೨. ತಿರುಕ್ಕೋಳೂರ್

III ಮಲೈಯಾರದೇಶದಲ್ಲಿ (೧೨):—

೧. ತಿರುವನನ್ಮಪುರಮ್ (ಅನನ್ತಶಯನ)

೨. ತಿರುವಣ್ಣಪೆರಿಶಾರಮ್ (ವಣ್ಣಪೆರಿಶಾರಪುರಂ)

೩. ತಿರುಕ್ಕಾಳೈ

೪. ತಿರುಮೂಗುಳೈ

೫. ತಿರುಪ್ಪುಲಿಯೂರ್ } (ಶ್ರೀ ಮದ್ವಾಳೈಪುರಮ್)

(ಕುಟ್ಟಿನಾಡು)

೬. ತಿರುಚ್ಚೆಬ್ಬನೂರ್

೭. ತಿರುನಾವಾಯ್

ವೆಳ್ಳೈಚ್ಚು ಶಂಗ

ಪ್ಪಡೈ (ಪುಳಿಂಗುಡಿ)

”

ನಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪರಿವಳ್ಳ (ಕೂಡಚ್ಚೆನೇಳ)

ಪೊರುಮಾನೀಳ್ (ನಮ್ಮಯೈ)

ಶೊನ್ನಾಲ್ (ಉಳನಾಕವೇ)

ಎಬ್ಬನೇಯೋ

ಉಣ್ಣುಂಶೋಲು

ಅಬ್ಬು ಮಿಬ್ಬುಮ್ (ಕೊಡಿಯಾರ್)

ಕೆಡುಮಿಡರ್

ಅಬ್ಬು ಮಿಬ್ಬುಮ್ (ವರುನಾರ್)

ಉರುಕುಮಾಲಾ

ಎಬ್ಬಾನಲ್

ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮಲೈ

ವಾರ್ ಕಡಾವರುಮಿ

ಅಱುಕ್ಕುಮ್ ವಿನೈ

(ಶಕಕ)	(ಅಡಿ)	(ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ)
೫-೯	ಮಾನೇಯಾನೋಕೃ	೧೧
೬-೧	ವೈಕಲ್ಪಾಪೂಜ್ಯಗ್ರಿವಾಯಾ	೧೧
೧೦-೬	ಅರುಳ್‌ನೇಮಿವಾರ್	೧೧
೮-೬	ಎಲ್ಲಿಯುಬ್ಬಾಲ್ಯೆಯಮ್	೧೧
೭-೧೦	ಇನ್ನಮ್‌ಪಯಕ್ಕ	೧೧
೩-೩	ಒಳ್ಳುವಿಲ್‌ಕಾಲಮ್	೧೧
೬-೧೦	ಉಲಕಮುಣ್	೧೧
೭-೪	ಅಗ್ನಿಯೆಳ್	೧೧
೭-೫	ಕಲ್ಪಾರ್	೧
೫-೩-೬	ಮಾಶಲುಶೋದಿ (ಅನ್ವೈಯೇ)	೧
೮-೫-೯	ಮಾಯಕ್ಕೂತ್ತಾ (ಇದುವೋ)	೧
೯-೧-೩-೧೦	ಕೊಣ್ಣವೆಣ್ಣಿರ್	೯
	ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ	
೧೦-೯	(ಅನೇಕ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ)	೧೧
”-೧೦	ಶೂಢವಿಶುಮ್	೧೧
	ಮುನಿಯೇ ನಾನು, ಕನೇ	
	ಬಟ್ಟು ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು (೩೫)	

IV ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ (೫)-

೧ ತಿರುವೇಙ್ಕಡಮ್ (ಶ್ರೀ ವೇಬ್ಬಟಾದ್ರಿ)

೨. ತಿರುವಯೋತ್ತಿ (ಆಯೋಧ್ಯಾ)

೩. ತುವರೈ (ದ್ವಾರಕಾ)

೪. ವಡಮದುರೈ (ಬೃಹದಾನ-ಮಧುರಾ)

೫. ತಿರುವಾಱ್ಯಡಲ್ (ಹಿರಾಬ್ಬಿ)

V ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ (೧)-

೧ ತಿರುನಾಡು (ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣಪುರ)

ವಿಶೇಷತಃ

ಈ ಪ್ರಕಾರ—ಮೂವತ್ತೈದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರಿಂದ ತಿರುನಾಯ್‌ಮೊಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು “ಮಾತುನಡಿಪಣಿನ್ನುಯ್‌ನದವ್” — ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿಚರಣಾರವಿನ್ನಾನ್ತರಬ್ಬ ಭಕ್ತರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಭಾವಜ್ಞ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಕದ ಪ್ರಥಮ ದಶಕವಾದ “ಒರುನಾಯಕನು” ಎಂಬ ದಶಕವು ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿ (ಮೇಲು ಕೋಟೆ) ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಪ್ರಬಂಧವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಈ ದಶಕವನ್ನು ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆಂದು ಸತ್ಸಮೃದಾಯಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮೇಲುಕೋಟೆ - ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವು - ಆಫ್ಫಾರ್‌ವಾಡಲ್ - ದಿವ್ಯದೇಶವಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಪುರಾಣ ಪ್ರತೀಪಾದಿತವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂತಲೂ ಪ್ರಥಮಪಕ್ಷದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ದ್ವಿತೀಯ ಪಕ್ಷದವರು ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವು ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತಸ್ಥಾನ ಸಾರವಾದುದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಫ್ಫಾರ್‌ವಾಡಲಿಗೆ ನೇರದ ದಿವ್ಯದೇಶವೇ—ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ * ಈ

* ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ನಿಯಮನದಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಂತದಯಮಾಡಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಾಲಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದು ತೊಂಡನಾರು-ಯಾದವಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನಾದ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನರಾಯನನ್ನು ಜೈನಮತದಿಂದ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅನಂತರ ಶ್ರೀಯಾದವಗಿರಿಯಮೇಲೆ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಂಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರಿಸಲು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುತ್ತವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಶೋಧಿಸಿ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವಂಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನರಾಯನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿ ದೇವಲಯ ಮಂಟಪಗೋಪುರ ಪ್ರಾಕಾರಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರಿಗೆ ಬದರೀವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ತಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಯತಿರಾಜಮರವೆಂಬ ಮರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಕಾಡಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಲವನ್ನು ನಾಡಾಗಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಂಗದಿಂದ ೫೨ ಸ್ವಾಮ್ಯದವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆರಾಧನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಯತಿರಾಜ ಸಮೃತ್ಯಮಾರವೆಂಬ ಚೆಲುವರಾಯಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಥಿಲ್ಲೇಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಿಜಯಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿಸಿ ಅನಂತರ ೧೨ ವರ್ಷಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಭಕ್ತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿದರೆಂದು ಗುರುಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವ

ದ್ವಿತೀಯಸಕ್ಷನೇ ಸತ್ಸನ್ಮದಾಯ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ಹೃದಯಬ್ಜನು
ವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯಕಾರಾಭಿಮತವಾಗಿಯೂ ಇದೆಯೆಂದ, ನಿರ್ಮತ್ಸರರಾದ
ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ಆದುದರಿಂದ—ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತಿತವಾದ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳ
ಸಂಖ್ಯೆಯು ೩೬ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲಜ್ಞಾನ (ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾವತಾರ ಜ್ಞಾನ)

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಂಶದೊಡನೆ
ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಇವರಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯದವತಾರ
ಜ್ಞಾನವು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಇವರು ಈ
ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ೫ನೇ ಶತಕದ ೨ನೇ ದಶಕವಾದ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ
ಪೊಲಿಕ” —ಎಂಬ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕಲಿಯುಗವು ಅತ್ಯಂತ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗು
ವುದೆಂತಲೂ, ದಿವ್ಯತಮವಾದ ಕೃತಯುಗವು ಬರುವುದೆಂತಲೂ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ
ತ್ಕಾಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ (೧) “ಕಲಿಯುಮ್ ಕೆಡುಮ್ ಕಣ್ಣು
ಕೊಣ್ಣೆ” (೨) “ಕಲಿಯುಗವೊನು ಮಿನಿಕ್ಕೇ” —ಎಂದು ಕಲಿಯುಗದ ಶೇಷವು

ದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಚರಮಕಾಲದಲ್ಲಿ —“ಅಷ್ಟೋತ್ತರ
ಶತಸ್ಥಾನಸಾರೆ ಯಾದವಭೂಧರೇ ||” —ಎಂಬಂತೆ ೧೦೮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ ದಕ್ಷಿಣಬದರಿಕಾಶ್ರಮವೆಂಬ ಈ ಯಾದವಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವೇ ಮೋಕ್ಷ
ಸಾಧನವೆಂದು (“ಕುಟಂ ಕೃತ್ಯಾ ತಸ್ಮಿ ಯದುಗಿರಿತಟೇ ನಿತ್ಯನಸತೀ” —ಎಂದು)
ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು ಆದುದರಿಂದ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯು ಶ್ರೀ
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಸುಷ್ಕಕ್ತ
ವಾಯಿತೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ - ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮ
ವೆಂದ. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಯ ಅವತಾರಸ್ಥಲವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಈ
ಅವತಾರಕಾಲವು ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲೇ —ಎಂದು ಗೀತಾಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ
(೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ-ಶ್ಲೋ|| ೭-೮) ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ
(ಈ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಅವತಾರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಸಾರಾಮೃತ
ದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಅನಂದವಡಬಹುದು)

ನೀವು ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆಗುವುದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ; ಮತ್ತು “ವೆರಿಯ ಕಿತಯುಗಮಾ” ಪೂಣಿ ವೈರಿನ್ಬ ವೆಳ್ಳಮಾ = ರುಕ” — ಎಂದು ಮಹಾಕೃತಯುಗವು ಬರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ (ಸಾಕ್ಷಿ ಕೋತ್ತಮರಾಗಿಯೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ—ಕೈಂಕರ್ಯ ನಿಷ್ಕರಾಗಿಯೂ) ಮಹಾನಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವರು— ಎಂದೂ ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಇವರ ಈ ಸೂಕ್ತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಭಗವದವತಾರ ಸೂಚಕವಾದ ಪುರಾಣವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿವೆ— ಎಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. (ಇವುಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣವು ನನ್ನ ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾರಾಮೃತದ ಉಪೋದ್ಘಾತದಲ್ಲಿದೆ)

(೧) “ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮಮುಖ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಭವನೇ ವಿಷ್ಣುಯಶಸಃ ಕಲ್ಕಿಃ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ” ||

(೨) “ಕೃತಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತದಾ ಪ್ರಜಾಸೂತಿಶ್ಚ ಸಾಕ್ಷಿಸ್ತೀ” ||

(೩) “ಯದಾ ಚಂದ್ರಶ್ಚ ಸೂರ್ಯಶ್ಚ ತಥಾ ತಿಷ್ಠೇ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ |
ಏಕರಾಶಾ ಸಮೇಷ್ಯಂತಿ ತದಾ ಭವತಿ ತತ್ಕೃತಮ್” ||

ಎಂಬೀ ವಚನಗಳು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವುರಾಣ (IV-24) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಭಾಗವತ ಪುರಾಣ (XII-2) ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಚನಿಕವಾಗಿಯೂ ತಾತ್ಪರ್ಯ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತವೆ — ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿನಿವರ್ಮರು ಈ ಪುರಾಣವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಗಿ ಉಕ್ತವಾದ ಕೃತಯುಗಾರಮ್ಭವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ ಈ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವು ಕಲ್ಕಿಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ ಸಮನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂತಲೂ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಾಸ್ತ್ರನೀತ್ಯಾ ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯ-ಗುರು-ಈ ಮೂರು ಗ್ರಹಗಳೂ ಕರ್ಕಟರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪ್ರವೇಶ ವೆಂ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಕೃತಯುಗವು ಆರಂಭಿಸುವುದೆಂತಲೂ ಈ ಪುರಾಣವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ ಈ ಗ್ರಹಯೋಗದ ಕಾಲವನ್ನು ಜ್ಯೋತಿಷಿಕರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಅಂತಾರಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು ಪ್ರಕೃತ - ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿನಿವರ್ಮರು ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಭಗವದವತಾರದ ಫಲರೂಪವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” — ಎಂಬ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ದಶಕದ ೧೦ನೇ ಪದ್ಯವಾದ—“ಆನಾ ನಾಳುಡೈಯಾ” — ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ - ಕೂರ್ಮ - ವರಾಹ - ಅರಸಿಂಹ - ವಾಮನಾವತಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತೀತಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಿ, “ಕಟ್ಟಿ

ಯಾವ” — ಕಲ್ಪಿಯ ಅವತಾರವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರುವುದಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾದ ಈ ಕಲ್ಕವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಲೇಶವೂ ಇರಲಾರದು. ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ-ನಾರಸಿಂಹನಾದ ನಾನು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವೆಂದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. *

ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿನಾರಸಿಂಹಾರ್ಯಃ ||

(ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಭಗವಾ ವಿಭವಾವತಾರಃ)

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆಯೆಂಬ

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕವಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ

ಪಾರಾಯಣದಿಂದ

ಸರ್ವಶ್ರೇಯಃ ಪರಮ್ಪರಾಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮ - ಸದ್ಭಾವಿಡಸೂಕ್ತಿ - ಸಾಹಸ್ರಕಂ

ತನೋತಿ ಜಗತಾಂ ಹಿತಂ ಪರಮಮೇವ ಸತ್ಯಂ ಶುಭಮ್ |

ಶೃಣೋತಿ ಪರತೀಹ ಯಸ್ಸವದಿ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತೋಜನೋ

ಭಜೀತ ಭುವಿ ಮುಕ್ತಿಮಿತ್ಯಪಿ ಚ ಸತ್ಯಮೇತದ್ವಚಃ ||

* ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” ಎಂಬ ದಶಕವು—ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರಸೂಚಕವೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರವತಾರವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗುವದೆಂದು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಆರೀತಿ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ-ವ್ರಾತಾರ್ಥವಾನಂದರ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗುವದೆಂದು ಪ್ರಮಾಣವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವು ಆಗಿದೆಯೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಲೋಕಾನುಭವದಿಂದಲೇ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಪ್ರಶಂಸೆಗೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದನೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಕೂಡದು. ಜಗನ್ಮೊಡ್ಡನಿವಾರಣ

ಗಾಧಾಸಹಸ್ರಪರನಾದವಿಲಾತ್ಮನಾಂ ಚ
 ಶ್ರೇಯೋಽಭಿವೃದ್ಧಿರತುಲಾಽಸ್ಯಮಿತಾ ಧ್ರುವಂ ಸ್ಯಾತ್ |
 ಅತ್ರಾಪ್ಯಮುತ್ರ ಪರಮಾರ್ಥ ಹರಿ ಪ್ರಸಾದಾತ್
 ಸಿದ್ಧಿಃ ಕರೇ ಭವತಿ ಭಕ್ತಿಜುಷಾಂ ಸುಖಾಯ ||

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳಿಯ ಪಠನಫಲ
 ಶ್ರೀಶರಾರಿಮುನೀಂದ್ರಾದಿ ಸೂರಿವರ್ಯೈಃ ಪ್ರಚೋದಿತಃ |
 ತೈರೇವ ರಚಿತಾಂ ಮನ್ಯೇ ಕೃತಿಂ ರತ್ನಾವಳೀವಾಮಾಮ್ ||
 ರತ್ನಾವಳೀಂ ದಧತಿಯೇ ಹೃದಯೇನ ದಿವ್ಯಾಂ
 ಗಾಧಾಸಹಸ್ರ ಪರಿವರ್ತನ ಪದ್ಯಮಾಲಾಮ್ |
 ತೇಷಾಂ ಹೃದಮ್ಬುಜತಲೇ ಭಗವಾನ್ ಪ್ರಸನ್ನ -
 ಸ್ವತ್ಯಂ ಭವೇತ್ಕಲಸಮುದಮಾದಧಾನಃ ||

ಕೃಗ್ನಿಯೂ, ಸಕಲಾತ್ಮೋಜ್ಜೀವನಕೃಗ್ನಿಯೂ ಈ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ
 ವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.
 ಇನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರು ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಬರೆದಿರುವ
 ನನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಚರಿತ್ರಲೇಖನರೂಪವಾದ ೨೩೩ ನೋಟ್ ಬುಕ್ಟಗಳನ್ನು
 ಓದಿಯೂ, ನನ್ನೊಡನೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಸಂಭಾಷಣಮಾಡಿಯೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
 ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪರಾವರನಾದ ನನ್ನ ದರ್ಶನ
 ದಿಂದಲೇ ಅವರ ಸಂಶಯಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವುವು.

“ಭಿದ್ಯತೇ ಹೃದಯಗ್ರನ್ಥಿಶ್ಚಿದ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಸಂಶಯಾಃ |

ಕ್ಷೇಯಂತೇ ಚಾಸ್ಯ ಕರ್ಮಣಿ ತಸ್ಮಿನ್ ದೃಷ್ಟೇ ಪರಾವರೇ ||”

ಕೆಲವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಾಪಿ ಸಂಶಯಪಟ್ಟು ಅಸೂಯಾ—ಮತ್ಸರ
 ಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಉನ್ಮತ್ತನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನಗೆ ಲೇಖನಗಳಂ ಬರೆದು
 ಇರುತ್ತಾರೆ ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ನ್ಯೂನತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾಥ್ಯವೇ
 ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ—“ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾಃ” ಎಂದು ನಾನು ಗೀತೆಯಲ್ಲೇ
 ಸೂಚಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆಷ್ಟೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ—

“ಮಯಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೀನಾಸ್ತುನಾಸ್ತಿ ಕಾ ಇತಿ ನಿಶ್ಚಯಃ |

ಮಯಿ ವಿಶ್ವಾಸಶೀಲಾಸ್ತು ಸಾತ್ವಿಕಾ ಮಮ ಸುಪ್ರಿಯಾಃ ||”

ಲಲಿತಸರಣಿಯೆಂಬ

ಈ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಪಠನಫಲ

ಲಲಿತಸರಣಿ-ಟೀಕಾ ದಿವ್ಯಗಾಧಾಸಹಸ್ರ -

ಪ್ರವಚನಕಟುಬುದ್ಧಿಂ ದೇಹಿನಾಮಾತನೋತಿ |

ಇಹ ಭುವಿ ದಿವಿ ಚೇಯಂ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹಾರ್ಯಸಿದ್ಧಾ

ನಿರವಧಿಸರಮಾನನ್ದಾಭಿವೃದ್ಧಿಂ ತನೋತಿ !

ಶ್ರೀಃ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕರ್ತೃ -

ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮ್

ಶ್ರೀಮಾಃ ಜಯತಿ ಕಲ್ಕೀನ್ದ್ರೋ ನಾರಸಿಂಹಃ ಪರಾತ್ಪರಃ |

ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ಕೃತಾವತರಣೋ ಹರಿಃ ||

ಶ್ರೀ-ಭೂ-ನೀಳಾದಿ ನಾಯಕನಾದ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಾನುಭಾವ್ಯನಾಗಿ ನಿರತಿಶಯಾನಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಚೇತನರು ಸಂಸಾರಾನಲ ಸನ್ನಿಹಿತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾನೇ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತಾನೆಂದು ವಿವಿಧವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ ಅಂತಹ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ—ಕೂರ್ಮಾಧ್ಯವತಾರಗಳು ಆಯಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದುವು ಪ್ರಕೃತ—ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರವಾದಮೇಲೆ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರವೂ ಅನಂತರ ಬುದ್ಧಾವತಾರವೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕ ಸಾಧುಪರಿತ್ರಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವಂ ಮಾಡಿದುದು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ “ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಾಸ್ತು ಗ್ಲಾನಿಃ”—ಎಂಬಂತೆ ಈಗ ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾದ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದೇ ಅವತಾರ ಸಮಯವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. (ಕೆಲವು ಮಂದಿ ನಾಸ್ತಿಕರು ಇದು ಅವತಾರಸಮಯವಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಥಾನಾದವಂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲದ ಅಧರ್ಮದ ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನವು ಇದೇ ಅವತಾರಸಮಯವೆಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ

ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.) “ಕಲಾ ಪಂಚಸಹಸ್ರಾನ್ನೇ” — ಎಂಬ ವಚನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದೇ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಯ ಅವತಾರಕಾಲವಾದುದರಿಂದ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತಸ್ಥಾನ ಸಾರವಾದ ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯೆಂಬ ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ — ನಾರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅವತಾರವಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ — ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಭವನದಲ್ಲಿ (17, ಈಸ್ಟ್‌ಪಾರ್ಕ್ ರೋಡ್) ವಾಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಕಲಚೇತನರೂ ಈ ಅವತಾರದ ವೈಭವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕ ತತ್ಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರ ಕೈಂಕರ್ಯನಿಷ್ಠರಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿಸಿಂಹಜಾತಕ.

ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ- ನಾರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ-ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೧೭೮೯ ನೆಯ ಸಂವತ್ಸರವಾದ ಪ್ರಭವಸಂವತ್ಸರ (ಕ್ರಿ. ಶ 1867ನೆಯ ಇಸವಿ) - ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯಾ-ರವಿವಾರ - ಮೀನಮಾಸ-೨೭ನೇ ತೇದಿ - ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಘಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (7th April 1867—10 p m.)-ಕೃತ್ತಿಕಾನಕ್ಷತ್ರ-ದ್ವಿತೀಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ವೃಶ್ಚಿಕಲಗ್ನದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿ-ಮೇಲುಕೋಟೆ-ತಿರುನಾರಾಯಣ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ರದ ಪುತಿಯಾದ ಭಯಜ್ಞರಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಾಗಿ ದರ್ಶನಸ್ಥಾನಕಾಚಾರ್ಯರಾದ (ಪುರಾಣರೀತ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುಯಶಸ್ಸೆಂಬ)-ಶ್ರೀಮದ್ವೇದ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕಾಚಾರ್ಯರಾದ- ಶ್ರೀ|| ಉ|| ಪ್ರ-ಭ-ತೊಣ್ಣ ನೂರು ಶಿಂಗಲಾ ಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಜ್ಯೇಷ್ಠಕುಮಾರರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರು ಇವರ ಜಾತಕ ವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ದೈವಜ್ಞ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು — (೧) ಅವತಾರಯೋಗ (೨) ಪಾರಿಜಾತಯೋಗ (೩) ಪರ್ವತಯೋಗ (೪) ಕಾಹಳಯೋಗ (೫) ಸುಖಯೋಗ (೬) ಉತ್ತಮಯೋಗ (೭) ಗಜಕೇಸರಿಯೋಗ (೮) ಸಾರಸ್ವತಯೋಗ (೯) ಶ್ರೀನಾಥಯೋಗ (೧೦) ವರಿಸ್ಮಯೋಗಾದಿಗಳು -- ಅವತಾರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇವರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಶೇಷಾವತಾರವಾದ ಶ್ರೀಮಾ ಪ್ರ-ಭ-ತೊಣ್ಣ ನೂರು ಶಿಲ್ಪ ನಾರಣೈಯಂಗಾರವರು (Professor M. T. Naranengar, M. A.) ಈ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತ ಗಣಿತವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ನರನಾರಾಯಣ ರೂಪಿಗಳಾಗಿ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರಾಗಿದಾರೆ

ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿಸಿಂಹನ ಪೂರ್ವಪುರುಷರ ಪ್ರಭಾವ.

ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯು ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತದಿನೈತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಠವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮವೆಂದೂ, ವೈಕುಣ್ಣವರ್ಧನಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ, ಜ್ಞಾನಮಾಣ್ಡಪವೆಂದೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯವಾದ ದಿನೈತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ-ನಾರಸಿಂಹಾವತಾರಸ್ಥಲವಾದ ಶಂಬಲಗ್ರಾಮವೆಂಬ ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ—“ಒರುನಾಯಕಮ್” ಎಂಬ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತವಾದ ದಿನೈತ್ಯಸ್ಥಲವಾಗಿಯೂ—ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಶ್ರೀ ಯಾದವಗರಿಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ—ಗುರು ಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬಹುದು ಗೀತಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವಂ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾದವಾದ್ರಿಯೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವು ಉಂಟಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ-ನಾರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ತಮ್ಮ ಮಾತುಲ ವರ್ಮರಾದ-ವೇದಾಂತವಾದುವಳೇ ಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ಅನನ್ದಾಳ್ವಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ ಯವರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು “ಅನನ್ತಾರ್ಯ ಸಚ್ಚರಿತ್ರಸಾರಾಮೃತಮ್” —ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಡಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯ-ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಪುರುಷರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಾವೇ ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

“ಅಸ್ಮದಾರ್ಯಮೈಭವಮ್”

- (೧) ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಸ್ಯ ಪ್ರಿಯತಮಚರಿತಾ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯನಿಷ್ಠಾ-
ಸ್ತುಮ್ನತ್ಸೂನೋವಂನಿಷ್ಠಾ ಯತಿಪತಿಮಹಿತಾ ಸ್ತುತ್ವನಿಷ್ಠಾಽರಿಷ್ಠಾಃ |
ಯದ್ವದ್ರಾ ಸಮ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಮ ಕಿಲ ನೃಹರೇರ್ಲಬ್ಧಜನ್ಮಾನ ಏವ
ಶ್ರೀಶಸ್ತ್ಯಾಚಾರ್ಯವರಾ ಸ್ತುವಿಶದವಿಭವಾ ಅಸ್ಮದಾರ್ಯಶ್ಚರಣಾಃ ||
- (೨) ಶ್ರೀಮತ್ಯಾಂ ವಾದಿಭೀಕೃತ್ಕುಲಶುಭಸರಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಾ
ಆಚಾರ್ಯಾಸ್ತಾತವಾದಪ್ರಮುಖಗುರುವರಾ ಮತ್ತ್ರಿಯಾ ಸ್ತುತ್ವನಿಷ್ಠಾಃ |
ಪ್ರೇಷ್ಠಾ ಮನ್ಮಾತುಲಾದ್ಯಾ ಅಪಿ ಶುಭಮತಯಃ ಕೌಶಿಕಾ ಏವ ಗೋತ್ರಾ
ದಾರ್ಯಾ ವಿದ್ವದ್ವರೇಣಾ ಶ್ರುತಿತತಿಶರಣಾ ಅಸ್ಮದಾರ್ಯಶ್ಚರಣಾಃ ||

- (೩) ಅತ್ರೇದಂ ಸಚ್ಚರಿತ್ರಂ ವಿಲಸತು ಮಹತಾಂ ಮದ್ಗುರೂಣಾಂ ಪವಿತ್ರಂ
ಲೋಕಾನಾಂ ಮುಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಶ್ಚ ಭಾವಿ ವಿಭವತನೋರ್ಮೇ ಮುರಾರೇಃ
ಶ್ರೀಮತ್ಕಲ್ಪೀಂದ್ರನಾಮೋ ಜಗತಿ ನರಹರಿಪ್ರಖ್ಯಯೈವ ಪ್ರಮುಖ್ಯ-
ಸ್ಯಾತ್ ಪ್ರಪ್ರಪ್ತವತಾರ ಪ್ರಧಿತಿಯುತಮಹಾಭಾಗ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯಭೂಷ್ಣಃ |
- (೪) ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಯದನ್ವಯೇ ನಮ ಹರೇರಾರಾಧ್ಯ ಅಮಿ ಸಾಕ್ಷಿವಿಕಾ
ಯದ್ವದ್ರಾ ಮಹಿತಾ ಮಹಾಗುಣಗಣಾಲಬ್ಧಾರಸಮ್ಭೂಷಣಾಃ |
ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀನಿಗಮಾಂತಯುಗ್ಮಸರಣೇಸ್ಸಾರಾಮೃತಾವ್ಯೋನಿಧೌ
ನಿಷ್ಣಾತಾ ಜಗತಾಂ ಜಯನ್ತಿ ಗುರವಃ ಪ್ರಪ್ರಪ್ತಾಃ ಕಲಾಂ ದ್ರಾವಿಡೀವ |
- (೫) ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ರಶುಭವಾದಿ ಭಯಜ್ಞರಾರ್ಯ--
ಶ್ರೀವಂಶವಾರಿಧಿವಿಧುಃ ಕಿಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಃ |
ಆರಾಧ್ಯ ಭಜಾಮಿ ಶರಣಂ ನಮ ಭಕ್ತವರ್ಯಾಃ
ಯದ್ವದ್ರಿಸಾನುಷು ಹರೇ ಮಮ ಕಿಜ್ಜರಾಗ್ರಾಃ ||
- (೬) ಕ್ಷಣಮಪಿ ನಿವಸಂತಃ ಕೇವಲಂ ಯಾದವಾದ್ರಾ-
ವಿತಿ ಮಹಿತಪುರಾಣಶ್ರೀಶುಭೋಕ್ತಿಂ ವಿಚಿನ್ತ್ಯ |
ಕುಟಿರಚನಮುದಾರಂ ತತ್ರ ಭದ್ರಂ ಯತೀಂದ್ರ-
ಶ್ರೀತಜನಶರಣಂ ಚಾಪ್ಯಾಹ ವೋಕ್ಷ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಶ್ಚ ||

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹನ ಕಲಿಧ್ವಂಸಪ್ರಕಾರ—ಯೋಗೇಶ್ವರತತ್ವದಿ
ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ —ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಕಾಲಾನುಗುಣವಾದ
ಅವತಾರವೈಭವ.

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹನಾದ ಭಗವಂತನು ಅತೀತವಾದ ಅನನ್ದಸಂವತ್ಸರ -
(1915ನೇ ಇಸವಿ)-ಮಾಘ ಕೃ ೭-ಆರಭ್ಯ ಕಲಿಶುರುಷಖಂಡನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ದಿವ್ಯತಮವಾದ ಕೃತಯುಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಗೋ ಸ್ವರ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ
ಯೋಗೇಶ್ವರತ್ವ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಸಹಸ್ರಾರೋದ್ಭಾಟನವಂ ಪಡೆದು ಉರ್ಧ್ವ
ಲೋಕದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣಾದಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಅವತಾರಮಹಿಮೆ
ಯನ್ನು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ—ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿವರ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ದಿವಾರಾತ್ರ — ದೈನಂದಿನ ಚರಿತ್ರ - (Diary Note Books) ಲೇಖನಪರರಾಗಿ ಈಗ ೨೩ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅನೇಕ ಲಕ್ಷ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ—ದ್ರಾವಿಡ-ಕರ್ಣಾಟಕಾಂಗ್ಲಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಅನೇಕವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೂ, ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರೊಡನೆ ಸಂವಾದಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದು ಸರ್ವಮತ ಸಾಮರಸ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮಗೀತಾಚಾರ್ಯತ್ವ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪಡಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮುದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳಿಂದ ಇವರ ಅವತಾರವೈಭವವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿವರವನ್ನು ರಕ್ಷಾಪತ್ರದಿಂದಲೂ ಭಗವತ್ಸಂದೇಶದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಚರಿತ್ರವು ಕ್ರಮೇಣ ಮುದ್ರಿತವಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಲ್ಪಿರ್ನೃಪಸಿಂಹಾರ್ಯಃ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಭಯಜ್ಞರಃ |
ಸರ್ವಜೀತನಮೋಕ್ಷಾಯ ದೀಕ್ಷಿತೋಽಹಂ ಪರಾತ್ಪರಃ ||

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರ್ನಾರಸಿಂಹಾರ್ಯೋ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಃ
ಭಗವಾಽ ವಿಭವಾವತಾರಃ ||

ಶ್ರೀಃ

ಶೋಧನಪತ್ರಿಕಾ .

ಪುಟ	ಪದ್ಯ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
1	3	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆ	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳ್ಳಿ
2	5	ವಳುದಿ	ವಳ್ಳುದಿ
”	”	ನಾಡೆನ್ನುಮ್	ನಾಡೆನ್ನುಮ್
”	”	ರೆನ್ನುಮ್	ರೆನ್ನುಮ್
”	6	ಲೆನ್ನುಮ್	ಲೆನ್ನುಮ್
”	7	ಪೊಳುದುಮ್	ಪೊಳ್ಳುದುಮ್
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
3	3	ದಿರೈಂಜೇರ್	ದಿತ್ತೈಂಜೇರ್
”	4	ಕುರೈ	ಕುತ್ತೈ
”	5	ಪತ್ತು	ಪಠ್ಠು
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
1	7	ಕಿನ್ನೇರ್	ಕಿನ್ನೇರ್
”	9	ಶೆನ್ನಮಿಳ್	ಶೆನ್ನಮಿಳ್
”	10	ನೆರ	ಪೆರ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
5	6	ತಿಕ್ಕಳುಮ್	ತಿಕ್ಕಳುಮ್
”	”	ಪುಕ್ಕಳ್	ಪುಕ್ಕಳ್
”	8	ಆನ್ನ	ಆನ್ನ
”	”	ತಮಿಳ್	ತಮಿಳ್
”	”	ಮರೈ	ಮತ್ತೈ
”	”	ಈನ್ನ	ಈನ್ನ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
5	23	ವಿರೈ	ವಿಠೈ
„	24	ನೆರಿ	ನೆಟಿ
„	25	ಉಳ್ಳಿನೈ	ಉಳ್ಳಿವನೈ
„	„	ವಾಳ್ಳಿನೈ	ವಾಳ್ಳಿವನೈ
„	26	ಯಾಳಿ	ಯಾಳ್ಳಿ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
7	2	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳ್ಳಿ
„	5	ಉಯರ್ವರೆ	ಉಯರ್ವಱ
„	6	ಮಯರ್ವರೆ	ಮಯರ್ವಱ
„	7	ಅಯರ್ವರು	ಅಯರ್ವಱು
„	8	ತುಯರರು	ತುಯರಱು
„	„	ತೊಳುದೆಳೆ	ತೊಳ್ಳುದೆಡ್ಡೆ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
8	18	ಮಲಮರ	ಮಲಮಱ
„	„	ಯೆಳು	ಯೆಳ್ಳು
„	19	ಪೊರಿ	ಪೊಟಿ
„	20	ಮುಳು	ಮುಳ್ಳು
„	„	ನಿಕಳ್	ನಿಕಳ್ಳ
„	„	ಕಳಿ	ಕಳ್ಳಿ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
11	23	ವಳಿ	ವಳ್ಳಿ
18	3	ಶ್ರೀವಾದಿಕೇಸರಿ	ಶ್ರೀ
20	17	ಅತ್ತ	ಅಠ್ಠ
„	6	ಪತ್ತತ್ತೀ	ಪಠ್ಠಠ್ಠೆ
		ಉತ್ತದು	ಉಠ್ಠದು
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
21	4	ಪತ್ತಿಲ	ಪಠ್ಠಿಲ
„	„	ಮುತ್ತ	ಮುಠ್ಠ
„	„	ನಿನ್ನ	ನಿನ್ನ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
21	5	ವತ್ತಿಲೈ	ಪತ್ತಿಲೈ
”	”	ಮುತ್ತಿ	ಮುತ್ತಿ
		(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)	
25	17	ಇಯಲ್ವಿನ	ಇಯಲ್ವಿನ
40	7	ಯಾಯಂ	ಯಾಯಂ
”	30	ಅಕ್ಕನಿಲ್	ಅಕ್ಕನಿಲ್
42	21	ಕೈ	ಕೈಪಾ
44	6	‘ಶೀತಾನಿಲಾಘಾತತಃ’—ಈ ಪಾಠವು ದೇವನಾಗರಿ	
		(ಸ-ಗಾ-ರ) ವಾರಕ್ಕಿಂತ ಮೂಲಕ್ಕೆ	
		ಅನುಸಾರಿಯಾಗಿದೆ.	
53	4	ಗಳೂ	ಗಳೂ
55	2	ವಶುಗಳೆ	ವಶುಗಳೆಗೆ
56	14	ಪರಿಭೃಥ	ಪರಿಭೃಥ
61	4	ಸಾನ	ಸ್ಥಾನ
”	13	ಆತ್ಯಂತ	ಆತ್ಯಂತ
66	2	ಆವೇಶ್ಯ	ಆವೇಶ
”	14	ನಿತಾ	ನಿತ್ಯಾ
67	9	ಪ್ರಯೋನಾ	ಪ್ರಯೋಜನಾ
68	26	ತಾಳಾಕುಳ	ತಾಳಾಕಳ
73	15	ಇಞಾನ	ಞಾನ
74	17	ಗರ್ಹಹಣ	ಗರ್ಹಣ
”	26	ಔಷಧವ	ಔಷಧ
77	25	ಜನರು	ಜನರ
78	10	ಗೋಷ್ಯಕನೆ	ಗೋಪಕನೈ
”	23	ಕತರಿಸಿದ	ಕತ್ತರಿಸಿದ
79	14	ನೇಷ್ಠೃ	ನೇಷ್ಠಿ
82	15	ಅಸದೃಶ	ಅಸದೃಶ
90	18	ಪದ	ಪದ್ಯ
94	9	ಶಿನಾ	ಶಿನ್ದಾ
95	4	ಮೂರಾಳು	ಮೂವರಾಳು

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
104	4	ಕ್ರಸ್ತ	ಕ್ರಸ್ತ
110	10	ವೃತ್ತು	ವೈತ್ತು
112	11	ಶೋದಿಯೈ	ಶೋದಿಯೈ
117	16	ಪಯುಲೈ	ಪಯಲೈ
118	14	ದೇವನಾಗರೀ (ಸ-ಗಾ-ರ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠಕ್ಕಿಂತ ಈ ಪಾಠವು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರಿಯಾಗಿದೆ	}
„	15		
122	28	೨ ನಾಲಿಗೆ	“ದ್ವಿಜಿಹ್ವ” ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
123	19	ವೇಂಞರ	ವೇಂಞರ
124	12	ಪೋಮ್	ಪೋಯ್
„	13	ಞ್ಜಲುಮ್	ತುಂಜಲುಮ್
125	14	ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ	ಶಾಂತವಾಗದ
135	4	ಪ್ರಭುರೇವ	ಪ್ರಭುರೇಷ
144	20	ವಯಿಲ್	ವಯಿಲ್
152	28	ಮಲಬಕ್ಷೆಬ್ಬೊ	ಮಲಬ್ಬ-ಕ್ಷೋಭ
167	3	ವಿಶ್ವಲೈ	ವಿಶ್ವಲೈ
„	19	ಅದ	ಅದು
„	20	ನೋಡೋಣು	ನೋಡೋಣ
163	3	ಮೋಕ್ಷ	ಮೋಕ್ಷ
171	14	ಕೊಲ್	ಕೊಳ್
173	6	ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋ	ಪದ್ಮಾಕ್ಷೋ
176	11	ಸ್ತನತಿ	ಸಂತತಿ
177	5	ವಡಿಸಿದೆನು	ಪಡಿಸಿದೆನು
184	17	ಕುರುಮಮ್	ಕರುಮಮ್
186	18	ವಿಶ್ವಲೈ	ವಿಶ್ವಲೈ
187	15	ಪರಿದಿ	ಪರುದಿ
„	25	ಪರಿದಿಯೇ	ಪರುದಿಯೇ
191	15	ಅಲಮನ್ನು	ಅಲಮರ್ನ್ನು
191	22	ಅಲಮನ್ನು	ಅಲಮರ್ನ್ನು
197	16	ಇರ್ಬುರಿಗೂ	ಇಬ್ಬರಿಗೂ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
198	28	ಮೋಕ್ಷಾನನ	ಮೋಕ್ಷಾನನ
199	27	ಅಲಮನ್ದು	ಅಲಮನ್ದು
204	25	ಶೀರ್ಮೈತ್ತೇ	ಶೀರ್ಮೈತ್ತೇ
224	19	ಇಥರ್ನ್ದ	ಇಥರ್ನ್ದ
227	3	ವೆಡಮು	ವೆಡಮು
229	17	ಹತನೆಯು	ಹತ್ತನೆಯು
230	2	ಸಾನಿಧ್ಯ	ಸಾನಿಧ್ಯ
238	28	ಮಾಲಿನ	ಮಾಲಿನ
239	23	ತಿಕ್ಷ್ಣಗ್ರ	ತಿಕ್ಷ್ಣಗ್ರ
241	17	ಪುನ್ನಃ	ಪುನಃ
250	18	ವಿಡುತ್ತುಮೆಲೇ	ವಿಡುತ್ತುಮಿಲೇ
252	19	ವೆಠ್ಠು	ವೆಠ್ಠು
253	24	ತರಾರಿಃ	ಶರಾರಿಃ
263	21	ಕಪ್ತೇಷು	ಕಪ್ತೇಷು
273	4	ರಕ್ಷಣಮ	ರಕ್ಷಣಮ್
277	15	ನಿತ್ಯಸೂರಿ	ನಿತ್ಯಸೂರಿ
279	29	ಪಿರವ್ವರರ್	ಪಿಠವ್ವರರ್
281	24	ತಿಳ್ವಾಯ್	ತಿರಳ್ವಾಯ್
282	2	ಸೌನ್ದರ್ಯ	ಪರಿಮಳ
287	14	ಕಣ್ವನೈ	ಕಣ್ವನೈ
291	22	ಸೇರಲು	ನಿಲೈನಿನ
296	26	ಉರೈಕ್ಕಿನ್	ಉರೈಕ್ಕಿನ್
313	28	ಆಕಿನ	ಆಕಿನಿನ
315	19	ಅಡಿಯಾರ್	ಅಡಿಕಳ್
317	7	ಬೆಳೆಯುವಂತೆ	ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ
319	13	ಮಡಿಯಾನೇ	ಮುಡಿಯಾನೇ
321	2	ತೋ	ತೋ
324	13	ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ	ಚಂದ್ರ
		ಕಾಣಬೇಕೆಂದು	ಕಾಣುವಹಾಗೆ
			ತಾವನ

ಪುಟ ಪಂಕ್ತಿ (ಅಸಾಧು) (ಸಾಧು)

327 (ದ್ರ. ಉ ಸಂ) ಈ ದಶಕದ ಶ್ಲೋಕವು ನೂತನ ಭಗವದ್ವಿಷಯ
ಸಂಪುಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ

“ಷಷ್ಠೇ ಬಹಿರ್ವಯನತೋ ಹರಿಮಾಪ್ತುಮಾಶಾ
ಜಾತಾ ಮುನೇರಥ ತದೀಯಜನಾವಲೋಕಾತ್ |
ಉತ್ತಮ್ಭಿತಾ ಸ್ವಕರಣೈರಪಿ ಕಾಮಯಂತೀ
ಶೋಕಾತಿರೇಕಜನನೀ ಪುನರಷ್ಟಮೇ ಒಭೂತ್ ||

336	20	ಕೂಣ್ಡ	ಕೊಣ್ಡ
340	3	ಮಿಚ್ಛೋ	ಮಿಚ್ಛೊ
342	19	ಯೋಮ್	ಯುಮ್
347	17	ತಮ್	ತಃ
351	24	(ವಟದಳಶಾಯಿಯಾದ) — ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕ	
361	24	ಸಂಚಿನ್ಯೇತ	ಸಂಚಿನ್ಯೇತ
363	16	ಇನಿ ರುತಿಯಾಯ್	ಇನರುತಿಯಾ
372	24	ಕೊಲ್ಲಮೈ	ಕೊಲ್ಲೆ ಮೈ
375	26	ತಘ್ರೀ	ತಘ್ರೀ
„	28	ಣೈಶ್ರೀ	ಶ್ರೀ
378	18	ಇಲಬ್ಗೈ	ಇಲಬ್ಗೈ
381	15	ವಣ್	ವಣ್
382	10	ಮನಿ	ಮುನಿ
389	13	ಸ್ವಲ್ಪ	ಸ್ವಲ್ಪ
391	21	ಆತ್ಮ	ಆತ್ಮಾ
392	6	ಲೇಱ	ಲೇಟಿ
„	18	ಏತ್ತಿನೇ	ಯಾನುಮ್ ಏತ್ತಿನೇ
394	12	ಮಣ್ಣೋಡೇ	ಮಣ್ಣೋಡೇ
404	6	ದೃಷ್ಟಾ	ದೃಷ್ಟಾ
„	13	ಗೋಪಿಗಳ	ಬೆಣ್ಣೆ ಕಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀಗಳ
„	24	ತೇಱಾದಮ್	ತೇಱಾದುಮ್
412	8	ಎಘ್ಘಮೈಯಮ್	ಎಘ್ಘಮೈಯುಮ್
418	16	ವಾಗೆ	ವಾಗಿ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
420	25	ಮಾರ್	ಮಾಲು
434	3	ಕೀಳ್ಕು	ಕೀಳ್ಕು
436	15	ಸರಣಿ	ಸರಣಿ
445	2	ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ	ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
454	25	ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ	ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
457	23	ತುಯರ್	ತುಯರ್
467	24	ಆಲ	ಆಲ
470	29	ಯಾ	ನಾ
472	3	ಅಘ್ರ	ಅಘ್ರ
”	22	ಭವಮಾ	ಭವಮಾ
474	21	ಪರಮಪುರುಷಾ	ಪರಮಪುರುಷಾ
483	4	ಆಪ್ತದು	ಆದಪ್ತ
487	8	ವಾಗುತ್ತವೆ	ವಾಗುತ್ತದೆ
”	15	ವಾಂಚಿಕ	ವಾಚಿಕ
488	16	ತತ್ವದ	ತತ್ವದ
492	4	ರೋರಿಸು	ತೋರಿಸು
494	12	(ಖಂಡಾದುಪರಿ..... } { ಕಂದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ	(ನಟನದಿಂದ)
195	8	ನಿರ್	ನೀರ್
497	16	ಯಜ್ಞಿಕ	ಯಜ್ಞಿಕ
500	17	ನೋಡು	ನೋಡು
505	19	ಅನ್ತ	ಅನ್ತ
”	20	ಕತಾ	ಕಲಾ
”	”	ಪ್ರೇಮ	ಪ್ರೇಮ
515	21	ಳುಮೆ	ಳುಮೆ
516	15	ಅನ್ತ	ಅನ್ತ
517	11	ಳಾಕ	ಳಾಕ
518	8	ಪೂವಿಲ್	ಪೂವಿಲ್
520	5	ಶತವಖ	ಶತವಖ
524	15	ನೆನ್ನೆ	ನೆನ್ನೆ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
524	21	ವೂರ್ಣವಾಗಿ	ಗಾರವವನ್ನು
525	8	”	”
528	18	ತೋಛ	ತೋಛಿ
531	15	ತೋರ	ತೋಱ
534	7	ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ	
543	6	ಚಂದ್ರಿಕಾಽಪಿ ದಹತಿ	ಶೀತಲೋಽಪಿವವನೋ
”	”	ಜ್ವಾಲಾಮಯಾ	ಜ್ವಾಲಾಮಯೋ
544	9	ಅದಿತ್ಯನ	ಆದಿತ್ಯನ
545	12	ಉಷ್ಣಜು	ಉಷ್ಣಜು
554	9	ನಿನೊಛಿ	ನಿನೊಛಿ
”	23	ಕೈಯಳ್	ಕೈಯುಳ್
”	29	ತಛ್ಛಂದ	ತಾಛ್ಛಂದ
573	13	ಲೋಕ	ಲೋಕದಲ್ಲಿ
”	23	ಧ್ವಜೇನ	ಧ್ವಜೇನ
574	22	ಕೇಶ	ಕೇಶ
578	13	ನದ್ಗೀ	ನದ್ಗೀ
580	29	ತಿಳಿದದ	ತಿಳಿದವ
582	27	ಶ್ಯಾಮಲ	ಶ್ಯಾಮಲ
592	6	ತವಿದಂ	ತಮಿದಂ
599	18	ಇಶೆ	ಇಶೈ
605	25	ಎನು	ಎನು
614	19	ಕರುಕಾ	ಕುರುಕಾ
618	19	ಅಜ್ಯಾ	ಅಜ್ಯಾ
619	26	ಆತ	ಆತ್ಮ
620	5	ಮುಣ್ಣೆಲ	ಮುಣ್ಣೆಲ
621	27	ಕೃಪಾಯಾ	ಕೃಪಯಾ
622	5	ಮನನ	ಮನ

श्रीकल्कि:

H. H. Sri Kalki (G.I.)
(PROF. M. T. NARASIMHIENGAR)

MALLESWARAM,
BANGALORE.

Date.....,.....1931

To

DEAR SIR,

I herewith send you
for your acceptance and request you to kindly extend
your liberal patronage to Our Publications of the
Sacred Vedantic Series in several languages, for the
Elevation and Salvation of all souls, irrespective of
caste or creed, kind or sex, race or nation.

It is estimated that at least Rs. 50,000 are required
to publish All My Works now on hand.

Only very few devotees have kindly patronised
these publications till now, to some extent. (Vide-List
of Patrons and Supporters for our Publication Fund,
on the next page).

Relying on your generous patronage,

I am

Yours sincerely,

(Retired Sanskrit Professor)

Sri Kalki, (G.I.)

DONATIONS.

	Rs.	a	p.
THE MYSORE GOVT. MUZRAI DEPARTMENT—			
For 50 copies of the Kannada Tiruvaymoli			
Series	...	300	0 0

**THE UBHAYA VEDANTA PRAYARTANA
SABHA, MALLESWARAM—**

For 5 copies of Tiruvaymoli (Kannada	Rs. 30		
and 5 copies of Sahasragatha Ratnavali	Rs. 20	...	50 0 0

H. H. Sri Kalki's Publication Fund.

The following devotees have hitherto come forward to kindly patronise and support our Publications :—

Contributions for the Kannada Tiruvay-moli Series.

Patrons

1.	His Highness the Maharaja of Mysore	...	200	0 0
2.	Professor M. T. Naraniengar, M A, Malleswaram	200	0 0	
3.	Sri man S. Cadambi Avl. (Retd. Chief Engineer) Malleswaram	...	100	0 0
4.	Sri man N. Anandavar, B.A, B C.E (Rtd. Ex., Engineer), Malleswaram	...	50	0 0
5.	Sri man M. Aji-Venkatachar, B.A., B L. } " M. Aji Naraniengar, M.A. } " M. Aji Srinivasiengar, B.A., B.L. }	...	30	0 0
6.	" (D. B.) M. N. Krishna Rao, B.A., State Councillor	...	25	0 0
7.	" (R.B.) R. Nararimbachar, M A. Retd. Director of Archeology, Malleswaram	...	25	0 0

		Rs.	a.	p.
8.	Sriman (R B.) M. Shama Rao, M.A. Retd. I.G. of Edn.	...	25	0 0
9.	„ G. R. Natasimhiengar, Retd Electrical Engineer	...	25	0 0
10.	„ M. A. Ramanujan, Asst. Engineer	...	25	0 0
11.	„ M. A. Pangachar, Dy. Comptroller	...	25	0 0
12.	„ T. S. Raghavachar, Retd. Engineer	...	25	0 0
13.	„ N. V. Narasimhiengar, Advocate	...	25	0 0
14.	„ M. G. Singarachar, Agri. Engineer	...	25	0 0
15.	„ R. Tirunaranienagar, Asst. Commr	...	25	9 0
16.	„ M. A. Varadachar, Dist. Forest Officer	...	25	0 0
17.	„ R. A. Narasimhiengar, Asst. Secretary	...	25	0 0
18.	„ Sri Mahant Prayag Dossjee of Tirupati...	15	0	0

Supporters

1.	Sriman S. Venkatarangan, Incometax Deputy Commr.	10	0	0
2.	„ D. Raghavachar, Advocate	10	0	0
3.	„ B. Narayanaswami Iyengar D. C., Seshadripur	10	0	0
4.	„ G. Selvapillai, M.A. (Hons) LL.B (Gcrocr)	10	0	0
5.	„ (R.E.) M. C. Rangiengar, Holenarsipur...	10	0	0
6.	„ C. Rangaswami Iyengar, Professor, Engineering College	10	0	0
7.	„ H. S. Krishniengar, Retd. Supervisor	10	0	0
8.	Mrs. Sita mma, Malleswaram	10	0	0
9.	M. R. Ry. H. Rangachar, M.A., D.T.S., Malleswaram	10	0	0
10.	„ M. G. Singariengar, Sub Engineer	10	0	0
11.	„ M. A. Narayaniengar, Curator, Book Depot	10	0	0
12.	„ B. S. Krishnaswami Iyengar, Retd. Sub-Judge	10	0	0

		Rs.	a.	p.
13.	Sriman M. J. Narasimhan, Mycologist	...	10	0 0
14.	„ M. A. Singariengar, Doctor	...	10	0 0
15.	„ M. B. Varadarajiengar, Advocate	...	10	0 0
16.	„ S. Srinivasiengar and S. Tirumalachar...	10	0 0	
17.	„ A. Narasimha Murti, (Retd. Try. Offr.)...	10	0 0	
18.	„ S. Venkatarangiengar's Charities	...	10	0 0
19.	„ G. R. Jcsyer, M.A., FR.E.S. &c. Mysore	...	10	0 0
20.	„ C. V. Narasimhiengar, Advocate	...	10	0 0
21.	„ K. I. R. Iyengar, Entally, Calcutta	...	10	0 0
25.	„ V. Gopalaswami Iyengar, M. A , Registrar, Mysore University	...	10	0 0

N.B.—List of Supporters who have paid less than Rs. 10, and List of Subscribers etc. will be published in due course, separately.

(Donations continued)

Patrons

19.	Sriman K. R. Seshachar (Chief Engineer)	...	20	0 0
20.	„ N. G. Krishniengar (Ex. do)	...	20	0 0
21.	„ M. P. T. Narayan (Kalyan)	...	15	0 0

Supporters

26.	„ V. Naraniengar (Finl Asst. to D.P.I.)	...	10	0 0
27.	„ Y. G. Srinivasan (Ajodhya)	...	10	0 0
28.	„ K. R. Garudachar (Asst. Engineer)	...	10	0 0

N. B.—Further names will be published at the end of Vol. II.

**ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ-ಪ್ರ-ಭ-ತೋ-ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ
ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳು.**

(ದೇವನಾಗರ ಲಿಪಿ)

೧.	ವೇದಾಂತವಾದವಳೇ (ಶ್ರೀಮದನಂತಾರ್ಯನಾದಾರ್ಥಮಾಲಾ) ರೂ ಆ. ಪೈ ೨ ಸಂವುಟಗಳೂ ಸೇರಿ ಬೈಂಡು ಆದುದು 11— 8—0
೨.	ಶ್ರೀವರವರಮುನಿ ದಿನಚರ್ಯಾ (ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)	.. 0—12—0
೩.	ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾ ವಳೇ 4— 0—0

(ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ)

೧	ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಸಾರಾಮೃತ	... 1—0—0
೨.	ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತ	.. 0—8—0
೩.	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ (ಪ್ರಥಮ ಸಂವುಟ ೧-೫ ಶತಕಗಳು)- (ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)-ಬೈಂಡಾದುದು	.. 4—0—0
೪	(ತೆಲುಗುಲಿಪಿ)-ಗಾನಾಮೃತತರಂಗಿಣೀ	.. 0—12—0
೫.	(ಇಂಗ್ಲೀಷ್)-Divine Doctrine or Universal Religion ..	0—12—0

ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧವಾದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು:-

೧.	ಶ್ರೀರಾಮಾಯಣ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾರಾಮೃತ	.. 0—8—0
೨.	ಶ್ರೀಭಗವದ್ಗೀತೆ	. 0—4—0
೩.	ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತ	. 1—0—0
೪.	ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಸಾರಾಮೃತ	. 0—8—0
೫.	ಉಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತ	. . 1—0—0
೬.	ಉಭಯವೇದಾಂತಸಾರಾಮೃತ	. . 0—8—0
೭.	ಅನಂತರಹಸ್ಯಸಾರಾಮೃತ	. . 0—8—0
೮.	ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿ ಸಿಂಹಾಸನಾರಚರಿತ್ರೆ	. . 0—4—0

ಇತ್ಯಾದಿ

ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟೇಜ್ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೊಡಬೇಕು.

H. H. Sri Kalki's Publication Fund.

All Patrons of Literature, Science, Religion and Philosophy are requested to send their Liberal Donations towards the above Fund, to the Private Secretary to His Holiness Sri-Kalki, G. I., Malleswaram, Bangalore. Copies of all publications will be sent free to Liberal Donors. Special Donations towards this Kannada Tiruvaymoli Edition are earnestly solicited.

READY FOR SALE.

In Devanagari—		Rs.	A.	P.
1. Vedanta-Vadavali (Anantarya's Philosophical Works)	...	11	8	0
2. Vara-vara-muni Dinacharya (with commentary)	...	0	12	0
3. Sahasragatha-Ratnavali (Sanskrit Metrical Version of Tiruvaymoli)	...	4	0	0

In Kannada

1. Sri-Bhashya-saramrita	...	1	0	0
2. Gita-tatparya-saramrita	...	0	8	0
3. Tiruvaymoli (with Kannada Commentary and Sanskrit Version—Parts I to V) Cloth bound	...	4	0	0
4. Ganamrita-tarangini (Divine Songs)	...	0	12	0
5. Divine Doctrine or Universal Religion (English)	...	0	12	0

IN THE PRESS

In Kannada—

1. Ramayana-tatparya-saramrita	...	0	8	0
2. Sri-Bhagavanmata (Universal Religion)	...	0	4	0
3. Tiruvaymoli (with Kannada Commentary etc. Part VI)	...	0	12	0
and other works.				

Apply to—

THE MANAGER,
The Vedanta Book Depot,
17, East Park Road,
Malleswaram, Bangalore.

